

Inter-Parliamentary Union
For democracy. For everyone

การประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ และการประชุมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
The 132nd Inter - Parliamentary Union Assembly and Related Meetings
ระหว่างวันที่ ๒๗ มีนาคม - ๒ เมษายน ๒๕๕๘
ณ กรุงฮานอย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สารบัญ

หน้า

การประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ การประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง.....	๑
การประชุมกลุ่มอาเซียน+๓.....	๓
การประชุมกลุ่มภูมิรัฐศาสตร์เอเชีย - แปซิฟิก.....	๔
การประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒	
๑. การเปิดประชุมสมัชชา.....	๖
๒. การเลือกตั้งประธานการประชุม.....	๗
๓. ผู้เข้าร่วมประชุม.....	๗
๔. ระเบียบวาระเร่งด่วน.....	๗
๕. การอภิปรายและการพิจารณาในที่ประชุมสมัชชาและคณะกรรมการต่าง ๆ.....	๘
๖. การปิดการประชุม.....	๑๘
การประชุมคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๙๖	
๑. สมาชิกภาพและผู้สังเกตการณ์ถาวรในสหภาพรัฐสภา.....	๑๙
๒. ความร่วมมือกับระบบองค์การสหประชาชาติ.....	๑๙
๓. การดำเนินการตามยุทธศาสตร์สหภาพรัฐสภา ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๐.....	๒๐
๔. การประชุมสหภาพรัฐสภาในอนาคต.....	๒๑
๕. การแก้ไขธรรมนูญและข้อบังคับการประชุมต่าง ๆ.....	๒๒
การประชุมคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๒๗๑.....	๒๓
การประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรีและการประชุมคณะกรรมการประสานงานสมาชิกรัฐสภาสตรี.....	๒๔
๑. การเลือกตั้งประธานในการประชุมและการเปิดประชุม.....	๒๔
๒. การรายงานการประชุมคณะกรรมการประสานงานสมาชิกรัฐสภาสตรี.....	๒๔
๓. การอภิปรายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของสตรีในการเมือง.....	๒๕
๔. การมีส่วนร่วมในสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒.....	๒๕
๕. การอภิปรายเป็นคณะในหัวข้อ ๒๐ ปี ของปฏิญญาและแผนปฏิบัติการปักกิ่ง.....	๒๖
การประชุมกรอบอื่น ๆ ที่อยู่ภายใต้คณะมนตรีสหภาพรัฐสภา	
๑. คณะกรรมการด้านสิทธิมนุษยชนของสมาชิกรัฐสภา.....	๒๘
การประชุมอื่น ๆ	
๑. การครบรอบ ๓๐ ปี การประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรี (30 th Anniversary of the meeting of Women Parliamentarians).....	๓๐
๒. การเปิดตัวหลักการพื้นฐานเพื่อสนับสนุนรัฐสภา (Common Principles for Support to Parliaments).....	๓๐

การเลือกตั้งและการแต่งตั้งในสหภาพรัฐสภา

๑. ตำแหน่งคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา.....	๓๒
๒. คณะอนุกรรมการด้านการเงิน.....	๓๒
๓. คณะกรรมาธิการว่าด้วยสิทธิมนุษยชนของสมาชิกรัฐสภา.....	๓๒
๔. คณะกรรมาธิการส่งเสริมการเคารพกฎหมายมนุษยชนสากล.....	๓๒
๕. กลุ่มที่ปรึกษาด้าน HIV/AIDS และสุขภาพมารดา ทารกแรกเกิด และเด็ก.....	๓๓
๖. คณะบริหารกรรมาธิการสามัญสหภาพรัฐสภา.....	๓๓
๗. ผู้เสนอรายงานในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๓ และครั้งที่ ๑๓๔.....	๓๔
๘. คณะกรรมาธิการประสานงานสมาชิกรัฐสภาสตรี.....	๓๕

ระเบียบวาระ ข้อมติ และเอกสารอื่น ๆ ของการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒

๑. ปฏิญญาฮานอย (Hanoi Declaration) เอกสารผลการอภิปรายทั่วไปในหัวข้อ “เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน : จากเพียงคำพูดเป็นการปฏิบัติจริง” (The Sustainable Development Goals : Turning Words into Action).....	๓๖
๒. การรับรองระเบียบวาระเร่งด่วน.....	๓๘

การประชุมที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

๑. ปฏิทินการประชุมและกิจกรรมต่าง ๆ ของสหภาพรัฐสภาในอนาคต.....	๓๙
๒. ระเบียบวาระการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๓ และการประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง.....	๔๐

การเข้าเยี่ยมชมการระดมและการหารือทวิภาคี.....

๑. การเข้าเยี่ยมชมการระดม นายออง จู ลิว รองประธานสภาแห่งชาติเวียดนาม.....	๔๑
๒. การหารือทวิภาคีระหว่างคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติในการประชุมสมัชชาสหภาพ- รัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ และการประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประธานสหภาพรัฐสภา.....	๔๓
๓. การหารือทวิภาคีระหว่างหัวหน้าคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติกับหัวหน้าคณะผู้แทน- รัฐสภาสาธารณรัฐเบลารุส.....	๔๔
๔. การหารือทวิภาคีระหว่างคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติกับผู้แทนรัฐสภาญี่ปุ่น.....	๔๖
๕. การหารือทวิภาคีระหว่างคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติกับผู้แทนรัฐสภาแคนาดา.....	๔๗

ภาคผนวก

๑. ปฏิญญาฮานอย (Hanoi Declaration)	
๒. ข้อมติการประชุมคณะกรรมาธิการสามัญสหภาพรัฐสภาว่าด้วยสันติภาพและความมั่นคง- ระหว่างประเทศ (คณะกรรมาธิการสามัญ คณะที่ ๑)	
๓. ข้อมติการประชุมคณะกรรมาธิการสามัญสหภาพรัฐสภาว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน การคลัง และการค้า (คณะกรรมาธิการสามัญ คณะที่ ๒)	
๔. ข้อมติการประชุมคณะกรรมาธิการสามัญสหภาพรัฐสภาว่าด้วยประชาธิปไตยและ สิทธิมนุษยชน (คณะกรรมาธิการสามัญ คณะที่ ๓)	

๕. ข้อมติระเบียบวาระเร่งด่วน (Emergency Item)
 ๖. ถ้อยแถลงคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
 - ๖.๑ การอภิปรายทั่วไป
 - ๖.๒ การประชุมคณะกรรมการการสัมมนาภาพรัฐสภาว่าด้วยสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ (คณะกรรมการการสัมมนา คณะที่ ๑)
 - ๖.๓ การประชุมคณะกรรมการการสัมมนาภาพรัฐสภาว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน การคลังและการค้า (คณะกรรมการการสัมมนา คณะที่ ๒)
 - ๖.๔ การประชุมคณะกรรมการการสัมมนาภาพรัฐสภาว่าด้วยประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน (คณะกรรมการการสัมมนา คณะที่ ๓)
 - ๖.๕ การประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรี
 ๗. เอกสารด้านสาระัตถะประกอบการประชุม
 - ๗.๑ เอกสารจากกระทรวงการต่างประเทศ
 - ๗.๒ เอกสารจากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ๗.๓ เอกสารจากกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
 - ๗.๔ เอกสารจากกระทรวงกลาโหม
 - ๗.๕ เอกสารจากกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
 - ๗.๖ เอกสารจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
 - ๗.๗ เอกสารจากสำนักพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.)
 ๘. รายงานคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา
 ๙. รายงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนของสมาชิกรัฐสภา
-

รายงานการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ และการประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
(The 132nd Inter - Parliamentary Union Assembly and related meetings)

ระหว่างวันที่ ๒๘ มีนาคม - ๑ เมษายน ๒๕๕๘

ณ กรุงเทพมหานคร สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

การประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ และการประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๘ มีนาคม - ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ส่งคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เข้าร่วมการประชุมดังกล่าว ประกอบด้วย

๑. นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย	- รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง
	- หัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๒. นางพิไลพรรณ สมบัติศิริ	- สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
	- ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๓. นายกิตติ วะสีนนท์	- นิติบัญญัติแห่งชาติสมาชิกสภา
	- ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๔. นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล	- สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
	- ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๕. นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ	- สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
	- ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๖. นายสมพล พันธุ์มณี	- สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
	- ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๗. นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร	- สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
	- ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๘. นางสาวรณกมล วายูภาพ	- สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
	- ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๙. นายศักดิ์ชัย ธนบุญชัย	- สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
	- ที่ปรึกษาคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๑๐. นางสาวสุภาสินี ชมะสุนทร	- รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
๑๑. นางชลลดา กันคัลลอย	- ผู้อำนวยการสำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
	- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
	- เลขานุการคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๑๒. นายมณฑล นพวงศ์	- ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานสหภาพรัฐสภา
	- สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
	- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
	- ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑๓. นางสาวปิ่นธนา ทองสัมฤทธิ์
- นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการพิเศษ
 - กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา
 - สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
 - สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
๑๔. นางสาวนิสาพร วิบูลย์จันทร์
- ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 - นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ
 - กลุ่มงานความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
 - สำนักการต่างประเทศ
 - สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
๑๕. นางสาวฐานา วิบูลย์ภาณุเวช
- ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 - นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ
 - กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา
 - สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
 - สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
๑๖. นายแสนศักดิ์ แซ่ว่อง
- ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 - นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ
 - กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา
 - สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
 - สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
๑๗. นายชวิน วรรณภูมิ
- ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 - นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการ
 - กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา
 - สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
 - สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
-

การประชุมกลุ่มอาเซียน+๓ (ASEAN+3 Group Meeting)

การประชุมกลุ่มอาเซียน+๓ จัดขึ้นในวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๘ เวลา ๐๙.๓๐ - ๑๐.๓๐ นาฬิกา สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เข้าร่วมประชุม ได้แก่ (๑) นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย หัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (๒) นายกิตติ วะสีนนท์ (๓) นายสมพล พันธุ์มณี และ (๔) นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ โดยที่ประชุมได้มีมติเรื่องสำคัญ ๆ ดังนี้

๑. การพิจารณาตำแหน่งที่ว่างลงในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ โดยสมาชิกกลุ่มอาเซียน+๓ มีฉันทามติให้ผู้สมัครลงตำแหน่งต่าง ๆ เป็นตัวแทนของกลุ่ม ดังนี้

- คณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา เป็นผู้แทนจากประเทศญี่ปุ่น
- คณะกรรมการประสานงานสมาชิกรัฐสภาสตรี เป็นผู้แทนจากประเทศอินโดนีเซีย
- คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนของสมาชิกรัฐสภา เป็นผู้แทนจากประเทศฟิลิปปินส์
- คณะกรรมการส่งเสริมการเคารพกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ เป็นผู้แทนจาก

ประเทศอินโดนีเซีย

- คณะกรรมการการร่างข้อมติระเบียบวาระเร่งด่วน เป็นผู้แทนจากประเทศมาเลเซีย และ
กัมพูชา

- คณะกรรมการการร่างข้อมติของคณะกรรมการสามัญคณะที่ ๒ เป็นผู้แทนจากประเทศ
กัมพูชา และประเทศไทย ได้แก่ นายกิตติ วะสีนนท์

๒. การพิจารณาหัวข้อระเบียบวาระเร่งด่วน ที่ประชุมมีมติให้พิจารณาประเด็นนี้ ในการประชุม
กลุ่มภูมิรัฐศาสตร์เอเชีย - แปซิฟิก

๓. การประชุมกลุ่มอาเซียน+๓ ในโอกาสการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๓ และ
การประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้เป็นประธานในการประชุม คือ ประเทศสิงคโปร์

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย หัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ขณะพบปะคณะผู้แทนรัฐสภากัมพูชา ระหว่างการพักการประชุมกลุ่มอาเซียน+๓

การประชุมกลุ่มภูมิรัฐศาสตร์เอเชีย - แปซิฟิก
(Asia - Pacific Group Meeting : APG)

การประชุมกลุ่มภูมิรัฐศาสตร์เอเชีย - แปซิฟิก (Asia - Pacific Group Meeting : APG) จัดขึ้นในวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๘ เวลา ๑๑.๐๐ - ๑๒.๓๐ นาฬิกา เป็นการประชุมต่อเนื่องจากการประชุมกลุ่มอาเซียน +๓ ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ตามระเบียบวาระ โดยมีวาระสำคัญเรื่องรายงานสรุปการประชุมของคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา (Executive Committee) โดยผู้แทนกลุ่มภูมิรัฐศาสตร์เอเชีย - แปซิฟิก ที่ดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภาจากประเทศปากีสถาน ซึ่งในการรายงานมีการพูดถึงถึงประเทศไทย กล่าวคือในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภามีมติไม่หยิบยกประเด็นสมาชิกภาพของประเทศไทยเพื่อพิจารณา แต่มีความห่วงกังวลอย่างยิ่ง (seriously concern) ต่อสถานการณ์ของไทย และจะติดตามการดำเนินการตาม Road Map ของประเทศไทย และคาดหวังว่าจะมีผู้แทนที่มาจากการเลือกตั้งเข้าร่วมการประชุมสมัชชา-สหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๔ และการประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ณ สาธารณรัฐแซมเบีย เมื่อผู้แทนจากปากีสถานรายงานสรุปการประชุมคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภาสิ้นสุดลง นายกิตติ วัฒนาภรณ์ ผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ชี้แจงสถานการณ์ของประเทศไทยต่อที่ประชุมว่า ประเทศไทยยืนยันการปฏิบัติตาม Road Map อย่างเคร่งครัด ซึ่งกระบวนการในขณะนี้อยู่ในขั้นตอนของการร่างรัฐธรรมนูญ โดยในช่วงกลางเดือนเมษายน ๒๕๕๘ จะดำเนินการแล้วเสร็จ จากนั้นในช่วงปลายเดือนกันยายน ๒๕๕๘ จะเป็นกระบวนการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ จึงคาดการณ์ว่าจะมีการเลือกตั้งทั่วไปเกิดขึ้น ในช่วงครึ่งปีแรกของปีหน้านี้ จึงขอการสนับสนุนจากผู้แทนประเทศต่าง ๆ ที่อยู่ในที่ประชุม นอกจากนี้ ที่ประชุมได้หารือการคัดเลือกบุคคลเพื่อลงสมัครในตำแหน่งที่ว่างลงของสหภาพรัฐสภาในสัดส่วนภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิก ซึ่งมีมติดังนี้

- ๑) ผู้แทนจากญี่ปุ่นลงสมัครในตำแหน่งกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา (Executive Committee)
- ๒) ผู้แทนจากบังกลาเทศลงสมัครในตำแหน่งกรรมาธิการประสานงานสมาชิกรัฐสภาสตรี (Coordinating Committee of Women Parliamentarian)
- ๓) ผู้แทนจากฟิลิปปินส์ลงสมัครในตำแหน่งกรรมาธิการสามัญสหภาพรัฐสภาว่าด้วยประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน (Member of the Standing Committee on Democracy and Human Rights)
- ๔) ผู้แทนจากปากีสถาน (บุรุษ ๑ คน) และจากอินโดนีเซีย (สตรี ๑ คน) ลงสมัครในตำแหน่งกรรมาธิการส่งเสริมการเคารพกฎหมายมนุษยชนสากล (Member of the Committee to Promote Respect for International Humanitarian Law)
- ๕) ผู้แทนจากอินเดียลงสมัครในตำแหน่งกรรมาธิการสามัญสหภาพรัฐสภาว่าด้วยสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ (Member of the Standing Committee on Peace and International Security)
- ๖) ผู้แทนอินเดียลงสมัครในตำแหน่งกรรมาธิการสามัญสหภาพรัฐสภาว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน การคลัง และการค้า (Member of the Standing Committee on Sustainable Development, Finance and Trade)
- ๗) ผู้แทนจากบังกลาเทศลงสมัครในตำแหน่งกรรมาธิการสามัญสหภาพรัฐสภาว่าด้วยกิจการสหประชาชาติ (Member of the Standing Committee on United Nations Affairs)
- ๘) ผู้แทนจากอิหร่านและมาเลเซียลงสมัครในตำแหน่งกรรมาธิการร่างข้อมติว่าด้วยวาระเร่งด่วน (The Drafting Committee of the Emergency Item)

คณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติในการประชุมกลุ่มภูมิรัฐศาสตร์เอเชีย - แปซิฟิก
(Asia - Pacific Group Meeting : APG)

การประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒
(132nd IPU Assembly)

คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นำโดย นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง
เข้าร่วมการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒
ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

๑. การเปิดประชุมสมัชชา (Inaugural Ceremony)

พิธีเปิดการประชุมจัดขึ้น ณ ห้องประชุม อาคารรัฐสภา สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ในวันเสาร์ที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๘ เวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกา โดยมีนายเจือง เต็น ซาง (H.E. Mr. Truong Tan Sang) ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เข้าร่วมและกล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมการประชุม พร้อมทั้งกล่าวความรู้สึกยินดีที่มีโอกาสเป็นเจ้าภาพในการจัดการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ และการประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ได้กล่าวชื่นชมการทำงานของสหภาพรัฐสภาที่ดำเนินงานในด้านต่าง ๆ จนส่งผลในเชิงบวก และเป็นที่ประจักษ์ ทั้งในด้านสันติภาพ ความร่วมมือ การพัฒนา ประชาธิปไตย กระบวนการทางสังคม ความเสมอภาคทางสังคม และสิทธิมนุษยชน ทั้งนี้ เวียดนามได้ดำเนินการอย่างดีที่สุดในการร่วมมือกับมิตรประเทศทั่วโลก เพื่อสร้างสันติภาพให้เกิดขึ้น และหวังว่าการจัดการประชุมครั้งนี้จะเกิดผลที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนยกระดับบทบาทภาครัฐสภา ในการขับเคลื่อนประเด็นเร่งด่วนต่าง ๆ ของโลก

จากนั้นเป็นการกล่าวของบุคคลสำคัญ ดังนี้

นางสาวามีน่า เจ. โมฮัมเมด (Ms. Amina J. Mohammed) ที่ปรึกษาพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติด้านแผนการพัฒนา ภายหลังปี ๒๕๕๘ ได้กล่าวถึงการทำงานของสหประชาชาติร่วมกับภาคส่วนต่าง ๆ ในการที่จะออกแบบวาระการพัฒนาภายหลังปี ๒๕๕๘ โดยมีการหารือร่วมกันผ่านการประชุม ตลอดจนการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ จนสรุปผลเป็นเป้าหมายการพัฒนา ๑๗ ด้าน และ ๑๖๙ กลุ่มเป้าหมาย ภาครัฐสภาในฐานะที่เป็นแกนกลางในการเชื่อมโยงระหว่างประชาชนกับรัฐบาล จึงต้องมีบทบาทในการกระตุ้นการทำงาน และผลักดันการมีส่วนร่วม พร้อมทั้งดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องในมิติของฝ่ายนิติบัญญัติ การพิจารณางบประมาณ

รวมถึงตรวจสอบและประเมินการทำงานของฝ่ายรัฐบาล ดังนั้น รัฐสภาจึงนับเป็นกลไกนำของการขับเคลื่อนเป้าหมายให้เป็นจริง และยังเป็นประโยชน์แก่ประชาชน สหประชาชาติจะยังร่วมมืออย่างต่อเนื่องกับสหภาพรัฐสภาในประเด็นสำคัญ ๆ ต่อไป

นายซาแบร์ ฮอสเซน โชว์ดรี (Mr. Saber Hossain Chowdhury) ประธานสหภาพรัฐสภา กล่าวว่า ครั้งนี้ถือเป็นครั้งแรกของการเข้าร่วมประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภาของตนในฐานะประธานสหภาพรัฐสภา และได้ขอบคุณรัฐสภาเวียดนามที่เป็นเจ้าภาพในการจัดการประชุมครั้งนี้ นอกจากนี้ ยังกล่าวถึงการอภิปรายทั่วไปในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา โดยหวังว่า ปฏิญญาฮานอย (Hanoi Declaration) จะสะท้อนไปยังสหประชาชาติในกระบวนการจัดทำวาระการพัฒนาภายหลังปี ๒๕๕๘ ต่อไป

นายเหวียน ซิง หุ่ง (Mr. Nguyen Sinh Hung) ประธานสภาแห่งชาติเวียดนาม ได้กล่าวถึงพัฒนาการขององค์การสหภาพรัฐสภา ซึ่งมีประวัติศาสตร์ยาวนาน จนปัจจุบันเป็นองค์การภาคีรัฐสภาที่มีรัฐสภามาชิกจาก ๑๖๖ ประเทศทั่วโลก ในการประชุมครั้งนี้มีวาระสำคัญ ๆ มากมาย ในหลายด้านที่จะต้องร่วมกันพิจารณาและร่วมกันอภิปราย นอกจากนี้ ยังได้แสดงความมั่นใจว่า ปฏิญญาฮานอยที่จะเกิดจากการอภิปรายทั่วไปนั้น จะเป็นการส่งสารที่ชัดเจนจากภาคีรัฐสภาสู่กระบวนการของวาระการพัฒนาภายหลังปี ๒๕๕๘ (Post - 2015 Development Agenda)

๒. การเลือกตั้งประธานการประชุม

การประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภาเริ่มขึ้นในเช้าวันอาทิตย์ที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๘ โดยมีการเลือกตั้งประธานในการประชุม ซึ่งที่ประชุมต่างสนับสนุนให้นายเหวียน ซิง หุ่ง (Mr. Nguyen Sinh Hung) ประธานสภาแห่งชาติเวียดนาม เป็นประธานการประชุม และมีผู้ทำหน้าที่รองประธานการประชุม ได้แก่ ลอร์ด เฟลค์เนอร์ (Lord Faulkner) จากสหราชอาณาจักร นางเอส. มหาจันท์ (Ms. S. Mahajan) จากอินเดีย นายบี. บิชอป (Mr. B. Bishop) จากออสเตรเลีย นายพี. เอฟ. ไวลอน (Mr. P. F. Veillon) จากสวิตเซอร์แลนด์ นางเอ. เอ. เลมอส (Ms. A. A. Lemos) จากบราซิล และนางบี. เอ็มเบเตอ (Ms. B. Mbete) จากแอฟริกาใต้

๓. ผู้เข้าร่วมการประชุม

ในการประชุมครั้งนี้มีรัฐสภามาชิกจาก ๑๒๘ ประเทศ และมีสมาชิกสมทบ จำนวน ๘ องค์การเข้าร่วมการประชุม นอกจากนี้ ยังมีองค์กรต่าง ๆ ที่มีได้เป็นสมาชิกสหภาพรัฐสภา แต่เข้าร่วมในฐานะผู้สังเกตการณ์ในการประชุมครั้งนี้ด้วย ๓ ประเทศ จำนวนผู้เข้าร่วมประชุมมีทั้งสิ้น ๑,๓๗๐ คน ในจำนวนดังกล่าวเป็นสมาชิกรัฐสภา ๖๗๘ คน เป็นบุคคลระดับประธานรัฐสภา ๔๕ คน ระดับรองประธานสภา ๔๖ คน และเป็นสมาชิกรัฐสภาสตรีจำนวน ๑๘๙ คน

๔. ระเบียบวาระเร่งด่วน (Emergency Item)

ในวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๘ ประธานการประชุมแจ้งในที่ประชุมสมัชชาถึงหัวข้อระเบียบวาระเร่งด่วนที่ส่งมาเพื่อขอการรับรองจากที่ประชุม จำนวน ๘ หัวข้อ ดังนี้

๑. เรื่อง “การยกระดับการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติจากการทำลายหรือโจรกรรมโดยกลุ่มก่อการร้ายในตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือ : บทบาทของสหภาพรัฐสภาและสมาชิกรัฐสภา” เสนอโดย ราชรัฐโมร็อกโก (Ensuring enhanced protection for the cultural heritage of humanity threatened with destruction or pillage by terrorist groups in the Middle East and North Africa : The role of the IPU and national parliaments)

๒. เรื่อง “การให้ความเคารพต่อศาสนาและสัญลักษณ์ทางศาสนา การให้ความเคารพต่อเสรีภาพทางความคิดเห็นและการแสดงออก” เสนอโดย ราชอาณาจักรฮัชไมต์จอร์แดน (Respect for religions and religious symbols, respect for freedom of opinion and expression)

๓. เรื่อง “การแก้ปัญหาการก่ออาชญากรรมของกลุ่มโบโกฮาราม : บทบาทของสมาชิกรัฐสภา” เสนอโดย สาธารณรัฐชาด (Addressing the criminal activity of Boko Haram : The role of parliamentarians)

๔. เรื่อง “บทบาทของรัฐสภาในการจัดการปัญหาการก่อการร้ายและความคิดสุดโต่งของกลุ่มรัฐอิสลามแห่งอิรัก และกลุ่มรัฐเลแวนต์ แนวร่วมอัล - นุสเราะห์ และกลุ่มก่อการร้ายอื่น ๆ” เสนอโดย สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย (The role of the Inter - Parliamentary Union in addressing the terrorism and extremism of the Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL), Al - Nusra Front and other terrorist groups)

๕. เรื่อง “บทบาทของสหภาพรัฐสภาในการเผชิญหน้ากับความพยายามละเมิดต่ออำนาจอิสระสูงสุดและสิทธิการกำหนดการปกครองตนเองของสาธารณรัฐโบลิเวียแห่งเวเนซุเอลา” เสนอโดย สาธารณรัฐโบลิเวียแห่งเวเนซุเอลา (The role of the IPU in the face of attempts to violate the sovereignty and right to self - determination of Venezuela)

๖. เรื่อง “บทบาทของรัฐสภาในการต่อต้านผลกระทบเชิงลบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ” เสนอโดย สาธารณรัฐเคนยา (The role of parliaments in combating the negative effects of climate change)

๗. เรื่อง “บทบาทของรัฐสภาในเรื่องการต่อต้านการข่มขู่โดยกลุ่มก่อการร้าย อาทิ กลุ่มโบโกฮารามที่กระทำต่อประชาชนผู้บริสุทธิ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสตรีและเด็ก” เสนอโดย เครือรัฐออสเตรียและราชอาณาจักรเบลเยียม (The role of parliaments in combatting the threat of terrorism conducted by organizations such as Boko Haram against innocent civilians, in particular women and girls)

๘. เรื่อง “บทบาทของสหภาพรัฐสภาและสมาชิกรัฐสภาในการต่อต้านการก่อการร้ายและคุ้มครองมรดกของมนุษยชาติ” เสนอโดย สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน โดยการสนับสนุนจากกลุ่มภูมิรัฐศาสตร์เอเชีย - แปซิฟิก (The role of Inter - Parliamentary Union and Member of Parliaments in combating terrorism and protecting the common heritage of humanity)

แต่ทั้งนี้ คณะผู้แทนจากราชรัฐโมร็อกโก ราชอาณาจักรฮัชไมต์จอร์แดน และสาธารณรัฐโบลิเวียแห่งเวเนซุเอลา ได้ขอลอนหัวข้อออกไปก่อนที่จะมีการลงคะแนนรับรอง นอกจากนี้ คณะผู้แทนจากเคนยา ได้ขอลอนหัวข้อเช่นกัน แต่ขอให้เสนอเป็นหัวข้อในการประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน การคลัง และการค้า

ที่ประชุมสมัชชาได้ดำเนินการลงคะแนนเสียงเลือกหัวข้อวาระเร่งด่วน อันได้แก่หัวข้อที่เสนอร่วมกันโดยเครือรัฐออสเตรีย และราชอาณาจักรเบลเยียม ซึ่งมีคะแนนสูงสุด และได้รับเสียงเกิน ๒ ใน ๓ ตามข้อบังคับการประชุม

๕. การอภิปรายและการพิจารณาในที่ประชุมสมัชชาและคณะกรรมการต่าง ๆ

(ก) การอภิปรายทั่วไปในหัวข้อ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน : จากเพียงคำพูดเป็นการปฏิบัติจริง (The Sustainable Development Goals : Turning Words into Action) นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ได้กล่าวถ้อยแถลง โดยมีสาระสังเขป คือ ในมุมมองของประเทศไทย คำว่า การพัฒนาที่ยั่งยืน หมายถึง คำว่าเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นปรัชญาที่ปวงชนชาวไทยน้อมนำมาจากองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ อันเป็นพระราชดำรัสที่พระองค์เห็นแล้วว่าจะนำไปสู่ชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีของปวงชน และก่อเกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนในที่สุด หากเรารู้จักนำมาปรับใช้อย่างเข้าใจและถูกต้อง ดังนั้น ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนี้ สามารถนำมาใช้

ได้กับทุกระดับ ไม่ว่าจะในระดับประเทศหรือระดับนานาชาติ สังเกตบัญญัติแห่งชาติจึงเห็นว่า ในเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน สามารถนำเอาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนี้มาปรับใช้ เพราะหลักปรัชญานี้ได้พิสูจน์แล้วว่าเป็นแนวทางอันนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (ถ้อยแถลงการประชุม ตามเอกสารภาคผนวก ๖.๑)

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง หัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ขณะอภิปรายทั่วไปในหัวข้อ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน : จากเพียงคำพูดเป็นการปฏิบัติจริง

ขณะเดียวกัน ประธานสหภาพรัฐสภากล่าวว่า เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ควรสนองตอบต่อปัญหาที่หลากหลายของโลก ซึ่งมีความเกี่ยวโยงที่แยกจากกันไม่ได้ และสามารถแก้ไขได้หากทุกภาคส่วนทำงานร่วมกันเท่านั้น ความล้มเหลวในการก้าวข้ามปัญหาต่าง ๆ อาจหมายถึง โลกที่ขาดความเป็นมิตรและไร้เสถียรภาพ กลายเป็นพื้นที่ของคนรวยเท่านั้นที่สามารถดำรงอยู่ได้อย่างสบาย เศรษฐกิจจะดิ่งลง เนื่องจากการขาดพื้นฐานแห่งทรัพยากร ตลอดจนความไม่เท่าเทียมที่คาดไม่ถึง และเกิดความทุกข์ทรมานต่อมนุษย์ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนถือเป็นแนวทางดำเนินการที่ประชาคมโลกต้องไปให้ถึงในระยะเวลา ๑๕ ปี ทุกประเทศมีหน้าที่รับผิดชอบในการกำหนดหนทางและความหมายให้บรรลุผลสำเร็จ หน้าที่ของรัฐสภา คือ สนับสนุนรัฐบาลในการมีส่วนร่วมในข้อตกลงระดับโลก และตรวจสอบให้แน่ใจว่ากฎหมายและงบประมาณมีการอนุมัติให้สอดคล้องกับแผนการพัฒนา ระดับชาติ ปฏิญญาฮานอยจะได้รับการส่งต่อไปในปฏิญญาของการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ ซึ่งจะมีการนำเสนอต่อที่ประชุมสหประชาชาติต่อไป

จากการอภิปรายทั่วไปของทุกประเทศ สหภาพรัฐสภาได้จัดทำปฏิญญากรุงฮานอยขึ้น เพื่อให้ประเทศสมาชิกได้ลงนามร่วมกัน เป็นการรับรองในหลักการเบื้องต้นที่จะร่วมมือในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่ประเทศภาคีสมาชิกของสหประชาชาติได้ลงนามเห็นชอบ โดยใช้กลไกภาครัฐสภาในการช่วยขับเคลื่อนหรือตรวจสอบการทำงานให้บรรลุเป้าหมายตามกรอบการทำงานที่วางไว้

(ข) คณะกรรมาธิการสามัญสหภาพรัฐสภาว่าด้วยสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ
(Standing Committee on Peace and International Security)

การประชุมคณะกรรมการธิการสามัญสหภาพรัฐสภาว่าด้วยสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ (คณะกรรมการธิการสามัญ คณะที่ ๑) ในโอกาสการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ มีขึ้นในวันที่ ๒๙ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดยมีผู้แทน-สถานิติบัญญัติแห่งชาติเข้าร่วม ได้แก่ นางสาวศุภรดา วายุกาพ นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ และนางจินตน์ ชญาตร์ ศุภมิตร สรุปผลการประชุมดังนี้

๑. ในการประชุมวันที่ ๒๙ - ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้พิจารณาแก้ไขร่างข้อมติ (Draft resolution) เรื่อง “สงครามไซเบอร์ : ความเสี่ยงอันร้ายกาจต่อสันติภาพและความมั่นคงระดับโลก” (Cyber warfare - A Serious threat to peace and global security) เป็นรายย่อหน้า และได้มอบหมายให้ผู้เสนอรายงานร่วม (co - Rapporteurs) จัดทำร่างข้อมติฉบับใหม่ตามมติที่ประชุมฯ

คณะกรรมการฯ ได้รับคำเสนอขอแก้ไขร่างข้อมติ จำนวนทั้งสิ้น ๑๔๙ คำเสนอจากรัฐสภาประเทศสมาชิก จำนวน ๑๘ ประเทศ และจากการประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรี (The Meeting of Women Parliamentarians) โดยในการอภิปรายต่อร่างข้อมติดังกล่าว มีสมาชิกขออภิปรายทั้งสิ้น ๓๒ คน ทั้งนี้ เนื้อหาในร่างคำเสนอขอแก้ไขร่างข้อมติได้รับความเห็นชอบนำไปปรับแก้ไข คิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของคำเสนอทั้งหมด (ถ้อยแถลงการประชุม ตามเอกสารภาคผนวก ๖.๒)

๒. ในการประชุมวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ภายหลังจากการพิจารณาแก้ไขร่างข้อมติเสร็จสิ้นลงแล้ว ที่ประชุมฯ ได้รับรองข้อมติ เรื่อง “สงครามไซเบอร์ : ความเสี่ยงอันร้ายกาจต่อสันติภาพและความมั่นคงระดับโลก” (Cyber warfare - A Serious threat to peace and global security) โดยมีสาระสำคัญเรียกร้องให้รัฐสภาประเทศต่าง ๆ ทบทวนและปรับปรุงกฎหมายภายในประเทศ เพื่อรับมือกับภัยคุกคามในรูปแบบของอาชญากรรม การก่อการร้าย และสงครามที่พัฒนาการมาจากไซเบอร์สเปซ รวมถึงเรียกร้องให้รัฐสภาสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่รวมถึงภาคเอกชน ภาควิชาการและเทคนิค ประชาสังคม และองค์กรด้านสตรี ในการแก้ปัญหาภัยคุกคามด้านไซเบอร์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) อีกทั้งกระตุ้นให้สหภาพรัฐสภา ร่วมกับองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนความร่วมมือทางรัฐสภาระหว่างประเทศ ในการส่งเสริมข้อตกลงร่วมกันที่จะประกันการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศระดับประเทศที่ดีขึ้น ปลอดภัย และเหมาะสม ส่งเสริมการแบ่งปันแบบปฏิบัติที่ดีในการสร้างความเชื่อมั่นที่จะนำไปสู่สันติภาพและความมั่นคงและเสถียรภาพระหว่างประเทศ รวมถึงการพัฒนาหลักความร่วมมือ นอกจากนี้ ยังเรียกร้องให้สหภาพรัฐสภากระตุ้นสหประชาชาติ ให้รับรองข้อมติดีที่ยับยั้งการติดตามตรวจสอบการใช้ไซเบอร์อย่างผิดกฎหมาย และการโจมตีทางไซเบอร์ต่อสาธารณูปโภคที่สำคัญ เช่น การประปา ไฟฟ้า และเครือข่ายโรงพยาบาล

ที่ประชุมได้มีฉันทามติรับรองร่างข้อมติดังกล่าว และได้มอบให้ Ms. S. Taqawi จากบาร์เรน เป็นผู้นำเสนอรายงานในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งที่ประชุมได้ให้การรับรองโดยฉันทามติ ทั้งนี้ สาธารณรัฐโบลีเวียแห่งเวเนซุเอลา ได้ตั้งข้อสงวนการใช้คำว่า “สงครามไซเบอร์ (Cyber warfare)”

๓. ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้นำส่งหัวข้อวาระ (Subject item) ของข้อมติที่จะมีการรับรองในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๔ เรื่อง “การก่อการร้าย : ความจำเป็นในการยกระดับความร่วมมือระดับโลกเพื่อต่อต้านภัยคุกคามต่อประชาธิปไตยและสิทธิส่วนบุคคล (Terrorism : The need to enhance global cooperation against the threat to democracy and individual rights)” ซึ่งที่ประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ ได้ให้การรับรอง

(ค) คณะกรรมการธิการสามัญสหภาพรัฐสภาว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน การคลัง และการค้า (Standing Committee on Sustainable Development, Finance and Trade)

การประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน การคลัง และการค้า (คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน คณะที่ ๒) ในโอกาสการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ มีขึ้นในวันที่ ๒๙ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดยมี Mr. Roberto León สมาชิกรัฐสภาสาธารณรัฐชิลี ประธานคณะกรรมการฯ ทำหน้าที่ประธานในการประชุม ในการนี้ ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เข้าร่วม ได้แก่ นายกิตติ วะสีนนท์ และนายสมพล พันธุ์มณี รายละเอียดการประชุมโดยสรุปมีดังต่อไปนี้

๑. ในการประชุมวันที่ ๒๙ - ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้พิจารณาแก้ไขร่างข้อมติ (Draft resolution) เรื่อง “การจัดทำระบบธรรมาภิบาลน้ำแบบใหม่ : การส่งเสริมการดำเนินการภาครัฐสภาในเรื่องน้ำ (Shaping a new system of water governance : Promoting parliamentary action on water)” ฉบับวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๘ เป็นรายย่อหน้า โดยอิงจากคำขอแก้ไขแบบเป็นลายลักษณ์อักษร (Written amendment) ของรัฐสภามาชิก ข้อเสนอจากที่ประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรี ตลอดจนคำขอแก้ไขด้วยวาจา (Oral amendment) ของผู้แทนรัฐสภามาชิกที่มาเข้าร่วมประชุม และได้มอบหมายให้ผู้เสนอรายงานร่วม (co - Rapporteurs) จัดทำร่างข้อมติฉบับใหม่ตามมติที่ประชุม ในโอกาสนี้ นายกิตติ วะสีนนท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผู้แทนฯ ได้ร่วมเสนอคำขอแก้ไขเพิ่มเติมด้วยวาจา คำว่า “การตัดไม้ทำลายป่า (Deforestation)” ในย่อหน้าอารัมภบท (Preambular paragraph) ที่ ๕ เพื่อเป็นการแสดงความห่วงกังวล (Concern) ต่อปัจจัยอันส่งผลกระทบต่อทรัพยากรน้ำ และคำว่า “การสงวนรักษา (Conservation)” ในย่อหน้าบทปฏิบัติการ (Operative paragraph) ที่ ๖ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเรียกร้องให้รัฐสภาประเทศต่าง ๆ กระตุ้น (Urge) ให้รัฐบาลของตนยึดมั่นตามพันธกรณีที่ได้เคยให้ไว้ต่อการปกป้องแหล่งน้ำจืด (ทั้งนี้ ต่อมาย่อหน้าทั้งสองเปลี่ยนไปเป็นย่อหน้าอารัมภบทที่ ๕ และย่อหน้าบทปฏิบัติการที่ ๙ ของร่างข้อมติฉบับที่ได้รับการรับรองจากที่ประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ตามลำดับ)

นายกิตติ วะสีนนท์ และนายสมพล พันธุ์มณี ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ขณะอภิปรายในการประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน การคลัง และการค้า

๒. ในการประชุมวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ภายหลังจากการพิจารณาแก้ไขร่างข้อมติเสร็จสิ้นลงแล้ว ที่ประชุมได้มีการอภิปรายเชิงแลกเปลี่ยน (Interactive debate) เรื่อง “การติดตามข้อมติสหภาพรัฐสภาว่าด้วยเรื่องธรรมาภิบาลน้ำ : นำสู่การปฏิบัติ (Follow - up on the IPU water governance resolution : Taking it forward)” โดยผู้แทนรัฐสภาสมาชิกที่เข้าร่วมต่างแสดงความเห็นพ้องว่า ข้อมติของสหภาพรัฐสภานี้จะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะกระตุ้นให้เกิดการดำเนินการภาครัฐสภาในเรื่องน้ำ ในโอกาสนี้ นายกิตติ วะสินนท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผู้แทนฯ ได้ร่วมกล่าวอภิปรายเกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำในประเทศไทย (Water Management in Thailand) ต่อที่ประชุม โดยมีประเด็นสำคัญ ๓ ประเด็น ได้แก่ (๑) การดำเนินการตามแนวพระราชดำริของหน่วยงานภาครัฐของไทยในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับระบบนิเวศและการสงวนรักษาแหล่งน้ำ (๒) การประกาศใช้พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ ซึ่งจะสนับสนุนการบริหารจัดการน้ำแบบองค์รวมตลอดจนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน และ (๓) ความเชื่อมโยงเป็นอันหนึ่งอันเดียวระหว่างทรัพยากรป่าไม้ น้ำ และดิน (ถ้อยแถลงในการประชุม ตามเอกสารภาคผนวก ๖.๓)

๓. ในการประชุมวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้พิจารณาสรุปผลการดำเนินกิจกรรมดังนี้

๓.๑ ที่ประชุมได้พิจารณาแก้ไขร่างข้อมติ เรื่อง “การจัดทำระบบธรรมาภิบาลน้ำแบบใหม่ : การส่งเสริมการดำเนินการภาครัฐสภาในเรื่องน้ำและการสุขาภิบาล (Shaping a new system of water governance : Promoting parliamentary action on water and sanitation)” ฉบับวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ซึ่งผู้เสนอรายงานร่วมได้จัดทำขึ้นตามมติที่ประชุมในวันที่ ๒๙ - ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ และเห็นชอบให้แก้ไขถ้อยคำเล็กน้อยในย่อหน้าอารัมภบทที่ ๑๐ ของร่างข้อมติดังกล่าว ตามความเห็นของผู้แทนรัฐสภาสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ก่อนที่จะมีมติเห็นชอบ (Adopt) ให้นำส่งร่างข้อมติดังกล่าวที่จะได้รับการแก้ไขขึ้นใหม่นี้ให้ที่ประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ รับรอง (Approve) ต่อไป ในโอกาสนี้ ผู้แทนรัฐสภาสาธารณรัฐโบลีเวียแห่งเวเนซุเอลาได้ขอตั้งข้อสงวน (Reservation) เกี่ยวกับการใช้คำว่า “ธรรมาภิบาลน้ำ (Water governance)” ของร่างข้อมติข้างต้นด้วย

๓.๒ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้นำส่งหัวข้อวาระ (Subject item) ของข้อมติที่จะมีการรับรองในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๔ เรื่อง “การยับยั้งดักป้องกันการทำลายล้างและการบ่อนทำลายมรดกทางวัฒนธรรมทั้งที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้ของมวลมนุษยชาติ” (Ensuring lasting protection against destruction and deterioration for the tangible and intangible cultural heritage of humanity) ซึ่งเสนอโดยผู้แทนรัฐสภาราชอาณาจักรเบลเยียม ให้ที่ประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ รับรองสำหรับการแต่งตั้งผู้เสนอรายงานร่วมนั้น ที่ประชุมได้เห็นชอบให้เสนอชื่อ Mr. A. Destexhe ชาวเบลเยียม ให้ที่ประชุมสมัชชาฯ รับรอง พร้อมทั้งมีมติร้องขอต่อประธานสหภาพรัฐสภาให้ดำเนินการหารือกับรัฐสภาสมาชิก เพื่อเสนอชื่อผู้เสนอรายงานร่วมอีกคนหนึ่ง ซึ่งต่อมา ที่ประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ได้รับรองให้ Mr. H. Kouskous ชาวโมร็อกโก เป็นผู้เสนอรายงานร่วมคนที่สอง

๓.๓ ที่ประชุมไม่สามารถลงมติเห็นชอบเรื่องการแต่งตั้งสมาชิกคณะทำงานของคณะกรรมการสามัญสหภาพรัฐสภาว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน การคลัง และการค้า (Member of the Bureau of the IPU Standing Committee on Sustainable Development, Finance and Trade) ตามรายชื่อที่กลุ่มภูมิรัฐศาสตร์ต่าง ๆ เสนอมาได้ เนื่องจากจำนวนคณะผู้แทนรัฐสภาสมาชิกที่อยู่ในที่ประชุม ณ ขณะนั้นมีไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะผู้แทนรัฐสภาสมาชิกทั้งหมดที่มาเข้าร่วมประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องเลื่อนการพิจารณาเรื่องดังกล่าวไปในคราวการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๓

(ง) คณะกรรมาธิการสามัญสภามหาวิทยาลัยประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน (Standing Committee on Democracy and Human Rights)

การประชุมคณะกรรมาธิการสามัญสภามหาวิทยาลัยประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน (คณะกรรมาธิการสามัญ คณะที่ ๓) จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๓๐ มีนาคม - ๑ เมษายน ๒๕๕๘ มีนายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร และนายกิตติ วัฒนสินธ์ สมาชิกสภาปฏิบัติหน้าที่แห่งชาติ เข้าร่วมการประชุม โดยมีสรุปผลการประชุมฯ ดังนี้

๑. การรับรองร่างข้อมติฉบับทบทวน (Revised draft resolution) เรื่อง “กฎหมายระหว่างประเทศ ในแง่มนต์ที่เกี่ยวข้องกับอำนาจอธิปไตยของประเทศ การไม่แทรกแซงกิจการภายในของรัฐและสิทธิมนุษยชน” (International law as it relates to national sovereignty, non - intervention in the internal affairs of states and human rights)

วันจันทร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ที่ประชุมคณะกรรมาธิการสามัญสภามหาวิทยาลัย คณะที่ ๓ ว่าด้วยประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน มี Ms. Farkhunda Zahra Naderi จากสาธารณรัฐอิสลามอัฟกานิสถาน ประธานคณะกรรมาธิการสามัญ คณะที่ ๓ ทำหน้าที่ประธานในการประชุม ได้เสนอให้มีการโหวตในที่ประชุมว่าจะตรวจแก้ไขร่างข้อมติที่คณะกรรมาธิการยกร่างข้อมติเสนอ (drafting committee) ไปที่ละหัวข้อ (drafting in plenary) หรือจะรับรองร่างข้อมติทั้งหมดตามที่คณะกรรมาธิการยกร่างข้อมติเสนอ โดยที่ประชุมมีมติเสียงข้างมาก ๓๒ ต่อ ๑๓ เสียง ให้รับรองร่างข้อมติฉบับดังกล่าวทั้งฉบับ โดยจะไม่พิจารณาไปที่ละย่อหน้า หลังจากนั้น คณะกรรมาธิการได้ลงคะแนนเสียงในเรื่องสารัตถะในร่างข้อมติ ซึ่งที่ประชุมให้การรับรอง จำนวน ๓๗ เสียง ไม่เห็นด้วย ๓ เสียง โดยมีจำนวน ๑๐ ประเทศไม่ออกเสียง และมี ๕ ประเทศขอตั้งข้อสงวนในบางข้อของข้อมติดังกล่าว

ทั้งนี้ สมาชิกรัฐสภาจากสาธารณรัฐชูดานไม่เห็นด้วยกับ วรคที่ ๑๘ เพราะมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับศาลอาญาระหว่างประเทศ ซึ่งสาธารณรัฐชูดาน และสหภาพแอฟริกัน ต่างไม่ยอมรับอำนาจศาลอาญาระหว่างประเทศ ทั้งนี้ การไม่ยอมรับ วรคที่ ๑๘ นั้น อาจเป็นการไม่เห็นด้วยกับข้อมติทั้งหมดดังกล่าว จึงเกิดคำถามว่าจะรับรองข้อมติทั้งหมดโดย “ฉันทามติ” (consensus) ได้หรือไม่ เลขาธิการสหภาพรัฐสภาอธิบายว่า ข้อมติต่าง ๆ จะได้รับการรับรองโดย “เอกฉันท์” (unanimously) หากไม่มีคณะผู้แทนคณะใดคัดค้านหรือตั้งข้อสงวนหรือมีฉันทามติแล้ว ข้อมติเหล่านั้นก็จะได้รับการรับรองโดย “ฉันทามติ” (consensus) ประธานสมัชชาจึงได้ประกาศว่า ข้อมติดังกล่าว ได้รับการรับรองโดยฉันทามติ (consensus) โดยเนื้อหาหลักในวรรคปฏิบัติการมีดังนี้

(๑) รัฐมีสิทธิในการเลือกระบบทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม และการจัดการภายใน โดยปราศจากการแทรกแซงจากภายนอก ตามที่พิจารณาว่าเหมาะสม โดยหลักการกฎหมายระหว่างประเทศ

(๒) เรียกร้องให้รัฐต่าง ๆ พิจารณาการให้สัตยาบันในสนธิสัญญาหลัก ๆ ว่าด้วยสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ให้เป็นไปตามระบบรัฐธรรมนูญของแต่ละประเทศ และดำเนินการให้เป็นไปตามหลักการแห่งอนุสัญญานั้น ด้วยความเคารพ ส่งเสริม และปกป้องสิทธิมนุษยชน โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ

(๓) ร้องขอให้รัฐต่าง ๆ ในการงดเว้นจากการข่มขู่หรือการใช้กำลังต่อบูรณภาพแห่งดินแดน หรือเสรีภาพทางการเมืองของรัฐใด ๆ และเพื่อแก้ไขข้อพิพาทโดยสันติวิธี รวมถึงสันติภาพและความยุติธรรมระหว่างประเทศ สิทธิมนุษยชน และหลักการพื้นฐานทางด้านเสรีภาพจะได้รับการเคารพ และเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการและวัตถุประสงค์ของกฎบัตรสหประชาชาติ

(๔) แสดงออกในการสนับสนุนเป้าหมายแห่งการพัฒนา ภายหลังปี ๒๕๕๘ อย่างเต็มที่ เพื่อรับรองให้เกิดแนวทางบนพื้นฐานสิทธิ ที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน ความยุติธรรม ความเท่าเทียมกัน และมีความ-

เที่ยงธรรม มีหลักธรรมาภิบาล ประชาธิปไตย และหลักนิติธรรม รวมถึงการสนับสนุนให้เกิดสังคมแห่งสันติและเสรีภาพที่ปราศจากความรุนแรง

(๕) เสนอให้คณะกรรมการจัดการจัดทำปฏิญญาของสหภาพรัฐสภา ซึ่งมีฐานมาจากข้อมติเหล่านี้ เพื่อสนับสนุนให้เกิดสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

ประธานคณะกรรมการการสามัญ คณะที่ ๓ ได้เสนอให้ นาย Ha - Jin Jhun สมาชิก-รัฐสภาจากสาธารณรัฐเกาหลี และนาง Birgitta Jonsdottir สมาชิกรัฐสภาจากสาธารณรัฐไอซ์แลนด์ เป็นผู้กล่าวรายงานร่วม (co - Rapporteur) และเสนอร่างข้อมติ ในหัวข้อครั้งต่อไปคือ “ประชาธิปไตยในยุคดิจิทัลกับภัยคุกคามต่อความเป็นส่วนตัวและเสรีภาพของปัจเจกบุคคล” (Democracy in the digital era and the threat to privacy and individual freedoms)

๒. การปฏิบัติตามข้อมติสหภาพรัฐสภาในปี ๒๕๕๕ ว่าด้วยเรื่อง “การเข้าถึงสุขภาพในฐานะสิทธิขั้นพื้นฐานประการหนึ่ง : บทบาทของรัฐสภาในการสนองตอบต่อความท้าทายสำคัญในการบรรลุถึงสุขภาพของสตรีและเด็ก” (Implementation of the 2012 IPU resolution on Access to health as a basic right : the role of parliaments in addressing key challenges to securing the health of women and children)

วันอังคารที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ที่ประชุมรับทราบการอภิปรายโดยผู้เชี่ยวชาญ ๓ คน คือ ด็อกเตอร์ มาร์ลีน เทมเมอร์แมน (Dr. Marleen Temmerman) ผู้อำนวยการสำนักงานสุขภาพการอนามัยเจริญพันธุ์และการวิจัย (Department of Reproductive Health and Research) จากองค์การอนามัยโลก (WHO) มิสเบตตี้ อมองกี (Ms. Betty Amongi) สมาชิกรัฐสภาจากสาธารณรัฐยูกันดา และนายราซี โมฮัมมัด ฟาครุล (Mr. Razee Mohammad Fakhru) สมาชิกรัฐสภาจากสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ ว่าอัตราการตายของมารดาและทารกแรกเกิดนั้นยังเป็นจำนวนที่สูงมากทั่วโลก ปัญหาเนื่องมาจากการขาดการเข้าถึงการบริการเพื่อการอนามัยเจริญพันธุ์อย่างมีคุณภาพ ขาดการวางแผนครอบครัว และไม่มีการเข้าถึงสาธารณสุขปฐมภูมิ การสาธารณสุข รวมถึงไม่มีบุคลากรที่มีความสามารถ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาด้านสุขภาพมารดาและทารก

นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้กล่าวถ้อยแถลงในที่ประชุมว่า สมาชิกรัฐสภาทุกคนควรสนับสนุนการออกกฎหมายให้เป็นไปตามอนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสังคมที่พัฒนาอย่างยั่งยืนในระยะยาว นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงความก้าวหน้าทางกฎหมายของไทยที่มีการออกกฎหมายเพื่อสุขภาพของประชาชนมานานแล้ว ในเรื่อง พ.ร.บ.หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ และ พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ นอกจากนี้ ยังมีกฎหมายที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ผ่านทั้ง ๓ วาระเรียบร้อยแล้ว คือ พ.ร.บ.คุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. และยังมีการจัดการสัมมนาที่เกี่ยวข้องกับการอนามัยเจริญพันธุ์ เพื่อลดปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น จัดโดยคณะกรรมการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส (ถ้อยแถลงการประชุม ตามเอกสารภาคผนวก ๖.๔)

๓. การอภิปราย เรื่อง “ประชาธิปไตยในยุคดิจิทัลกับภัยคุกคามต่อความเป็นส่วนตัว และเสรีภาพของปัจเจกบุคคล” (Democracy in the digital era and the threat to privacy and individual freedom)

วันพุธที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้ฟังผู้เชี่ยวชาญ ๒ คน คือ นายแดนนี่ โอเบรียน (Mr. Danny O'Brien) ผู้อำนวยการระหว่างประเทศ จาก Electronic Frontier Foundation และนายเฮอาน วาเลส (Mr. Hernan Vales) จากสำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งองค์การสหประชาชาติ (UN High Commissioner for Human Rights) โดยได้กล่าวถึงการขาดความโปร่งใสในการสอดส่องดูแล (surveillance) และนโยบายของภาครัฐบาล ทั้งนี้ รัฐสภาควรที่จะมีการบัญญัติกฎหมายในเรื่องการสอดส่องดูแลประชาชน

เพื่อให้มีมาตรการการบังคับใช้เรื่องดังกล่าว และให้เป็นไปตามหลักสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ เนื่องจากเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำเนินการสอดส่องประชาชนของภาครัฐ

นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้กล่าวถ้อยแถลงในที่ประชุมว่า ขณะนี้รัฐบาลได้ออกนโยบายเพื่อขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่สังคมเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy Society) เพื่อให้ประเทศไทยมีความพร้อมและสามารถที่จะแข่งขันกับโลกเศรษฐกิจดิจิทัลได้ ทั้งนี้ มีร่างกฎหมาย ๒ ฉบับ ที่สำคัญต่อการสนับสนุนความมั่นคงทางไซเบอร์ (cybersecurity) และการปกป้องความเป็นส่วนตัวในยุคดิจิทัล คือ (๑) ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์เมื่อประชากรก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัล และ (๒) ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ง่าย ทำให้เกิดการใช้ในทางที่ผิด อาทิ Cyber - bullying, internet scamming ภาพโป๊เด็ก และการทุจริตโดยใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งเรื่องดังกล่าวทำให้สิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานของประชาชนถูกละเมิด ดังนั้น รัฐสภาจึงควรที่จะสนับสนุนให้มีการพัฒนากฎหมายโดยคำนึงถึงดุลยภาพระหว่างการปราบปรามอาชญากรรมอย่างมีประสิทธิภาพ กับการปกป้องสิทธิของประชาชน สิ่งที่มาชิกรัฐสภาควรทำเพื่อรับรองให้ความเป็นส่วนตัวและเสรีภาพส่วนบุคคลได้รับการปกป้องในยุคดิจิทัล คือ ควรส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจสิทธิของตนเอง และได้รับการส่งเสริมให้มีความรู้และสร้างความตระหนัก เพื่อให้มีข้อมูลซึ่งสามารถที่จะตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิตของตนเองได้ (ถ้อยแถลงการประชุมตามเอกสารภาคผนวก ๖.๔)

โดยภายหลังจากการกล่าวถ้อยแถลงดังกล่าว สมาชิกรัฐสภาจากสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ได้กล่าวสนับสนุนถ้อยแถลงที่เสนอโดยประเทศไทยด้วย

๔. “อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กในระยะเวลา ๒๕ ปีที่ผ่านมา : ชีวิตของเด็กดีขึ้นหรือไม่?”

(The Convention on the Rights of the Child 25 years on : Are children's lives better?)

วันพุธที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้รับฟังผู้เชี่ยวชาญที่มาร่วมอภิปราย ๓ คน ดังนี้ นายแดเนียล ทูเลอ (Mr. Daniel Toole) ผู้อำนวยการส่วนภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงและแปซิฟิกแห่งองค์การกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ หรือยูนิเซฟ มิส แอนเนอ ลินด์บอร์ (Ms. Anne Lindbor) ผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อเด็กแห่งราชอาณาจักรนอร์เวย์ และมิส เลอเดียนา มาฟูรู มงโก (Ms. Lediana Mafuru Mng'ongo) สมาชิกสภาแห่งสหสาธารณรัฐแทนซาเนีย ว่า ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ทุกคนสามารถเป็นกระบอกเสียงให้กับเด็กเหล่านี้ได้ ซึ่งเราควรที่จะสร้างหุ้นส่วนในเรื่องดังกล่าว รวมถึงให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือเด็ก นอกจากนี้ยังกล่าวถึงการยุติความรุนแรงในเด็ก ซึ่งหากทำได้สังคมจะกลายเป็นสังคมที่ปราศจากความรุนแรง ทั้งนี้ ก่อนเปิดให้มีการอภิปราย ผู้ดำเนินการอภิปรายขอให้ที่ประชุมได้เน้นเนื้อหาการอภิปรายไปที่โภชนาการเด็กและความรุนแรงสำหรับเด็ก

นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้กล่าวถ้อยแถลงในที่ประชุมว่า ประเทศไทยได้ใส่ใจในเรื่องโภชนาการเด็กอย่างมาก โดยมีโครงการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมด้านโภชนาการเด็กที่สำคัญคือ โครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน ซึ่งริเริ่มโดย สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โครงการนมโรงเรียน ในปี ๒๕๒๓ นอกจากนี้ ในปี ๒๕๓๕ ได้กล่าวว่าตนเองมีส่วนในการผลักดัน ในเรื่องความรุนแรง ให้เกิดการแก้กฎหมายเพื่อการพัฒนาสิทธิเด็ก และให้สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กอย่างเต็มที่ ซึ่งมีสาระสำคัญคือ การเอาผิดต่อผู้ครอบครองสื่อลามกเด็ก (child sexual abuse material) และหวังว่าภูมิภาคนี้จะเห็นความสำคัญและดำเนินการไปในทิศทางเดียวกันทั้งภูมิภาค (ถ้อยแถลงการประชุม ตามเอกสารภาคผนวก ๖.๔)

(จ) การประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนว่าด้วยกิจการสหประชาชาติ (The Standing Committee on United Nations Affairs)

การประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๔) จัดขึ้นในวันที่ ๒๙ และ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ โดยประธานการประชุม คือ นายเอล ฮัสซัน อัล อามิน (Mr. El Hassan Al Amin) สมาชิกรัฐสภาชุดาน การประชุมแบ่งหัวข้อออกเป็น ๓ วาระ ดังนี้

๑. การอภิปรายในโอกาสการฉลองครบรอบ ๗๐ ปี การก่อตั้งองค์การสหประชาชาติ โดยมีผู้บรรยาย คือ นาย แอล. มอนเทียล (Mr. L. Montiel) ผู้ช่วยเลขาธิการการเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ และผู้ร่วมอภิปราย คือ ๑. มิส บี. บิชอป (Ms. B. Bishop) ประธานสภาผู้แทนราษฎรเครือรัฐออสเตรเลีย และ ๒. นายเอ็ม. ทอมมาโซลิ (Mr. M. Tommasoli) ผู้สังเกตการณ์ถาวรแห่งองค์การความคิดเห็นระหว่างประเทศ (Permanent Observer of International Idea at the United Nations)

การอภิปรายได้มุ่งเน้นถึงการทำงานตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมา ตั้งแต่ก่อตั้งเมื่อปี ๒๔๙๗ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันที่สหประชาชาติเป็นองค์การที่มีความสำคัญ อาจกล่าวได้ว่า จนถึงปัจจุบัน โลกต้องเผชิญต่อความท้าทายมากมาย ซึ่งแต่ละประเทศไม่สามารถเผชิญความท้าทายเหล่านั้นได้เพียงลำพัง องค์การสหประชาชาติได้สรรสร้างงานที่เป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติอย่างมากมาย อาทิ การคิดกรอบการทำงานด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ การให้ความช่วยเหลือที่จำเป็นแก่ประเทศเกิดใหม่ การก่อตั้งสถาบันตุลาการกลางของโลก เป็นต้น สหประชาชาติยังเป็นตัวกลางในการตั้งคำถามถึงธรรมาภิบาลด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ นอกจากนี้ยังช่วยยับยั้งการประทุ่น ตลอดจนการคลังและการค้า เศรษฐกิจของโลก รวมถึงการหาแนวทางร่วมกันด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน

แต่อย่างไรก็ตาม องค์การสหประชาชาติไม่สามารถบรรลุผลในการป้องกันความขัดแย้งและการขยายตัวของการสู้รบที่มีอยู่ทั่วโลกได้ ซึ่งข้อขัดแย้งใหญ่ถูกละเลย ไม่มีการนำไปปฏิบัติ และบ่อยครั้งที่ขาดการเชื่อมโยงระหว่างการตัดสินใจของรัฐภาคีสมาชิกกับความปรารถนาที่แท้จริงที่เป็นพื้นฐานจากประชาชน ผู้ร่วมอภิปรายจำนวนมากจึงได้เน้นย้ำให้มีการปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ จากเดิมที่อำนาจวิโตอยู่ในกำมือของกลุ่มประเทศมหาอำนาจ และให้อำนาจสะท้อนมาจากภาคีสมาชิกทั่วโลกอย่างแท้จริง ซึ่งถือเป็นบทพิสูจน์ประสิทธิภาพและบทบาทนำของสหประชาชาติ นอกจากนี้ ยังมีการเรียกร้องให้สหประชาชาติเข้ามามีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิดกับภาคีรัฐสภา เพื่อให้เสียงสะท้อนภาคีรัฐสภาเข้าไปมีส่วนในการตัดสินใจในสหประชาชาติด้วย

๒. การเสนอความเห็นต่อภารกิจภาคสนามเพื่อติดตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างทีมประจำชาติของสหประชาชาติกับรัฐสภา โดยมีผู้ดำเนินการอภิปราย ได้แก่ นาย ดี. ดอร์สัน (Mr. D. Dawson) สมาชิกรัฐสภาประเทศแคนาดา ผู้ร่วมอภิปราย ประกอบด้วย ๑. มิส เอส. ลีโยโม (Ms. S. Lyimo) สมาชิกรัฐสภาประเทศแทนซาเนีย ๒. นาย ดี. คยี่ เม็นซา บอนซู (Mr. D. Kyei - Mensah - Bonsu) สมาชิกรัฐสภาประเทศกานา และ ๓. มิส เอส. บีเวอร์ส (Ms. S. Beavers) ที่ปรึกษาด้านนโยบายจากทีมงานกระบวนการทางการเมือง สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) โดยที่ประชุมได้อภิปรายถึงความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภากับทีมสหประชาชาติในประเทศในช่วงหลายปีที่ผ่านมา และแสดงความคิดเห็นถึงแนวทางที่จะสร้างความสัมพันธ์ให้เข้มแข็งต่อไปอย่างไร

ในการลงภาคสนาม หลาย ๆ ประเทศของสหประชาชาติพบว่า มีแง่มุมที่หลากหลายของความสัมพันธ์ระหว่างสหประชาชาติกับรัฐสภาคว สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ การที่สหประชาชาติมองรัฐสภาจากสองแง่มุมคือ ๑) ในฐานะผู้รับคำแนะนำหรือการสนับสนุน ๒) ในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา ซึ่งนับว่าเป็นความก้าวหน้าในการทำงานร่วมกันอย่างเห็นได้ชัด เพราะจะเป็นการสร้างสมดุลในการทำงานของฝ่ายบริหารและนิติบัญญัติ

๓. การให้ความสำคัญกับเป้าหมายใหม่แห่งการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) การประเมินศักยภาพของสถาบันภาคีรัฐสภา ผู้ดำเนินการอภิปราย คือ นายเอ. มอทเทอ (Mr. A. Motter) ที่ปรึกษาอาวุโส

สหภาพรัฐสภา ผู้ร่วมอภิปราย ประกอบด้วย ๑. มิส เคลาดียา โรทท์ (Ms. Claudia Roth) สมาชิกรัฐสภาประเทศเยอรมนี ๒. มิส เอริตา นัวร์ซันตี (Ms. Evita Nursanty) สมาชิกรัฐสภาประเทศอินโดนีเซีย และ ๓. มิส ลอรา โรฆาส (Ms. Laura Rojas) สมาชิกรัฐสภาประเทศเม็กซิโก

ที่ประชุมได้พิจารณาถึงประเด็นคำถามที่ว่า รัฐสภาจะสร้างเครื่องมือที่เพียงพอต่อการให้ความสำคัญกับเป้าหมายใหม่ของการพัฒนาที่ยั่งยืนได้อย่างไร และจะมีช่องทางใดบ้างที่จะสร้างกระบวนการให้เกิดผลเท่าที่จะเป็นไปได้ จากประสบการณ์ของรัฐสภาประเทศเยอรมนี อินโดนีเซีย และเม็กซิโก ได้อธิบายถึงแนวทางที่ส่งผลต่ออย่างยิ่งในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนา กล่าวคือ การดำเนินการจัดตั้งคณะทำงาน คณะที่ปรึกษา หรือคณะกรรมการเฉพาะกิจขึ้น ประกอบด้วย สมาชิกคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องและเป็นตัวแทนของทุกพรรคการเมือง แต่ผู้อภิปรายบางส่วนเห็นว่าอาจใช้กลไกคณะกรรมการที่มีอยู่แล้ว ก็สามารถช่วยขับเคลื่อนเป้าหมายใหม่ของการพัฒนาที่ยั่งยืนได้เช่นกัน ขึ้นอยู่กับการวางระบบการทำงานเป็นสำคัญ

นายกิตติ วะสินนท์ และนายสมพล พันธุ์มณี ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ขณะเข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการสามัญสหภาพรัฐสภาว่าด้วยกิจการสหประชาชาติ

(ฉ) การอภิปรายเรื่องระเบียบวาระเร่งด่วน (Debate on the emergency item)

การรับรองระเบียบวาระเร่งด่วน (Emergency Item) ในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ ประเทศสมาชิกสหภาพรัฐสภาได้เสนอหัวข้อระเบียบวาระเร่งด่วน เพื่อให้ที่ประชุมพิจารณารับรองร่วมกัน ซึ่งในครั้งนี้ที่ประชุมได้รับรองข้อมติในหัวข้อ “บทบาทของรัฐสภาในการต่อต้านปฏิบัติการก่อการร้ายทุกรูปแบบที่กระทำโดยกลุ่ม داعชและกลุ่มโบโกฮาราม ที่ทำร้ายผู้บริสุทธิ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสตรีและเด็กหญิง” (The role of parliaments in combating all terrorist acts perpetrated by organizations such as Daesh and Boko Haram against innocent civilians, in particular women and girls) ถือเป็นการรวมหัวข้อที่คล้ายคลึงกันจาก ๓ ประเทศที่เสนอเข้ามา ได้แก่ ประเทศออสเตรเลีย ประเทศเบลเยียม และประเทศชาติ ซึ่งเนื้อหาในข้อมติดีมีการเรียกร้องให้ประณามอย่างรุนแรงที่สุดต่อการกระทำที่ไร้มนุษยธรรม และการกระทำ

การก่อการร้าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มดาอิชและกลุ่มโบโกฮาราม และขอให้ใช้กลไกนิติบัญญัติในการดำเนินการ และปฏิบัติตามข้อมติของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้อง

๖. การปิดการประชุม

สุดท้ายของการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ในช่วงบ่ายของวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้ผลสรุปของการประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนต่าง ๆ รวมถึงปฏิญญาฮานอย (Hanoi Declaration) ซึ่งเป็นผลจากการอภิปรายทั่วไป (General Debate) ภายหลังจากการรับรองข้อมติต่าง ๆ และการนำเสนอรายงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนต่าง ๆ แล้ว ประธานการประชุมได้เชิญประธานสหภาพรัฐสภานำเสนอปฏิญญาฮานอย ซึ่งมีการรับรองโดยฉันทามติจากที่ประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ นี้

นอกจากนี้ ที่ประชุมได้เชิญให้ผู้แทนกลุ่มภูมิรัฐศาสตร์ต่าง ๆ ขึ้นกล่าวถ้อยแถลง ซึ่งได้ให้ความเห็นเรื่องการประชุมสมัชชาว่าได้พิจารณาสาระสำคัญ ๆ จนได้ข้อมติที่สำคัญ และกล่าวขอบคุณประเทศเจ้าภาพที่ให้การต้อนรับอย่างอบอุ่น มีการจัดการประชุมอย่างดียเยี่ยม

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย หัวหน้าคณะผู้แทนสถานนิติบัญญัติแห่งชาติ พร้อมด้วย นางพิไลพรรณ ศิริสมบัติ นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ คุภมิตร และนายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล ระหว่างการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ ณ กรุงฮานอย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

การประชุมคณะมนตรีบริหารสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๙๖ (196th Session of the IPU Governing Council)

การประชุมคณะมนตรีบริหารสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๙๖ มีขึ้นในวันที่ ๒๙ มีนาคม และ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ณ Banquet Hall ศูนย์การประชุมแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ และการประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่เข้าร่วมในการประชุมนี้ได้แก่ (๑) นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง (๒) นางพิไลพรรณ สมบัติศิริ (๓) นายกิตติ วะสีนนท์ (๔) นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล และ (๕) นายสมพล พันธุ์มณี ในการประชุมดังกล่าว ที่ประชุมได้พิจารณาประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารองค์การ รายละเอียดโดยสรุปมีดังต่อไปนี้

๑. สมาชิกภาพและผู้สังเกตการณ์ถาวรในสหภาพรัฐสภา

ในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้รับทราบว่า ยังไม่มีการยื่นขอสมาชิกภาพหรือการยื่นขอสถานะผู้สังเกตการณ์เพิ่มเติม สหภาพรัฐสภาจึงยังคงมีรัฐสภาจาก ๑๖๖ ประเทศ เป็นสมาชิกเท่าเดิมสำหรับการพิจารณาเรื่องสถานะสมาชิกภาพนั้น Mr. Saber Hossain Chowdhury ประธานสหภาพรัฐสภาในฐานะประธานในการประชุม ได้แจ้งต่อที่ประชุมว่า จะขอเลื่อนการพิจารณากรณีรัฐสภาไทยและรัฐสภาสาธารณรัฐบูร์กินาฟาโซ ไปในการประชุมในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘

ที่ประชุมเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ เวลาประมาณ ๑๑.๓๐ นาฬิกา ได้รับทราบและเห็นชอบตามคำแนะนำของคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภาเกี่ยวกับรัฐสภาช่วงเปลี่ยนผ่าน (Transitional parliaments) ของไทยและสาธารณรัฐบูร์กินาฟาโซ ให้เรียกร้อง (Urge) ทั้งสองประเทศให้ปฏิบัติตามแผนการดำเนินงาน (Roadmap) สู่ระบอบประชาธิปไตยและแสดงความคาดหวัง (Look forward) ที่จะได้ต้อนรับรัฐสภาใหม่ของประเทศทั้งสองในช่วงการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๔ และการประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ณ กรุงลูชากา สาธารณรัฐแซมเบีย ทั้งนี้ ประธานสหภาพรัฐสภายังได้กล่าวถึงกรณีของไทยเป็นการเฉพาะด้วยว่า (๑) สหภาพรัฐสภาได้รับแจ้งจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติว่า ฝ่ายไทย (The Thai authorities) กำลังดำเนินการตามแผนการดำเนินงานอันจะนำไปสู่การเลือกตั้งทั่วไปในช่วงต้นปี ๒๕๕๙ (๒) ตนมีโอกาสดำเนินการกับคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ และการประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งได้แสดงความสนใจและห่วงกังวล (Concern) ต่อพัฒนาการทางการเมืองของประเทศไทยแล้ว และ (๓) ขณะนี้ จะยังคงไม่มีการดำเนินการใด ๆ ต่อสถานะสมาชิกภาพของรัฐสภาไทยในสหภาพรัฐสภา

๒. ความร่วมมือกับระบบองค์การสหประชาชาติ (United Nations system)

ที่ประชุมได้รับทราบเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นภายใต้ความร่วมมือกับระบบองค์การสหประชาชาติ นับแต่การประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๑ เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ซึ่งรวมทั้งการประชุมรัฐสภาในโอกาสการประชุมนานาชาติว่าด้วยโภชนาการ ครั้งที่ ๒ เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๗ ณ กรุงโรม สาธารณรัฐอิตาลี การประชุมรัฐสภาในโอกาสการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๗ ณ กรุงลิมา สาธารณรัฐเปรู การประชุมโต๊ะกลมของรัฐสภา (Parliamentary roundtable) ในโอกาสการประชุมนานาชาติว่าด้วยผลกระทบเชิงมนุษยธรรมของอาวุธนิวเคลียร์ ครั้งที่ ๓ เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๗ ณ กรุงเวียนนา สาธารณรัฐออสเตรีย และการประชุมรัฐสภาในโอกาสการประชุมระดับโลกของสหประชาชาติว่าด้วยการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ ครั้งที่ ๓ เมื่อ

เดือนมีนาคม ๒๕๕๘ ณ นครเซินไค ประเทศญี่ปุ่น ในโอกาสนี้ Mr. Martin Chungong เลขาธิการสหภาพรัฐสภา ได้เน้นย้ำถึงปฏิสัมพันธ์อันเป็นระบบระหว่างสหภาพรัฐสภากับสหประชาชาติและรัฐสภามาชิกในการสานเสวนาระดับโลกเรื่องวาระการพัฒนาภายหลัง ปี ๒๕๕๘ (Post - 2015 Development Agenda) และปฏิญญาในเรื่องดังกล่าว ทั้งนี้ ปฏิญญาฮานอย (Hanoi Declaration) ซึ่งเป็นเอกสารผลลัพธ์ (Outcome document) ของการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ จะเป็นเอกสารหลักที่จะนำไปประกอบการประชุมประธาน-รัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ และการประชุมสุดยอดผู้นำสหประชาชาติ (UN Summit) ในเดือนกันยายน ๒๕๕๘

นอกจากนี้ ที่ประชุมยังได้รับทราบความคืบหน้าในการจัดทำร่างข้อตกลงความร่วมมือระหว่างสหประชาชาติกับสหภาพรัฐสภา (Cooperation Agreement between the United Nations and the IPU) ด้วย ทั้งนี้ ได้มีการแจ้งเวียนร่างแรกของข้อตกลงดังกล่าวไปตั้งแต่ก่อนการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ และมีคำเสนอขอแก้ไขเพิ่มเติมมาจากรัฐสภามาชิกหลายแห่ง ล่าสุด คณะอนุกรรมการว่าด้วยข้อตกลงความร่วมมือระหว่างสหภาพรัฐสภาและสหประชาชาติในอนาคต (Sub - Committee on the future IPU - UN Cooperation Agreement) ได้พิจารณาแก้ไขบทวนร่างข้อตกลงฯ โดยอิงจากคำเสนอเหล่านั้น และคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา (IPU Executive Committee) ได้เห็นชอบร่างข้อตกลงฉบับบทวนแล้ว ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ที่ประชุมคณะมนตรีบริหารสหภาพรัฐสภาจึงได้เห็นชอบร่างข้อตกลงฉบับบทวน ซึ่งจะนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการหารือกับสหประชาชาตินับจากนี้ ทั้งนี้ รัฐสภามาชิกจะได้รับทราบความคืบหน้าในเรื่องดังกล่าวอีกครั้งในคราวการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๓ ในเดือนตุลาคม ๒๕๕๘

๓. การดำเนินการตามยุทธศาสตร์สหภาพรัฐสภา ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๐

ในการดำเนินการตามเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ที่ ๑ เรื่องการเสริมสร้างระบอบประชาธิปไตยผ่านรัฐสภา (Strengthen democracy through parliaments) ที่ประชุมเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ได้รับทราบว่า มีรัฐสภาจาก ๔๕ ประเทศ สมัชชารัฐสภา (Parliamentary assemblies) จำนวน ๓ แห่ง และองค์การที่เป็นภาคี (Partner organizations) อีกจำนวน ๑๒ แห่ง ที่ได้ให้การสนับสนุนหลักการร่วมกันเพื่อการสนับสนุนรัฐสภา (Common Principles for Support to Parliament) ทั้งยังได้รับทราบเกี่ยวกับการหารือเรื่องหัวข้อ (Theme) ของรายงานระดับโลกของรัฐสภา (Global Parliamentary Report) ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการ และความพยายามของสหภาพรัฐสภาในการโน้มน้าคนรุ่นใหม่ให้เข้ามามีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตยผ่านทางรัฐสภา เพื่อเสริมสร้างสถานะความเป็นผู้แทนปวงชน (Representativeness) และสถานะการผนวกรวมนักทุกภาคส่วน (Inclusiveness) ของรัฐสภา ตลอดจนรณรงค์เพื่อขจัดการเลือกปฏิบัติทางอายุ (Age discrimination)

สำหรับการดำเนินการตามเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ที่ ๒ เรื่องการมุ่งสู่ความเท่าเทียมทางเพศ (Advancing Gender Equality) นั้น ที่ประชุมได้ทบทวน (Review) ประเด็นความสำเร็จต่าง ๆ ตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๕๗ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ทั้งยังได้รับทราบเกี่ยวกับแผนการตรวจสอบการดำเนินการตามปฏิญญาปักกิ่งและเค้าโครงการปฏิบัติการ (The Beijing Declaration and Platform for Action) ในโอกาสครบรอบ ๒๐ ปี จากมุมมองภาครัฐสภา ตลอดจนเห็นชอบที่จะสนับสนุนการรณรงค์ระดับโลกขององค์การเพื่อสตรีแห่งสหประชาชาติ (UN Women) ในหัวข้อ “เสริมสร้างพลังสตรี - เสริมสร้างพลังมนุษยชาติ : จงนึกภาพ ! (Empowering Women - Empowering Humanity : Picture It !)” และขอเรียกร้องให้ปฏิบัติการ (Call to Action) ของที่ประชุมผู้นำสตรี ซึ่งองค์การเพื่อสตรีแห่งสหประชาชาติและประธานาธิบดีสาธารณรัฐชิลีร่วมกันจัดขึ้น

ในการดำเนินการตามเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ที่ ๖ เรื่องการเอื้ออำนวยต่อการสร้างสันติภาพ และการป้องกันความขัดแย้ง (Contribute to peacebuilding and conflict prevention) ที่ประชุมได้รับทราบ รายงานการปฏิบัติการกิจของเลขาธิการสหภาพรัฐสภา ณ สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย และเห็นชอบให้ส่งชุดปฏิบัติการกิจภาครัฐสภาในการค้นหาความจริง (Parliamentary fact - finding mission) ไปยังประเทศดังกล่าว ทั้งยังได้เห็นชอบให้คงความช่วยเหลือด้านการสร้างสมรรถนะ (Capacity - building assistance) แก่รัฐสภา สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย นอกจากนี้ ที่ประชุมยังได้เห็นชอบให้เลขาธิการสหภาพรัฐสภาดำเนินการหารือเพื่อส่งเสริม การสานเสวนาและความร่วมมือภาครัฐสภาระหว่างสองเกาหลี (Inter - Korean dialogue and parliamentary cooperation) ด้วย

๔. การประชุมสหภาพรัฐสภาในอนาคต

ที่ประชุมเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ได้รับทราบว่า ด้วยเหตุผลทางการเงิน รัฐสภาสาธารณรัฐ-โคลอมเบียไม่สามารถเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๓ และการประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการนี้ จึงได้เห็นชอบตามคำแนะนำของคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา ให้จัดการประชุมดังกล่าวขึ้นที่ ศูนย์การประชุมนานาชาติแห่งนครเจนีวา (Centre International de Conférences Genève - CICG) สมาพันธรัฐสวิส ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ แทน สำหรับการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๔ และการประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องนั้น ที่ประชุมรับทราบว่ายังคงจัดขึ้นระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ณ กรุงลูซากา สาธารณรัฐแซมเบีย เช่นเดิม

นอกจากนี้ ที่ประชุมยังได้รับทราบเกี่ยวกับสถานะการเตรียมการของการจัดการประชุมประธาน-รัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ (The Fourth World Conference of Speakers of Parliament) ซึ่งจะจัดขึ้นระหว่าง-วันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๒ กันยายน ๒๕๕๘ ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ด้วยว่า (๑) เหตุที่ต้องจัดการประชุมนี้ขึ้นในช่วงเวลาและสถานที่ดังกล่าว นั้น สืบเนื่องมาจากการที่ฝ่ายเตรียมการต้องการ สร้างความเชื่อมโยง ข้อเรียกร้อง (Voices) ต่าง ๆ จากภาครัฐสภาไปยังการประชุมสุดยอดผู้นำสหประชาชาติ (UN Summit) ซึ่งจะจัดขึ้นที่สถานที่เดียวกันในช่วงปลายเดือนกันยายน ศกนี้ (๒) ขณะนี้ ฝ่ายเตรียมการกำลัง หารือเรื่องระยะเวลาในการประชุม อย่างไรก็ดี คาดว่าระยะเวลาดังกล่าวจะอยู่ระหว่างสองวันครึ่งถึงสามวัน (๓) ฝ่ายเตรียมการกำลังพิจารณาจัดทำร่างระเบียบวาระและร่างเอกสารผลลัพธ์ของการประชุม และ (๔) หนึ่งใน ประเด็นสำคัญที่จะมีการอภิปราย คือ เรื่องข้อเสนอแนะภาครัฐสภาต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Parliamentary input to the Sustainable Development Goals)

ในช่วงท้าย เนื่องจากมีผู้แทนรัฐสภาสมาชิกสอบถามเกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นภาครัฐสภา ประจำปี ณ สหประชาชาติ (Annual Parliamentary Hearing at the United Nations) เลขาธิการสหภาพ-รัฐสภาจึงได้กล่าวชี้แจงว่า การประชุมดังกล่าวอาจจะยังคงมีขึ้นแต่ยังไม่มีกำหนดว่าจะจัดขึ้นเมื่อใด ขณะนี้ มีความเป็นไปได้อยู่ ๒ ประการ ประการแรก คือ จัดขึ้นในช่วงเดือนพฤศจิกายน ศกนี้ เช่นเดียวกับที่เคยดำเนินการ มาทุกปี อีกประการหนึ่ง คือ จัดขึ้นในช่วงหลังจากการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพ-ภูมิอากาศในเดือนธันวาคม ศกนี้ หรือในช่วงต้นปี พ.ศ. ๒๕๕๙ เนื่องจากการกักการประชุมในปี ๒๕๕๘ มีค่อนข้างมากอยู่แล้ว ในการนี้ ประธานสหภาพรัฐสภาได้กล่าวสรุปต่อที่ประชุมว่า จะขอพิจารณาความเป็นไปได้ เรื่องการจัดการประชุมนี้ต่อไป

๕. การแก้ไขธรรมนูญและข้อบังคับการประชุมต่าง ๆ

ที่ประชุมได้รับรองการแก้ไขข้อบังคับและแนวปฏิบัติของคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิมนุษยชนของสมาชิกรัฐสภา (Rules and Practices of the Committee on the Human Rights of Parliamentarians) ข้อ ๖ เกี่ยวกับการกำหนดองค์ประชุมขั้นต่ำ จากเดิมที่กำหนดไว้ จำนวน ๖ คน เปลี่ยนเป็น “สมาชิกจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่ปฏิบัติหน้าที่ได้ทั้งหมด”

การประชุมคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๒๗๑
(271st Session of the IPU Executive Committee)

การประชุมคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๒๗๑ มีขึ้นในวันที่ ๒๖, ๒๗ และ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ โดยมี Mr. Saber Hossain Chowdhury ประธานสหภาพรัฐสภา ทำหน้าที่ประธานในการประชุม โดยทั่วไป คณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภามีหน้าที่พิจารณาให้คำแนะนำเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารองค์การก่อนที่จะนำส่งเรื่องดังกล่าว พร้อมทั้งคำแนะนำ ไปยังที่ประชุมคณะมนตรีบริหารสหภาพรัฐสภา (IPU Governing Council) เพื่อตัดสินใจหรือให้การรับรองต่อไป

สำหรับในการประชุมครั้งนี้ ผลการประชุมโดยสรุปในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คือ เรื่องสถานะสมาชิกภาพของรัฐสภาไทยในสหภาพรัฐสภา ในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้พิจารณาสถานการณ์ในประเทศที่มีการยุบสภาหรือมีการจัดตั้งองค์กฤษฎีกาช่วงเปลี่ยนผ่าน (Transitional legislative body) ซึ่งรวมทั้งกรณีของไทยและสาธารณรัฐบูร์กินาฟาโซ ต่อมา ในการประชุมเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้มีมติให้ (๑) เสนอคำแนะนำไปยังคณะมนตรีบริหารสหภาพรัฐสภา ให้เรียกร้อง (Urge) ไทยและสาธารณรัฐบูร์กินาฟาโซ ให้ยึดมั่นในกรอบเวลาในการกลับคืนสู่การปกครองตามรัฐธรรมนูญในรูปแบบปกติดังที่ได้เคยตกลงกันไว้ (๒) ดำเนินการติดตาม (Monitor) สถานการณ์ในประเทศทั้งสองต่อไป (๓) แสดงความคาดหวังที่จะได้ต้อนรับรัฐสภาใหม่ของประเทศทั้งสองในช่วงการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๔ ในเดือนมีนาคม ๒๕๕๙ และ (๔) ไม่เสนอคำแนะนำให้มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในสถานะสมาชิกภาพของรัฐสภาของทั้งสองประเทศในสหภาพรัฐสภา

นอกจากเรื่องสถานการณ์ในประเทศของรัฐสภาสมาชิกแล้ว ที่ประชุมยังได้รับทราบรายงานสถานะทางการเงินของสหภาพรัฐสภา รายงานการปฏิบัติการกิจของประธานและเลขาธิการสหภาพรัฐสภา การเตรียมการในการจัดการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ และการประชุมรัฐสภาระหว่างประเทศอื่น ๆ ในอนาคตด้วย (รายงานคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา ตามเอกสารภาคผนวก ๘)

การประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรีและการประชุมคณะกรรมการประสานงานสมาชิกรัฐสภาสตรี (Meeting and Coordinating Committee of Women Parliamentarians)

การประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรี สมัยที่ ๒๑ มีขึ้นในวันเสาร์ที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๘ โดยมีผู้แทนจำนวน ๙๓ คน จาก ๖๗ ประเทศ และตัวแทนจากองค์กรระหว่างประเทศต่าง ๆ เข้าร่วมในการประชุม สำหรับผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เข้าร่วมการประชุมดังกล่าว ประกอบด้วย นางฟีไลพรรณ สมบัติศิริ นางสุรางคณา วายุภาพ นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร และนายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล โดยมีสาระสำคัญของการประชุมสรุปได้ดังนี้

๑. การเลือกตั้งประธานในการประชุมและการเปิดประชุม

นาง Mensah - Williams (นามิเบีย) ประธานคณะกรรมการประสานงานสมาชิกรัฐสภาสตรี เป็นผู้กล่าวเปิดประชุม จากนั้นมีการเลือกตั้งนาง Nguyen Thi Kim Ngan รองประธานสภาแห่งชาติเวียดนาม ทำหน้าที่ประธานการประชุม ซึ่งได้กล่าวต้อนรับและนำเสนอแผนการดำเนินงาน จากนั้น นาย Nguyen Sinh Hung ประธานสภาแห่งชาติเวียดนาม และนาย S. Chowdhury ประธานสหภาพรัฐสภา กล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมประชุม และแสดงความยินดีในวาระครบรอบ ๓๐ ปี ของการประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรี

๒. การรายงานการประชุมคณะกรรมการประสานงานสมาชิกรัฐสภาสตรี

นาง F. Al Farsi (โอมาน) กล่าวสรุปผลการดำเนินงานของคณะกรรมการประสานงานสมาชิกรัฐสภาสตรี สมัยที่ ๓๔ ซึ่งมีขึ้นในเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส และสมัยที่ ๓๕ ซึ่งจัดขึ้นในเช้าวันที่ ๒๘ และ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งได้อภิปรายเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการยกระดับบทบาทของการประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรี และตัดสินใจที่จะยื่นขอแก้ไขข้อบังคับการประชุมและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการประชุมครั้งถัดไป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มความโปร่งใส อำนาจความสะดวกในการทำงาน และทำให้มีมิติพิเศษภาวะเป็นประเด็นหลักของสหภาพรัฐสภา

จากนั้น นางสาว R. Kadaga (ยูกันดา) ได้เสนอรายงานการประชุมกลุ่มความเป็นหุ้นส่วนชาย-หญิง ซึ่งประกอบด้วย การพิจารณาจำนวนสมาชิกรัฐสภาสตรีที่เข้าร่วมในคณะผู้แทนเพื่อเข้าร่วมการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ จากสมาชิกรัฐสภา ๖๗๕ คน เป็นสตรีเพียง ๑๘๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๘ นับเป็นจำนวนที่น้อยที่สุดในรอบสี่ปี ที่ประชุมกลุ่มความเป็นหุ้นส่วนฯ เห็นว่าสัดส่วนสตรีที่เข้าร่วมการประชุมสหภาพรัฐสภาจะยังคงอยู่ที่สัดส่วนน้อยกว่าร้อยละ ๓๐ และอภิปรายถึงแนวทางในการส่งเสริมให้สมาชิกรัฐสภาสตรีเข้าร่วมการประชุมสหภาพรัฐสภามากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประกันให้มีผู้แทนที่เป็นชายและหญิงในสัดส่วนที่เท่ากัน ในคณะผู้แทนที่เข้าร่วมประชุม รวมทั้งเห็นพ้องว่าการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ (The Fourth World Conference of Speakers of Parliament) และการประชุมประธานรัฐสภาสตรี ครั้งที่ ๑๐ (The Tenth Meeting of Women Speakers of Parliament) จะเป็นโอกาสที่ดียิ่งในการรับรองแถลงการณ์ที่หนักแน่นเพื่อแสดงถึงการดำเนินการเพื่อความเท่าเทียมกันระหว่างเพศของสหภาพรัฐสภา

นอกจากนั้น ยังมีการเลือกตั้งตำแหน่งที่ว่างลงในคณะกรรมการประสานงานฯ ซึ่งเป็นสัดส่วนของกลุ่มภูมิรัฐศาสตร์ต่าง ๆ ได้แก่ นาง J. Nze Mouenidiambou (กาบอง) จากกลุ่มภูมิรัฐศาสตร์แอฟริกา นาง A. Algharagere (จอร์แดน) จากกลุ่มภูมิรัฐศาสตร์อาหรับ และนางสาว W. A. Khan (บังคลาเทศ) จากกลุ่มภูมิรัฐศาสตร์เอเชีย - แปซิฟิก

๓. การอภิปรายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของสตรีในการเมือง

ผู้เข้าร่วมการประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรี ได้รับฟังการนำเสนอการจัดทำแผนที่การมีส่วนร่วมของสตรีในการเมือง (Women in Politics Map) ประจำปี ๒๕๕๘ และการศึกษาเปรียบเทียบการทำหน้าที่ตัวแทนในรัฐสภาของสตรี ตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ ถึง ๒๕๕๘ ซึ่งแผนที่ดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการมีส่วนร่วมของสตรีซึ่งมีอัตราเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๒.๑ ในปี ๒๕๕๘ ที่ประชุมฯ ยังได้อภิปรายถึงมาตรการพิเศษ อาทิ ระบบโควตา เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสตรีในตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการตรวจสอบการนำมาตรการดังกล่าวไปปฏิบัติและประเมินผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

๔. การมีส่วนร่วมในสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒

ผู้เข้าร่วมการประชุมพิจารณาร่างข้อมติในมติสตรี สำหรับร่างข้อมติของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนสหภาพรัฐสภาว่าด้วยสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนสหภาพรัฐสภาว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน การคลัง และการค้า

ผู้เข้าร่วมการประชุมได้แบ่งคณะทำงานเป็นสองกลุ่มตามหัวข้อของร่างข้อมติ โดย นางสาว S. Ataullahjan (แคนาดา) และ นางสาว M. Mensah - Williams (นามิเบีย) ได้รับเลือกให้ทำหน้าที่ประธานและผู้เสนอรายงาน (rapporteur) ของกลุ่มที่หนึ่ง ตามลำดับ และนางสาว M. André (ฝรั่งเศส) ได้รับเลือกให้ทำหน้าที่ประธานและผู้เสนอรายงานของกลุ่มที่สอง โดยรายงานของกลุ่มสะท้อนอยู่ในการเสนอแก้ไขร่างข้อมติของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนสหภาพรัฐสภาทั้งสองคณะ

นางสุรางคณา วายุภาพ ผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เข้าร่วมการอภิปรายมติสตรีสำหรับร่างข้อมติหัวข้อ “สงครามไซเบอร์ - ความเสี่ยงอันตรายจากต่อสันติภาพและความมั่นคงระดับโลก” โดยมีสาระสำคัญดังนี้ สงครามไซเบอร์เป็นความกังวลระดับโลกที่มีความจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาดังกล่าวในระดับประเทศและนานาชาติ โดยจะต้องสร้างความสมดุลระหว่างความมั่นคงปลอดภัยและการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล

ผู้แทนฝ่ายนิติบัญญัติไทย ได้เสนอต่อที่ประชุมให้พิจารณาเรื่องการควบคุมดูแลกิจกรรมทางไซเบอร์ ซึ่งควรจำกัดเพียงกิจกรรมที่เป็นอาชญากรรมทางไซเบอร์เท่านั้น และเสนอแนะให้ใช้ความระมัดระวังในการเชื่อมโยงระหว่าง “สงครามไซเบอร์” และ “การขัดแย้งกันด้วยอาวุธ” (armed conflict) ทั้งนี้ การสร้างความสมดุลจะสำเร็จได้ด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วย การสร้างความตระหนักของสาธารณชน การแบ่งปันการเรียนรู้ ประสบการณ์ และความรู้ด้านนิติบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับไซเบอร์ ประเทศไทยให้ความสำคัญอย่างมากในการแก้ไขปัญหาภัยคุกคามจากสงครามไซเบอร์ที่เติบโตมากยิ่งขึ้น รัฐบาลไทยได้ออกนโยบายเพื่อส่งเสริม “สังคมและเศรษฐกิจดิจิทัล” เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันและเตรียมความพร้อมให้กับประเทศไทยในเศรษฐกิจดิจิทัล โดยได้มีการเสนอและเห็นชอบร่างกฎหมาย ๑๐ ฉบับ เพื่อส่งเสริมความปลอดภัยไซเบอร์ที่สำคัญได้แก่ ๑) ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ..... และ ๒) ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ..... โดยความร่วมมือและการสนับสนุนระดับโลก นับว่ามีความจำเป็นต่อความสำเร็จดังกล่าวเป็นอย่างมาก (ถ้อยแถลงการประชุม ตามเอกสารภาคผนวก ๖.๕)

นางสุรางคณา วายุภาพ และนางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เข้าร่วมการประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรี (The Meeting of Women Parliamentarians)
โดย นางสุรางคณา วายุภาพ ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้กล่าวถ้อยแถลงในมติสตรีนสำหรับร่างข้อมติหัวข้อ
“สงครามไซเบอร์ - ความเสี่ยงอันตรายจากต่อสันติภาพและความมั่นคงระดับโลก”

๕. การอภิปรายเป็นคณะในหัวข้อ ๒๐ ปี ของปฏิญญาและแผนปฏิบัติการปักกิ่ง (Beijing +20)

การอภิปรายเป็นคณะ (Panel Discussion) ในหัวข้อ ๒๐ ปี ของปฏิญญาและแผนปฏิบัติการปักกิ่ง (Beijing+20) เป็นโอกาสในการทบทวนการปฏิบัติตามพันธกรณีที่ให้ไว้ตามปฏิญญาปักกิ่ง และยังเป็น การมองถึงอนาคตและกำหนดเป้าหมายใหม่บนพื้นฐานของผลสำเร็จนับถึงปัจจุบัน ซึ่งเริ่มต้นด้วยการกล่าวถ้อยแถลง ของคณะผู้อภิปราย ได้แก่ นางสาว R. Kadaga ประธานรัฐสภาสาธารณรัฐยูกันดา นาง C. Roth รองประธาน- สภาผู้แทนราษฎรสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี นางสาว A. J. Mohammed ผู้ช่วยเลขาธิการสหประชาชาติและ ที่ปรึกษาพิเศษด้านการวางแผนพัฒนาภายหลังปี ๒๕๔๘ และนางสาว B. Lasagabaster ผู้อำนวยการฝ่าย- นโยบายสตรีประจำสหประชาชาติ

จากนั้น ผู้เข้าร่วมการประชุมได้อภิปรายถึงความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นในเรื่องสิทธิสตรี ความเสมอภาค ระหว่างชายหญิง และจำนวนสตรีในตำแหน่งผู้บริหารและการตัดสินใจ รวมถึงยังได้อภิปรายถึงอุปสรรคที่ยังมีอยู่ และขัดขวางความก้าวหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บรรทัดฐานทางสังคมที่กีดกันและภาพลักษณ์ที่เข้าใจกันทั่วไป ข้อจำกัดทางการเงิน การย้อนกลับไปสู่แนวอนุรักษ์นิยม รวมถึงการต่อต้านแบบหัวรุนแรงต่อสิทธิสตรีและเด็ก การยกระดับสถานะสตรีในตำแหน่งเชิงกลยุทธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคการเงิน และการมีส่วนร่วมของสตรี ในระดับท้องถิ่น

การมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของสมาชิกรัฐสภาเป็นสิ่งจำเป็นในการรับรองว่าหลักการสำคัญ ของปฏิญญาและแผนปฏิบัติการปักกิ่งได้รับการผนวกไว้ในกระบวนการนิติบัญญัติและการตรวจสอบ โดยเฉพาะในกระบวนการการงบประมาณ สมาชิกรัฐสภายังมีบทบาทสำคัญในการประกันว่ารัฐบาลแต่ละ ประเทศมีพันธกรณีที่ต้องดำเนินการ รัฐสภาจะต้องได้รับการส่งเสริมให้มีการริเริ่มทางกฎหมาย ร่างกฎหมายที่ เสนอโดยสมาชิกที่ได้รับความเห็นชอบว่าเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพ ในการกระตุ้นการดำเนินการของรัฐบาล

เกี่ยวกับประเด็นด้านเพศภาวะบางประเด็น การชี้แนะและความริเริ่มด้านการศึกษาเพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และความคิดเกี่ยวกับภาพลักษณ์ที่เข้าใจกันทั่วไปจึงเป็นสิ่งจำเป็น

นางฟิโลพรรณ สมบัติศิริ ผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติและประธานคณะกรรมการ- การต่างประเทศ ได้กล่าวถ้อยแถลงในหัวข้อดังกล่าวซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้ ในช่วง ๒๐ ปี ที่ผ่านมา รัฐบาลไทยและ ฝ่ายนิติบัญญัติปฏิบัติตามข้อกำหนดของปฏิญญาและแผนปฏิบัติการปักกิ่งอย่างจริงจัง ประเทศไทยให้ความสำคัญในการส่งเสริมพลังหญิงและการจัดอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมของสตรีในภาครัฐและเอกชนอย่าง เท่าเทียมกัน ซึ่งประเทศไทยมีความก้าวหน้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการออกกฎหมายเพื่อส่งเสริมสิทธิที่เท่าเทียมกัน ของสตรี นอกจากนี้ สตรีไทยยังมีความก้าวหน้าในการดำรงตำแหน่งระดับสูงในภาครัฐและเอกชน โดยในปี ๒๕๕๖ ประเทศไทยเป็นหนึ่งใน ๑๐ ประเทศ ที่มีสัดส่วนของสตรีดำรงตำแหน่งระดับสูงเป็นจำนวนมาก ซึ่งแนวโน้มดังกล่าวนี้จะดำเนินต่อไปในอนาคต เนื่องจาก ๑) สตรีได้รับการคุ้มครองด้วยเครื่องมือทางกฎหมาย ๒) สตรีมีโอกาเข้าถึงการศึกษาอย่างเท่าเทียม และ ๓) สตรีมีส่วนร่วมในตลาดแรงงานมากขึ้น สตรีไทยจึงมี โอกาสอันดีที่จะประสบความสำเร็จในด้านต่าง ๆ ที่ตนเลือก อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จยังคงดำเนินต่อไป ซึ่งปฏิญญาและแผนปฏิบัติการปักกิ่งได้จัดอุปสรรคสำคัญต่อความเท่าเทียมกันระหว่างหญิงชายเป็นเวลา เกือบสองทศวรรษ ปฏิญญาปักกิ่งจะยังเป็นแนวทางสำคัญและช่วยสร้างความมั่นใจต่อความสำเร็จของสตรีใน ประเทศไทยต่อไป (ถ้อยแถลงการประชุม ตามเอกสารภาคผนวก ๖.๕)

นอกจากนี้ ที่ประชุมฯ ยังได้อภิปรายถึงความพยายามที่อาจซ้ำซ้อนอันเป็นผลจากการเกิดขึ้น ของผู้มีส่วนร่วมอื่น ๆ อาทิ การประชุมสตรีในรัฐสภาาระดับโลก (Women in Parliament Global Forum - WIP) ที่ประชุมฯ จึงเห็นควรให้มีการประสานกับผู้มีส่วนร่วมเหล่านั้นเพื่อหลีกเลี่ยงความเหลื่อมล้ำกัน

นางฟิโลพรรณ สมบัติศิริ พร้อมด้วยคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
เข้าร่วมการประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรี (The Meeting of Women Parliamentarians)
ได้กล่าวอภิปรายในหัวข้อ “การครบรอบ ๒๐ ปี ของปฏิญญาปักกิ่งและแผนปฏิบัติการเพื่อความก้าวหน้าของสตรี”

การประชุมกรอบอื่น ๆ ที่อยู่ภายใต้คณะมนตรีบริหารสหภาพรัฐสภา
(Subsidiary bodies of the Governing Council)

คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิมนุษยชนของสมาชิกรัฐสภา (Committee on the Human Rights of Parliamentarians)

นาย Fazle Karim Chowdhury สมาชิกรัฐสภาสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ นาย Alioune Abatalib Gueye สมาชิกรัฐสภาสาธารณรัฐเซเนกัล นาย Kazem Jalali สมาชิกรัฐสภาสาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน นาย Juan Pablo Letelier สมาชิกรัฐสภาสาธารณรัฐชิลี และนาง Margret Kiener Nellen สมาชิกรัฐสภา-สมาพันธ์รัฐสวิส ได้เข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิมนุษยชนของสมาชิกรัฐสภา ในระหว่างวันที่ ๒๗ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ โดยคณะกรรมการที่ไม่ได้เข้าร่วมการประชุมคือ สมาชิกรัฐสภาจากสหราชอาณาจักร สาธารณรัฐอาร์เจนตินา ราชอาณาจักรเดนมาร์ก และสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก ทั้งนี้ คณะกรรมการมีจำนวนทั้งสิ้น ๑๐ คน จาก ๑๐ ประเทศ ดังนี้

๑. สหราชอาณาจักร	(ประธาน)
๒. สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ	(รองประธาน)
๓. ราชอาณาจักรบาห์เรน	(กรรมการ)
๔. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี	(กรรมการ)
๕. สาธารณรัฐอาร์เจนตินา	(กรรมการ)
๖. สาธารณรัฐเซเนกัล	(กรรมการ)
๗. สมาพันธ์รัฐสวิส	(กรรมการ)
๘. สาธารณรัฐชิลี	(กรรมการ)
๙. สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก	(กรรมการ)
๑๐. ราชอาณาจักรเดนมาร์ก	(กรรมการ)

(รายนามคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิมนุษยชนของสมาชิกรัฐสภา ตามเอกสารภาคผนวก ๙)

ในระหว่างการประชุมคณะกรรมการได้มีการรับฟังคณะผู้แทนจากประเทศต่าง ๆ จำนวน ๑๐ ประเทศ รวมถึงผู้ร้องเรียน เพื่อสร้างความเข้าใจก่อนการพิจารณาในกรณีต่าง ๆ คณะกรรมการได้ตรวจสอบคดีทั้งสิ้น ๓๙ คดี ซึ่งเกี่ยวข้องกับสมาชิกรัฐสภา จำนวน ๑๗๘ คน จาก ๒๔ ประเทศ ในจำนวนดังกล่าว เป็นคดีจากทวีปเอเชีย ร้อยละ ๔๖ คดีจากทวีปตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือ ร้อยละ ๒๓ คดีจากทวีปแอฟริกา ร้อยละ ๑๘ คดีจากทวีปอเมริกา ร้อยละ ๘ คดีจากทวีปยุโรป ร้อยละ ๕ ทั้งนี้ จากคดีทั้งหมดที่กล่าว มีจำนวนร้อยละ ๑๒ เกี่ยวข้องกับสตรี และเกือบจะร้อยละ ๗๔ เกี่ยวข้องกับพรรคฝ่ายค้าน ในขณะที่คดีส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นทั้งทางตรงและทางอ้อม การละเมิดที่เกิดขึ้นมากที่สุดที่คณะกรรมการพิจารณาในระหว่างการประชุมคือ เรื่อง สิทธิที่จะไม่โดนจับกุมตามอำเภอใจและการกักขัง การไม่ได้รับความยุติธรรมในการดำเนินคดีและการทรมานร่างกาย การปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง และรูปแบบของความรุนแรงอื่น ๆ ในการบังคับสมาชิกรัฐสภา

คณะกรรมการนำผลการพิจารณาทั้ง ๑๒ เรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะมนตรีบริหารสหภาพรัฐสภา เพื่อให้การรับรองเกี่ยวข้องกับประเทศต่าง ๆ ดังนี้

- สาธารณรัฐเบลารุส
- สาธารณรัฐเคนยา

- สหพันธรัฐมาเลเซีย
- สาธารณรัฐมัลดีฟท์
- มองโกเลีย
- รัฐปาเลสไตน์/รัฐอิสราเอล
- สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน
- สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
- สาธารณรัฐรวันดา
- สาธารณรัฐแซมเบีย

นอกจากนี้ คณะกรรมการธิการยังได้พิจารณาตรวจสอบหลายคดีที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกรัฐสภาจากประเทศอื่น ๆ และลงความเห็นว่าจะนำเรื่องดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาของคณะมนตรีบริหารสหภาพรัฐสภา ในตอนนี้ เนื่องจากเรื่องยังดำเนินการต่อเนื่องเป็นส่วนใหญ่ และต้องการได้รับข้อมูลเพิ่มเติมอีกมาก เพื่อที่จะนำไปใช้ในการพิจารณาลงความเห็น

ทั้งนี้ การประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนของสมาชิกรัฐสภา เป็นการประชุมลับ ดังนั้น ในผลของการประชุมที่แจ้งมาจึงไม่มีรายละเอียดของการพิจารณาในแต่ละประเทศที่เข้าชี้แจงกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนของสมาชิกรัฐสภา

การประชุมอื่น ๆ (Other events)

๑. การครบรอบ ๓๐ ปี การประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรี (30th Anniversary of the Meeting of Women Parliamentarians)

ในโอกาสการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ สหภาพรัฐสภาได้เฉลิมฉลองการครบรอบ ๓๐ ปี การประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรีซึ่งเกิดขึ้น ณ กรุงโลเม ประเทศโตโก ในปี ๒๕๒๘

จากการริเริ่มให้มีการประชุม สมาชิกรัฐสภาสตรีได้สร้างพื้นที่ของตนเอง ซึ่งได้พัฒนาและกลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างหญิง - ชาย การดำเนินการประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรีมาตลอดสามสิบปี ได้กระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไม่มีข้อสงสัย ทั้งในสหภาพรัฐสภา รวมทั้งในระดับชาติและระดับโลก การประชุมดังกล่าวนับเป็นเครื่องมือที่ทรงประสิทธิภาพในการปฏิรูป อันเป็นการนำมาซึ่งความเปลี่ยนแปลงของบุคคล สถาบัน และกระบวนการ

การประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรีในโอกาสการประชุมสหภาพรัฐสภานับเป็นเวทีระดับโลกเวทีแรกสำหรับสมาชิกรัฐสภาสตรี ตลอดหลายปีที่ผ่านมา การประชุมดังกล่าวเป็นกลไกที่มีประสิทธิภาพในการทำให้สมาชิกรัฐสภาสตรีได้แสดงความคิดเห็นและความห่วงใย รวมทั้งยังมีผลกระทบสำคัญต่อความเป็นอยู่ของประชาชนโดยการส่งเสริมการปฏิรูปและให้ความสนับสนุนต่อรัฐสภาในประเด็นต่าง ๆ อาทิ การต่อต้านความรุนแรงต่อสตรี นอกจากนี้ การประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรียังมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของสตรีในรัฐสภาแห่งชาติ โดยการกระตุ้นและการสนับสนุนการปฏิรูปกฎหมาย การคุ้มครองและการส่งเสริมพลังสตรีและที่สำคัญที่สุด การประชุมดังกล่าวได้นำประเด็นคำถามเกี่ยวกับความเสมอภาคระหว่างเพศเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมของสหภาพรัฐสภา

การเฉลิมฉลองในโอกาสครบรอบ ๓๐ ปี ของการประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรีมีขึ้นในระหว่างการประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรีและระหว่างการประชุมสมัชชา ซึ่งการเฉลิมฉลองเป็นพิเศษจัดขึ้นในวันจันทร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ โดยมีนาง Nguyen Thi Kim Ngan รองประธานสภาแห่งชาติเวียดนาม ทำหน้าที่ประธานการประชุมพร้อมด้วย นาย Nguyen Sinh Hung ประธานสภาแห่งชาติเวียดนาม นาย S. Chowdhury ประธานสหภาพรัฐสภา และนาง Nguyen Thi Doan รองประธานสภาแห่งชาติเวียดนาม ขึ้นกล่าวสุนทรพจน์

จากนั้น นาง Mensah - Williams (นามิเบีย) ประธานคณะกรรมการประสานงานสมาชิกรัฐสภาสตรีได้อ่านข้อเรียกร้องเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ (call for action) เกี่ยวกับ “พลังของเราเพื่อพลังของสตรี” (*My Power for Women's Power*) โดยเรียกร้องให้สมาชิกรัฐสภาซึ่งเป็นผู้แทนปวงชนใช้อำนาจที่มีในการออกกฎหมาย การควบคุมการใช้กฎหมาย การพิจารณางบประมาณเพื่อนำมาซึ่งโลกของสตรีและเด็กที่ดียิ่งขึ้น รวมทั้งปฏิรูปการเมืองเพื่อให้สตรีมีบทบาทในฐานะผู้นำและผู้ตัดสินใจ ซึ่งสมาชิกรัฐสภาสามารถแสดงให้เห็นตัวอย่างในการสร้างรัฐสภาที่มีความเท่าเทียมกันระหว่างเพศ

๒. การเปิดตัวหลักการพื้นฐานเพื่อการสนับสนุนรัฐสภา (Common Principles for Support to Parliaments)

ในระหว่างการประชุมคณะมนตรีบริหารสหภาพรัฐสภาในช่วงเช้าของวันพุธที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ได้มีการจัดพิธีเปิดตัวหลักการพื้นฐานเพื่อสนับสนุนรัฐสภา โดยนาย P. Herminie ประธานรัฐสภาสาธารณรัฐเซเชลส์ เป็นผู้ดำเนินการอภิปรายเป็นคณะ ซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนจากรัฐสภายุโรป รัฐสภาฝรั่งเศส และสถาบันส่งเสริมประชาธิปไตย (สหรัฐอเมริกา) และสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (ยูเอ็นดีพี)

คณะผู้อภิปรายได้เน้นย้ำความสำคัญของความเป็นหุ้นส่วนที่เข้มแข็ง ความครอบคลุม ความร่วมมือ และความยั่งยืน เมื่อกล่าวถึงการให้ความช่วยเหลือแก่รัฐสภา ผู้เข้าร่วมในพิธีดังกล่าวเห็นว่าหลักการพื้นฐานๆ มีเป้าหมายเพื่อให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับแง่มุมที่สำคัญในการพัฒนารัฐสภาและแนวทางปฏิบัติ เพื่อกำหนดและบริหารจัดการการให้ความช่วยเหลือทางด้านรัฐสภาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ หลักการพื้นฐานๆ ยังมีเป้าหมายเพื่อช่วยเหลือพันธมิตรที่เกี่ยวข้องกับการให้ความช่วยเหลือทางด้านรัฐสภา เพื่อให้ทำงานร่วมกับรัฐสภาได้อย่างใกล้ชิดและมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

ในช่วงท้ายการประชุมสมัชชา ครั้งที่ ๑๓๒ ได้มีการรับรองหลักการพื้นฐานๆ ซึ่งมีเสียงสนับสนุน เกือบ ๘๐ เสียง

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง
ในฐานะหัวหน้าคณะผู้แทนฯ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ลงนามสนับสนุนหลักการพื้นฐานเพื่อการสนับสนุนรัฐสภา
(Common Principles for Support to Parliaments)

การเลือกตั้งและการแต่งตั้งในสหภาพรัฐสภา (Elections and appointments)

การเลือกตั้งและแต่งตั้งบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งในสหภาพรัฐสภา

๑. ตำแหน่งคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา (Executive Committee)

คณะมนตรีสหภาพรัฐสภา (Governing Council) เลือกตั้งกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา (Executive Committee) เพื่อทดแทนตำแหน่งที่ว่างลง จำนวน ๓ ท่าน ซึ่งมีรายชื่อดังต่อไปนี้

- มิส อามินาโต ฮาบีบู (Ms. Aminatou Habibou) จากสาธารณรัฐไนเจอร์ ได้รับเลือกเพื่อทดแทนตำแหน่งที่ว่างลงของ มิส ฟาตูมาตา ดีเอ็นเดเร ดีอัลโล (Ms. Fatoumata Diendere Diallo) จากบูร์กินาฟาโซ โดยมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี สิ้นสุดวาระในเดือนมีนาคม ๒๕๖๒

- นายชุนอิจิ ซูซูกิ (Mr. Shunichi Suzuki) จากประเทศญี่ปุ่น ได้รับเลือกเพื่อทดแทนตำแหน่งที่ว่างลงของ นายมิตซูฮิโระ อุเอซูกิ (Mr. Mitsuhiro Uesugi) จากประเทศญี่ปุ่น โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งที่เหลืออยู่เดิมของนายอุเอซูกิ ซึ่งจะสิ้นสุดวาระในเดือนตุลาคม ๒๕๖๑

- นายนิโก ชไรเวอร์ (Mr. Nico Schrijver) จากราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ ได้รับเลือกเพื่อทดแทนตำแหน่งที่ว่างลงของ นายคลาส ไดจ์คอฟ (Mr. Klass Dijkhoff) จากราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งที่เหลืออยู่เดิมของนายไดจ์คอฟ ซึ่งจะสิ้นสุดวาระในเดือนตุลาคม ๒๕๖๐

๒. คณะอนุกรรมการด้านการเงิน (Sub - Committee on Finance)

๒.๑ คณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา (Executive Committee) ได้แต่งตั้ง นายชุนอิจิ ซูซูกิ (Mr. Shunichi Suzuki) จากประเทศญี่ปุ่น ให้ดำรงตำแหน่งอนุกรรมการด้านการเงิน เพื่อทดแทนตำแหน่งที่ว่างลงของนายมิตซูฮิโระ อุเอซูกิ (Mr. Mitsuhiro Uesugi) จากประเทศญี่ปุ่น มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๒ ปี สิ้นสุดวาระในเดือนมีนาคม ๒๕๖๐

๒.๒ คณะอนุกรรมการด้านการเงินยืนยันการดำรงตำแหน่งของนายอาร์ เอ็ม เค อัลชาร์กี (Mr. R. M. K. Al Shariqi) จากสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ในฐานะรักษาการในตำแหน่งประธานคณะอนุกรรมการฯ

๓. คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิมนุษยชนของสมาชิกรัฐสภา (Committee on the Human Rights of Parliamentarians)

คณะมนตรีสหภาพรัฐสภา (Governing Council) ได้คัดเลือก นายอาลี อาลาราดิ (Mr. Ali Alaradi) จากราชอาณาจักรบาห์เรน ให้ดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกในคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิมนุษยชนของสมาชิกรัฐสภา โดยมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๕ ปี สิ้นสุดวาระในเดือนมีนาคม ๒๕๖๓

๔. คณะกรรมการส่งเสริมการเคารพในกฎหมายสิทธิมนุษยชนสากล (Committee to Promote Respect for International Humanitarian Law)

คณะมนตรีสหภาพรัฐสภา (Governing Council) ได้คัดเลือกสมาชิก จำนวน ๓ ท่าน เพื่อทดแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง โดยมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๕ ปี สิ้นสุดวาระในเดือนมีนาคม ๒๕๖๓ ดังต่อไปนี้

๔.๑ กลุ่มภูมิรัฐศาสตร์เอเชีย - แอฟริกา

มิส นูร์ฮายาติ อาลี อัซซิกาฟ (Ms. Nurhayati Ali Assegaf)
จากสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

นายโมฮัมหมัด ราชา ฮายาต ฮาร์ราจ (Mr. Mohammad Raza Hayat Harraj)
จากสาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน

๔.๒ กลุ่มทเวล์ฟลัส

นายโทรเอลส์ ราร์ฟ (Mr. Troels Ravn)
จากราชอาณาจักรเดนมาร์ก

๕. กลุ่มที่ปรึกษาด้าน HIV/AIDS และสุขภาพมารดา ทารกแรกเกิด และเด็ก (Advisory Group on HIV/AIDS and Maternal, Newborn and Child Health)

กลุ่มที่ปรึกษาด้านเอชไอวี/เอดส์และสุขภาพมารดา ทารกเกิดใหม่ และเด็ก แต่งตั้งนายฟาอุสติน นูกูเลเล (Mr. Faustine Ndugulile) จากสหสาธารณรัฐแทนซาเนีย ให้ดำรงตำแหน่งเป็นรองประธานกลุ่มฯ

๖. คณะบริหารกรรมการสามัญสหภาพรัฐสภา (Bureaux of the Standing Committees)

คณะกรรมการธิการสามัญสหภาพรัฐสภาคณะต่าง ๆ ได้คัดเลือกสมาชิกรัฐสภาเพื่อดำรงตำแหน่งใน คณะบริหารกรรมการสามัญ (Bureaux) โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งตามที่ระบุไว้ ดังต่อไปนี้

๖.๑ คณะกรรมการสามัญสหภาพรัฐสภาว่าด้วยสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ (Standing Committee on Peace and International Security)

- กลุ่มแอฟริกัน

มิส เอสเธอร์ บันดา (Ms. Esther Banda) จากสหสาธารณรัฐแทนซาเนีย
มีวาระการดำรงตำแหน่งถึงเดือนมีนาคม ๒๕๖๒

- กลุ่มภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิก

นายราช कुमार ซิงห์ (Mr. Raj Kumar Singh) จากสาธารณรัฐอินเดีย
มีวาระการดำรงตำแหน่งถึงเดือนมีนาคม ๒๕๖๒

๖.๒ คณะกรรมการสามัญสหภาพรัฐสภาว่าด้วยประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน (Standing Committee on Democracy and Human Rights)

- กลุ่มอาหรับ

มิส จามีเอลา อัลซัมมาค (Ms. Jameela Alsammak) จากราชอาณาจักรบาห์เรน ทดแทนตำแหน่งของมิส เจมีเอลา นาซซิฟ (Ms. Jameela Nassif) จากราชอาณาจักรบาห์เรน มีวาระการดำรงตำแหน่งถึงเดือนมีนาคม ๒๕๖๒

นายเอ็ม เอ็น อับดรับบู (Mr. M. N. Abdrabbou) จากสาธารณรัฐอิรัก ทดแทนตำแหน่งของนายอาร์ อับดุล - จับบาร์ (Mr. R. Abdul - Jabbar) จากสาธารณรัฐอิรัก มีวาระการดำรงตำแหน่งถึงเดือนมีนาคม ๒๕๖๑

มิส ฟาเดีย ดิบ (Ms. Fadia Dib) จากสาธารณรัฐอาหรับซีเรีย ทดแทนตำแหน่งของนายยูซุฟ อัลซาด (Mr. Youssef Assaad) จากสาธารณรัฐอาหรับซีเรีย มีวาระการดำรงตำแหน่งถึงเดือนมีนาคม ๒๕๖๑

- กลุ่มลาตินอเมริกาและแคริบเบียน

นายกุสตาโบ รอนดอน ฟูดินากา (Mr. Gustavo Rondon Fudinaga) จากสาธารณรัฐเปรู มีวาระการดำรงตำแหน่งถึงเดือนมีนาคม ๒๕๖๒

- กลุ่มทเวล์ฟลัส

มิส แอนเน็ต คิง (Ms. Annette King) จากประเทศนิวซีแลนด์ ทดแทนตำแหน่งของมิส หลุยซ่า วอลล์ (Ms. Louisa Wall) จากประเทศนิวซีแลนด์ มีวาระการดำรงตำแหน่งถึงเดือนมีนาคม ๒๕๖๐

๖.๓ คณะกรรมการธิการสามัญสหภาพรัฐสภาว่าด้วยกิจการสหประชาชาติ (Standing Committee on United Nations Affairs)

- กลุ่มแอฟริกัน

นายคูมา จี. โบโก (Mr. Duma G. Boko) จากสาธารณรัฐบอตสวานา มีวาระการดำรงตำแหน่งถึงเดือนมีนาคม ๒๕๖๒

- กลุ่มภูมิรัฐศาสตร์เอเชีย - แปซิฟิก

นายอาบูล คาลัม อาซาด (Mr. Abul Kalam Azad) จากสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ มีวาระการดำรงตำแหน่งถึงเดือนมีนาคม ๒๕๖๒

- กลุ่มยูเรเชีย

นายคอนสแตนติน โคซาซอฟ (Mr. Konstantin Kosachev) จากสหพันธรัฐรัสเซีย มีวาระการดำรงตำแหน่งถึงเดือนมีนาคม ๒๕๖๒

- กลุ่มทเวล์ฟลัส

นายอานตี อฟ์ซาน (Mr. Anti Avsan) จากราชอาณาจักรสวีเดน มีวาระการดำรงตำแหน่งถึงเดือนมีนาคม ๒๕๖๒

โดยในที่ประชุมคณะกรรมการธิการสามัญสหภาพรัฐสภาว่าด้วยกิจการสหประชาชาติ ได้ส่งให้นายอานตี อฟ์ซาน (Mr. Anti Avsan) ให้ดำรงตำแหน่งเป็นประธานคณะกรรมการธิการสามัญฯ ซึ่งตำแหน่งดังกล่าวนี้ จะได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการในการประชุมคณะกรรมการธิการสามัญฯ ครั้งต่อไป

๗. ผู้เสนอรายงานในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๓ และครั้งที่ ๑๓๔

๗.๑ คณะกรรมการธิการสามัญสหภาพรัฐสภาว่าด้วยสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ (Standing Committee on Peace and International Security)

ที่ประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภาให้การรับรองตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการสามัญสหภาพรัฐสภาว่าด้วยสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ ในการแต่งตั้ง นายดิเนช ทริเวดี (Mr. Dinesh Trivedi) จากสาธารณรัฐอินเดีย และ มิส ชองทาล กูตเตท์ (Ms. Chantal Guittet) จากสาธารณรัฐฝรั่งเศส เป็นผู้เสนอรายงานร่วม (co - Rapporteurs) ในหัวข้อ “การก่อการร้าย : ความจำเป็นที่จะเสริมสร้างความร่วมมือระดับโลกกับภัยคุกคามต่อประชาธิปไตยและสิทธิของบุคคล (Terrorism : The need to enhance global cooperation against the threat to democracy and individual rights)” ซึ่งในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๔ และการประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จะให้การรับรองข้อมติในหัวข้อนี้ต่อไป

๗.๒ คณะกรรมการธิการสามัญสหภาพรัฐสภาว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน การคลัง และการค้า (Standing Committee on Sustainable Development, Finance and Trade)

ที่ประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภาให้การรับรองตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการสามัญสหภาพรัฐสภาว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน การคลัง และการค้า ในการแต่งตั้ง นายอลแลน เดสเตอเซ (Mr. Alain Destexhe) จากราชอาณาจักรเบลเยียม และนายฮามิด คูสคูส (Mr. Hamid Kouskous) จากราชอาณาจักรโมร็อกโก เป็นผู้เสนอรายงานร่วม (co - Rapporteurs) ในหัวข้อ “การยืนหยัดปกป้องต่อการทำลายล้างและการบ่อนทำลายมรดกทางวัฒนธรรมทั้งที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้ของมวลมนุษยชาติ” (Ensuring lasting protection against destruction and deterioration for the tangible and intangible cultural heritage of humanity)” ซึ่งในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๔ และการประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จะให้การรับรองข้อมติในหัวข้อนี้ต่อไป

**๗.๓ คณะกรรมาธิการสามัญสหภาพรัฐสภาว่าด้วยประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน
(Standing Committee on Democracy and Human Rights)**

ที่ประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภาให้การรับรองตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมาธิการสามัญ-
สหภาพรัฐสภาว่าด้วยประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน ในการแต่งตั้ง นายจุน ฮา - จิน (Mr. Jhun Ha - Jin)
จากสาธารณรัฐเกาหลี ให้เป็นผู้เสนอรายงานร่วม (co - Rapporteurs) คนที่สอง ในหัวข้อ “ประชาธิปไตยในยุค
ดิจิทัล ภัยคุกคามส่วนตัว และอิสรภาพของบุคคล (Democracy in the digital era and the threat to privacy
and individual freedoms)” ซึ่งในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๓ และการประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
จะให้การรับรองข้อมติในหัวข้อนี้ต่อไป

**๘. คณะกรรมาธิการประสานงานสมาชิกรัฐสภาสตรี (Coordinating Committee of Women
Parliamentarians)**

คณะกรรมาธิการประสานงานสมาชิกรัฐสภาสตรีเลือกตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งเป็น
กรรมาธิการฯ ดังต่อไปนี้

๘.๑ กลุ่มแอฟริกัน

มิส โจเซฟิน เอ็นเซ มูเอ็นเดียมบู (Ms. Josephine Nze Mouenidiambou) จาก
สาธารณรัฐกาบอง เป็นสมาชิกสมทบ (Substitute Member) และมีวาระการดำรงตำแหน่งถึงเดือนมีนาคม ๒๕๖๑

๘.๒ กลุ่มอาหรับ

มิส เอ. อัลการาเจียร์ (Ms. A. Algharageer) จากราชอาณาจักรอัมไมต์จอร์แดน เป็น
สมาชิกสามัญ (Titular Member) และมีวาระการดำรงตำแหน่งถึงเดือนมีนาคม ๒๕๕๙

๘.๓ กลุ่มภูมิภาครัฐศาสตร์เอเชีย - แปซิฟิก

มิส วาเซกา อเยชา คาน (Ms. Waseqa Ayesha Khan) จากสาธารณรัฐประชาชน-
บังกลาเทศ เป็นสมาชิกสามัญ (Titular Member) และมีวาระการดำรงตำแหน่งถึงเดือนมีนาคม ๒๕๖๑

โดยตามกฎหมายข้อที่ ๓.๑ (a) ของกฎการประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรี กรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา
(Executive Committee) ที่ได้รับเลือกตั้งใหม่ คือ มิส อามินาโต ฮาบีบู (Ms. Aminatou Habibou) จากสาธารณรัฐ-
ไนเจอร์ ได้เป็นสมาชิกคณะกรรมาธิการประสานงานสมาชิกรัฐสภาสตรีโดยตำแหน่ง และมีวาระการดำรงตำแหน่ง
ตามวาระในกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา (มีนาคม ๒๕๖๒)

ในทำนองเดียวกันกับ มิส เหงียน ทิ คิม งัน (Ms. Nguyen Thi Kim Ngan) จากสาธารณรัฐ-
สังคมนิยมเวียดนาม ซึ่งทำหน้าที่ประธานการประชุมสมาชิกรัฐสภาสตรี ในโอกาสการประชุมสมัชชาสหภาพ-
รัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ และการประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้รับคัดเลือกให้เป็นสมาชิกคณะกรรมาธิการประสานงาน-
สมาชิกรัฐสภาสตรี โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งสิ้นสุดเดือนมีนาคม ๒๕๖๐

ระเบียบวาระ ข้อมติ และเอกสารอื่น ๆ ของการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒
(Agenda, resolutions and other texts of the 132nd Assembly)

๑. ปฏิญญาฮานอย (Hanoi Declaration) เอกสารผลการอภิปรายทั่วไปในหัวข้อ “เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน : จากเพียงคำพูด เป็นการปฏิบัติจริง” (The Sustainable development Goals : Turning Words in to action)

ที่ประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ ณ กรุงฮานอย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ได้รับรองปฏิญญาฮานอยโดยฉันทามติ ภายใต้หัวข้อเรื่อง “เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน : จากเพียงคำพูดเป็นการปฏิบัติจริง” (The Sustainable Development Goals : Turning Words into Action) สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision)

ปฏิญญาฮานอย ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางบนพื้นฐานของหลักการแห่งสิทธิมนุษยชน ลดความยากจนทุกรูปแบบ และขจัดความไม่เสมอภาค ดังนั้น ปฏิญญาดังกล่าวนี้นี้ จึงเรียกร้องกลไกทางด้านสันติภาพและความมั่นคง โดยการปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งสหประชาชาติและกฎหมายระหว่างประเทศ พร้อมกันนี้ ประเทศที่พัฒนาแล้วและกำลังพัฒนาจะต้องดำเนินงานโดยยึดหลักการความรับผิดชอบร่วมกันในระดับที่แตกต่างกัน (*Common but Differentiated Responsibilities*) นอกจากนี้ การขับเคลื่อนนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนจะต้องมุ่งประเด็นเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนโดยยึดผลประโยชน์ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

พันธสัญญา (Commitment)

สมาชิกรัฐสภาพร้อมที่จะดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างความเป็นหุ้นส่วนของคนภายในชาติเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การดำเนินงานตามระบบประชาธิปไตย โดยประชาชนจะต้องทำความเข้าใจเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของตนเอง และในฐานะตัวแทนของประชาชน รัฐสภามีหน้าที่ความรับผิดชอบเพื่อให้มั่นใจว่า ทุก ๆ เสียงจะต้องได้รับการสนองตอบในกระบวนการทางการเมืองโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติและไม่คำนึงถึงสถานะทางสังคม พร้อมทั้งการปรับใช้กฎหมายและข้อปฏิบัติให้มีผลบังคับที่สอดคล้องกับเป้าหมายนี้ รวมทั้งผ่านกระบวนการด้านงบประมาณ โดยแต่ละประเทศจะต้องมีการดำเนินการที่ทำให้มั่นใจได้ว่าจะมีการปฏิบัติให้บรรลุทุกเป้าหมาย

บทปฏิบัติการ (Action)

๑. สมาชิกรัฐสภาจะต้องสนับสนุนความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายใหม่นี้ในแนวทางที่แต่ละประเทศให้การยอมรับ และต้องสนับสนุนภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายตามที่ให้การรับรอง และเพื่อให้มั่นใจว่า กฎหมายที่มีผลบังคับในเรื่องดังกล่าวจะผ่านความเห็นชอบและงบประมาณจะได้รับการรับรอง

๒. ภารกิจแรกคือการพิจารณาหน้าที่ความรับผิดชอบของสถาบันทางด้านรัฐสภา และกระบวนการกำหนดนโยบาย เพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินงานจะมุ่งตรงไปสู่วัตถุประสงค์

๓. ในฐานะตัวแทนของประชาชน การปกป้องผลประโยชน์ของประชาชนและการดำเนินการเพื่อประโยชน์ส่วนรวมต้องเหนือกว่าสิ่งอื่นใด อีกทั้งจะต้องป้องกันผลประโยชน์ของประชาชนแต่ละคนจากอำนาจที่ไม่ชอบธรรม ตลอดจนมุ่งเน้นการสร้างฉันทามติให้สอดคล้องกับวิธีการแก้ปัญหาในทางปฏิบัติ

๔. สมาชิกรัฐสภาจะต้องหารือร่วมกันทั้งภายในรัฐสภาและฝ่ายบริหารโดยมุ่งเป้าหมายของประเทศ โดยจะต้องทำหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มที่ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายภายใต้กรอบระยะเวลาที่เหมาะสม การดำเนินงานทางด้านรัฐสภาและกระบวนการในการดำเนินงานจะต้องมีความสอดคล้องกับทุกเป้าหมาย

๕. สมาชิกรัฐสภาจะต้องส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนของคนภายในชาติเพื่อการบรรลุเป้าหมาย โดยแต่ละประเทศมีแผนการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งกำหนดขึ้นในลักษณะที่ครอบคลุมและทุกคนมีส่วนร่วม รวมทั้งผ่านการปรึกษาหารือกับภาคประชาสังคม และมีความสอดคล้องกับกรอบการดำเนินงานด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

๖. สมาชิกรัฐสภามุ่งมั่นที่จะตราบทกฎหมายและบทบัญญัติด้านงบประมาณให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาที่ยั่งยืนของชาติด้วยเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ซึ่งรวมถึงการจัดหาเงินทุน ทั้งนี้ ฝ่ายบริหารควรรายงานผลการดำเนินการตามแผนระดับชาติต่อรัฐสภาเป็นประจำทุกปี และรัฐสภาควรรวบรวมข้อเสนอแนะจากที่ประชุมเพื่อช่วยสนับสนุนการดำเนินการโดยถือเป็นวาระเร่งด่วน

๗. สมาชิกรัฐสภายังมุ่งมั่นที่จะประเมินความคืบหน้าในการดำเนินงาน ไม่เพียงแต่ในแง่ของค่าเฉลี่ยของชาติ แต่ที่สำคัญที่สุด ต้องพิจารณาถึงแนวทางการปฏิบัติต่อกลุ่มผู้มีความเสี่ยงมากที่สุดและด้อยโอกาสในสังคม ไม่ควรมีใครถูกกละเลย การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดระบบหมวดหมู่กลุ่มของข้อมูลในด้านต่าง ๆ เช่น เพศ อายุ ชนกลุ่มน้อย และสถานะทางด้านสุขภาพจะเป็นข้อมูลแห่งชาติที่สำคัญ

๘. การตระหนักถึงบทบาทของสมาชิกรัฐสภาในการแสวงหามาตรการที่จะบรรลุเป้าหมาย รวมทั้งการระดมทุนจากแหล่งที่มาของภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ โดยสมาชิกรัฐสภาจะต้องสนับสนุนการปฏิบัติตามข้อผูกพันระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การทำงานเพื่อเพิ่มทรัพยากรในประเทศ รวมถึงป้องกันกระแสการเงินที่ผิดกฎหมาย การปรับปรุงคุณภาพและปริมาณการให้ความช่วยเหลือ การจัดตั้งกลไกการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ การเสริมสร้างสภาพแวดล้อมสำหรับการลงทุนของภาคเอกชนผ่านความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชน และส่งเสริมการปฏิรูปทางการเงินทั่วโลก ส่งเสริมระบบการเงินและการค้าในรูปแบบที่สนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยตรง

๙. สมาชิกรัฐสภาจะต้องสนับสนุนภาระความรับผิดชอบเพื่อบรรลุเป้าหมายของการประชุมในระดับโลก โดยจะเข้าร่วมกับคณะผู้แทนทางราชการของประเทศในการประชุมคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ ซึ่งในการประชุมดังกล่าวจะอภิปรายเกี่ยวกับรายงานความคืบหน้าระดับโลก และจะมีส่วนร่วมในการเสนอข้อคิดเห็นในระดับชาติต่อที่ประชุมหารือระดับสูงทางการเมืองว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (High - level Political Forum on Sustainable Development - HLPF) แนวทางการดำเนินงานใดก็ตามที่เป็นไปได้ ตลอดจนการมีส่วนร่วมกับสหประชาชาติประจำประเทศในการแบ่งปันข้อมูล รวมทั้งขยายแนวทางความร่วมมือเพื่อบรรลุความคืบหน้าของแผนระดับชาติ

๑๐. สมาชิกรัฐสภาปรารถนาที่จะให้สารตามความในปฏิญญาฮานอย (Hanoi Declaration) และแถลงการณ์กีโต (Quito Communique) สะท้อนให้เห็นในผลของการประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ ในช่วงปลายปีนี้ (พ.ศ. ๒๕๕๘) ซึ่งจะได้นำเสนอผลของการประชุมดังกล่าวต่อที่ประชุมสุดยอดแห่งสหประชาชาติ เพื่อรับรองวาระการพัฒนาหลังปี ๒๕๕๘

๑๑. สมาชิกรัฐสภาเรียกร้องให้ฝ่ายบริหารเจรจาหารือถึงความต้องการที่แท้จริงและความคาดหวังของประชาชน และเน้นย้ำถึงความเชื่อมโยงระหว่างการพัฒนาอย่างยั่งยืน การปกครองในระบอบประชาธิปไตย และสิทธิมนุษยชน ทั้งนี้ ปฏิญญาสหประชาชาติภายหลัง ปี ๒๕๕๘ ควรเสนอให้มีการสร้างสถาบันของรัฐที่เข้มแข็ง รวมถึงส่งเสริมสถาบันทางด้านรัฐสภาให้มีศักยภาพในการดำเนินงาน และยังเรียกร้องให้คณะกรรมาธิการปฏิญญาได้ตระหนักถึงบทบาทที่สำคัญและความรับผิดชอบของรัฐสภา รวมทั้งบทบาทของสหภาพรัฐสภา (Inter - Parliamentary

Union : IPU) ในฐานะองค์การรัฐสภาโลก ในการสนับสนุนวาระการพัฒนาแบบใหม่ และการติดตามความคืบหน้าต่อการบรรลุเป้าหมาย

๑๒. ยิ่งไปกว่านั้น ยังเน้นย้ำว่า สมาชิกรัฐสภาจะต้องหลอมรวมผลของการเจรจาในปีนี้ในเรื่องวาระการพัฒนาหลังปี ๒๕๕๘ การจัดหาเงินทุนเพื่อการพัฒนา การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก และการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติที่จะเป็นประโยชน์และเอื้อต่อการสนับสนุนการดำเนินงานในระดับชาติ

๑๓. สมาชิกรัฐสภาขอขอบคุณสหภาพรัฐสภา - องค์การรัฐสภาโลก สำหรับการกระตุ้นข้อตระหนักของสมาชิกรัฐสภาเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และสะท้อนข้อเรียกร้องของสมาชิกรัฐสภาต่อที่ประชุมสหประชาชาติ สมาชิกรัฐสภาจะยังคงสนับสนุนสหภาพรัฐสภาในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายต่อไป

๒. การรับรองระเบียบวาระเร่งด่วน (Emergency Item)

ในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ ประเทศสมาชิกสหภาพรัฐสภาได้เสนอหัวข้อระเบียบวาระเร่งด่วน เพื่อให้ที่ประชุมพิจารณารับรองร่วมกันโดยการลงคะแนนเสียง ซึ่งมีหัวข้อทั้งหมดที่ที่ประชุมจะต้องลงคะแนน ๔ เรื่อง ดังนี้

๑) การแก้ปัญหาการก่ออาชญากรรมของกลุ่มโบโกฮาราม : บทบาทของสมาชิกรัฐสภา (Addressing the criminal activity of Boko Haram : the role of parliamentarians) เสนอโดย สาธารณรัฐชาด

๒) บทบาทของรัฐสภาในการจัดการปัญหาการก่อการร้ายและความคิดสุดโต่งของกลุ่มรัฐอิสลาม-แห่งอิรัก และกลุ่มรัฐเลแวนต์ แนวร่วมอัล - นุสเราะห์ และกลุ่มก่อการร้ายอื่นๆ (The role of the Inter - Parliamentary Union in addressing the terrorism and extremism of the Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL), Al - Nusra Front and other terrorist groups) เสนอโดย สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย

๓) บทบาทของรัฐสภาในการต่อต้านปฏิบัติการก่อการร้ายทุกรูปแบบที่กระทำโดยกลุ่ม داعิซ และกลุ่มโบโกฮาราม ที่ทำร้ายผู้บริสุทธิ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สตรีและเด็กหญิง (The role of parliaments in combating all terrorist acts perpetrated by organizations such as Daesh and Boko Haram against innocent civilians, in particular women and girls) เสนอโดย เครือรัฐออสเตรเลีย และราชอาณาจักรเบลเยียม

๔) บทบาทของสหภาพรัฐสภาและสมาชิกสหภาพรัฐสภาในการต่อต้านการก่อการร้ายและคุ้มครองมรดกของมนุษยชาติ (The role of the Inter - Parliamentary Union and Member parliaments in combating terrorism and protecting the common heritage of humanity) เสนอโดย สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน

ในครั้งนี ที่ประชุมได้รับรองข้อมติในหัวข้อ “บทบาทของรัฐสภาในการต่อต้านปฏิบัติการก่อการร้ายทุกรูปแบบที่กระทำโดยกลุ่ม داعิซและกลุ่มโบโกฮาราม ที่ทำร้ายผู้บริสุทธิ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สตรีและเด็กหญิง” (The role of parliaments in combating all terrorist acts perpetrated by organizations such as Daesh and Boko Haram against innocent civilians, in particular women and girls) ซึ่งถือเป็นการรวมหัวข้อที่คล้ายคลึงกันจาก ๓ ประเทศที่เสนอเข้ามา ได้แก่ เครือรัฐออสเตรเลีย ราชอาณาจักรเบลเยียม และสาธารณรัฐชาด ซึ่งเนื้อหาในข้อมติดีการเรียกร้องให้ประธานอย่างรุนแรงที่สุดต่อการกระทำที่ไร้มนุษยธรรมและการกระทำการก่อการร้าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่ม داعิซ กลุ่มก่อการร้ายที่ดำเนินตามแนวทางอะฮ์ยา-ดักฟีรีย์ และกลุ่มโบโกฮาราม กลุ่มหัวรุนแรงแห่งไนจีเรีย และขอให้ใช้กลไกนิติบัญญัติในการดำเนินการและปฏิบัติตามข้อมติของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้อง

การประชุมที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
(Future meetings)

๑. ปฏิทินการประชุมและกิจกรรมต่าง ๆ ของสหภาพรัฐสภาในอนาคต รับรองโดยที่ประชุม คณะมนตรีบริหารสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๙๖ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ณ กรุงฮานอย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ชื่อการประชุม	สถานที่และวันที่จัดการประชุม
การประชุมระดับโลกของยุวสมาชิกรัฐสภาภายใต้กรอบสหภาพรัฐสภา (IPU Global Conference of Young Parliamentarians)	กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ๒๗ - ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘
การสัมมนาว่าด้วยโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของสหภาพรัฐสภาสำหรับผู้เข้าร่วมที่ใช้ภาษาอังกฤษ (Information seminar on the structure and functioning of the Inter - Parliamentary Union for English - speaking participants)	สำนักงานใหญ่สหภาพรัฐสภา นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส ๙ - ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๘
การสัมมนาเชิงปฏิบัติการของผู้เชี่ยวชาญด้านรัฐสภาและสมาชิกรัฐสภา ครั้งที่ ๑๒ ซึ่งจัดขึ้นโดยศูนย์การศึกษาด้านกฎหมาย มหาวิทยาลัยฮัลล์ และสนับสนุนโดยสหภาพรัฐสภา (Twelfth workshop of Parliamentary scholars and Parliamentarians organized by the centre for Legislative Studies at the Hull University and sponsored by the IPU)	เมืองร็อกซ์ตัน สหราชอาณาจักร ๒๕ - ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘
การประชุมประธานรัฐสภาโลก ครั้งที่ ๔ (Fourth World Conference of Speakers of Parliament)	สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ๓๑ สิงหาคม - ๒ กันยายน ๒๕๕๘
การประชุมรัฐสภาในกรอบที่ประชุมเชิงอภิปรายภาคสาธารณะประจำปีขององค์การการค้าโลก (Parliamentary panel within the framework of the annual WTO Public Forum)	สำนักงานใหญ่องค์การการค้าโลก นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘
การประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๓ และการประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (133 rd IPU Assembly and related meetings)	ศูนย์การประชุมนานาชาติแห่งนครเจนีวา (CICG) สมาพันธรัฐสวิส ๑๗ - ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘
การประชุมร่วมระหว่างสหภาพรัฐสภากับสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (Joint IPU - ASGP Conference)	นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส ตุลาคม ๒๕๕๘
การประชุมรัฐสภาในโอกาสการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Parliamentary Meeting on the occasion of the United Nations Climate Change Conference (COP21/CMP11))	กรุงปารีส สาธารณรัฐฝรั่งเศส ๕ - ๖ ธันวาคม ๒๕๕๘

ชื่อการประชุม	สถานที่และวันที่จัดการประชุม
การสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยความรุนแรงต่อสตรี/ความเท่าเทียมทางเพศ (Regional seminar on violence against women/gender equality)	(รอการยืนยัน)
การสัมมนาว่าด้วยสัญชาติและความไร้สัญชาติ ซึ่งจัดขึ้นร่วมกับสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยสหประชาชาติ (Seminar on Nationality and Statelessness, organized with the United Nations High Commissioner for Refugees - UNHCR)	(รอการยืนยัน)
การสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยสุขภาวะมารดา เด็กแรกเกิด และเด็ก (Regional seminar on maternal, new - born and child health)	(รอการยืนยัน)
การสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการก่อการร้ายและสิทธิมนุษยชน (Regional seminar on terrorism and human rights)	สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน (รอการยืนยันวันที่จัดการประชุม)
การประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๔ และการประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (134 th IPU Assembly and related meetings)	กรุงตูซกา สาธารณรัฐแซมเบีย ๑๙ - ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙
การประชุมระดับโลกว่าด้วยรัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์ (World e - Parliament Conference)	(รอการยืนยัน)

๒. ระเบียบวาระการประชุม การประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๓ และการประชุมที่เกี่ยวข้อง ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ณ ศูนย์การประชุมนานาชาติแห่งนครเจนีวา (Centre International de Conférences Genève - CICG) สมาพันธรัฐสวิส

- ระเบียบวาระที่ ๑** การเลือกตั้งประธานและรองประธานในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๓
- ระเบียบวาระที่ ๒** การพิจารณาคำร้องขอบรรจวาระเร่งด่วนในระเบียบวาระการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา
- ระเบียบวาระที่ ๓** การอภิปรายทั่วไป
- ระเบียบวาระที่ ๔** การรับรองข้อมติ เรื่อง “ประชาธิปไตยในยุคดิจิทัลกับภัยคุกคามต่อความเป็นส่วนตัวและเสรีภาพของปัจเจกบุคคล”
(ข้อมติที่เสนอโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนว่าด้วยประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน)
- ระเบียบวาระที่ ๕** รายงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนว่าด้วยสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน การคลัง และการค้า และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนว่าด้วยกิจการสหประชาชาติ
- ระเบียบวาระที่ ๖** การรับรองหัวข้อวาระของข้อมติของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนว่าด้วยประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน ที่จะมีการรับรองในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๕ และการแต่งตั้งผู้เสนอรายงาน

การเข้าเยี่ยมคารวะ และการหารือทวิภาคี

๑. การเข้าเยี่ยมคารวะ นายอวง จู ลิว (UÔNG CHU LU'U) รองประธานสภาแห่งชาติเวียดนาม

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ได้นำคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๕ คน ประกอบด้วย ๑) นางพิไลพรรณ สมบัติศิริ ๒) นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ ๓) นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล ๔) นางสุรางคณา วายุภาพ ๕) นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร พร้อมด้วยคณะเจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เข้าเยี่ยมคารวะ นายอวง จู ลิว (UÔNG CHU LU'U) รองประธานสภาแห่งชาติเวียดนาม เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๘ เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา ณ สภาแห่งชาติเวียดนาม โดยสาระสำคัญของการเข้าเยี่ยมคารวะมีดังนี้

ความสัมพันธ์ทางการทูตของสองประเทศ จะครบรอบ ๔๐ ปี ในปี ๒๕๕๙ ซึ่งรองประธานสภาแห่งชาติเวียดนามได้เชิญชวนให้ฝ่ายนิติบัญญัติของไทยจัดงานเฉลิมฉลองในโอกาสครบรอบ ๔๐ ปี ความสัมพันธ์ทวิภาคีเช่นเดียวกับการเฉลิมฉลองของฝ่ายบริหาร สำหรับความสัมพันธ์ระดับทวิภาคีในด้านอื่น ๆ ดำเนินไปด้วยดีทั้งในด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน แรงงาน การศึกษาและการกีฬา โดยเวียดนามให้การสนับสนุนไทยในเวทีนานาชาติและระดับภูมิภาค โดยขอให้ไทยมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาประเด็นทะเลจีนใต้อย่างสันติ และขอให้ไทยสนับสนุนปฏิญญาฮานอย (Hanoi Declaration) ในพิธีปิดการประชุมสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ นี้ด้วย ซึ่งฝ่ายไทยยินดีที่จะให้การสนับสนุนปฏิญญาดังกล่าว

รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ขอความร่วมมือจากรองประธานสภาแห่งชาติเวียดนาม ในการรวบรวมและจัดทำโครงการข้อมูลนิติบัญญัติในกลุ่มประเทศอาเซียน เพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนผ่านเว็บไซต์ รวมทั้งเพื่อพัฒนาความร่วมมือและยกระดับการออกกฎหมายของประเทศอาเซียน ๑๐ ประเทศ ให้เป็นมาตรฐานสากล และเป็นมาตรฐานเดียวกัน อันจะนำมาซึ่งความเข้าใจและการปฏิบัติร่วมกันของประเทศสมาชิกอาเซียน อาทิ การลงทุนในอาเซียน เป็นต้น นอกจากนี้ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติคนที่หนึ่ง ได้อธิบายถึงกระบวนการปฏิรูปกฎหมายและโครงสร้างทางการเมืองตามแผนแม่บทการปฏิรูปประเทศ และแสดงความขอบคุณที่เวียดนามเป็นมิตรประเทศที่ดีและแสดงความเข้าใจในปัญหาความขัดแย้งภายในประเทศ สุดท้าย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ได้แสดงความระลึกถึงไปยังประธานาธิบดี ประธานและรองประธานสภาแห่งชาติ และประชาชนชาวเวียดนาม

นายสุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง และคณะ
เข้าเยี่ยมคารวะนายอว จู ลิว (UÔNG CHU LU'U) รองประธานสภาแห่งชาติเวียดนาม
เมื่อวันอาทิตย์ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๘ ณ รัฐสภาแห่งชาติเวียดนาม

นายสุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง พร้อมด้วยคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ถ่ายภาพร่วมกับ นายอว จู ลิว (UÔNG CHU LU'U) รองประธานสภาแห่งชาติเวียดนาม

๒. การหารือทวิภาคีระหว่างคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ และการประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับประธานสหภาพรัฐสภา

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสถานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง หัวหน้าคณะผู้แทน-
สถานิติบัญญัติแห่งชาติในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ และการประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้นำ
คณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วย (๑) นางพิไลพรรณ สมบัติศิริ (๒) นายกิตติ วัฒนสินธ์
(๓) นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ และ (๔) นายสมพล พันธุ์มณี เข้าพบหารือทวิภาคีกับ Mr. Saber Hossain
Chowdhury ประธานสหภาพรัฐสภา เกี่ยวกับเรื่องสถานะสมาชิกภาพของรัฐสภาไทยในสหภาพรัฐสภา เมื่อวันที่
๒๘ มีนาคม ๒๕๕๘ เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องหมายเลข ๒๐๑ เอ/บี (201 A/B) ศูนย์การประชุมแห่งชาติ
(National Convention Centre - NCC) กรุงเทพมหานคร สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม รายละเอียดโดยสรุปมี
ดังต่อไปนี้

๑. ประเด็นสำคัญที่คณะผู้แทนฯ กล่าวต่อประธานสหภาพรัฐสภา ได้แก่

๑.๑ ฝ่ายไทยกำลังดำเนินการตามแผนการดำเนินงาน (Roadmap) ที่ได้เคยระบุไว้ ทั้งนี้ ร่างแรก
ของรัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะแล้วเสร็จในช่วงกลางเดือนเมษายน และคาดว่าจะกระบวนการในการจัดทำและนำเสนอ
ร่างสุดท้ายจะแล้วเสร็จได้ภายในเดือนกันยายน ศกนี้ นอกจากนี้ ภายหลังจากมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ-
ฉบับใหม่แล้ว ฝ่ายไทยยังคงต้องใช้เวลาในการจัดทำและประกาศใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและ
กฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย ฉะนั้น จึงคาดว่าจะสามารถจัดการเลือกตั้งทั่วไปในช่วงครึ่งแรกของปี ๒๕๕๙

๑.๒ ในช่วงที่ผ่านมา สถานิติบัญญัติแห่งชาติได้ปฏิบัติหน้าที่รัฐสภาไทยอย่างสมบูรณ์ และ
ได้ผ่านร่างกฎหมายที่สำคัญไปแล้วหลายฉบับ

๒. ประเด็นสำคัญที่ประธานสหภาพรัฐสภากล่าวต่อคณะผู้แทนฯ ได้แก่

๒.๑ สหภาพรัฐสภา โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา (IPU Executive
Committee) มีความสนใจและห่วงกังวล (Concern) ต่อพัฒนาการทางการเมืองในประเทศไทย หากเป็นไปได้
สถานิติบัญญัติแห่งชาติควรมีหนังสือชี้แจงพัฒนาการทางการเมืองที่สำคัญต่อสหภาพรัฐสภาอยู่เป็นระยะ
ทั้งนี้ ประธานสหภาพรัฐสภาเห็นว่า การดำเนินการในลักษณะดังกล่าวย่อมจะเป็นผลดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในกรณีที่ฝ่ายไทยมีแนวโน้มว่าจะดำเนินการไม่ได้ทันตามแผนการดำเนินงาน (Roadmap) ที่ระบุไว้

๒.๒ ขณะนี้ สหภาพรัฐสภาให้ความสนใจเรื่องบทบาทภาครัฐสภาในการดำเนินการตามเป้าหมาย
การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals - SDGs) ตลอดจนการปฏิบัติตาม (Implementation)
ข้อตกลงหรือผลลัพธ์ที่ได้จากการประชุมระหว่างประเทศต่าง ๆ อาทิ เรื่องการจัดการภัยพิบัติและการรับมือ
กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป็นต้น ในการนี้ ประธานสหภาพรัฐสภาเห็นว่า สถานิติบัญญัติแห่งชาติ
สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมและแสดงบทบาทภาครัฐสภาในเวทีความร่วมมือระหว่างประเทศได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ผ่านทางคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งเอเชียและแปซิฟิกของสหประชาชาติ (United Nations Economic
and Social Commission for Asia and the Pacific - ESCAP) ซึ่งมีสำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงเทพมหานคร

๒.๓ ในช่วงท้าย ประธานสหภาพรัฐสภาเน้นย้ำว่า การมีส่วนร่วม (Engagement) ในกิจกรรม
ต่าง ๆ ของสหภาพรัฐสภาถือเป็นสิ่งสำคัญ และย่อมจะส่งผลดีต่อภาพลักษณ์ของสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
ในฐานะรัฐสภาสมาชิกของสหภาพรัฐสภา

ภายหลังจากการหารือข้อราชการเสร็จสิ้นลง นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภา-
นิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง หัวหน้าคณะผู้แทนฯ ได้กล่าวเชิญประธานสหภาพรัฐสภามาเยือนประเทศไทย
อย่างเป็นทางการ ในการนี้ ประธานสหภาพรัฐสภาได้กล่าวขอบคุณและรับคำเชิญดังกล่าวไว้ พร้อมทั้งแสดง

ความคิดเห็นว่า ช่วงเวลาที่เหมาะสมน่าจะเป็นช่วงเดือนกันยายน ศกนี้ อันเป็นช่วงที่ตนจะสามารถร่วมแลกเปลี่ยนและแบ่งปันเกี่ยวกับความคืบหน้า (Share progress) อันสำคัญของการเมืองไทยได้

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง หัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พร้อมด้วยผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มอบของที่ระลึกแก่ประธานสหภาพรัฐสภา

๓. การหารือทวิภาคีระหว่างหัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติกับหัวหน้าคณะผู้แทนรัฐสภาสาธารณรัฐเบลารุส

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง หัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ และการประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง พร้อมด้วยนางพิไลพรรณ สมบัติศิริ และนางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร ผู้แทนฯ ได้เข้าหารือทวิภาคีกับ Mr. Vladimir Senko ประธานคณะกรรมการการต่างประเทศและความมั่นคงแห่งชาติ รองประธานสหภาพรัฐสภา และกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา ในฐานะหัวหน้าคณะผู้แทนรัฐสภาสาธารณรัฐเบลารุส เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๘ เวลา ๑๗.๐๐ - ๑๗.๓๕ นาฬิกา ณ ห้องหมายเลข ๒๕๒ เอ (252 A) ศูนย์การประชุมแห่งชาติ (National Convention Centre - NCC) กรุงเทพมหานคร สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ประเด็นสำคัญของการหารือมี ๒ ประเด็น ได้แก่ (๑) แนวทางการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสาธารณรัฐเบลารุสในอนาคต และ (๒) การริเริ่มความสัมพันธ์ภาคีรัฐสภาระหว่างไทยกับสาธารณรัฐเบลารุส รายละเอียดการหารือโดยสรุปมีดังต่อไปนี้

๑. แนวทางการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสาธารณรัฐเบลารุสในอนาคต

หัวหน้าคณะผู้แทนรัฐสภาสาธารณรัฐเบลารุส กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสาธารณรัฐเบลารุส ยังอยู่ในช่วงแรกเริ่ม ทั้งนี้ ฝ่ายเบลารุสมีความสนใจในการพัฒนาความสัมพันธ์กับฝ่ายไทยแบบค่อยเป็นค่อยไปผ่านการแสวงหาและประสานผลประโยชน์ร่วมกันด้านการพาณิชย์ ที่ผ่านมา ฝ่ายเบลารุสประสบความสำเร็จในการพัฒนาความสัมพันธ์ลักษณะนี้กับสาธารณรัฐอินโดนีเซียและสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามมาแล้ว ฉะนั้น จึงหวังว่า จะประสบความสำเร็จในการพัฒนาความสัมพันธ์ในแนวทางดังกล่าวกับไทยด้วยเช่นกัน

ในการนี้ หัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กล่าวว่า ด้วยขณะนี้ สาธารณรัฐเบลารุส มีเพียงสถานเอกอัครราชทูตประจำสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ซึ่งมีเขตอาณาครอบคลุมประเทศไทย ตนจึงเห็นว่า หากมีการตั้งสถานกงสุลในดินแดนของอีกฝ่ายโดยตรง ก็จะสามารถอำนวยความสะดวกสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศ ทั้งด้านการพาณิชย์และด้านอื่น ๆ ให้ราบรื่นยิ่งขึ้นได้

ในเรื่องนี้ หัวหน้าคณะผู้แทนรัฐสภาสาธารณรัฐเบลารุส ได้กล่าวแสดงความยินดีที่มีการริเริ่มตั้งสถานกงสุลกิตติมศักดิ์ระหว่างกัน อันเป็นพัฒนาการทางความสัมพันธ์ภาคีรัฐบาลล่าสุดระหว่างไทยกับสาธารณรัฐเบลารุส อย่างไรก็ตาม ยังได้เน้นย้ำในจุดยืนเดิมว่า การพัฒนาความสัมพันธ์จำเป็นต้องอิงอยู่บนฐานของการมีผลประโยชน์ร่วมกัน (Mutually beneficial interest) โดยเฉพาะด้านการพาณิชย์ และจะเป็นการดียิ่งขึ้นหากมีแรงขับเคลื่อนทางการเมือง (Political impetus) มาสนับสนุน

ในช่วงท้าย หัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กล่าวต่อหัวหน้าคณะผู้แทนรัฐสภาสาธารณรัฐเบลารุสว่า จะนำสิ่งที่ได้หารือกันในวันนี้แจ้งให้ฝ่ายรัฐบาลทราบต่อไป

๒. การริเริ่มความสัมพันธ์ภาคีรัฐสภาระหว่างไทยกับสาธารณรัฐเบลารุส

ภายหลังจากที่หัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สอบถามความคิดเห็นเรื่องการจัดตั้งกลุ่มมิตรภาพสมาชิกรัฐสภาไทย - เบลารุส (Thailand - Belarus Parliamentarians Friendship Group) หัวหน้าคณะผู้แทนรัฐสภาสาธารณรัฐเบลารุส กล่าวว่า กลุ่มดังกล่าวจะเป็นกลไกอันทรงประสิทธิภาพ (Effective instrument) ในการอำนวยความสะดวกสัมพันธ์ระหว่างกันในอนาคตได้ ฝ่ายเบลารุสจึงยินดีรับเรื่องดังกล่าวไปพิจารณา หากมีการเสนอมาจากฝ่ายไทย

ในการนี้ หัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กล่าวว่า จะนำเรื่องการจัดตั้งกลุ่มมิตรภาพสมาชิกรัฐสภาไทย - เบลารุส มอบให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ดำเนินการต่อไป นอกจากนี้ ในช่วงท้าย ยังได้ถือโอกาสกราบเรียนเชิญประธานรัฐสภาสาธารณรัฐเบลารุส พร้อมทั้งหัวหน้าคณะผู้แทนฯ มาเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการด้วย

ในเรื่องนี้ หัวหน้าคณะผู้แทนรัฐสภาสาธารณรัฐเบลารุส ได้รับทราบและกล่าวว่าจะพิจารณาเรื่องการจัดตั้งกลุ่มประสานงาน (Group of Contact) กับสมาชิกรัฐสภาไทยเช่นกัน ทั้งยังได้กล่าวขอบคุณและรับคำเชิญเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการของหัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

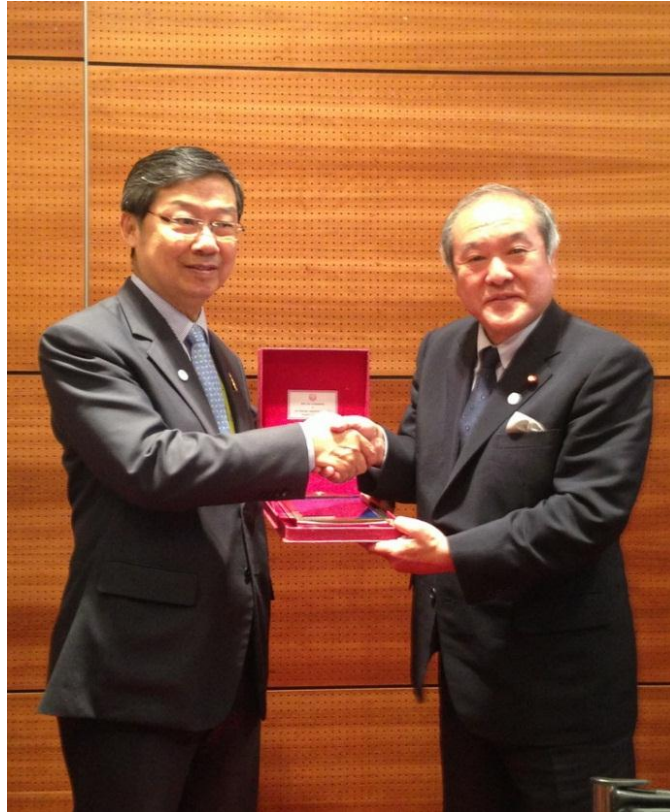
๔. การหารือทวิภาคี ระหว่างนายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะหัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และนายชุนอิจิ ซุซูกิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรญี่ปุ่น ในฐานะหัวหน้าคณะผู้แทนรัฐสภาญี่ปุ่น เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๘ เวลา ๑๕.๓๐ นาฬิกา ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

นายชุนอิจิ ซุซูกิ (Shunichi Suzuki) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรญี่ปุ่น ในฐานะหัวหน้าคณะผู้แทนรัฐสภาญี่ปุ่น กล่าวชื่นชมความสัมพันธ์ระหว่างไทยและญี่ปุ่นที่มีอย่างใกล้ชิดกันมาช้านานในทุกระดับ โดยเฉพาะระดับราชวงศ์ และมุ่งส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างประชาชนให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ทั้งสองประเทศต่างให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันมาโดยตลอด เห็นได้จากเมื่อญี่ปุ่นประสบภัยพิบัติจากแผ่นดินไหวอย่างรุนแรงเมื่อ ๔ ปีที่แล้ว ประเทศไทยทั้งในระดับราชวงศ์ รัฐบาล และประชาชน ต่างให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนญี่ปุ่น ไม่ใช่เพียงแต่ด้านการเงิน แต่ยังส่งกำลังใจมาให้อย่างท่วมท้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ญี่ปุ่นไม่มีวันลืมเลือนน้ำใจของชาวไทย ถัดมาประเทศไทยประสบอุทกภัยน้ำท่วมครั้งใหญ่ ญี่ปุ่นได้ให้ความร่วมมือและสนับสนุนประเทศไทยเช่นกัน ตระหนักว่า การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันที่ผ่านมามีส่วนช่วยกระชับความสัมพันธ์ระหว่างไทยและญี่ปุ่นให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นมาก

นายสุรชัย กล่าวขอบคุณและชื่นชมความสัมพันธ์และมิตรภาพในทุกระดับระหว่างไทยและญี่ปุ่นที่มีมาเป็นเวลาช้านาน ส่วนหนึ่งเป็นเพราะทั้งสองประเทศมีสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของประเทศเช่นเดียวกัน ประเทศไทยรู้สึกซาบซึ้งในความช่วยเหลือของญี่ปุ่นในช่วงที่ประเทศไทยประสบอุทกภัย นอกจากนี้ ทั้งสองประเทศยังมีความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจระหว่างกัน และยังมีข้อตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น ทั้งนี้ หวังว่าจะรักษาความสัมพันธ์ระดับทวิภาคีและระดับภูมิภาคต่อไป นอกจากนี้ ต้องขอบคุณญี่ปุ่นที่ให้ความสนใจและเข้าใจสถานการณ์ทางการเมืองของประเทศไทย ในช่วงกลางปี ๒๕๕๗ พร้อมทั้งได้แจ้งให้ฝ่ายญี่ปุ่นทราบความคืบหน้าเกี่ยวกับการดำเนินการตาม Roadmap ในการปฏิรูปการเมืองของไทยในขณะนี้ให้คณะผู้แทนรัฐสภาญี่ปุ่นทราบด้วย โดยเชื่อมั่นว่าข้อมูลเกี่ยวกับกรอบการดำเนินการดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ และทำให้ญี่ปุ่นเชื่อมั่นที่จะสนับสนุนประเทศไทยต่อไป

นายซุซูกิ เชื่อมั่นว่าสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะมีบทบาทสำคัญในการดำเนินการปฏิรูปการเมืองครั้งนี้และขอเป็นกำลังใจให้ พร้อมกันนี้ ขอให้พิจารณาร่างกฎหมายต่าง ๆ ของไทยให้สนับสนุนการค้าระหว่างประเทศไทยและญี่ปุ่น และส่งเสริมระบบการดำเนินการอย่างโปร่งใส ซึ่งจะเห็นได้ว่าญี่ปุ่นเป็นคู่ค้าลำดับที่ ๒ ของไทย และเป็นผู้ลงทุนรายใหญ่ที่สุดของไทยด้วย ดังนั้น การมีกฎหมายที่สนับสนุนการค้าและมีความโปร่งใสจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการส่งเสริมการค้าระหว่างกันได้เป็นอย่างดี ซึ่งในเรื่องนี้ นายสุรชัย ได้แจ้งให้ทราบว่า การปราบปรามการทุจริตเป็นหนึ่งใน ๑๑ ประเด็นในการปฏิรูปประเทศไทยในขณะนี้ และให้คำมั่นว่า ภายหลังจากการปฏิรูปประเทศและมีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่และมีกฎหมายที่มีความเป็นสากลและทันสมัยขึ้นแล้วจะส่งเสริมการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สนับสนุนให้นักธุรกิจญี่ปุ่นดำเนินธุรกิจในประเทศไทยได้ดียิ่งขึ้นด้วย

ในช่วงท้ายของการสนทนา หัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้กล่าวเชิญประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานวุฒิสภาญี่ปุ่น รวมทั้งหัวหน้าคณะผู้แทนรัฐสภาญี่ปุ่น มาเยือนประเทศไทยเพื่อสังเกตสถานการณ์ของประเทศไทยด้วย

หัวหน้าคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติมอบของที่ระลึกแก่หัวหน้าคณะผู้แทนรัฐสภาญี่ปุ่น

คณะผู้แทนรัฐสภาไทยและญี่ปุ่นถ่ายภาพร่วมกัน

๕. การหารือทวิภาคีระหว่างผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติกับผู้แทนรัฐสภาแคนาดา

เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ คณะผู้แทนรัฐสภาแคนาดา นำโดย นาย Blaine Calkins สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นาย David Mcguinty สมาชิกวุฒิสภา และนาย Larry Miller สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้พบปะกับคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ (Corridor meeting) นำโดย นางพิไลพรรณ สมบัติศิริ นายกิตติวະสีนนท์ และนางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร โดยนาย Blaine Calkins ได้แจ้งคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติว่า ภายหลังจากจบการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ ณ กรุงฮานอย สาธารณรัฐสังคมนิยม-

เวียดนามแล้วจะเดินทางไปพักผ่อนยังประเทศไทย และพร้อมกันนี้ ประสงค์ที่จะพบกับนางสาวทัศนา บุญทอง รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง ในฐานะอดีตประธานกลุ่มมิตรภาพสมาชิกรัฐสภาไทย - แคนาดา เพื่อกระชับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและแคนาดา โดยคณะผู้แทนสถานนิติบัญญัติแห่งชาติได้ร่วมพูดคุย และชี้แจงให้กับคณะผู้แทนรัฐสภาประเทศแคนาดาเกิดความเข้าใจในสถานการณ์ทางการเมืองของประเทศไทย

คณะผู้แทนสถานนิติบัญญัติแห่งชาติ ขณะพบปะพูดคุยกับคณะผู้แทนรัฐสภาแคนาดา

ในการเข้าร่วมการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ และการประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ณ กรุงฮานอย ครั้งนี้ ของคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ คณะผู้แทนฯ ได้มีการร่วมหารือในประเด็นต่าง ๆ ตามวาระการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภาและการประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ก่อนการเดินทางเข้าร่วมประชุมฯ พร้อมทั้งได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมให้ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะในการแสดงท่าทีของประเทศไทย อีกทั้งมีการเตรียมการหารือทวิภาคีกับผู้แทนรัฐสภาประเทศต่าง ๆ ตลอดจนการขอเข้าเยี่ยมคารวะประธานสภาแห่งชาติเวียดนาม เพื่อกระชับความสัมพันธ์ทางรัฐสภา ทั้งนี้ คณะผู้แทนฯ ได้ทำหน้าที่และปฏิบัติภารกิจในแต่ละการประชุมในฐานะผู้แทนจากฝ่ายนิติบัญญัติของประเทศไทย (Representation) อีกทั้งนำเสนอแนวคิดความเห็น ตลอดจนเสนอแนวทางปฏิบัติต่อที่ประชุมฯ (Contribution) ทั้งในส่วนของกรอภิปรายทั่วไปที่นายสุรัชย์ เลี้ยวบุญเลิศชัย รองประธานสถานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง และหัวหน้าคณะผู้แทนฯ ได้กล่าวอภิปราย โดยน้อมนำเอาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นตัวอย่างในการนำเสนอด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน และในส่วนการประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนของสหภาพรัฐสภาแต่ละคณะ

ในส่วนของผลการประชุมครั้งนี้ ผู้แทนฯ ได้ร่วมการรับรองปฏิญญาฮานอย รวมถึงข้อมติต่าง ๆ ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนของสหภาพรัฐสภา ถือเป็นการให้คำมั่นต่อการอบการดำเนินงานของสหภาพรัฐสภา (Commitment) ซึ่งได้มีการนำส่งข้อมติที่ผ่านการรับรองจากที่ประชุมไปยังหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้พิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง และมีการติดตามการปฏิบัติ (Implementation) ต่อข้อมติของหน่วยงานต่าง ๆ ต่อไป

นอกจากนี้ ยังมีการประชุมของคณะผู้แทนฯ ภายหลังจากการเดินทางเข้าร่วมการประชุม เพื่อสรุปและเตรียมการสำหรับการประชุมครั้งถัดไป ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องสำหรับผู้แทนฯ ที่จะเข้าร่วมการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๓ และการประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส ในเดือนตุลาคม ๒๕๕๘

ภาคผนวก

ภาคผนวก ๑

ปฏิญญาฮานอย

(Hanoi Declaration)

Hanoi Declaration

The Sustainable Development Goals: Turning Words into Action

*Adopted by the 132nd IPU Assembly
(Hanoi, 1 April 2015)*

We, parliamentarians from over 130 countries and 23 international and regional parliamentary organizations, gathered in Hanoi, Viet Nam, reviewed the emerging sustainable development goals and considered our role in attaining them.

This is our declaration.

Despite global advances in technology, health, knowledge, and material wealth, longstanding economic and social disparities are increasing, to the detriment of the whole planet, with progress continuing to elude many the world over.

This situation – exacerbated by the urgent threat of climate change and growing waves of social unrest, political instability and conflict within or between countries – is coming to a head. As we saw with the Millennium Development Goals, international commitments can only be met with strong political will, leadership and national ownership. As parliamentarians, we have a moral obligation to act.

The adoption of the post-2015 development agenda and its sustainable development goals in September 2015 will afford a unique opportunity to meet global challenges, using a universal, integrated approach that will apply to all countries and link poverty eradication to sustainable development.

Vision

At this critical moment, we, the parliamentarians of the world, reaffirm our vision for people-centred sustainable development based on the realization of all human rights, to eradicate poverty in all its forms, and eliminate inequalities, thus empowering all individuals to exercise their full potential. This requires conditions of peace and security, in full observance of the Charter of the United Nations and international law.

Poverty eradication and sustainable development are a shared commitment for us all, and we should all strive for a balanced and more equitable distribution of resources. Our current production and consumption patterns are clearly unsustainable, and all countries – developed and developing alike – need to work together, based on the principle of common but differentiated responsibilities. That is the only way we can advance towards a common model of inclusive and sustainable growth.

A people-centred approach requires environmental justice: the planet and all its ecosystems must be treated as common assets for the whole of humanity to enjoy now and in the future. Human well-being must be the driver of all policies for sustainable development and progress measured in terms that go well beyond gross domestic product. People are more than taxpayers and consumers; they are citizens endowed with rights and responsibilities towards each other. We must invest in them – their health, nutrition, education and skills – as our most important resource.

All government institutions must be representative and accessible to all. Cultural differences should be respected and home-grown approaches to sustainable development employed. All people, regardless of gender, race, culture, religion and health status, must be empowered to work cooperatively for peace and the common good.

Commitment

Acknowledging that the sustainable development goals will be the result of a delicate compromise, we look forward to this transformational framework that will inspire policy-making in all countries.

We are pleased that our efforts to advocate for the inclusion of goals on healthy lives and well-being, gender equality and women's empowerment, reducing inequalities within and between countries, as well as on governance, have borne fruit. We appreciate the broadened focus on health, which will provide an opportunity to end the AIDS epidemic while tackling emerging challenges such as non-communicable diseases.

We welcome the new goal calling for urgent action against climate change and we appreciate the broad-based goal on the means of implementation – finance, trade, technology, capacity building and systemic reforms – that must be mobilized in support of the new framework. This goal should inject new energy into the current global partnership for development.

We commit to doing our utmost to strengthen national ownership of the goals, particularly by making them known to our constituents. People must understand how the goals are relevant to their lives. As representatives of the people, we are responsible for ensuring that each and every voice is heard in the political process without discrimination and irrespective of social status.

We commit to translating the goals into enforceable domestic laws and regulations, including through the critical budget process. Each country must do its part to ensure that all the goals are met.

Action

As parliamentarians, we must support efforts to reach the new goals in ways that respect each country's national specificities. Our responsibility is clear: to hold governments accountable for the goals they have subscribed to, and to make sure that enabling laws are passed and budgets adopted.

Our first order of business must be to examine our institutions and decision-making processes to ensure that they are *fit for purpose*.

As representatives of the people, our concern is to defend the public interest and pursue the common good above all else. We must prevent individual interests from exercising excessive influence in our deliberations. We must focus on building consensus around practical solutions.

We will seek to overcome the silo mentality within our own parliaments and national administrations to reflect the intersectoral nature of the goals. To this end, we will do our utmost to institutionalize the goals in every parliament, with sufficient time for discussion and monitoring. Parliamentary committees and processes must pursue all goals coherently.

We will help build national ownership of the goals by seeing to it that each of our countries has a sustainable development plan, crafted in an inclusive and participatory manner, including through public hearings with civil society, and in line with the international human rights framework.

We pledge to make laws and budgetary provisions in line with the national sustainable development plan, clearly identifying the goals and targets that apply and means of funding. Governments should report annually to parliaments on the implementation of the national plan. Parliaments should garner regular feedback from their constituents to help assess progress on the ground, where it matters most.

We further pledge to measure progress not only in terms of national averages, but most importantly by looking at how the most vulnerable and disadvantaged in our societies have fared. No one should be left behind. Strong national capacities for data collection and disaggregation, including by gender, age, minority group and health status, will be crucial.

Recognizing our role in mobilizing the means to attain the goals, including through funding from private and public sources, at both the national and international levels, we will support the implementation of all international commitments. In particular, we will work to increase domestic resources, including by combating illicit financial flows. We will improve the quality and quantity of aid, set out an orderly sovereign debt restructuring mechanism, strengthen the environment for private-sector investments, including through public-private partnerships, and reform the global financial, monetary and trade regime in ways that directly support sustainable development.

Lastly, we pledge to support accountability for meeting the goals at the global level. We will seek to join our national delegations to meetings of the United Nations Economic and Social Council, where global progress reports will be discussed. We will contribute to the national reviews submitted to the United Nations High-level Political Forum on Sustainable Development. Wherever feasible, we will seek to engage with United Nations field operations in our countries to share information and explore all avenues for cooperation to advance our national plans.

We ask that the central messages of this Declaration and of its predecessor, the Quito Communiqué, be reflected in the outcome of the Fourth World Conference of Speakers of Parliament later this year, which will in turn provide input to the United Nations Summit for the adoption of the post-2015 development agenda.

We urge governments to conduct negotiations keeping in mind the real needs and expectations of citizens and addressing the critical linkages between sustainable development, democratic governance and human rights. The Post-2015 United Nations Declaration should commit to building strong public institutions, including parliaments, with the ability and capacity to ensure accountability for results. We encourage the drafters of the Declaration to acknowledge the critical role and responsibility of parliaments – and of the IPU as their world organization – in implementing the new development agenda and monitoring progress.

Moreover, we stress that convergence between the outcomes of this year's negotiations on the post-2015 development agenda, financing for development, climate change and disaster risk reduction is essential to facilitate implementation at the national level.

We are profoundly grateful to the Inter-Parliamentary Union, our world organization, for raising our awareness of the sustainable development goals and for making our voices heard at the United Nations. We will continue to look to the IPU for support in our efforts to attain the goals.

Together, we will succeed.

ภาคผนวก ๒

ข้อหมติการประชุมคณะกรรมการธิการสามัญ-
สหภาพรัฐสภาว่าด้วยสันติภาพ
และความมั่นคงระหว่างประเทศ
(คณะกรรมการธิการสามัญ คณะที่ ๑)

Cyber warfare: A serious threat to peace and global security

Resolution adopted by consensus by the 132nd IPU Assembly
(Hanoi, 1st April 2015)*

The 132nd Assembly of the Inter-Parliamentary Union,

Mindful that information and communication technologies (ICTs) are means of inclusion and development and must not be used by States or non-State actors to violate international law, in particular the provisions and principles of the Charter of the United Nations relating to sovereignty, non-intervention, the sovereign equality of States, the peaceful settlement of disputes and the prohibition of the threat or use of force,

Acknowledging the work accomplished by the United Nations Group of Governmental Experts on Developments in the Field of Information and Telecommunications in the Context of International Security,

Considering that people's access to cyberspace involves inter alia extensive digital communication via satellites, optical networks and advanced computer programmes, the systematic exchange of information, graphic, audio-visual and computerized data, intelligent tools and equipment, software, advanced operating systems, and the possibility to use them for their own purposes,

Acknowledging that improper use of technology can have a harmful impact at national, regional and even global level, and that internationally applicable legal regulatory authorities and instruments must therefore be established with regard to its purpose and use,

Convinced that, given the immense socio-economic benefits that cyberspace brings to all citizens around the world, predictability, information security and stability in the cyberdomain are essential,

Having considered United Nations General Assembly resolutions 31/72 of 10 December 1976 (on a convention on the prohibition of military or any other hostile use of environmental techniques), 55/63 of 4 December 2000 and 56/121 of 19 December 2001 (on combating the criminal misuse of information technologies), 69/28 of 2 December 2014 (on developments in the field of information and telecommunications in the context of international security) and 57/239 of 20 December 2002 (on the creation of a global culture of cybersecurity),

Recognizing the importance of international and regional agreements on cybercrime, transnational organized crime, the exchange of information and administrative assistance, including the 1977 Convention on the Prohibition of Military or Any Other Hostile Use of Environmental Modification Techniques, the 2001 Council of Europe Convention on Cybercrime (Budapest Convention) and its Additional Protocol (concerning the criminalization of acts of a racist and xenophobic nature committed through computer systems), the 2010 Arab Convention on Combating Information Technology Offences and the 2010 Shanghai Cooperation Organization Agreement on Cooperation in the Field of International Information Security; *also recognizing* the importance of international treaties in preventing cyber warfare,

Fully aware that some concepts, definitions and standards of cyberpolicy, especially in cyber warfare and as they relate to international peace and security, are not commonly understood and are still being clarified at the national, regional and international levels, and that international consensus still does not exist in some areas,

Welcoming the progress made in international forums towards a common perception of what constitutes acceptable behaviour on the part of States in cyberspace, in particular by the United Nations Group of Governmental Experts on Developments in the Field of Information and Telecommunications in the Context of International Security and by other bilateral, regional and multilateral initiatives,

* The delegation of Venezuela expressed a reservation on the use of the term "cyber warfare".

Acknowledging that certain principles of public international law, including, in particular, those contained in the United Nations Charter, the 1949 Geneva Conventions and their Additional Protocols, the Universal Declaration of Human Rights, the International Covenant on Civil and Political Rights, and the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women, are relevant and applicable to cyberspace and are essential to maintaining peace and international stability and promoting an open, secure and peaceful ICT environment, accessible to women and men alike,

Considering that cyberspace is more than the Internet, that the use of hardware, software, data and information systems can have effects beyond networks and IT infrastructure and is considered as a tool of economic growth, and that inequalities, including gender inequalities, exist in the ICT environment,

Cognisant of the fact that different areas of cyberpolicy, while distinct, are inextricably linked and may have an impact on international peace and security aspects of cyberspace, and vice versa,

Considering that the covert and illegal use, by individuals, organizations and States, of the computer systems of foreign countries to attack third countries is a matter of grave concern because of its potential to spark international conflicts,

Also considering that cyberspace has the potential to be exploited as a new dimension of conflict as well as a new operating environment where many, if not most, cyberassets have both civilian and military applications,

Aware that cyberspace is not an isolated domain and that destabilizing activities within it may have serious effects on other areas of global social life, trigger other, traditional forms of insecurity or conflict, or start a new type of conflict, *and convinced* that there is a need for regional and international cooperation against threats resulting from the malicious use of ICTs,

Also convinced that States should encourage the private sector and civil society to play an appropriate role to improve the security and use of ICTs, including supply chain security for ICT products and services,

Aware that military ICT systems for the deployment and use of force are susceptible to acts of cyber warfare that could lead to third parties intercepting and deploying such systems to cause unauthorized, illegal and destructive use of force, *concerned* that fully autonomous military systems ("killer robots") are especially vulnerable to such unauthorized deployment, as there is no human validation of final targeting decisions, and *especially concerned* that the hacking of nuclear weapon command-and-control systems could result in the unauthorized launch and detonation of nuclear weapons and cause unparalleled catastrophes,

Noting that the use of ICTs has reshaped the national and international security environment and that such technologies can be used for malicious purposes and to violate human and civil rights; *also noting* that, in recent years, the risk of ICTs being used by State and non-State actors alike to commit crimes, including violence against women and girls, and conduct disruptive activities has risen significantly,

Bearing in mind the negative impact that the unlawful use of ICTs could have on State infrastructure, national security and economic development, and *aware* that the only viable means of preventing and dealing with these new challenges, consolidating the positive aspects of ICTs, preventing their potential negative effects, promoting their peaceful and legitimate use and guaranteeing that scientific progress is aimed at maintaining peace and promoting the well-being and development of peoples is joint cooperation between States, which will also prevent cyberspace from becoming a theatre of military operations,

Considering that cyber warfare may encompass, but is not necessarily limited to, operations against a computer or a computer system through a data stream as a means and method of warfare that is intended to gather intelligence for the purpose of economic, political or social destabilization or that can reasonably be expected to cause death, injury, destruction or damage during, but not exclusively in, armed conflicts,

Aware that cyberdefence and cybercrime control measures complement each other, and *noting*, in this connection, that the Budapest Convention, the only international treaty on crimes committed via the Internet and other computer networks, is open for accession, including by third countries,

Noting that the military use of cyberspace and the impact of specific activities are not yet fully understood; *also noting* that many cyberactivities may have the effect of destabilizing the security situation, depending on their nature, range, potential consequences and other circumstances,

Concerned about the suggestion by military planners that nuclear deterrence be maintained as an option for dealing with the existential threat of a cyberattack,

Acknowledging that a lack of strategic State-to-State communications, prompt attribution of responsibility and a limited understanding of allies' and adversaries' priorities may lead to miscalculation, misconception and misunderstanding in the cyberdomain, and that it is therefore important to introduce confidence-building measures of a nature to improve transparency, predictability and cooperation between States,

Considering that the risk to international peace and security has increased with the development and spread of sophisticated malicious tools and techniques by States and non-State actors,

Rejecting States' use of cyberspace as a means of applying economic, restrictive or discriminatory measures against another State, for the purpose of limiting access to information or services,

Condemning the use of ICTs in contravention of international law, the goals and principles of the Charter of the United Nations and internationally recognized rules of coexistence between States,

Also condemning the use of ICTs by criminal or terrorist groups to communicate, collect information, recruit, organize, plan and coordinate attacks, promote their ideas and actions and solicit funding, and *mindful* that, in so doing, these groups often exploit the vulnerability of certain social groups, and *further condemning* the use of cyberspace to destabilize and threaten international peace and security,

Noting the need to work for the conclusion of an international Internet convention to prevent the use of the Internet by terrorists or terrorist organizations for illegal activities, in particular to raise funds, enlist members or publish ideas inciting people to violence and hatred,

Recalling that acts of sexual violence during times of war or conflict are considered to be war crimes and *considering* that the broadcast of such acts using ICTs to intimidate, threaten or terrorize citizens, communities or countries and force them into submission, therefore constitutes a crime of cyber warfare,

Considering that there is a need to strike a balance between security control of cyberspace and respect for privacy, confidentiality, intellectual property, and e-government and e-commerce development priorities,

Also considering that there is a need to develop national, regional and international levels of practical confidence-building measures in the ICT field,

Condemning any intentional misuse of technology, including, but not limited to, State-sponsored espionage,

1. *Recommends* that parliaments build their capacities to better understand the complex nature of national and international security in the cyberdomain and to take into account the interlinkages between different areas of cyberpolicy development;
2. *Encourages* parliaments to work with other branches of government, civil society and the private sector to develop a holistic understanding of cyberdependence, risks and challenges at the national level; *also encourages* governments to reduce the negative effects of cyberdependence, especially with regard to e-government development and national security, and to promote the adoption of national cybersecurity strategies;

ภาคผนวก ๓

ข้อหมติการประชุมคณะกรรมการธิการสามัญ-
สหภาพรัฐสภาว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน
การคลัง และการค้า
(คณะกรรมการธิการสามัญ คณะที่ ๒)

3. *Calls upon* all parliaments to review their countries' legal framework to examine how best to adapt it to potential threats, in terms of crime, terrorism and/or warfare, which might arise from the evolving nature of cyberspace;
4. *Also calls upon* parliaments to legislate to counter acts of sexual violence against women and girls during times of war and conflict, which constitute war crimes, and against the broadcasting of such acts using ICTs, which is a crime of cyber warfare;
5. *Encourages* parliaments to be accountable by scrutinizing public finances with a view to ensuring that adequate resources are allocated to cybersecurity;
6. *Also encourages* parliaments to make use of all the oversight tools at their disposal to ensure that cyber-related activities are rigorously monitored, and to enact national laws, with due regard for their respective constitutions, that stipulate stiffer penalties for cyberattacks, using appropriate safeguards, governance mechanisms and existing structures so as to protect freedom of expression and not compromise the citizen's ability to use ICT tools;
7. *Recommends* that parliaments from States which have not yet done so request that their respective governments expressly state that international law, including the law of armed conflict, must apply to cyber warfare in order to ensure that limits are placed on the use of cyberoperations as a means and method of warfare while noting that the exact manner of application is still a matter under international discussion;
8. *Encourages* parliaments to work with other branches of government and with civil society to develop a comprehensive cybersecurity strategy encompassing cyberdefence, capacity-building and action to combat cyberterrorism;
9. *Invites* parliaments to support the dissemination of cybersecurity information and best practices among all national stakeholders;
10. *Calls upon* all parliaments to ensure meaningful participation by all stakeholders, including the private sector, academics, the technical community, civil society, and women's organizations and associations, in efforts aimed at addressing the cyberthreats related to the use of ICTs;
11. *Recommends* that parliaments from nuclear-weapon States call on their governments to rescind launch-on-warning policies, stand down nuclear weapons from high operational readiness and extend the decision-making time for nuclear-weapon use in order to prevent unauthorized activation and deployment of nuclear weapon systems through cyberattacks, pursuant to the negotiation of agreements to prohibit the use of nuclear weapons and achieve their elimination;
12. *Calls upon* all parliaments to ensure their national laws and regulations do not condone the criminal use of cyber technology for the purpose of fomenting conflict between States or provide the perpetrators with immunity and a safe haven;
13. *Encourages* national parliaments to promote close cooperation and partnership between the public and private sectors, so as to improve the effectiveness of cybersecurity and cyberdefence strategies at the national level;
14. *Recommends* the application of a strategic information plan involving the education sector, organized communities and citizen participation, for the purpose of heightening awareness of the benefits and usefulness of being active in cyberspace and the harmful effects that can be generated from its misuse;
15. *Also recommends* that States comply with international law and the Charter of the United Nations when using ICTs and that, at the legislative and executive levels, consideration be given to cooperative measures likely to enhance peace and international stability and security and lead to a common understanding of the application of the relevant international law and derived standards, rules and principles underpinning the responsible conduct of States;

16. *Encourages* parliaments to support the widest possible accession to the Budapest Convention as a means of strengthening national legislation and enhancing the effectiveness of international cooperation against cybercrime;
17. *Recommends* that parliaments press for the formulation and adoption at the regional and international levels of appropriate regulations and oversight guaranteeing that the use of cyberspace is fully compatible with international law, the Universal Declaration of Human Rights, the International Covenant on Civil and Political Rights, and internationally recognized rules of coexistence, together with practical confidence-building measures to help increase transparency, predictability and cooperation and reduce misconceptions, thus diminishing the risk of conflict using the cyberdomain;
18. *Invites* parliaments to support the use of aid instruments and resources for capacity-building to prevent and counter cyberthreats;
19. *Urges* the IPU, together with relevant international organizations, to lend support to inter-parliamentary cooperation with a view to promoting international agreements guaranteeing better use of ICTs by countries and appropriate and secure use of cyberspace, to sharing good practices on confidence-building measures that are conducive to peace and international stability and security in that they reduce the security risks inherent in the use of ICTs, and to developing collaborative mechanisms;
20. *Encourages* parliaments to play a positive role in creating a secure environment in support of the peaceful use of cyberspace and ensuring that freedom of expression and information exchange are appropriately reconciled with public safety and security concerns;
21. *Also encourages* parliaments to work with their governments on establishing international agreements to prevent cyber warfare, apply the body of international peace and security law to cyberspace, establish global standards and ensure that national and international responses to cyberattacks are consistent with such agreements and standards;
22. *Further encourages* international cooperation to provide developing countries with technical assistance and capacity-building in terms of prevention, investigation, and the prosecution and punishment of offenders, and to enhance network security in relation to cyber warfare;
23. *Calls on* the IPU to urge the United Nations to adopt a resolution prohibiting illegal monitoring and cyberattacks on critical infrastructure such as water, electricity and hospital networks;
24. *Encourages* the United Nations to enhance cybersecurity by establishing a global registry of cyberattacks;
25. *Recommends* that the legal instruments, agreements and cooperation agreements, inter alia, relating to cyberspace, cybersecurity, technology and telecommunications, be reviewed and updated;
26. *Suggests* that the IPU, acting on the basis of this resolution, propose that the General Assembly of the United Nations convene a conference on the prevention of cyber warfare with a view to adopting a unified position on the issues involved and drafting an international convention on the prevention of cyber warfare.

Shaping a new system of water governance: Promoting parliamentary action on water and sanitation

Resolution adopted by consensus by the 132nd IPU Assembly
(Hanoi, 1st April 2015)*

The 132nd Assembly of the Inter-Parliamentary Union,

Referring to the resolutions adopted by the 100th Inter-Parliamentary Conference (Moscow, September 1998) and the 130th IPU Assembly (Geneva, March 2014), which acknowledged that freshwater resources are essential to basic human needs, health, food production and the preservation of ecosystems, and highlighted the need to improve water management in order to prevent and mitigate high disaster risks, strengthen resilience and ultimately contribute to sustainable development, respectively,

Recalling the IPU regional seminar for the parliaments of the Arab States, Global capacity-building initiative for parliaments on sustainable development, which was held in Beirut on 29 and 30 November 2005,

Having considered United Nations General Assembly resolutions 64/292 of 28 July 2010 and 68/157 of 18 December 2013, and Human Rights Council resolution 27/7 of September 2014, in which the right to safe and clean drinking water and sanitation is recognized as a human right essential for the full enjoyment of life,

Bearing in mind the entry into force of the 1997 Convention on the Law of the Non-Navigational Uses of International Watercourses and the global opening of the 1992 Convention on the Protection and Use of Transboundary Watercourses and International Lakes,

Deeply concerned by the increased pressure being exerted on water resources by factors such as population growth, climate change, rapid urbanization, the growing needs of modern agriculture, industrialization, natural disasters, desertification, deforestation, growing energy demand and lack of effective governance,

Equally concerned by the fact that water scarcity is already affecting one in three people on every continent and that, in the absence of effective management, by 2025 approximately two thirds of the world's population, in particular women and children, will be under water stress and 1.8 billion people will face absolute water scarcity,

Also deeply concerned at the fact that 748 million people lack access to an improved drinking water source, that 2.5 billion people still lack access to improved sanitation and that 1 billion people still practise open defecation,

Aware that global numbers/statistics mask profound and persistent disparities between and within countries, and that targeted measures must be adopted to progressively eliminate such inequalities, with a specific focus on gender equality,

Mindful that water pollution, water overuse, lack of cooperation in respect of national and international river basins and aquifers, and the realization of the human right to water and sanitation are interconnected issues,

Bearing in mind that water governance can be a key element in maintaining peace between States and that good governance can promote cooperation and avoid water-related conflicts,

Aware that international law and national legal systems relating to the management of water resources tend to be fragmented and poorly implemented in practice,

* The delegation of Venezuela expressed a reservation on the use of the term "water governance".

Recognizing that men and women contribute differently and often unequally to household and community water management, in particular in developing countries and in rural areas, where it is the women and girls who fetch the family's water supply, frequently covering long distances in uncertain security conditions in which they are at greater risk of violence,

Convinced that States should increasingly pursue integrated water resources management by taking into account the water-energy-ecosystem-food security nexus, improving wastewater treatment and preventing and reducing surface and groundwater pollution,

Recalling that integrated water resources management strategies are based on the principles set out in the Dublin Statement on Water and Sustainable Development and incorporated into Agenda 21 at the UN Conference on Environment and Development in Rio de Janeiro in 1992,

Stressing the urgent and absolute need to conserve and sustainably manage the quality and quantity of water resources for present and future generations,

Also stressing that effective management and multilevel good governance of water resources are indispensable preconditions for achieving the human right to water and sanitation,

Recalling the key role parliamentarians play in establishing good water governance systems that are conducive to the realization of the human right to water and sanitation, in respect of which women should be active participants in the decision-making process and able to express their needs and opinions,

Recognizing that parliamentarians have a weighty responsibility to develop national legal frameworks in order to realize a water-secure world for all present and future generations,

1. *Calls on* national parliaments to advocate a dedicated comprehensive water and sanitation goal in the post-2015 development agenda, so as to ensure the availability and sustainable management of water and sanitation for all, said goal to include concrete actions and in particular the development of an efficient monitoring system with global indicators;
2. *Also calls on* national parliaments to enact legislation for the appropriate implementation of international treaties, customary law and resolutions related to water management and to the human right to water and sanitation, to organize appropriate human resources training and further education so as to enhance understanding of these instruments, and to encourage awareness-raising campaigns for citizens with a view to promoting responsible use of water;
3. *Exhorts* national parliaments to ensure that women take part in all local, national and international water governance decision-making bodies;
4. *Urges* national parliaments to set aside adequate budget allocations for multilevel and efficient governance, and to establish legislative and regulatory frameworks encouraging dialogue and partnerships between the public and private sectors in order to stimulate investment in the water sector, with a view to establishing a water-secure world for all present and future generations and to securing water affordability, accessibility and safety for all;
5. *Also urges* national parliaments to approve comprehensive and integrated laws so as to encourage conservation, spur innovation and ensure sustainable use of water and energy in their respective countries;
6. *Further urges* national parliaments to promote water security by developing and implementing, within their jurisdiction, Integrated Water Resources Management plans involving inter-ministerial cooperation and stakeholder participation, in order to balance competing human needs while giving priority to water for personal and domestic use for all, without discrimination and with a special focus on gender equality and the most vulnerable sectors of society;

7. *Encourages* States sharing water resources to cooperate on matters relating to international watercourses and to consider joining international legal frameworks for transboundary water cooperation mentioned in the fourth preambular paragraph above;
8. *Calls upon* States and international organizations to use international assistance and cooperation to provide financial resources, capacity-building and technology transfers, in particular to developing countries, in order to scale up efforts to provide safe, clean, accessible and affordable drinking water and sanitation for all;
9. *Encourages* national parliaments to urge their governments to honour the commitments their countries have made in regard to the protection and conservation of freshwater sources;
10. *Calls on* parliamentarians to support and strengthen the participation of local communities in improving water and sanitation management;
11. *Calls on* States, especially developed countries, to promote cooperation and support developing country water management efforts, including in respect of water planning and effective and sustainable water protection and use for the purpose of sustainable development;
12. *Requests* the IPU to draft a compilation of best legal and policy practices related to human rights-based water management, in order to support the work of parliamentarians involved in water-related issues;
13. *Also requests* the IPU to facilitate action by its Member Parliaments to follow up on the recommendations made in this resolution in their respective countries and regions.

ภาคผนวก ๔

ข้อหมติการประชุมคณะกรรมการธิการสามัญ-
สหภาพรัฐสภาว่าด้วยประชาธิปไตย
และสิทธิมนุษยชน
(คณะกรรมการธิการสามัญ คณะที่ ๓)

International law as it relates to national sovereignty, non-intervention in the internal affairs of States and human rights

Resolution adopted by consensus by the 132nd IPU Assembly
(Hanoi, 1 April 2015)*

The 132nd Assembly of the Inter-Parliamentary Union,

Recalling the relevant provisions of previous resolutions of the Inter-Parliamentary Union and the United Nations General Assembly with regard to international law, human rights, national sovereignty and non-intervention in the internal affairs of States, as well as the UN Charter, the Universal Declaration of Human Rights, the Vienna Declaration and Programme of Action and the relevant international human rights instruments, all of which are of paramount importance to the promotion of the rule of law among nations,

Reaffirming that the sovereign equality of States is the basis for international cooperation and an essential factor of stability,

Considering that international law defines the legal responsibilities of States in the conduct of their international relations and establishes the obligations of each State towards all individuals within its territory and subject to its jurisdiction,

Mindful of the fundamental importance of the rule of law for political dialogue and cooperation among all States, and *underlining* that the rule of law applies to all States equally,

Aware that the rule of law, peace and security, human rights and sustainable development are strongly interrelated and mutually reinforcing,

Reaffirming the universal, indivisible, interdependent, indissociable and complementary nature of human rights and fundamental freedoms, and the commitment made by all States to respect, promote and protect the human rights and fundamental freedoms of all individuals in their territory and falling within their competence in a fair and equal manner, including refugees and internally displaced persons, and *underscoring* that this is fully compatible with the principles of State sovereignty and non-intervention in the internal affairs of States enshrined in the UN Charter,

Emphasizing the responsibilities of all States, in conformity with the UN Charter, to respect human rights and fundamental freedoms for all, without distinction of any kind on the basis of race, ethnicity, colour, sex, language or religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status,

Stressing the importance of the existing international legal framework for women's rights and gender equality, in particular the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women, and existing UN Security Council resolutions on women, peace and security (resolution 1325 and others),

Reaffirming that, while national and regional particularities and historical, cultural and religious contexts must be borne in mind, all States, regardless of their political, economic and cultural systems, have the duty to promote and protect all human rights and fundamental freedoms,

Recognizing that the respect, promotion and safeguarding of human rights is a matter of concern for all members of the international community,

* The delegations of Cuba, India and Venezuela expressed reservations. The delegation of Sudan expressed reservations specifically regarding operative paragraph 18 and on account of that, opposed the entire resolution.

Underscoring the central role played by the UN Human Rights Council as a means of monitoring State policy for the promotion and protection of fundamental rights,

Noting that, by ratifying international human rights law instruments, States accept the monitoring mechanisms foreseen in the instruments,

Recalling the resolution adopted by the 128th IPU Assembly (Quito, 2013) on *Enforcing the responsibility to protect: The role of parliament in safeguarding civilians' lives*, in particular operative paragraph 6 encouraging parliaments "to monitor the executive's submission of country reports as required by the relevant treaty bodies, particularly those relating to human rights, [and] to become more involved with regional and international human rights mechanisms",

Stressing that an independent judiciary, representative, accountable and inclusive institutions, an accountable administration, active civil society and independent and responsible media are important components of the rule of law at the national and international levels and necessary to guarantee democracy, as well as respect for and the promotion and protection of all human rights,

Recalling the permanent responsibility of each individual State to protect its populations from genocide, war crimes, ethnic cleansing and crimes against humanity,

Mindful that justice, particularly transitional justice in conflict and post-conflict societies, is a prerequisite for achieving sustainable peace, and *reiterating* that States bear primary responsibility for investigating and prosecuting international crimes,

Stressing that women are the main victims of situations of crisis and conflict, and that armed conflicts, terrorist acts and drug trafficking heighten women's vulnerability and place them at greater risk of gender-based violence and abuse in the form of rape, kidnapping, forced and early marriage, exploitation and sexual slavery,

Emphasizing that, in such situations, specific groups of women, such as young girls, refugees and internally displaced women, are even more at risk and in greater need of protection,

Recalling the responsibility of occupying States to respect, promote and safeguard the human rights of persons living in the occupied territories,

Considering that the application of a "double standard" in statements on or reactions to violations of international human rights law, or their politicization, will ultimately undermine the very validity of that law,

Aware of the seriousness of the threats posed to international human rights law by terrorist movements attempting to supersede the State by taking military action to seize territory and systematically murdering civilians,

Desirous of seeing positive developments in the system of international cooperation and the settlement of international disputes through dialogue and other peaceful means, within the framework of the international collective security system,

Considering that the achievement of the Millennium Development Goals and the future Sustainable Development Goals could greatly contribute to such developments,

1. *Reaffirms* international law as the standard of conduct for relations between States;
2. *Also reaffirms* its commitment to a democratic and equitable international order based on the rule of law, and *underlines* the essential role of parliaments in upholding the rule of law at the national level through their legislative and oversight functions;
3. *Reiterates* the principles of the sovereign equality of States, State sovereignty, respect for their territorial integrity and political independence;

4. *Also reiterates* the principle of non-intervention in the internal affairs of other States, as a means of guaranteeing respect for human rights and democracy, and *encourages* States to respect and promote that principle;
5. *Stresses* that States have the right to choose, without external interference, their political, economic and social systems, and to organize internally in the way they deem appropriate, with due regard for international law;
6. *Urges* States to consider ratifying the core international human rights treaties, in accordance with their constitutional process, and to fulfil their treaty obligations to respect, promote and safeguard human rights without discrimination;
7. *Underscores* the importance of ensuring that women, on the basis of gender equality, and minorities fully enjoy the benefits of the rule of law, and *restates* its determination to uphold their equal rights and ensure their full and equal participation, including in institutions of governance and the judicial system;
8. *Also underscores* the right of persons with disabilities to fully enjoy their human rights, inter alia, the right to participate in all aspects of life, including politics and public affairs;
9. *Urges* States to adopt all appropriate legislative, administrative and other measures for the implementation and the interpretation, in good faith, of their obligations under international human rights law, and *calls on* parliaments to play an active role in overseeing the implementation of those obligations;
10. *Rejects* any unilateral interpretation and application of international human rights law that is not in conformity with international law, including in national legislation, and *reiterates* that human rights may not be interpreted as implying for any State, group or person the right to engage in any activity or perform any act aimed at striking down any of the rights or freedoms recognized by international human rights law, or at limiting them to a greater extent than is provided for in the relevant provisions of that law;
11. *Expresses* support for the UN Human Rights Council and the existing independent treaty-based mechanisms that monitor States' compliance with international human rights law, *calls for* such mechanisms to be further strengthened, and *calls on* parliaments to participate actively in these monitoring mechanisms;
12. *Encourages* parliaments to strengthen national systems for the respect, promotion and safeguarding of human rights, including by supporting the development of independent and effective national human rights institutions, in accordance with the 1993 Principles relating to the status of national institutions for the promotion and protection of human rights (Paris Principles), and ensuring equal and effective protection for all, without discrimination based on religious belief, gender, age, sexual orientation, language, ethnic origin or other status;
13. *Appeals* to States to refrain from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any State, and to resolve disputes by peaceful means, in such a manner that international peace and security, justice, human rights and fundamental freedoms are respected and in conformity with the purposes and principles of the UN Charter;
14. *Strongly urges* States, in the conduct of their foreign relations, to ensure that their economic, financial and trade measures are in compliance with international law and the purposes and principles of the UN Charter;
15. *Strongly supports* the provision of humanitarian and economic aid by the international community in cases of disaster, crisis or armed conflict;
16. *Reiterates* that the UN Security Council bears primary responsibility for maintaining international peace and security under the UN Charter;

17. *Calls on* States to strengthen the system of collective and individual security and to bring about greater democratization of the international community, including through reform of the UN Security Council to ensure greater legitimacy of its decisions, and reform of the United Nations in general, particularly the machinery for dealing with major humanitarian disasters;
18. *Invites* States that have not yet done so to consider becoming parties to the Rome Statute and the Agreement on the Privileges and Immunities of the International Criminal Court, and *calls on* States to strengthen their national legal systems and to cooperate fully with the Court, so as to ensure that international crimes are properly investigated and prosecuted;
19. *Expresses* its full support for a new post-2015 development agenda that ensures a rights-based approach encompassing all human rights, addresses issues of justice, equality and equity, good governance, democracy and the rule of law, and promotes peaceful societies and freedom from violence;
20. *Appeals* for greater cooperation between parliaments, the IPU and the United Nations in the respect, promotion and safeguarding of human rights and the development of the rule of law at the national and international level; *strongly supports* UN General Assembly Resolution 68/272 on *Interaction between the United Nations, national parliaments and the Inter-Parliamentary Union*, which recommends that a new IPU-UN cooperation agreement be drawn up, so as to reflect progress and developments over past years and place the institutional relationship between the two organizations on a strong footing;
21. *Proposes* that a committee be set up within the IPU to prepare a declaration based on this resolution as a way of further contributing to the enhancement of peace and international security.

ภาคผนวก ๕

ข้อมติระเบียบวาระเร่งด่วน

(Emergency Item)

The role of parliaments in combating all terrorist acts perpetrated by organizations such as Daesh and Boko Haram against innocent civilians, in particular women and girls

*Resolution adopted unanimously by the 132nd IPU Assembly
(Hanoi, 31 March 2015)*

The 132nd Assembly of the Inter-Parliamentary Union,

Considering that all forms and manifestations of terrorism are criminal and unjustifiable, regardless of the motivation and the perpetrators and no matter where they are committed,

Reaffirming that terrorism is not to be associated with any religion, nationality or civilization, or with any ethnic group,

Noting that those who commit, order, finance or support terrorist acts must be brought to justice,

Underscoring that such acts of violence target civilians, in particular women, children and the elderly,

Expressing grave concern at the continued threat that terrorism poses to international peace and security,

Bearing in mind that the self-proclaimed Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL) (also known as Daesh) has accepted Boko Haram's pledge of allegiance,

Considering the scope and spread of the abuses committed by Boko Haram and ISIL, which is steadily expanding into new territory in Iraq and the Syrian Arab Republic,

Bearing in mind that Nigeria, Chad, Niger, Cameroon and Benin decided to mobilize 8,700 men in early February to fight Boko Haram,

Considering that ISIL's ideology has inspired terrorist attacks in other parts of the world, for example Brussels, Paris, Sydney and most recently Tunis, and that those attacks are clearly aimed at undermining democracy and hampering intercultural dialogue and exchange by sowing terror,

Gravely concerned by the systematic looting and cultural destruction wrought by ISIL and deplored by UNESCO, which refers to "cultural cleansing",

Noting that all anti-terrorist measures must comply with international law, notably human rights law, refugee law and humanitarian law,

Recalling all relevant United Nations resolutions, notably those adopted by the Security Council, on terrorism and organized transborder crime, and condemning all forms of financing of terrorism,

Also recalling relevant IPU resolutions on terrorism, including the declaration adopted by the Ninth Meeting of Women Speakers of Parliament,

1. *Condemns in the strongest possible terms* all inhuman and terrorist acts and the steady escalation in violence;
2. *Requests* parliaments to use legislative channels to contribute to the implementation of relevant UN Security Council resolutions;
3. *Invites* all parliaments vigorously and unanimously to condemn the acts committed by ISIL and Boko Haram;
4. *Calls* for the development of avenues of cooperation between State security and intelligence agencies in order to facilitate the exchange of information between States;

5. *Invites* parliaments to pressure their respective governments to prosecute any person or organization helping to finance ISIL or Boko Haram, in accordance with UN Security Council resolutions 2161 (2014) and 2170 (2014);
6. *Requests* that any person having helped to commit war crimes or crimes against humanity in the name of those organizations be brought to justice;
7. *Also requests* that particular attention be paid to women and children in countries in which terrorist organizations like ISIL and Boko Haram are active;
8. *Condemns* the deliberate destruction and systematic looting of cultural property and *asks* that those responsible be held accountable and brought to justice;
9. *Calls on* parliaments to draw up a common strategy on citizens joining the ranks of such organizations and *proposes* that techniques for exchanging information between States be developed for that purpose;
10. *Also calls on* parliaments to adopt a common strategy to counter the remote recruitment of combatants and propaganda on the Internet, especially on social networks;
11. *Urges* the competent UN bodies to adopt the emergency measures needed to support the efforts being made on the ground by the countries of the Economic Community of Central African States and the Economic Community of West African States, to fight Boko Haram;
12. *Endorses* the initiatives taken by the Lake Chad Basin Commission, the African Union and the international community to find a solution to the problem, notably the establishment of the Multinational Joint Task Force;
13. *Reaffirms* the significance of dialogue among the governments and parliaments of all countries involved in the fight against terrorism.

ภาคผนวก ๖

ถ้อยแถลงคณะผู้แทน-
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ภาคผนวก ๖.๑
การอภิปรายทั่วไป

Intervention on "Sustainable Development Goals: Turning Words into Action"
by Hon. Mr. Surachai LIENGBONLERTCHAI
First Vice - President of the National Legislative Assembly
at the 132nd Assembly of the Inter - Parliamentary Union
March 2015, Hanoi, Socialist Republic of Vietnam

Mr. President, Distinguished Parliamentarians,

It is with great honor that I have the opportunity to address the 132nd Assembly of the IPU today. I am particularly pleased that this year's topic of discussion is: "**Sustainable Development Goals: Turning Words into Action**". This is because, for the past several decades, sustainable development has been the underpinning principle for economic and social development in Thailand. And, through the years, such principle has proven to be a viable model for national development, something which we are very proud of and we are ready to share our experience with the rest of the world.

As some of you may be aware, for the people of Thailand, sustainable development is much more than just a development philosophy. It is actually the new mindset for the Thai way of life which embraces sustainability and long-term benefits.

Sustainable development is known to us, the Thai people, under the name of "settakit por pieng" or "Sufficiency Economy". The philosophy of "Sufficiency Economy" has been developed by our beloved monarch, His Majesty King Bhumibol Adulyadej, several decades ago as a result of his tireless efforts to improve the livelihood and well-being of the Thai people.

Since 1974, His Majesty has defined "Sufficiency Economy" as *an economy upon which a person can be self-reliant in sustaining his livelihood in a way that is "sufficient" for him*. Under this definition, the words "sufficient" and "sustainable" also encompass the need for knowledge, moral integrity, moderation, rationality, social immunity and perseverance.

What the definition also means is that there is no "one size fits all" model for economic and social development objectives. Local communities, large or small, will have to decide what is suitable for them; decide how much development is "sufficient" and decide how to "sustain" the economic and social environment that they prefer.

"Sufficiency Economy", therefore, is truly a "people centered" and sustainable approach to economic and social development.

More importantly, it is very adaptable to global economic and social development norms. Thus, we can clearly see the strong complementarity between "Sufficiency Economy" and

the “UN Millennium Development Goals”, the “Post-2015 Development Agenda” and the development goals of the Association of Southeast Asian Nations or ASEAN.

On the part of the National Legislative Assembly of Thailand, from the start, we have been working very closely with the Government, various governmental agencies and the civil society to ensure that the policies in support of “Sufficiency Economy” are in place and there is effective implementation of projects and initiatives under the “Sufficiency Economy” philosophy.

Moreover, during the past several months, at least six new laws have been approved by the NLA with “Sufficiency Economy” as the guiding principle, ranging from laws on the administration of marine and coastal resources, forest plantation and the administration of agricultural land, to laws on wildlife conservation and the banning of ivory trade.

These are some real life examples of how we, in Thailand, are turning sustainable national development goals and the “Sufficiency Economy” philosophy into true action.

Mr. President, Distinguished Parliamentarians,

Let me assure you that, as members of the legislative branch of Thailand, my colleagues and I at the National Legislative Assembly shall continue to work hard with all parties concerned, be they domestic, regional or international, to push forward the Post - 2015 Development Agenda in an inspirational, inclusive and people-centered manner, with an aim to achieving the development goals at the earliest possible date.

In pursuit of such goals, we shall continue to be guided by the wisdom of His Majesty King Bhumibol Adulyadej and his “Sufficiency Economy” philosophy. We shall continue to pursue this course because, over the years, it has proven to be the best, and the most sustainable, path to economic and social development for our nation.

We shall continue to pursue this course because we believe that the experience of “Sufficiency Economy” could be shared and serve as live examples for all countries who aspire to develop their economy and society in a self-sufficient and sustainable manner, in the same way that we do.

Thank you very much for your time and your kind attention.

ภาคผนวก ๖.๒

การประชุมคณะกรรมการธิการสามัญ-
สหภาพรัฐสภาว่าด้วยสันติภาพ
และความมั่นคงระหว่างประเทศ
(คณะกรรมการธิการสามัญ คณะที่ ๑)

ร่างถ้อยแถลงคณะกรรมการว่าด้วยสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ
ในหัวข้อ “สงครามไซเบอร์ : ความเสี่ยงอันร้ายกาจต่อสันติภาพและความมั่นคงระดับโลก”

(Cyber warfare : A serious threat to peace and global security)

จัดทำโดย ดร. ตามพ์ สุนทรทรัพย์

ที่ปรึกษาคณะกรรมการการต่างประเทศ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

Mr. Chairman,

Cyber security is increasingly becoming a genuine concern for the global community while there is an urgent need to address such concern, both at the national and international levels, there is also the need to find the right balance between addressing security concerns and protecting freedom of expression and rights of individuals.

In the view of my delegation, such balance can be achieved through international cooperation. In this way, neither the desire for security nor the desire to preserve individual rights will have to be achieved at the expense of the other.

Such international cooperation can range from raising awareness, to sharing of learning and experience, to sharing knowledge on cyber-related legislation.

Even we, in Thailand, attach high importance to addressing the growing threat from cybercrime. But, in the end, the harsh reality is that no legislation would be able to regulate what is in cyberspace.

Therefore, what we should encourage is the raising of public awareness and promoting responsibility in the use of the internet and IT technology.

And, this is where cooperation and support at the global level is much needed in order for all of us to succeed.

Thank you.

ข้อคิดเห็นต่อร่างข้อมติฯ จัดทำโดย สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)

Cyber warfare: A serious threat to peace and global security

Comments on the resolution: Thailand

Mr. Chairperson, distinguished colleagues,

First, I would like to thank everyone for their productive inputs to this resolution on cyber warfare. Security in the cyberspace is increasingly becoming a concern for the global community both at the national and international levels, there is also the need to find the right balance between addressing cybersecurity concerns and protecting rights of individuals. And, this is where cooperation and support at the global level is much needed in order for all of us to succeed.

In the view of my delegation, cybersecurity can be achieved through 4 important international cooperation activities, including:

- (1) Sharing of agreed definition of cyber-related terms
- (2) Raising public awareness,
- (3) Promoting cybersecurity practices and culture
- (4) Protection both national and cross-border critical information infrastructure

We would like to make the following suggestions to make the resolution more balanced:

Cyber warfare: A serious threat to peace and global security	Comments
(8) Convinced that, because of the interconnectivity of military and civilian computer networks, States should encourage the private sector and civil society to play an appropriate role to improve the security and use of ICTs, including supply chain security for ICT products and services; also convinced that that there is a need for regional and international cooperation/concerted action	In the preambular paragraph 8 and 13, the term malicious has too broad meaning and does not precisely describe the intended context in the cyber warfare domain. Therefore, we suggest to replace the original wording "the malicious use of ICTs" with "the use of ICTs as destructive weapons to national security"

against threats resulting from the <u>malicious use of ICTs</u> ,	
(15) <i>Considering</i> that there is a need to strike a balance between security control of computers and communication systems and respect for individual privacy and <u>State secret</u> ,	In preambular paragraph 15, because the focus is on the security of the nation, the “balance” should, therefore, be between <i>individual privacy</i> and <i>national security</i> . Furthermore, we should be aware that cybersecurity measure is a global sensitive issue. Cybersecurity control may violate the basic individual rights of expression which could lead to protest from the Non-state actors.
At national level (5) <i>Also encourages</i> parliaments to make use of all the oversight tools at their disposal to ensure that <u>cyber-related activities are rigorously monitored</u> ;	In operative paragraph 5, the phrase “Ensuring that cyber-related activities are rigorously monitored” is a strong statement but not a practical solution. The scope should be limited to cybercrime. We suggest that “cyber-related activities” be replaced with “cybercriminal activities”.
At national level (8) <i>Recommends</i> that parliaments ensure that appropriate distinctions are made in legislation between civilian and military cyber levels in order to reasonably <u>restrict citizens’ ability to make use of ICT tools</u> ;	The ICT tools referred in national operative paragraph 8 are publicly available on the Internet. Restricting citizen’s access will not be an effective solution since there is no clear distinction between ICT tools used by civilian and military. Therefore, we suggest removing this operative paragraph.

Thank you for your consideration.

ภาคผนวก ๖.๓

การประชุมคณะกรรมการธิการสามัญ-
สหภาพรัฐสภาว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน
การคลัง และการค้า
(คณะกรรมการธิการสามัญ ครั้งที่ ๒)

“Follow - up on the IPU water governance resolution : Taking it forward”

Intervention

By Hon. Mr. Kitti Wasinondh

Member of the National Legislative Assembly

During the Interactive Debate of the IPU Standing Committee on

Sustainable Development, Finance and Trade

Hanoi, Socialist Republic of Vietnam

30 March 2015 ; 16.17 – 16.20 hrs.

(Note : At 16.17, the chairman of the session gave the floor to Hon. Mr. Kitti Wasinondh to commence his interactive debate.)

Thank you, Mr. Chairman. Thailand is pleased with the IPU Resolution on water governance and fully agrees that we must turn words into real action.

About 4 decades ago, Thailand faced huge problems on deforestation from shifting cultivation and illegal logging, which adversely affected water sources and supply – especially for agriculture.

It was our King who made intervention so as to change the mindset of people to understand the importance of ecosystem and sources of water conservation. Under His Majesty's guidance the governments and authorities managed to improve the situation, with comprehensive people's participation.

Thailand is now in a process to enact the Water Resources law, aiming at application of comprehensive water management, focusing on the establishment of all - levelled water administration, water usage and conservation measures, as well as enhancing people's participation.

In doing so, we follow H.M. the King's initiatives for comprehensive management and hands - on action not only on water, but also on restoration and conservation of ecosystems, including reforestation, and soil restoration, etc.

For us, 3 things must go hand in hand : Forest, Water, and Soil. These are not only for agriculture but also for industries, and for the well - being of all people in the country.

Drafted and delivered by

Hon. Mr. Kitti Wasinondh

Member of the National Legislative Assembly

ภาคผนวก ๖.๔

การประชุมคณะกรรมการธิการสามัญ-
สหภาพรัฐสภาว่าด้วยประชาธิปไตย
และสิทธิมนุษยชน
(คณะกรรมการธิการสามัญ ครั้งที่ ๓)

Intervention

On

“Implementation of the 2012 IPU resolution on Access to health as a basic right :
the role of parliaments in addressing key challenges to securing
the health of women and children”

by Hon. Miss Jintanant Chaya Subhamitr

Member of the National Legislative Assembly

during the 132nd Assembly of the Inter-Parliamentary Union

at the National Convention Centre (NCC),

Hanoi, Socialist Republic of Vietnam

Madam Chair Parliamentarians and colleagues,

Thailand ratified the key Human Rights Instruments which related to the health of women and children. As woman parliamentarian, I believe that we are obliged to legislate the law in conformity to the international health instruments which will be one of the key to build the sustainable development society in the long run.

In order to be in line with the WHO's Universal Health Coverage the Act on the “National Health Security” was enacted in 2002 and has successfully helped the people to have access to health care services. These also concern with the Bill on Anti-Human Trafficking enacted in 2008.

Mr. Chairperson,

After the political crisis on May last year, The National Legislative Assembly has approved more legalization to benefit to the country as ever. The NLA also pass many laws to guarantee that the life of women and children are protected such as Gender Equality Bill and the latest advanced and the most controversial subject is the Bill on Protection of Children Born with Assisted Reproductive Technologies which passed the third reading on 19 February 2015. The Bill is recognized as one of the key challenges on passing the law to prevent Thailand from being an international commercial surrogacy destination. It also protect the rights of children born through assisted reproductive technologies.

In additions, The National Legislative Assembly has set up the Ad Hoc committee to protect the children at the time born before this law was introduced to make sure that the children who was born with the assisted reproductive technologies will be protected before and after the law implementation.

Apart from passing the law, the NLA also organize the seminar on the Reproductive Health Bill by the Standing Committee on the Social Development and Children, Youth, Women, the Elderly, the Disabled and the Underprivileged Affairs. This will give the opportunity to the people and related parties to debate on the draft bill which helps to protect and prevent the pregnancy in teenagers and reduce the maternal and child deaths. I guess this is the universal problems as we heard in this session, Thailand also has high pregnancy rate among teenagers and we will put strong effort to correct that. We will continue to look after women and children's health security for the years to come.

Thank you very much

Intervention

On

"The Convention on the Rights of the Child 25 years on :

Are children's lives better"

by Hon. Miss Jintanant Chaya Subhamitr

Member of the National Legislative Assembly

during the 132nd Assembly of the Inter-Parliamentary Union

at the National Convention Centre (NCC),

Hanoi, Socialist Republic of Vietnam

Madam Chairperson, Parliamentarians and Colleagues,

Thailand has turning the words into action by having a giant leap towards the rights of the child. On the nutrition side, we have many projects to support. We promote agriculture for lunch project which was initiated by Princess Sirindhorn since 1980 and we also launch milk project to all schools nationwide since 1992, which we are up on speed for that.

However, on violence against children we are still on an early stage to protect children's physical and medical wellbeing. As a member of the Thai National Legislative Assembly, I have the right to propose the private bill on children to the NLA. As a result, the Criminal Code amendment was proposed on 19th February this year and it is now passed the first reading. The final reading will be voted soon. This is to be in line with the international law and the Convention on the Rights of the Child which we ratified since 1992. Hopefully, the law will protect our children from the pedophilia and we must implement the law accordingly.

Finally, I hope that both regional and international level especially our neighboring countries in ASEAN and soon to be ASEAN Community will push forward this legislation toward the same direction to protect the children's rights as a whole and giving the priority to address and enact the law to promote on children's rights and to protect them from physical and mental violence in order to be their voices as well as to conform to the Convention.

Intervention

On

“Democracy in the digital era and the threat to privacy and individual freedom”

by Hon. Miss Jintanant Chaya Subhamitr

Member of the National Legislative Assembly

during the 132nd Assembly of the Inter-Parliamentary Union

at the National Convention Centre (NCC),

Hanoi, Socialist Republic of Vietnam

Madam Chairperson, Parliamentarians and Colleagues,

The Government of Thailand has recently launched a new strategic policy to promote “Digital Economy Society” which aims to make Thailand more competitive and better equipped to compete in the global digital economy. In an effort to facilitate the transformation to the digital economy, 10 draft bills have been proposed and approved in principle, including 2 important draft bills which promote cybersecurity and privacy protection in the digital era. They are: (1) the draft bill on Cyber Security Protection which stipulates the regulations on cyber security and the establishment of the National Cyber Security Protection Committee as a state agency and (2) the draft bill on Data Privacy which includes specification of regulations on collection, utilization or disclosure of, and guidelines for, individual data privacy protection. In addition, it also covers the rights of data owners, complaint regulations, and the establishment of the Data Privacy Protection Committee.

As we move toward the digital era, easy access to the Internet inevitably allows the rise of misuse, such as cyberbullying, Internet scamming, child pornography distribution, and online fraud. Such activities have the potential to affect citizens’ fundamental rights. In this regard, parliamentarians should encourage and support the development of laws which carefully balance the need to effectively prosecute criminals with the protection of individual rights in the cyber world.

Thank you very much.

ภาคผนวก ๖.๕

การประชุมสมาชิกวุฒิสภาสตรี

Intervention on "Cyber warfare : a serious threat to peace and global security"
during the 132nd Assembly of the Inter - Parliamentary Union
by Hon. Mrs. Surangkana Wayuparb
Member of the National Legislative Assembly
in the meeting of Women Parliamentarian
on 28 March 2015
at the National Convention Centre (NCC)
Hanoi, Socialist Republic of Vietnam

Mr. Chairperson, distinguished colleagues,

Cyber security is increasingly becoming a true concern for the global community while there is an urgent need to address such concern, both at the national and international levels, there is also the need to find the right balance between addressing security concerns and protecting rights of individuals.

Our collective concern on the need to monitor cyber - related activities is well reflected in the draft resolution before you. It is our view, however, that such action should be limited to only cybercriminal - related activities.

Another point we would like to raise is that we should exercise extreme caution when associating "cyber warfare" and "armed conflict" since the definition of "cyber warfare" is not yet agreed. Furthermore, the distinction between ICT tools used by civilian and military is not clear. Regularly, ICT tools used by cyber criminals are already publicly available on the Internet. Therefore, restricting citizen's access to such tools will not be a practical solution.

In the view of my delegation, such balance can be achieved through international cooperation. In this way, neither the desire for security nor the desire to preserve individual rights will have to be achieved at the expense of the other. Such international cooperation can range from raising public awareness, to sharing of learning and experience, to sharing knowledge on cyber - related legislation

Even we, in Thailand, attach high importance to addressing the growing threat from cybercrime. The Government of Thailand has recently launched a new strategic policy to promote "Digital Economy Society" which aims to make Thailand more competitive and better equipped to compete in the global digital economy. In an effort to promote cybersecurity and privacy protection in the digital era, 10 draft bills have been proposed and approved in principle, including 2 important draft bills. They are : (1) the draft bill on Cyber

Security Protection which stipulates the regulations on cyber security and (2) the draft bill on Data Privacy which covers regulations on collection, utilization and disclosure of personal data.

And, this is where cooperation and support at the global level is much needed in order for all of us to succeed.

Thank you.

โดย ดร. ตามพ์ สุคนธทรัพย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการการต่างประเทศ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ 25/03/2558

Beijing + 20 and Its Follow Up
Intervention delivered by
Hon. Mrs. Bilaibhan Sampatsiri
Chairwoman of the Committee on Foreign Affairs of the National Legislative
Assembly
On the occasion of the 21st Meeting of Women Parliamentarians
28th March 2015
Hanoi, Socialist Republic of Vietnam

Madam Chairperson, Distinguished Parliamentarians,

The 20th anniversary of the adoption of the Beijing Declaration and Platform for Action, of the Fourth World Conference on Women, is truly an auspicious occasion that deserves celebration.

For the past 20 years, successive governments of Thailand and legislators have taken their obligations under the Beijing Declaration very seriously. Thus, the empowerment of women and the removal of obstacles to their ability to actively participate in all spheres of public and private activities with equality, have been high on their agenda.

Twenty years have passed and Thailand has come a long way. The 1997 Constitution and the 2007 Constitution guaranteed equal rights for women. In 2007, a law protecting victims of domestic violence has been enacted. In 2008, a law gave women the choice on how they want to be formally and publicly addressed. Also in 2008, a law against human trafficking, especially of women and children, was enacted. In 2012, the law allowing women to take maternity leave for a total of 90 days was not only upheld, but the Ministry of Labor also issued a directive encouraging employers to allow men employees to take leave to support their expecting wives.

Most recently, the current National Legislative Assembly, overwhelmingly supported efforts to increase the penalty against child pornography and the use of electronic media for such purpose. Efforts are also underway to close the legal loophole which allows sex offenders to evade criminal charges by agreeing to marry sexually abused women or underage women.

As I have mentioned, we have indeed come a long way since 1995.

As a woman legislator, I am also particularly proud of the fact that Thailand is well placed when it comes to the percentage of women in public and private management positions. As a woman, I am the chairperson of a key committee of the National Legislative Assembly, which is the Foreign Relations Committee.

/ Prior to becoming...

Prior to becoming a legislator, I was a top executive of large and successful businesses. There was never a moment when I felt that I was the inferior gender or that personal or professional impediments have been placed before me simply because I am a women.

To give you some idea on how far the Thai society has evolved when it comes to the political, economic and social equality of women in society. In 2013, Thailand is among top ten countries of the world with the highest percentage of women in senior positions, both in the government and the private sector. Thirty-six percent of senior positions in government and private sectors in Thailand were occupied by women. This is four percent higher than the average in ASEAN nations and 11 percent higher than the average in Europe.

I am convinced that this trend will continue in the foreseeable future due to many reasons. Firstly, for the past 18 years or so, equal rights for women have been guaranteed by the nation's highest legal instrument, the constitution. Secondly, women are entitled to equal access to education. In fact, in Thailand, more girls graduated from high school than boys. This provides girls with greater opportunity to seek high paying jobs. And, thirdly, Thailand's low unemployment rate provides women with greater participation in the job market.

Therefore, there is no doubt in my mind that women in Thailand have a very good chance of succeeding in any chosen field. There will continue to be challenges for them, of course. But the impediments will no longer be insurmountable. The main obstacles of gender inequality have been removed almost two decades ago by the Beijing Declaration and Platform for Action, of the Fourth World Conference on Women. The Declaration will continue to provide us with the necessary guidance and will continue to help guarantee the success of women in Thailand.

Thank you very much for your kind attention.

ภาคผนวก ๗

เอกสารด้านสาระัตถะประกอบการประชุม

ภาคผนวก ๗.๑

เอกสารจากกระทรวงการต่างประเทศ

1. ภูมิหลัง

1.1 เมื่อ พ.ศ. 2543 UN ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals – MDGs) ภายหลังจากการประชุม Millennium Summit เพื่อให้แต่ละประเทศยกระดับชีวิตขั้นพื้นฐานของประชากร ประกอบด้วย 8 เป้าหมายหลัก ได้แก่ (1) ขจัดความยากจนและความหิวโหย (2) ให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา (3) ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศและบทบาทสตรี (4) ลดอัตราการตายของเด็ก (5) พัฒนาสุขภาพของสตรีมีครรภ์ (6) ต่อสู้กับโรคเอดส์ มาลาเรีย และโรคสำคัญอื่น ๆ (7) รักษาและจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (8) ส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในประชาคมโลก

1.2 โดยที่ MDGs จะสิ้นสุดลงในสิ้นปี 2558 (ค.ศ. 2015) ที่ประชุม High-level Plenary Meeting of the General Assembly on the MDGs เมื่อปี 2553 จึงได้เรียกร้องให้เลขาธิการสหประชาชาติพิจารณาเริ่มกระบวนการพิจารณาการพัฒนายุทธศาสตร์ ค.ศ. 2015 (Post-2015 Development Agenda)

1.3 ต่อมาเมื่อปี 2555 ที่ประชุม United Nations Conference on Sustainable Development (Rio+20) ได้ตกลงให้จัดตั้ง Open Working Group on Sustainable Development Goals (OWG on SDGs) ขึ้น เพื่อจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals - SDGs) และไทยได้เข้าร่วมด้วย

1.4 เมื่อวันที่ 19 ก.ค. 2557 OWG on SDGs ได้รับรองข้อเสนอเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals - SDGs) จำนวน 17 เป้าประสงค์ (proposed goals) และ 169 เป้าหมาย (proposed targets) ครอบคลุมประเด็นเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม อันเป็นเสาหลักสามประการของการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.5 ประเด็นที่ไทยให้ความสำคัญ ได้แก่ การส่งเสริมหลักนิติธรรม หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ การเกษตรที่ยั่งยืน และการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ ล้วนได้รับพิจารณาให้เป็น proposed targets ภายใต้อ้างอิง goals ที่เกี่ยวข้อง

1.6 เมื่อวันที่ 10 ก.ย 2557 UNGA68 ได้รับรองข้อมติ 68/309 โดยฉันทามติ มีสาระสำคัญ คือ รับทราบผลของ OWG on SDGs และส่งให้ UNGA69 พิจารณาต่อไป และตัดสินใจให้ผลของ OWG on SDGs เป็นเอกสารหลักในกระบวนการจัดทำวาระการพัฒนายุทธศาสตร์ ค.ศ. 2015 ต่อไป

2. พัฒนาการล่าสุดในกรอบสหประชาชาติ

2.1 เมื่อวันที่ 4 ธ.ค. 2557 เลขาธิการสหประชาชาติได้บรรยายสรุปเกี่ยวกับรายงาน (synthesis report) ของ UNSG เกี่ยวกับวาระการพัฒนายุทธศาสตร์ ค.ศ. 2015 หัวข้อ “The Road to Dignity by 2030: Ending Poverty, Transforming All Lives and Protecting the Planet” ที่เป็นการสนับสนุนกระบวนการเจรจาระหว่างรัฐบาลเพื่อจัดทำวาระการพัฒนายุทธศาสตร์ ค.ศ. 2015 ซึ่งต่อมา UN ได้เผยแพร่อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 31 ธ.ค. 2557

2.2 Synthesis report มีข้อเสนอ “6 essential elements” หรือ องค์ประกอบสำคัญ 6 ประการสำหรับการจัดทำ SDGs ได้แก่ (1) Dignity: to end poverty and fight inequalities (2) People: to ensure healthy lives, knowledge, and the inclusion of women and children (3) Prosperity: to grow a strong, inclusive, and transformative economy (4) Planet: to protect our ecosystems for all societies and our children (5) Justice: to promote safe and peaceful societies, and strong institutions และ (6) Partnership: to catalyse global solidarity for sustainable development

3. การดำเนินการขั้นต่อไป

ประธานสมัชชาสหประชาชาติ สมัยที่ 69 ได้แต่งตั้ง ออท. David Donoghue (ไอร์แลนด์) และ ออท. Macharia Kamau (เคนยา) เป็นประธานร่วม (Co-facilitators) สำหรับการเจรจาระหว่างรัฐบาลเพื่อกำหนดวาระการพัฒนายุทธศาสตร์ ค.ศ. 2015 และมีการเจรจาระหว่างรัฐบาลเพื่อจัดทำวาระการพัฒนายุทธศาสตร์ ค.ศ. 2015 ในช่วง ม.ค.-ก.ค. 2558 ในหัวข้อต่างๆ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน กลไกการดำเนินงาน กลไกการติดตามผล รวมทั้ง การเจรจาร่างเอกสารผลลัพธ์ของการประชุม และจะนำไปสู่การรับรองโดยผู้นำในช่วงการประชุมระดับผู้นำของสหประชาชาติเพื่อรับรองวาระการพัฒนายุทธศาสตร์ ค.ศ. 2015 (UN Summit for the Adoption of the Post-2015 Development Agenda) ในวันที่ 25-27 ก.ย. 2558 ที่นครนิวยอร์ก

4. ทำที่ไทย

สนับสนุนและพร้อมร่วมมือกับประเทศสมาชิกในกระบวนการจัดทำวาระการพัฒนายหลังปี ค.ศ. 2015 อย่างสร้างสรรค์ ทั้งนี้ วาระการพัฒนายหลังปี ค.ศ. 2015 ควรสอดคล้องกับข้อเสนอ SDGs ของ OWG on SDGs และสานต่อ MDGs ที่ยังไม่บรรลุ เน้นการร่วมมือกับสิ่งท้าทายใหม่ที่โลกกำลังเผชิญ คือ วิกฤตเศรษฐกิจ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ โรคภัยใหม่ๆ การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ ความไม่เสมอภาคในสังคม และผลักดันประเด็นที่ไทยมีบทบาทนำในเวทีสหประชาชาติ ได้แก่ บทบาทของสตรีและบทบาทด้านสุขภาพ (โดยเฉพาะระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้า สุขภาพแม่และเด็ก) และการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและหลักนิติธรรม นอกจากนี้ เห็นว่า วาระการพัฒนายหลังปี ค.ศ. 2015 ควรยังคงยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง อันสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาควิชาการ

5. บทบาทของไทยด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน

5.1 ไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม Asia-Pacific Ministerial Dialogue: From the Millennium Development Goals to the United Nations Development Agenda beyond 2015 ช่วง 26-28 ส.ค. 2556 ร่วมกับเอสเคป ในประเด็นเกี่ยวกับวาระการพัฒนายของสหประชาชาติภายหลังปี ค.ศ. 2015 ที่ประชุมได้รับรอง Bangkok Declaration of the Asia-Pacific region on the United Nations Development Agenda beyond 2015 ซึ่งข้อริเริ่มของไทยเป็นผลให้เอเชียและแปซิฟิกเป็นภูมิภาคแรกที่มีการหารือในระดับนโยบายเรื่องวาระการพัฒนายหลังปี ค.ศ. 2015

5.2 ไทยมีบทบาทอย่างต่อเนื่อง โดยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม Asia-Pacific Forum on Sustainable Development ร่วมกับเอสเคป ช่วงวันที่ 19-21 พ.ค. 2557 ที่เมืองพัทยา เป็นการประชุมเตรียมการของภูมิภาคสำหรับการประชุม High-level Political Forum on Sustainable Development (HLPF) ภายใต้กรอบ ECOSOC ที่มีขึ้นในเดือน ก.ค. 2557 ซึ่งไทยในฐานะเจ้าภาพได้นำผลการประชุมดังกล่าวไปรายงานต่อที่ประชุม HLPF ด้วย

6. ทำที่ประเทศต่างๆ

6.1 กลุ่ม 77 และจีน (ไทยเป็นสมาชิก) ให้ความสำคัญกับหลักความรับผิดชอบร่วมกันในระดับที่แตกต่างกัน (Common but differentiated responsibilities - CBDR) กลไกการดำเนินงาน (means of implementation - MOI) เพื่อการบรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเฉพาะการเงินเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน การถ่ายทอดเทคโนโลยี การสร้างขีดความสามารถ และประสงค์ให้ข้อเสนอของ OWG on SDGs เป็นพื้นฐานหลักของวาระการพัฒนายหลังปี ค.ศ. 2015

6.2 ประเทศพัฒนาแล้ว (สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่มีสิทธิมนุษยชนเป็นพื้นฐาน ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมบทบาทสตรี หลักนิติธรรม ธรรมาภิบาล สถาบันที่โปร่งใสและมีความรับผิดชอบ และพยายามส่งเสริมบทบาทภาคเอกชนโดยเฉพาะในด้านการเงินเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

6.3 ญี่ปุ่น ให้ความสำคัญกับประเด็นความมั่นคงของมนุษย์ (human security) การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และการส่งเสริมหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า และมีท่าทีสอดคล้องกับประเทศพัฒนาแล้วอื่นๆ

6.4 ประเทศกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก (Small Island Developing States - SIDS) ให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทะเลและมหาสมุทร การจัดการทรัพยากรทางทะเล ภัยพิบัติธรรมชาติ พลังงานอันเป็นไปตาม "Samoa Pathway" ซึ่งเป็นผลของการประชุม International Conference on SIDS ครั้งที่ 3 ที่ซามัว เมื่อต้น ก.ย. 2557

6.5 กลุ่มแอฟริกา มีท่าทีร่วมกับกลุ่ม 77 และจีน และให้ความสำคัญกับการขจัดความยากจน ความมั่นคงทางอาหาร น้ำและสุขภาพ พลังงาน การพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การแปลงสภาพเป็นทะเลทราย และการส่งเสริมสันติภาพความมั่นคงที่เป็นพื้นฐานของการพัฒนา

6.6 กลุ่มประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (Least Developed Countries - LDCs) เน้นการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการอิสตันบูลสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (Istanbul Programme of Actions for the LDCs) ที่เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาสำหรับ LDCs ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม โครงสร้างพื้นฐาน และการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (Official Development Assistance - ODA)

Suggested Talking Points

1. The discussions on the **post-2015 development agenda** have gained increasing momentum as we are reaching the target date for achieving the **Millennium Development Goals (MDGs)** by the end of this year.
2. As the **Open Working Group (OWG) on Sustainable Development Goals of the General Assembly** has already concluded its work, Thailand expects to see the OWG's proposals as the basis for integrating sustainable development goals into the post-2015 development agenda, which will be adopted by the High-Level Summit this September in New York.
3. In undertaking sustainable development, Thailand has adopted **His Majesty the King of Thailand's Sufficiency Economy Philosophy** as the guiding principle for current economic and social development plan.
4. **Sufficiency Economy Philosophy** is a sustainable development model which can be applied universally. It stresses on the need to strengthen community, to ensure a balanced way of life, with full respect for the environment.
5. In this connection, **Thailand is ready to share** with you and other countries on how to apply Sufficiency Economy as a sustainable development model.
6. In ASEAN, we are also formulating **ASEAN Post 2015 vision** and **ASEAN Development Goals**, which should be consistent with the post 2015 development agenda.
7. In our view, despite considerable progress made by the MDGs, many countries still lag behind in achieving the Goals. Therefore, all of us should mobilize an all-out effort to **make the final push** in realizing them.
8. It is also necessary for all of us to work together in shaping what comes after the MDGs. For Thailand, the post-2015 development agenda should be **universal and applicable to all**. It should aim to **lift people out of poverty, while respecting people's basic rights and the environment**.
9. In our view, **poverty eradication and addressing inequalities** are key challenges. **Universal Health Coverage (UHC)** and **disasters risk reduction and preparedness** are important tools to poverty eradication.
10. The post-2015 development agenda must be **people-centred and inclusive**. **Women should be empowered** to take greater part in the development agenda. The special needs of **LDCs, LLDCs and SIDS** should also receive visible priority.
11. The post-2015 development agenda should also aim to achieve the following key elements:
 - **Ensuring sustainability**: It is indispensable to further pursue **sustained and inclusive economic growth and decent job creation**. **Education for all and quality education** as well as **vocational education** are keys to create quality human capital. The post-2015 development agenda should also take into account the "inter-generational" aspect of development. Our achievements today should not place undue burdens on future generations. **Water, food and energy security** are the key

sustainability areas.

- **Building resilience**: The post-2015 development agenda should incorporate instruments that help absorb shocks and build resilience. Fundamental health-related goals of MDGs are still relevant but the post-2015 development agenda should be more ambitious. It is important that **everyone should have access to health coverage**. Moreover, our hard-won development gains can be wiped out overnight by increasingly common large-scale natural disasters. Therefore, **disaster risk reduction and preparedness** should be incorporated into the post-2015 development agenda.

- **Reducing inequality**: All of the above attempts will be meaningless if the fruits of sustainable development cannot be **shared by all parts of society**. While the international community has made overall progress towards achieving MDGs, internal disparity persists in many parts of the world. The post-2015 development agenda should strive to **address both international and internal disparity**. Furthermore, at the national level, government has to make serious efforts to **reach out to vulnerable groups** in the society.

- **Means of implementation**: Thailand attaches great importance to the means of implementation to achieve sustainable goals and targets. In addition to **sustainable financial resources, knowledge and know-how** as well as **science, technology and innovation** are equally important. **Data revolution** is indispensable. The **rule of law** and **good governance** need to be strengthened to **ensure accountability, transparency and equality as well as to guarantee human rights and fundamental freedoms**. The genuine **partnership for development** must be forged encompassing multi-stakeholders.

กองกิจการเพื่อการพัฒนา
กรมองค์การระหว่างประเทศ
มกราคม 2558

**สรุปสาระสำคัญของข้อเสนอเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน Sustainable Development Goals (SDGs)
ของ Open Working Group on Sustainable Development Goals (OWG on SDGs)**

๑. ในหลักการ ประเทศสมาชิกประสงค์ให้ Sustainable Development Goals (SDGs) เป็นเป้าหมายที่หวังผลในระดับสูง เป็นสากล แต่คำนึงถึงบริบทด้านการพัฒนาที่แตกต่างกันของแต่ละประเทศด้วย ดังนั้น SDGs บางข้อจึงให้แต่ละประเทศเป็นผู้กำหนดระดับเป้าหมายที่เหมาะสมกับบริบทของตน

๒. อย่างไรก็ตาม ข้อเสนอ SDGs เป็นผลของการเจรจาของประเทศต่างๆ ที่ให้ความสำคัญกับประเด็นที่แตกต่างกัน ดังนั้น ในภาพรวม ข้อเสนอ SDGs จึงมีความประนีประนอม เพื่อให้เป็นข้อเสนอที่ทุกประเทศสามารถรับได้

๓. ข้อเสนอ SDGs มีการจัดความยากจนเป็นเป้าหมายขั้นสูงสุด และมุ่งสานต่อเป้าหมาย MDGs ที่ยังไม่บรรลุ เช่น การจัดความหิวโหย การส่งเสริมสุขภาพ การศึกษา ความเสมอภาคทางเพศ น้ำและสุขาภิบาล รวมทั้ง ความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม โดยเน้นให้มีความเชื่อมโยงของมิติสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม อันเป็นเสาหลักของการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วย นอกจากนี้ ยังมีเป้าประสงค์ในการลดความไม่เสมอภาคทั้งในประเทศและระหว่างประเทศด้วย (Goal 10)

๔. เป้าประสงค์ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ Goal 2 เกี่ยวกับความมั่นคงทางอาหารและการเกษตรที่ยั่งยืน Goal 7 ด้านพลังงาน Goal 8 ด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและงานที่มีคุณค่า และ Goal 9 ที่เน้นการสร้างโครงสร้างพื้นฐาน การอุตสาหกรรมที่ยั่งยืนและส่งเสริมนวัตกรรม

๕. เป้าประสงค์ด้านสังคม ได้แก่ Goal 3 ด้านสุขภาพและส่งเสริมการอยู่ดีมีสุขสำหรับทุกคนในทุกวัย Goal 4 ที่ส่งเสริมการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเสมอภาคและการศึกษาตลอดชีวิต Goal 5 ที่เน้นการสร้างเสมอภาคทางเพศและส่งเสริมบทบาทสตรีและเด็ก และ Goal 16 ที่ส่งเสริมการมีสังคมที่สงบสุข การเข้าถึงความยุติธรรม และการมีสถาบันที่มีความรับผิดชอบและมีประสิทธิภาพ

๖. เป้าประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ Goal 6 ด้านการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืน Goal 11 การสร้างเมืองที่ยั่งยืน Goal 12 ส่งเสริมรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน Goal 13 เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ Goal 14 ด้านการอนุรักษ์มหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเล และ Goal 15 ที่เกี่ยวกับการปกป้อง ป่าไม้ และส่งเสริมการใช้ระบบนิเวศที่ยั่งยืน การจัดการป่าไม้ การแปลงสภาพเป็นทะเลทราย การเสื่อมสภาพของดิน และการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

๗. ในแต่ละเป้าประสงค์ยังมีเป้าหมายด้านกลไกการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าประสงค์นั้นๆ และมี Goal ๑๗ ที่เน้นการเสริมสร้างกลไกการดำเนินงานและความเป็นหุ้นส่วนระดับโลกเพื่อบรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งเกี่ยวข้องกับประเด็นด้านการเงิน เทคโนโลยี การสร้างขีดความสามารถ การค้า การมีความสอดคล้องเชิงนโยบายและเชิงสถาบัน หุ้นส่วนที่ครอบคลุมหลายภาคส่วน ข้อมูล การตรวจสอบและการมีความรับผิดชอบ (accountability) ดังรายละเอียดปรากฏตามเอกสาร Open Working Group proposal for Sustainable Development Goals ที่แนบมา

การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องการบริหารจัดการน้ำ

ภูมิหลัง

1. ไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระดับผู้นำด้านน้ำแห่งภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ครั้งที่ 2 (The 2nd Asia-Pacific Water Summit) ระหว่างวันที่ 19-20 พฤษภาคม 2556 ที่ จ.เชียงใหม่ ซึ่งประสบความสำเร็จด้วยดี ประมุขของรัฐ หัวหน้ารัฐบาล และผู้แทนระดับสูงจาก 37 ประเทศ มาเข้าร่วมประชุม โดยประธานสมัชชาสหประชาชาติ สมัยที่ 68 เป็นผู้กล่าวสุนทรพจน์หลักแสดงความชื่นชมในพระอัจฉริยภาพของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในแนวพระราชดำริเรื่องน้ำ นายกรัฐมนตรีได้แสดงวิสัยทัศน์และการดำเนินงานตามแนวพระราชดำริ จนนำไปสู่การฟื้นฟูความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อไทยหลังเกิดมหาอุทกภัย ประเทศที่เข้าร่วมได้รับรองปฏิญญาเชียงใหม่ซึ่งเป็นผลลัพธ์ของการประชุมฯ เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการบริหารจัดการน้ำ

2. นายกรัฐมนตรีเข้าร่วมการประชุม High-Level International Conference on Water Cooperation เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2556 ณ กรุงดูชานเบ ทาจิกิสถาน นายกรัฐมนตรีได้กล่าวถ้อยแถลง ในพิธีเปิดการประชุม โดยกล่าวถึงบทบาทและความพร้อมของไทยในการส่งเสริมความร่วมมือระดับภูมิภาคในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการเพื่อสร้างประโยชน์ร่วมกันให้กับทุกประเทศ โดยได้ยกตัวอย่างผลสำเร็จของการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระดับผู้นำด้านน้ำของไทย ความร่วมมือด้านการจัดการภัยพิบัติด้านน้ำในกรอบอาเซียน และความร่วมมือในการบริหารจัดการน้ำในกรอบ (Mekong River Commission – MRC) เป็นแบบอย่างที่ดีของความร่วมมือในระดับอนุภูมิภาค

3. ไทยเสนอข้อมติที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการน้ำในการประชุมคณะกรรมการสิทธิเศรษฐกิจและสังคมสำหรับเอเชียและแปซิฟิก สมัยที่ 69 ระหว่างวันที่ 25 เมษายน - 1 พฤษภาคม 2556 ไทยโดยกระทรวงการต่างประเทศได้ร่างและเจรจาข้อมติที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการน้ำ "Enhancing Knowledge Sharing and Cooperation in Integrated Water Resources Management in Asia and the Pacific" เป็นผลสำเร็จ เพื่อระดมความสนับสนุนต่อการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ ที่ควรเป็นส่วนหนึ่งของวาระการพัฒนาภายหลัง ค.ศ. 2015 และระดมความสนับสนุนต่อการจัดประชุมระดับผู้นำด้านน้ำแห่งภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ครั้งที่ 2 ที่ไทยเป็นเจ้าภาพ

4. ไทยเป็นหนึ่งในสมาชิก Steering Committee ของ Group of Friends on Water¹ โดย ออท.ผท.ณ นครนิวยอร์ก ร่วมเป็นสมาชิกร่วมกับ ออท.ผท.ฟินแลนด์ ฮังการี และทาจิกิสถาน และได้ร่วมจัดการอภิปรายที่สหประชาชาติ เพื่อส่งเสริมการหารือประเด็นเรื่องน้ำในกรอบสหประชาชาติ โดยเฉพาะการ

¹ Group of Friends on Water เป็นชื่อเริ่มของทาจิกิสถาน ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 2010 มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเวทีหารือข้อมติเรื่องน้ำในการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญที่ 64 และ 65 ประกอบด้วยสมาชิก 36 ประเทศ (รวมทั้งไทย) ต่อมาได้พัฒนาเป็น กลุ่มประเทศซึ่งมีแนวคิดคล้ายคลึงกัน (informal voluntary association of likeminded countries) ในการผลักดันประเด็นเรื่องน้ำ โดยประกอบด้วย ฟินแลนด์ ฮังการี ไทย และทาจิกิสถาน

ผลักดันให้การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการได้รวมอยู่ในวาระการพัฒนาภายหลัง ค.ศ. 2015 โดยไทยได้เชิญสมาชิก Steering Committee เข้าร่วมการประชุมระดับผู้นำด้านน้ำที่ จ.เชียงใหม่ ในฐานะเป็นกิจกรรมเฉลิมฉลอง International Year of Water Cooperation เมื่อปี 2556 ด้วย

5. การเข้าร่วมการประชุมสุดยอดลุ่มน้ำโขงตอนล่าง ครั้งที่ 2 (2nd Mekong River Commission) เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2557 ณ นครโฮจิมินห์ เวียดนาม ซึ่งปลัดกระทรวงการต่างประเทศในฐานะผู้แทนพิเศษของนายกรัฐมนตรีได้ย้ำถึงความมุ่งมั่นและความพร้อมของไทยที่จะร่วมมือกับประเทศสมาชิกเพื่อนำไปสู่การพัฒนาแม่น้ำโขงอย่างยั่งยืนและการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงโดยรวม โดยแสดงวิสัยทัศน์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลุ่มน้ำโขง 4 ประการ ได้แก่ (1) การยกระดับความร่วมมือในภูมิภาคสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่รักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม ซึ่งความร่วมมือดังกล่าวควรเป็นไปในทิศทางเดียวกับวาระการพัฒนาของสหประชาชาติภายหลังปี ค.ศ. 2015 (2) การคำนึงถึงความสมดุลของความมั่นคงด้านน้ำ อาหารและพลังงาน ควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านต่างๆ บนแม่น้ำโขง (3) การลดช่องว่างศักยภาพของประเทศสมาชิก MRC โดยไทยพร้อมให้ความร่วมมือในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และความร่วมมือทางวิชาการ และ (4) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของ MRC และการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดในกระบวนการวางแผนการพัฒนาลุ่มน้ำโขง

6. การเข้าร่วมการประชุม World Water Forum ครั้งที่ 7 (7th World Water Forum) ซึ่งจะจัดขึ้นระหว่างวันที่ 12-17 เมษายน 2558 ณ เมืองแดกูและเมืองคยองจู สาธารณรัฐเกาหลี โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าคณะผู้แทนไทย ซึ่งการประชุมครั้งนี้ร่วมจัดโดย World Water Council และรัฐบาลสาธารณรัฐเกาหลี ภายใต้หัวข้อหลัก "Water for our Future" เพื่อหารือถึงแนวทางที่ยั่งยืนในการลดความขัดแย้งอันเกี่ยวเนื่องกับน้ำและภัยพิบัติธรรมชาติ ตลอดจนหาทางเสริมสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และจะนำประเด็นที่มีความสำคัญไปผลักดันในเวทีการประชุมระหว่างประเทศเวทีอื่นต่อไป อาทิ วาระการพัฒนาภายหลังปี ค.ศ. 2015 และการประชุมภาคีกรอบอนุสัญญา ครั้งที่ 21 ภายใต้กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

7. น้ำในบริบทของการจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ไทยสนับสนุนให้การบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ (integrated water-related management) เป็นเป้าหมายหนึ่งของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (sustainable development goals - SDGs) และให้ความสำคัญกับการจัดการภัยพิบัติธรรมชาติ รวมทั้งภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับน้ำ (water-related disasters) ทั้งนี้ ประเด็นด้านน้ำได้เป็น Goal 6 ของ SDGs หัวข้อ "Ensure availability and sustainable management for all" ซึ่งเน้นประเด็นการเข้าถึงน้ำดื่มที่สะอาด การเข้าถึงสุขาภิบาล การปรับปรุงคุณภาพน้ำ การเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้น้ำ การบริหารจัดการน้ำอย่างมีบูรณาการ การปกป้องฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับน้ำ นอกจากนี้ ใน "Goal 11: Make cities and human settlements inclusive, safe, resilient and sustainable" ยังมีเป้าหมายที่มุ่งลดอัตราการเสียชีวิตและการสูญเสียทางเศรษฐกิจจากภัยพิบัติ รวมทั้งภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับน้ำ และมีเป้าหมายเกี่ยวกับการ

อนุรักษ์ระบบนิเวศของน้ำใน “Goal 15: Protect, restore and promote sustainable use of terrestrial ecosystems, sustainably manage forests, combat desertification, and halt and reverse land degradation and halt biodiversity loss”

Suggested Talking Points

Thailand's Political commitment to promote water security and integrated water resources management

- As a member of the United Nations' Open Working Group on Sustainable Development Goals, Thailand believes that in addition to access to safe drinking water and sanitation, the challenges of water scarcity and integrated water resources management need to be addressed at the highest level.
- Water is one of the crucial factors to sustainability, affecting food and energy security as well as ecosystem, **integrated water resources management should be incorporated into the Post-2015 Development Agenda and the forthcoming Sustainable Development Goals.**

Thailand's Flood Experience in 2011

- Since experiencing the worst flood in Thailand's modern history in 2011, which the World Bank ranked it as the world's fourth most severe natural disaster in terms of economic losses, Thailand has put greater emphasis on water management policy.
- From 2012, Thailand has put in place a **new water management and flood prevention system**, which focuses on four areas, namely, **protection, preparation, response and recovery or 2P2R**. Such measures were guided by the wisdom of His Majesty the King of Thailand who spent his entire life helping the Thai people address water challenges and have greatly promoted Thailand's water resilience and water-related disaster mitigation.
- Thailand also accords high priority to integrated water management organizations as **a single command authority** to coordinate all water management works which is capable of making prompt decision while monitoring day-to-day situations and during times of crisis.

Enhancing Water Cooperation: Looking beyond the regional to the world

- From our experiences, Thailand became more convinced than ever that **a comprehensive and integrated approach to water management is the best way forward.**
- Thailand believes that our task ahead is to enhance international cooperation on raising awareness, sharing, exchange and dissemination of scientific and technical knowledge, as well as best practices, related to integrated water resources management.

กองกิจการเพื่อการพัฒนา
กรมองค์การระหว่างประเทศ
13 กุมภาพันธ์ 2558

(Draft) Suggested Talking Points
Interactive Debate
The United Nations Affairs

- Commemorate the 70th anniversary of the founding of the United Nations.
- Throughout its history, the UN is a key driving force on development of global governance for the international community. Its accomplishments are expansive and cover many important aspects, including peace, security, human rights, environment and development.
- After 70 years, the **UN is currently facing harder challenges than ever**, especially those of non-tradition, such as terrorism, transnational crime, climate change, natural disaster, and epidemics.
- This brings about the question **whether the UN is still “fit for its purpose”**.
- All members of the UN are aware that **the UN mechanisms, including the UNSC, are in need of reform**, to increase transparency and accountability of the management and effectiveness of its operation. However the road to reform is not without difficulty. The UN members still cannot tune the common view upon the means and methods.
- While the path to reform is discussed seriously in the club, **the cooperation between the UN and other international organizations** are essential. My delegation commends the initiative in 1996 when the cooperation agreement between the UN and IPU was established, followed with closer collaboration in 2002 when the UN General Assembly granted permanent observer status to the IPU.
- As the parliaments represent peoples and their interests, **the IPU should perform as a bridge between the UN and the people**, by encouraging dialogue amongst all stakeholders at both the national and international levels. The IPU's role in the reform process will be crucial in presenting the people's interests to the UN and the international community and delivering the message to the global club.
- The IPU can also contribute substantively more on **current global issues** and have rising voices in the international forum. For the year 2015, the issues of sustainable development, disaster, climate change and financing for development become the key UN agenda.
- In this light, my delegation has given priority to **public participation in the law making process**. This is in line with Goal 16 of the proposed Sustainable Development Goals (SDGs), which is to “...build effective, accountable and inclusive institutions at all level”¹. The IPU has emphasized on the approach in implementing the proposed SDGs as a part of the Post-2015 Development Agenda.
- **The people-centred approach** is very important in bringing about sustainable development, especially in the era of globalization where **technology and social media** play crucial roles in continuing conversation on current global issues. Therefore, we, the member of the IPU, must find a way to make use of those opinions and come up with strategies to catch up with the rapidly growing social media world.
- Thailand hopes that the IPU will continue to develop close relationships with the UN. Also it is important that the UN maintains close coordination and fosters dialogue with other institutions for the benefit of the international community as a whole.

¹ Goal 16: Promote peaceful and inclusive societies for sustainable development, provide access to justice for all and build effective, accountable and inclusive institutions at all levels.

**สรุปสาระสำคัญของการประชุมเจรจาระหว่างรัฐบาลเรื่องวาระการพัฒนาภายหลังปี ค.ศ. ๒๐๑๕ ครั้งที่ ๑
๑๙-๒๑ มกราคม ๒๕๕๘ ณ สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก**

๑. วัตถุประสงค์ เพื่อรวบรวมข้อคิดเห็นประเทศสมาชิกในเบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดทำวาระการพัฒนาภายหลังปี ค.ศ. ๒๐๑๕ ที่จะนำไปสู่การประชุม UN Summit on the Post-2015 Development Agenda (๒๕-๒๗ กันยายน ๒๕๕๘)

๒. วาระการพัฒนาภายหลังปี ค.ศ. ๒๐๑๕ มีองค์ประกอบ ๔ ประการ ได้แก่ ๑) ปรัชญา ๒) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ประกอบด้วยเป้าหมายและตัวชี้วัด รวมทั้งกลไกดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมาย ๓) หุ้นส่วนความร่วมมือเพื่อการพัฒนาในระดับโลกใหม่ และ ๔) โครงสร้างสำหรับการติดตามและประเมินผล

๓. ที่ประชุมได้หารือ ๔ ประเด็นหลัก มีสาระสำคัญ ดังนี้

๓.๑ แนวทางในการผนวกเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเข้าสู่วาระการพัฒนาภายหลังปี ค.ศ. ๒๐๑๕ มีสาระสำคัญ คือ (๑) ให้ข้อเสนอของ Open Working Group on Sustainable Development Goals (OWG) เป็นพื้นฐานของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่จะผนวกเข้าสู่วาระการพัฒนาภายหลังปี ค.ศ. ๒๐๑๕ (๒) UNSG เสนอให้มีการตรวจสอบเชิงเทคนิคโดย UN Task Team เพื่อศึกษาว่า มีข้อเสนอของ OWG ที่ต่ำกว่ามาตรฐานระหว่างประเทศที่มีอยู่แล้วในปัจจุบันหรือไม่ และ (๓) ผู้ประสานงานร่วมได้ประสาน UN Statistical Commission ให้ศึกษาและนำเสนอ global indicators ในเชิงชี้แนะ

๓.๒ แนวทางการจัดทำร่างปฏิญญา (Declaration) มีสาระสำคัญ คือ (๑) อาจพิจารณาใช้สาระของเอกสารสำคัญต่างๆ เป็นพื้นฐาน ได้แก่ ปฏิญญาแห่งสหประชาชาติ เอกสารอนาคตที่เราต้องการ รายงานของ OWG และ synthesis report ของ UNSG (๒) ควรกระชับ แสดงวิสัยทัศน์ผู้นำ สร้างแรงบันดาลใจต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน สะท้อนประเด็นด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล เน้นประชาชนและโลก สะท้อนความเป็นสากล และความหลากหลายของแนวทางในการดำเนินการเพื่อบรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้ง ความต้องการพิเศษด้านการพัฒนาของ LDCs/LLDCs และ SIDS (๓) หลักการที่ประเทศสมาชิกประสงค์ให้สะท้อนในปฏิญญา เช่น ความเป็นสากล การมีความรับผิดชอบร่วมกัน การมีความรับผิดชอบร่วมกันในระดับที่แตกต่างกัน ความยั่งยืน ความเสมอภาคและศักดิ์ศรีของมนุษย์ และการเคารพสิทธิมนุษยชน (๔) หลักความยุติธรรม เป็นประเด็นที่ยังมีความเห็นต่าง สำหรับประเทศกำลังพัฒนา หมายถึง การให้ประเทศพัฒนาแล้วดำเนินการตามพันธกรณีต่างๆ ที่ยังไม่บรรลุ รวมทั้งการปรับโครงสร้างการลงคะแนนเสียงในสถาบันระหว่างประเทศต่างๆ แต่ประเทศพัฒนาแล้วให้ความสำคัญกับการมีธรรมาภิบาลที่ระดับชาติ โดยเฉพาะการมีนโยบายและสถาบันของรัฐที่ส่งเสริมให้เกิดสังคมที่มั่นคงสงบสุข มีหลักนิติธรรมและการเข้าถึงความยุติธรรม

๓.๓ กลไกการดำเนินงานและหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนา สำคัญต่อการบรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืน และการประชุม Financing for Development (FfD) ครั้งที่ ๓ ในเดือนก.ค. ๒๕๕๘ ที่เอริโอเปีย ซึ่งเป็นการหารือเกี่ยวกับโครงสร้างทางการเงินเพื่อการพัฒนาอันเป็นกลไกสำคัญของการบรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับการจัดทำวาระการพัฒนาภายหลังปี ค.ศ. ๒๐๑๕ อย่างมาก UN คาดหวังให้ ก. คลังของทุกประเทศมีบทบาทสำคัญและมีผู้แทนระดับสูงเข้าร่วม

๓.๔ การหารือเกี่ยวกับการติดตามผลและทบทวนการดำเนินงาน มีสาระสำคัญ คือ (๑) จำเป็นต้องมีโครงสร้างที่เปิด โปร่งใส ครอบคลุมทุกภาคส่วน มีลักษณะเป็นสากล ดำเนินการด้วยความสมัครใจ ไม่เลือกปฏิบัติ ไม่กลายเป็นเครื่องมือทางการเมืองหรือเครื่องมือในการลงโทษรัฐบาลอื่น (๒) บทบาทของระบบ UN ในการติดตามความคืบหน้าของการดำเนินการตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเฉพาะ High-level Political Forum on Sustainable Development (HLPF) และ (๓) อย่างไรก็ตาม หลายประเทศยังมีความระมัดระวังในการใช้บางถ้อยคำ เช่น “accountability” (การมีความรับผิดชอบ) เนื่องจากเห็นว่า รัฐบาลมีความรับผิดชอบต่อประชาชนของตน แต่ไม่ใช่ความรับผิดชอบต่อรัฐบาลอื่นๆ

๔. การดำเนินการขั้นต่อไป

จะมีการประชุมเจรจากครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑๗-๒๐ ก.พ. ๒๕๕๘ ในหัวข้อ แนวทางการจัดทำปฏิญญา (Declaration)

การปฏิรูปคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (UNSC Reform)

1. ภูมิหลัง

1.1 การปฏิรูป UNSC ครอบคลุมประเด็นสำคัญ ดังนี้ (1) การขยายสมาชิกภาพ ทั้งประเภทของสมาชิก จำนวนสมาชิก ระยะเวลาการเป็นสมาชิก และสัดส่วนจำนวนที่นั่งของแต่ละภูมิภาค (2) การใช้สิทธิยับยั้ง (veto) โดยเฉพาะสำหรับสมาชิกถาวรใหม่ และ (3) การปรับปรุงวิธีการทำงานของ UNSC ให้มีประสิทธิภาพ และโปร่งใสมากขึ้น รวมทั้งเน้นการให้ UNSC มีปฏิสัมพันธ์กับองค์กรอื่น ๆ ของ UN และรัฐสมาชิกทั่วไป เพิ่มขึ้น

1.2 เมื่อวันที่ 15 ก.ย. 2551 UNGA ได้มีข้อตัดสินใจที่ 62/557 ให้เริ่มกระบวนการหารือเกี่ยวกับการปฏิรูป UNSC ภายใต้กรอบ Intergovernmental Negotiations (IGN) ในการประชุมเต็มคณะอย่างไม่เป็นทางการของ UNGA โดยมีนาย Zahir Tanin ออท. ผท. อัฟกานิสถาน ณ นครนิวยอร์ก ทำหน้าที่เป็นประธาน และได้เจรจามาแล้ว 10 รอบตั้งแต่ปี 2551 จนถึงปัจจุบัน แต่ยังไม่มีความคืบหน้าเท่าที่ควร ทั้งนี้ เมื่อปลายปี 2556 ประธาน UNGA ได้แต่งตั้ง Advisory Group สำหรับตนเอง ซึ่งประกอบด้วย ออท.ผท. เบลเยียม บราซิล ลิกเตนสไตน์ ปาปัวนิวกินี ซามัวรีโน และเซียร์ราลีโอน อย่างไรก็ตาม หลายประเทศ รวมทั้ง กลุ่ม UfC คัดค้านการใช้ข้อเสนอจาก Advisory Group เพื่อเป็นพื้นฐานในการเจรจาของ IGN เนื่องจากเห็นว่าจะส่งผลให้ประเทศสมาชิกเกิดความแตกแยกมากขึ้น และอาจนำไปสู่ภาวะ "straw poll" (การลงคะแนนเสียงโดยสมาชิกเพื่อให้เกิดการตัดสินใจในประเด็นใดประเด็นหนึ่งที่ไม่สามารถบรรลุฉันทามติ แต่ท้ายที่สุดมักจะทำให้ผลการเจรจาไม่เกิดผลในทางปฏิบัติหรือไม่เกิดผูกพันกับประเทศสมาชิก โดยเฉพาะประเทศที่ลงคะแนนเสียงคัดค้าน) ซึ่งจะยิ่งบั่นทอนกระบวนการในกรอบ IGN โดยในขั้นนี้ ที่ประชุม IGN ยังไม่สามารถบรรลุข้อสรุปเกี่ยวกับการดำเนินการต่อในลักษณะ text-based negotiation ล่าสุด เมื่อวันที่ 10 พ.ย. 2557 ประธาน UNGA ได้แต่งตั้งนาย Courtenay Rattray ออท.ผท. จาเมกา ณ นครนิวยอร์ก เป็นประธานการเจรจาในกรอบ IGN แทนนาย Zahir Tanin ออท. ผท. อัฟกานิสถาน ณ นครนิวยอร์ก ต่อไป โดยกำหนดมีการประชุมครั้งแรกของ UNGA สมัยที่ 69 ในเดือน ก.พ. 2558

1.3 นอกจากนั้น ยังมีการหารือเรื่องการปรับปรุงวิธีการทำงานของ UNSC ในกรอบ Informal Working Group on Documentation and Other Procedural Questions (IWG) ภายใต้ UNSC ซึ่งจัดตั้งเมื่อเดือนมิ.ย. 2536 โดย IWG ภายใต้การนำของประธานต่างๆ ได้ยกร่างเอกสารเกี่ยวกับการปรับปรุงวิธีการทำงานของ UNSC เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ความโปร่งใส และการมีปฏิสัมพันธ์กับองค์กรอื่นๆ ของ UN โดย UNSC ได้รับรองเอกสารดังกล่าวในลักษณะเป็น Notes by the President และล่าสุดภายใต้การเป็นประธานของอาร์เจนตินา IWG ได้มี Notes by the President อีก 4 ฉบับโดยมุ่งเพิ่มการมีส่วนร่วมของสมาชิก UNSC มากขึ้นในการร่วมยกร่างเอกสารต่างๆ ของ UNSC การหารือภายใน UNSC มากขึ้น ความต่อเนื่องของการทำงานขององค์กรย่อยของ UNSC และลำดับการกล่าวถ้อยแถลงในการประชุมของ UNSC ทั้งนี้ ประธานปัจจุบันของ IWG คือนาย Ismael Abraão Gaspar Martins ออท. ผท. แองโกลา (2 ม.ค. 2558 – ธ.ค. 2558) อย่างไรก็ตาม การทำงานของ IWG ไม่ค่อยมีความคืบหน้าเช่นเดียวกับในกรอบ IGN โดยประเทศ P5 มักจะไม่ยินยอมให้มีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะ substantive มากนัก โดยประสงค์ที่จะคงสถานะเดิมไว้ ซึ่งตนยังได้ผลประโยชน์อยู่

2. ข้อเสนอสำคัญต่างๆ เกี่ยวกับการปฏิรูป UNSC

2.1 กลุ่ม G4 (ญี่ปุ่น เยอรมนี บราซิล และอินเดีย) เสนอให้เพิ่มสมาชิกถาวรอีก 6 ประเทศ (เอเชียกับแอฟริกาภูมิภาคละ 2 ประเทศ ลาตินอเมริกากับแคริบเบียน และยุโรปตะวันตกและอื่น ๆ ภูมิภาคละ 1

ประเทศ) และ เพิ่มสมาชิกไม่ถาวรอีก 4 ประเทศ (แอฟริกา เอเชีย ลาตินอเมริกากับแคริบเบียน และ ยุโรปตะวันออก ภูมิภาคละ 1 ประเทศ) รวมเป็น 25 ประเทศ โดยสมาชิกถาวรใหม่จะยังไม่ได้รับสิทธิยับยั้ง (veto right) ในทันที แต่ขึ้นอยู่กับผลการพิจารณาของรัฐสมาชิกสหประชาชาติในอีก 15 ปี ภายหลังการเป็นสมาชิกถาวรแล้ว

2.2 กลุ่ม Uniting for Consensus (UfC) แกนนำ คือ อิตาลี สาธารณรัฐเกาหลี ปากีสถาน ตุรกี สเปน แคนาดา เม็กซิโก และอาร์เจนตินา เสนอให้เพิ่มเฉพาะสมาชิกไม่ถาวรอีก 10 ประเทศมีวาระ 2 ปี หรือมากกว่า และอาจรับเลือกตั้งซ้ำได้ โดยแบ่งตามสัดส่วนภูมิภาค (แอฟริกา 3 เอเชีย 3 ลาตินอเมริกาและแคริบเบียน 2 ยุโรปตะวันตกและอื่น ๆ 1 และยุโรปตะวันออก 1) รวมเป็น 25 ประเทศ ล่าสุด เมื่อวันที่ 15 พ.ย. 2555 กลุ่ม UfC เสนอให้มีสมาชิกไม่ถาวรที่สามารถดำรงตำแหน่งได้ถึง 6 ปี

2.3 กลุ่มแอฟริกา มีข้อเสนอคล้ายคลึงกับ G4 แต่ให้คงสิทธิยับยั้งสำหรับสมาชิกถาวรใหม่ตั้งแต่ต้น และเพิ่มสมาชิกไม่ถาวร 2 ที่นั่งสำหรับแอฟริกา รวมเป็นทั้งหมด 26 ประเทศ

2.4 กลุ่ม S5 (สวิตเซอร์แลนด์ สิงคโปร์ ลิกเตนสไตน์ คอสตาริกา และจอร์แดน) เน้นปรับปรุงวิธีการทำงาน อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบัน กลุ่ม S5 ได้ลดบทบาทลง (ประเทศหลักของกลุ่ม ยกเว้น สิงคโปร์ ได้เข้าร่วมกลุ่ม ACT ตามข้อ 2.5)

2.5 กลุ่ม Accountability, Coherence and Transparency (ACT) (สืบต่อจากกลุ่ม S5 แต่ขยายฐานสนับสนุนที่กว้างขึ้น ประกอบด้วย ออสเตรเลีย ชิลี คอสตาริกา เอสโตเนีย ฟินแลนด์ กาบอง ฮังการี ไอร์แลนด์ จอร์แดน ลิกเตนสไตน์ นิวซีแลนด์ นอร์เวย์ ปาปัวนิวกินี เปรู โปรตุเกส ซาอุดีอาระเบีย สโลวีเนีย สวีเดน สวิตเซอร์แลนด์ อุรุกวัย และมีแทนซาเนียเป็นประเทศผู้สังเกตการณ์) เน้นปรับปรุงวิธีการทำงานของ UNSC และสนับสนุนให้จำกัดการใช้สิทธิยับยั้ง (veto) ในกรณีการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ อาชญากรรมสงครามและอาชญากรรมต่อมนุษยชาติ โดยจะผลักดันข้อริเริ่มใหม่แบบอิสระ (stand-alone) และจะร่วมมือกับภาคประชาสังคม ภาควิชาการ และสถาบันรัฐสภา

2.6 กลุ่ม L.69 มีอินเดียและบาร์เบโดสเป็นแกนนำ สมาชิกประกอบด้วยประเทศกำลังพัฒนาจากภูมิภาคต่าง ๆ ที่มีท่าทีร่วมสนับสนุน 1) การขยายสมาชิกภาพทั้งแบบถาวรและไม่ถาวร 2) การมีผู้แทนเพิ่มมากขึ้นของประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งรวมถึงประเทศหมู่เกาะและประเทศขนาดเล็ก 3) การมีผู้แทนจากประเทศพัฒนาแล้วและประเทศที่มีสภาพเศรษฐกิจเปลี่ยนผ่าน 4) การปรับปรุงวิธีการทำงานของ UNSC อย่างครอบคลุม 5) การมีลักษณะของความเป็นตัวแทนของแต่ละภูมิภาคอย่างเสมอภาค และ 6) การมีกระบวนการทบทวนการปฏิรูป

2.7 กลุ่ม Caribbean Community (CARICOM) เอกสาร Caribbean Community Communiqué ซึ่งเป็นผลการประชุม Intersessional Conference of the Heads of State and Government of the Caribbean Community เมื่อ 18-19 ก.พ. 2556 ที่เซนต์โฮนแทที่ของกลุ่มที่ต้องการขยายสมาชิกภาพทั้งสมาชิกถาวรและไม่ถาวร ปรับปรุงวิธีการทำงานของ UNSC เคารพต่อท่าทีและข้อเรียกร้องอันชอบธรรมของกลุ่มแอฟริกา และให้มีที่นั่งสมาชิกไม่ถาวรเฉพาะสำหรับ Small Island Developing States (SIDs)

2.8 ไทย

1) ภาพรวม

• ไทยต้องการเห็นการปฏิรูป UNSC ที่เป็นผลจากฉันทามติ และมีเป้าหมายเพื่อให้ UNSC มีประสิทธิภาพ ความรับผิดชอบ / เชื้อถือได้ (accountability) และความโปร่งใสมากขึ้น รวมทั้งการมีส่วนร่วมที่เพิ่มขึ้นของประเทศกำลังพัฒนาขนาดกลางและขนาดเล็ก และการมีลักษณะของความเป็นตัวแทนของแต่ละภูมิภาค (geographical representation) มากขึ้น เพื่อสะท้อนสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงไป

- ไทยไม่ประสงค์ให้ประเด็นการขยายสมาชิกภาพครอบงำประเด็นสำคัญอื่นๆ โดยไม่พิจารณาเรื่องการปรับปรุงวิธีการทำงานของ UNSC และปฏิสัมพันธ์ระหว่าง UNSC กับองค์กรอื่นๆ ของ UN

- ในขั้นนี้ ไทยจะยังไม่เข้าร่วมกับกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเป็นการเฉพาะ โดยเห็นว่า เรื่องการปฏิรูป UNSC มีความซับซ้อน และประเทศต่างๆ ยังมีท่าทีแตกต่างกันมาก ดังนั้น ไทยจึงเปิดกว้างที่จะรับฟัง/พิจารณา ข้อเสนอที่สร้างสรรค์ต่างๆ สนับสนุนการรักษาสันติภาพ หรือ หลักเล็งการเผชิญหน้า และส่งเสริมการหาฉันทามติ เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

2) ข้อเสนอในการเจรจาระหว่างประเทศสมาชิก UN ในเรื่อง interim category

(1) การขยายสมาชิกภาพแบบไม่ถาวร ควรเป็น priority และไม่ควรถูกใช้เป็นตัวประกันเพื่อรอข้อตกลงด้านการขยายสมาชิกภาพทั้งหมด

(2) สำหรับการขยายสมาชิกภาพแบบถาวร ประเทศสมาชิก UN ควรกำหนด interim category สำหรับประเทศที่ต้องการเป็นสมาชิกถาวร เพื่อเปิดโอกาสให้ประเทศเหล่านั้นได้พิสูจน์ตนให้เป็นที่ประจักษ์ของประเทศสมาชิก UN ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง (เช่น อาจใช้เวลา 3-5 ปี) และหากประเทศเหล่านี้ได้รับการเลือกตั้งเข้าเป็นสมัยที่ 2 ควรจะให้โอกาสในช่วงการดำรงตำแหน่งสมัยที่ 2 หรือหลังจากนั้นในการพิจารณา (review/consider) ความเป็นไปได้ที่จะขยายสมาชิกภาพแบบถาวร โดยใช้ criteria ตามที่ประเทศสมาชิกตกลงกันไว้ก่อน ซึ่ง criteria ในการประเมินเหล่านี้ควรมาจาก text-based negotiation ระหว่างประเทศสมาชิก UN

ข้อเสนอดังกล่าวมาจากเหตุผล 3 ประการ คือ 1) การบรรลุฉันทามติเพื่อขยายสมาชิกภาพทั้งแบบถาวรและไม่ถาวรพร้อมในคราวเดียวกันเป็นเรื่องยากมาก 2) การปิดประตูสำหรับความเป็นไปได้ที่จะขยายสมาชิกถาวรในอนาคตก็เป็นเรื่องยากมากเช่นกัน และ 3) ความเห็นที่แตกต่างกันในเรื่องการขยายสมาชิกถาวรไม่ควรเป็นอุปสรรคต่อการเดินหน้าปฏิรูปในด้านอื่นๆ ให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

เกี่ยวกับเรื่องนี้ ญี่ปุ่น ในนามกลุ่ม G4 ได้เข้าพบหารือผู้บริหารของกระทรวงฯ และ ออท.พท. ณ นครนิวยอร์ก เพื่อแสดงความกังวลว่า ข้อเสนอของไทยที่มีที่นั่งพิเศษ 3-5 ปี และให้มีการทบทวนถึงความเป็นไปได้ในการขยายสมาชิกถาวร จะนำไปสู่การทบทวนแบบไม่สิ้นสุด ซึ่งจะเข้าทางกลุ่ม UfC เกี่ยวกับเรื่องนี้ ฝ่ายไทยชี้แจงว่า ข้อเสนอของไทยเป็นไปเพื่อผ่าทางตัน เพราะหากยังไม่มีทางออกที่เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายในเรื่องการขยายสมาชิกภาพ การปฏิรูป UNSC ก็คงเดินต่อไปได้ยาก

3) กรอบทวิภาคี

ญี่ปุ่น ที่ผ่านมา ไทยเคยแจ้งสนับสนุนการเป็นสมาชิกถาวรของญี่ปุ่นเพียงประเทศเดียว (แต่ มิได้รวมถึงการสนับสนุนกลุ่ม G4 ทั้งหมด)

3. ท่าทีของ P5

สหราชอาณาจักรและฝรั่งเศส สนับสนุนการเพิ่มจำนวนสมาชิก UNSC ทั้งสองประเภท และข้อเสนอของกลุ่ม G4 รวมทั้งสนับสนุนให้ประเทศในภูมิภาคแอฟริกาเป็นสมาชิกถาวร อนึ่ง ในปี 2556 ฝรั่งเศสได้มี non-paper เสนอให้ประเทศสมาชิกถาวรงดใช้สิทธิยับยั้งในกรณี mass atrocities ซึ่งประเทศกำลังพัฒนาหลายประเทศเห็นด้วยกับแนวทางดังกล่าว

รัสเซีย เห็นว่า การขยายสมาชิกภาพไม่ควรทำให้ UNSC โห่ใหญ่เกินไป (ไม่ควรเกิน 20 ประเทศ) เพื่อประสิทธิภาพในการทำงาน และจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อสิทธิยับยั้งที่มีอยู่

จีน มีท่าทีค่อนข้างคล้อยไปทางกลุ่ม UfC และคัดค้านญี่ปุ่นเป็นสมาชิกถาวร นอกจากนี้ การปฏิรูป UNSC ที่ไม่เพิ่มผู้แทนจากทวีปแอฟริกาจะไม่ได้รับการสนับสนุนจากจีน

สหรัฐฯ ไม่เห็นด้วยกับการให้สมาชิกถาวรใหม่มีสิทธิยับยั้ง และเน้นการมีประสิทธิภาพของ UNSC โดยการเพิ่มสมาชิกต้องไม่มากเกินไป ซึ่งการพิจารณาสมาชิกถาวรใหม่จะต้องคำนึงถึงคุณสมบัติที่เหมาะสม มิใช่พื้นฐานของการเป็นตัวแทนภูมิภาคเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้ สหรัฐฯ สนับสนุนญี่ปุ่นและอินเดียเป็นสมาชิกถาวร

ทั้งนี้ นอกจากท่าทีที่แตกต่างกันของประเทศสมาชิกสหประชาชาติแล้ว สาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้การปฏิรูป UNSC ไม่เกิดความคืบหน้าคือ ประเทศ P5 ยังมีได้แสดงความกระตือรือร้นที่จะผลักดันให้การปฏิรูปเกิดผลเป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง

กองสันติภาพ ความมั่นคงและการลดอาวุธ
กรมองค์การระหว่างประเทศ
10 กุมภาพันธ์ 2558

ประเด็นเรื่องสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

ประเด็นด้านการรักษาสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศ ที่อยู่ในความสนใจของประชาคมระหว่างประเทศในขณะนี้ ประกอบด้วย

- การต่อต้านการก่อการร้าย โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับ Foreign Terrorist Fighters
- สถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างประเทศ ที่ยืดเยื้อ อาทิ สถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง (อิสราเอล – ปาเลสไตน์ / ซีเรีย / ลิเบีย / อิรัก) และภูมิภาคอื่นๆ (ยูเครน)

ประเด็นอื่นๆ ที่อยู่ในความสนใจของประชาคมระหว่างประเทศ และไทยสนใจผลักดัน ประกอบด้วย

- การลดและไม่แพร่ขยายอาวุธนิวเคลียร์ โดยเฉพาะการปฏิบัติตามข้อมติ UNSC 1540 ด้านการไม่แพร่ขยายอาวุธ และการขับเคลื่อนการลดอาวุธในกรอบ NPT (Nuclear Non-Proliferation Treaty) รวมถึงข้อริเริ่มเกี่ยวกับผลกระทบด้านมนุษยธรรมของอาวุธนิวเคลียร์
- การมีผลใช้บังคับของสนธิสัญญาว่าด้วยการค้าอาวุธ
- การเก็บกู้ทุ่นระเบิดสังหารบุคคล และการดูแลผู้ประสบภัย
- การปกป้อง และส่งเสริมบทบาทของสตรีในบริบทของการรักษาสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศ

คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (United Nations Security Council – UNSC) เป็นหนึ่งในหน่วยงานหลักของ UN ด้านการธำรงสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ โดยมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งโดยสันติวิธี นอกจากนี้ ประเด็นด้านการรักษาสันติภาพ และความมั่นคงได้รับการพิจารณาในกลไกอื่นๆ ทั้งในและนอกเวทีสหประชาชาติ เช่น คณะกรรมการ 1 และ 4 ของที่ประชุมเต็มคณะสมัชชาสหประชาชาติ Conference on Disarmament และกรอบสนธิสัญญาระหว่างประเทศต่างๆ เช่น Arms Trade Treaty และ Mine Ban Convention

นอกจากนี้ UNSC มีแนวโน้มที่จะอภิปรายในประเด็นอื่นๆ เพิ่มขึ้นจากประเด็นความมั่นคงรูปแบบเดิม (traditional security issues) เช่น ประเด็นสิทธิมนุษยชน การพัฒนา สิทธิสตรี เป็นต้น อย่างไรก็ตาม หลายประเทศเห็นว่า UNSC ไม่ควรมีบทบาทและพิจารณาประเด็นที่คาบเกี่ยวหรือประเด็นที่อาจจะทำให้เกิดการก้าวล่วงภารกิจ/บทบาทขององค์กรอื่นๆ

สำหรับประเทศไทย เห็นว่าการป้องกัน และแก้ไขปัญหาความขัดแย้งจะต้องมองภาพรวม และให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่ยั่งยืน การส่งเสริม และคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และการแก้ไขปัญหาที่รากหญ้า ซึ่งไทยเชื่อมั่นว่า ด้วยประสบการณ์ และความร่วมมือกับสหประชาชาติที่ยาวนาน กอปรกับการที่ไทยเป็นประเทศสายกลาง ไทยจะสามารถแสดงบทบาทที่สร้างสรรค์ และสามารถเป็นสะพานเชื่อมโยงประเทศที่มีความเห็นแตกต่างกัน และระหว่างประเทศกำลังพัฒนากับประเทศพัฒนาแล้ว ในเวทีระหว่างประเทศ ดังนั้น ไทยจึงลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกไม่ถาวรของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ วาระปี ค.ศ. 2017-2018

กองสันติภาพ ความมั่นคง และการลดอาวุธ

กรมองค์การระหว่างประเทศ

11 กุมภาพันธ์ 2558

สาธารณรัฐเบลารุส (Republic of Belarus)

- เป็นสมาชิกสหภาพเศรษฐกิจยูเรเชีย (Eurasian Economic Union – EAEU หรือ EEU) ซึ่งยังประกอบด้วยอาร์มีเนีย คาซัคสถาน และรัสเซีย EAEU พัฒนามาจากสหภาพศุลกากรเบลารุส คาซัคสถาน และรัสเซีย
- เบลารุสให้ความสำคัญกับรัสเซียในฐานะมิตรประเทศที่ใกล้ชิดที่สุด เนื่องจากต้องพึ่งพารัสเซีย ทั้งด้านเศรษฐกิจ การค้า และพลังงาน
- เบลารุสมีปัญหากลักรุดด้านสิทธิมนุษยชน ประชาธิปไตย และการเลือกตั้งที่ไม่โปร่งใส จึงถูกสหภาพยุโรป และสหรัฐฯ ดำเนินมาตรการคว่ำบาตรต่อองค์กร และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีส่วนในการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างรุนแรง การกดขี่ทางการเมือง และการบ่อนทำลายประชาธิปไตย

ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่	207,600 ตร. กม. (ประมาณร้อยละ 40 ของไทย)	ประธานาธิบดี	นายอเล็กซานเดอร์ ลูคาเชนโก (Alexander Lukashenko)
เมืองหลวง	กรุงมินสค์ (Minsk)	นายกรัฐมนตรี	นายอันเดร โคเบียคอฟ (Andrei Kobaykov)
ประชากร	9.6 ล้านคน (ไทย 67.6 ล้านคน)	รพว.กต.	นายลาดีมีร์ มาเคอี (Maksim Mazhurek)
ภาษาราชการ	เบลารุส รัสเซีย	วันชาติ	3 กรกฎาคม
ศาสนา	ออร์ทอดอกซ์ตะวันออก (80%) อื่นๆ (โรมันคาทอลิก โปรเตสแตนต์ ยิว และอิสลาม) (20%)	วันสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทย	21 กรกฎาคม 2535

ข้อมูลเศรษฐกิจ (2557)

GDP	150.4 พันล้าน USD (ไทย 378 พันล้าน USD)	สกุลเงิน	เบลารุส รูเบิล (2 เบลารุส รูเบิล เท่ากับ 0.002 บาท ณ วันที่ 18 ก.พ. 2558)
GDP per Capita	16,100 USD (ไทย 5,510 USD)	อัตราเงินเฟ้อ	ร้อยละ 19 (ไทย ร้อยละ 2.1)
Real GDP Growth	ร้อยละ 2.1 (ไทย ร้อยละ 1.0)		
ทรัพยากรสำคัญ	ป่าไม้ ถ่านหิน		
อุตสาหกรรมหลัก	เครื่องจักรและอุปกรณ์ตัดโลหะ อุปกรณ์ทางเกษตรกรรม ยานยนต์ เคมีภัณฑ์ ปุ๋ย สิ่งทอ		
สินค้าส่งออกที่สำคัญ	แร่ธาตุ เครื่องจักรและอุปกรณ์ เคมีภัณฑ์และยาง อาหาร		
ตลาดส่งออกที่สำคัญ	รัสเซีย ยูเครน เนเธอร์แลนด์ โปแลนด์ เยอรมนี		
สินค้านำเข้าที่สำคัญ	แร่ธาตุ เครื่องจักรและอุปกรณ์ เคมีภัณฑ์และยาง อาหาร		
ตลาดนำเข้าที่สำคัญ	รัสเซีย เยอรมนี ยูเครน โปแลนด์ อิตาลี สหรัฐฯ		

สถิติที่สำคัญไทย-เบลารุส (2557)

มูลค่าการค้าไทย-เบลารุส	78.08 ล้าน USD (ไทยส่งออก 18.09 ล้าน USD นำเข้า 59.99 ล้าน USD ขาดดุลการค้า 41.90 ล้าน USD) ปี 2556 มีมูลค่าการค้า 89.50 ล้าน USD
สินค้าส่งออกของไทย	ยางพารา ผลิตภัณฑ์ยาง ผ้าปักและผ้าลูกไม้ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ผลไม้กระป๋องและแปรรูป อัญมณีและเครื่องประดับ กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ
สินค้านำเข้าจากเบลารุส	ปุ๋ยและยากำจัดศัตรูพืชและสัตว์ สินแร่โลหะอื่นๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่ง ทองคำ
การลงทุน	ไม่ปรากฏการลงทุนของไทยในเบลารุส และการลงทุนของเบลารุสในไทย
การท่องเที่ยว	ปี 2557 มีนักท่องเที่ยวเบลารุสมาไทย 13,309 คน (ปี 2556 จำนวน 11,335 คน)
คนไทยในเบลารุส	มี 5 คน เป็นพนักงานภาคเอกชน
สำนักงานของไทยในเบลารุส	ไม่มี (สอท. ณ กรุงมอสโก มีเขตอาณาครอบคลุมเบลารุส) โดยไทยกำลังอยู่ระหว่างดำเนินการเปิด สกม.ประจำกรุงมินสค์
สำนักงานของเบลารุสในไทย	ไม่มี (สอท. เบลารุสประจำเวียดนาม เขตอาณาครอบคลุมประเทศไทย)

๑. การประเมินความสัมพันธ์ทวิภาคีไทย-เบลารุส

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเบลารุสยังเหินห่าง การปฏิสัมพันธ์กันยังน้อยในทุกระดับ และจำกัดอยู่เพียงด้านการค้า และการท่องเที่ยว ส่วนหนึ่ง เนื่องจากเบลารุสยังดำเนินนโยบายต่างประเทศไม่เปิดกว้าง โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับต้นกับรัสเซีย และประเทศที่เคยเป็นส่วนหนึ่งของอดีตสหภาพโซเวียต ส่วนในเอเชีย เบลารุสให้ความสำคัญกับประเทศที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองร่วมกัน ได้แก่ จีน และเวียดนาม นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยอื่นๆ เช่น ปัญหาภาพลักษณ์ด้านการปกครองแบบเผด็จการและสิทธิมนุษยชนของเบลารุส ศักยภาพด้านเศรษฐกิจที่ยังต่ำของเบลารุส อุปสรรคด้านภาษา เป็นต้น ดังนั้น ตลอดระยะเวลา ๒๓ ปีของความสัมพันธ์ทางการทูต ทั้งสองประเทศยังไม่มี การแลกเปลี่ยนการเยือนในระดับสูง มีเพียงการเยือนจากฝ่ายเบลารุสในระดับรองนายกรัฐมนตรี ๓ ครั้ง และ รมช. กต. ๒ ครั้ง ส่วนฝ่ายไทยมีเพียงการเดินทางไปเยือนพระราชสาส์นของเอกอัครราชทูตไทยประจำเบลารุส (ถิ่นพำนัก ณ กรุงมอสโก) อย่างไรก็ตาม เบลารุสกระตือรือร้นที่จะเพิ่มพูนความสัมพันธ์ กับไทย โดยเคยผลักดันให้มีการแลกเปลี่ยนการเยือนในระดับสูง และการประชุมหารือระหว่าง กต.ไทย กับ กต.เบลารุส ในปี ๒๕๕๗ แต่ฝ่ายไทยไม่พร้อม จึงขอเลื่อนออกไปก่อน

๒. เป้าหมายปัจจุบันในการพัฒนาความสัมพันธ์ไทย-เบลารุส

๒.๑ สิ่งที่ไทยต้องการจากเบลารุส

- พัฒนาความสัมพันธ์ทวิภาคีโดยรวม และส่งเสริมความร่วมมือในสาขาที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน โดยเฉพาะด้านการค้า ทั้งนี้ เบลารุสเป็นสมาชิกของสหภาพเศรษฐกิจยูเรเชีย^๑ ซึ่งถือเป็นตลาดใหม่ที่มีศักยภาพของไทยในยุโรปตะวันออก

๒.๒ สิ่งที่เบลารุสต้องการจากไทย

- กระชับความสัมพันธ์กับไทยในระดับรัฐบาล โดยผลักดันให้มีการแลกเปลี่ยนการเยือนในระดับสูง การจัดประชุมกลไกการหารือต่าง ๆ และการเปิดสถานกงสุลกิตติมศักดิ์ในเมืองหลวงของแต่ละฝ่าย
- ผลักดันความร่วมมือด้านการทหารกับไทย โดยเน้นการเสนอขายอาวุธยุทโธปกรณ์
- ส่งเสริมเศรษฐกิจสัมพันธ์กับไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขยายตลาดสินค้าเบลารุสในไทย อาทิ ปุ๋ยโปแตช ยางรถยนต์ รถบรรทุก และรถแทรกเตอร์

๓. ภาพรวมความสัมพันธ์ไทย-เบลารุส

๓.๑ ด้านการเมือง

- ไทยและเบลารุสได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๓๕ ทั้งสองฝ่ายยังมิได้เปิดสถานเอกอัครราชทูตในเมืองหลวงของกันและกัน โดยฝ่ายไทยมอบหมายให้

^๑ จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๑ ม.ค. ๒๕๕๘ โดยพัฒนามาจากสหภาพศุลกากรเบลารุส คาซัคสถาน และรัสเซีย ต่อมาอาร์เมเนียได้เข้าร่วมเป็นสมาชิก มีประชากรรวมกันประมาณ ๑๗๖ ล้านคน

สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมอสโก มีเขตอาณาครอบคลุมเบลารุส ในขณะที่ฝ่ายเบลารุสมอบหมายให้สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงฮานอย มีเขตอาณาครอบคลุมประเทศไทย ทั้งนี้ ทั้งสองฝ่ายอยู่ระหว่างการสรรหาบุคคลที่เหมาะสมเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกงสุลกิตติมศักดิ์ในเมืองหลวงของกันและกัน

๓.๒ ด้านเศรษฐกิจ

- ในปี ๒๕๕๗ การค้าระหว่างไทยกับเบลารุสมียอดรวม ๓๘.๐๘ ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยไทยส่งออก ๑๘.๐๙ ล้านดอลลาร์สหรัฐ นำเข้า ๕๙.๙๙ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขาดดุล ๔๑.๘๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ สินค้าออกที่สำคัญของไทย ได้แก่ ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยาง ผ้าปักและผ้าลูกไม้ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ผลไม้กระป๋องและแปรรูป อัญมณีและเครื่องประดับ ส่วนสินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ ปุ๋ยและยากำจัดศัตรูพืชและสัตว์ สินแร่โลหะอื่นๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่ง ทองคำ

- ไม่ปรากฏข้อมูลด้านการลงทุนระหว่างกัน

- ในปี ๒๕๕๗ มีนักท่องเที่ยวเบลารุสเดินทางมาประเทศไทย ๑๓,๓๐๙ คน เพิ่มขึ้น ๑,๙๗๔ คน จากในปี ๒๕๕๖ ซึ่งมีจำนวน ๑๑,๓๓๕ คน

๓. การหารือระหว่างนายจุลพงษ์ โนนศรีชัย ผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (ในขณะนั้น) กับ นาย Sergei Aleinik รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเบลารุส (ในขณะนั้น)

ในการเยือนไทยระหว่างวันที่ ๒๕-๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ นาย Sergei Aleinik รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเบลารุส (ในขณะนั้น) ได้พบหารือกับนายจุลพงษ์ โนนศรีชัย ผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ ผลการหารือที่สำคัญสรุปได้ ดังนี้

การกระชับความสัมพันธ์ทวิภาคี

- ฝ่ายเบลารุสได้เชิญรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเยือนเบลารุสอย่างเป็นทางการในโอกาสเดินทางไปประเทศในภูมิภาคยุโรป

- ทั้งสองฝ่ายสนับสนุนให้มีการหารือภายใต้พิธีสารว่าด้วยการปรึกษาหารือระหว่างกระทรวงการต่างประเทศไทยกับกระทรวงการต่างประเทศเบลารุส และการจัดทำ คดล. เพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านต่างๆ อาทิ การค้า การส่งเสริมและคุ้มครองลงทุน การยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางทูตและราชการ

ความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่

ฝ่ายเบลารุสสนใจที่จะส่งออก และเข้ามาลงทุนด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่ในไทย เนื่องจากเป็นผู้ส่งออกแร่โปแตชรายใหญ่ของโลก และมีเทคโนโลยีระดับสูงในการทำเหมืองแร่ จึงมีความพร้อมที่จะขยายความร่วมมือกับไทยในด้านนี้

การเปิดสถานกงสุลกิตติมศักดิ์

ฝ่ายไทยเสนอให้ทั้งสองฝ่ายเปิดสถานกงสุลกิตติมศักดิ์ในเมืองหลวงของกันและกัน โดยขอให้ฝ่ายเบลารุสแนะนำบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมให้ฝ่ายไทยพิจารณา ในขณะเดียวกัน ฝ่ายไทยจะแนะนำบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมให้ฝ่ายเบลารุสพิจารณาเช่นกัน

การขอเสียงและแลกเปลี่ยนในเวทีระหว่างประเทศ

ฝ่ายไทยขอให้ฝ่ายเบลารุสสนับสนุนไทยในการสมัครเป็นสมาชิกไม่ถาวรของ UNSC วาระปี ๒๕๖๐-๒๕๖๑ ซึ่งฝ่ายเบลารุสรับที่จะนำเรื่องให้เมืองหลวงพิจารณา

นอกจากนี้ นาย Sergei Aleinik ยังได้เข้าเยี่ยมคารวะและหารือข้อราชการกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และรองประธานหอการค้าแห่งประเทศไทย ทั้งสองฝ่ายได้หารือกันเกี่ยวกับการเปิดสถานกงสุล

กิตติมศักดิ์เบลารุสในประเทศไทย ศักยภาพด้านอุตสาหกรรมของเบลารุส การจัดทำความตกลงว่าด้วยความร่วมมือระหว่างสภาพการค้าของทั้งสองประเทศ และความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ประเด็นหารือ

๑. กล่าวนำ

- ยินดีที่ได้พบหารือกับ ส.ส. เบลารุส และหารือเกี่ยวกับแนวทางในการส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างสองประเทศภาคินิติบัญญัติของทั้งสองประเทศ
- สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนการเยือน และการพบหารือในทุกระดับตามโอกาสที่เหมาะสม
 - Welcome the opportunity to meet with Belarusian members of Parliament today and to discuss how to promote Thai-Belarusian relations and cooperation.
 - Support exchanges of visits and meetings at all levels on appropriate occasions

๒. การลงนามความตกลงระหว่างไทยกับเบลารุสว่าด้วยการยกเว้นตรวจลงตรา นสด. ทูตและราชการ

- ยินดีที่ทั้งสองประเทศเพ่งลงนามความตกลงดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๒ มี.ค. ๒๕๕๘ ที่กรุงเทพฯ (นายดอน ปรมดีวินัย รมช. กต. เป็นผู้ลงนามฝ่ายไทย และนาย Valery Sadokho ออท. เบลารุส/ ปทท. ถิ่นพำนัก ณ กรุงฮานอย เป็นผู้ลงนามฝ่ายเบลารุส) นับเป็นความตกลงระดับรัฐบาลบับแรกของทั้งสองประเทศ และ เป็นก้าวสำคัญในการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนการเยือนระดับรัฐบาล ดังนั้น ขอให้ทั้งสองฝ่ายเร่งดำเนินการตาม กระบวนการภายในเพื่อให้ความตกลงฯ มีผลใช้บังคับโดยเร็ว

- Welcome the signing on 12 March 2014 of the Agreement Between Thailand and Belarus on Visa Exemption for Holders of Diplomatic and Official Passports. It is the first governmental agreement between the two countries and, therefore, marks an important step in promoting exchanges of visits at the government level. Urge both sides to expedite their domestic procedures so that the Agreement will come into force soonest.

๓. การค้าและการลงทุน

- ประเทศไทยต้องการเพิ่มพูนเศรษฐกิจสัมพันธ์กับเบลารุส ปัจจุบัน ภาคเอกชนไทยสนใจที่จะกระจายการค้าและการลงทุนไปยังตลาดใหม่ ๆ รวมทั้งกลุ่มประเทศเครือรัฐเอกราช (CIS) ด้วย
- อาจเชิญชวนฝ่ายเบลารุสให้จัดคณะผู้แทนการค้ามาไทยหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้านานาชาติ ซึ่งมีจัดขึ้นในไทยทุกปี เพื่อประชาสัมพันธ์ประเทศและสินค้าเบลารุสให้เป็นที่รู้จัก
- Thailand wants to enhance economic relations with Belarus. Nowadays, the Thai private sector is interested in diversifying their trade and investments in new markets, including the CIS.
- Encourage Belarus to send trade missions to Thailand or participate in international trade fairs organized in Thailand every year in order to promote the country and its products.

๔. การเปิดสถานกงสุลกิตติมศักดิ์ (สกม.) และการแต่งตั้งกงสุลกิตติมศักดิ์ (กสม.) ของแต่ละฝ่าย

- การเปิด สกม. ณ กรุงมินสก์ และการแต่งตั้งนาย Ivan Chura เป็น กสม. ณ กรุงมินสก์ แจ้งว่า ขณะนี้กระทรวงการต่างประเทศกำลังปรับปรุงแก้ไขระเบียบว่าด้วยการแต่งตั้ง และหน้าที่ของ กสม. คาดว่า น่าจะแล้วเสร็จในไม่ช้า เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบต่อไป
- การเปิด สกม.เบลารุส/ ปทท. และการแต่งตั้ง กสม.เบลารุส/ ปทท. แจ้งว่า รัฐบาลไทยสนับสนุนการขอเปิดสกม.เบลารุส/ ปทท. เพื่อเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างกัน

หากรัฐบาลเบลารุสสรรหาบุคคลที่จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง กสม.เบลารุส/ ปทท.ได้แล้ว ขอให้แจ้งฝ่ายไทยทราบในโอกาสแรก เพื่อดำเนินการตามกระบวนการต่อไป

- Opening of Royal Thai Honorary Consulate-General in Minsk and Appointment of Mr. Ivan Chura as Thai Honorary Consul-General in Minsk - Inform that the Ministry of Foreign Affairs is now revising the Regulations governing the Appointment and Functions of Honorary Consular Officers of Thailand. It is expected to be completed soon. Once completed, we will submit the matters to the Cabinet for approval.

- Opening of Honorary Consulate-General of Belarus in Thailand and Appointment of its Honorary Consul-General - Will support the Belarusian request to open an Honorary Consulate-General in Thailand. It will serve as another channel of promoting bilateral relations and cooperation. If the Belarusian Government has decided on the person to be appointed as its Honorary Consul-General in Thailand, kindly notify us of the nomination at the earliest opportunity so that we can proceed with the request.

ญี่ปุ่น (Japan)

- ญี่ปุ่นเป็นผู้ลงทุนรายใหญ่ที่สุดของไทย ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น หรือ JTEPA มีผลบังคับใช้เมื่อ ๑ พ.ย. ๒๕๕๐ นอกจากนี้ ทั้งสองประเทศยังมีความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน-ญี่ปุ่น หรือ AJCEP ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อ ๑ ธ.ค. ๒๕๕๑ สำหรับญี่ปุ่น และเมื่อ ๑ มิ.ย. ๒๕๕๒ สำหรับไทย
- กรอบยุทธศาสตร์ของไทยต่อญี่ปุ่นในปี ๒๕๕๘ ได้แก่
 - (๑) ให้ไทยมีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์สำหรับญี่ปุ่นทั้งด้านการเมือง ความมั่นคง และเศรษฐกิจ
 - (๒) ให้ยุทธศาสตร์ระดับภูมิภาคของญี่ปุ่นเป็นประโยชน์ต่อไทยและการพัฒนาภูมิภาค
 - (๓) เน้นการเป็นหุ้นส่วนที่เท่าเทียมกัน
 - (๔) ขยายความสัมพันธ์ด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม พลังงาน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการจัดการภัยพิบัติ
 - (๕) มุ่งแก้ไขปัญหาสังคม โดยเฉพาะปัญหาด้านการค้ำมนุษย์
 - (๖) ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจระหว่างประชาชน

ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่	๓๗๗,๙๓๐ ตารางกิโลเมตร (๐.๗๖ เท่าของไทย)	ประมุข	สมเด็จพระจักรพรรดิอะกิฮิโตะ (Emperor Akihito)
เมืองหลวง	กรุงโตเกียว	นรม.	นายชินโซ อะเบะ (Shinzō Abe)
ประชากร	๑๒๗.๑ ล้านคน	รพ.กต.	นายฟูมิโอะ คิชิดะ (Fumio Kishida)
ภาษาราชการ	ภาษาญี่ปุ่น	วันชาติ	๒๓ ธันวาคม (ตรงกับวันประสูติของสมเด็จพระจักรพรรดิองค์ปัจจุบัน)
ศาสนา	มีผู้นับถือศาสนาร้อยละ ๓๙ โดยนับถือพุทธและชินโตประมาณร้อยละ ๓๗ ศาสนาคริสต์ประมาณร้อยละ ๑ และอื่น ๆ ร้อยละ ๑	วันสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทย	๒๙ ก.ย. ๒๔๓๐ (ปัจจุบันครบ ๑๒๗ ปี)

ข้อมูลเศรษฐกิจญี่ปุ่น

Real GDP	๔.๘ ล้านล้าน USD (ไทย: ๓.๘ แสนล้าน USD)	สกุลเงิน	๑๒๑.๑๖ เยน / ๑ USD (๒๗.๔๑ บาท/ ๑๐๐ เยน)
GDP per Capita	๓๗,๕๐๐ USD (ไทย: ๕,๖๐๐ USD)	เงินทุนสำรองระหว่างประเทศ	๑.๒๖ ล้านล้าน USD / (ไทย: ๑.๗๒ แสนล้าน USD)
Real GDP Growth	ร้อยละ ๐.๙ (ไทย: ร้อยละ ๑)	อัตราเงินเฟ้อ	ร้อยละ ๒.๗ (ไทย: ร้อยละ ๒.๑)
Current Account Balance (ดุลบัญชีเดินสะพัด)	๔.๕ หมื่นล้าน USD (ไทย: ๑๐.๙ ล้าน USD)	อัตราการค้าว่างงาน	ร้อยละ ๓.๗ (ไทย: ร้อยละ ๐.๗)
อุตสาหกรรมหลัก	รถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า คอมพิวเตอร์	หนี้สาธารณะ	ร้อยละ ๒๔๕.๑ ของ GDP (ไทย: ร้อยละ ๔๗.๙)
สินค้าส่งออกที่สำคัญ	รถยนต์ เหล็กและเหล็กกล้า ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ชิ้นส่วนรถยนต์ และเครื่องยนต์		
ตลาดส่งออกที่สำคัญ	สหรัฐฯ จีน เกาหลีใต้ ไต้หวันฮ่องกง (ไทย ลำดับที่ ๖)		
สินค้านำเข้าที่สำคัญ	น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ เครื่องนุ่งห่มและของตกแต่ง ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม และถ่านหิน		
ตลาดนำเข้าที่สำคัญ	จีน สหรัฐฯ ออสเตรเลีย ชาติอาณัติและจีน		

สถิติที่สำคัญไทย-ญี่ปุ่น (ปี ๒๕๕๗)

มูลค่าการค้าไทย-ญี่ปุ่น	ญี่ปุ่นเป็นคู่ค้าลำดับที่ ๒ ของไทยรองจากจีน มีมูลค่าการค้ารวม ๑.๘๖ ล้านล้านบาท ลดลงร้อยละ ๓.๙ จากปีก่อนหน้า ไทยขาดดุลการค้า ๔.๖ แสนล้านบาท (ไทยส่งออก ๗.๐ แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๔ นำเข้า ๑.๒ ล้านล้านบาท ลดลงร้อยละ ๗.๖)
สินค้าส่งออกของไทย	(๑) รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ (๒) เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ (๓) เม็ดพลาสติก (๔) ไม้แปรรูป (๕) เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ
สินค้านำเข้าจากญี่ปุ่น	(๑) เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ (๒) เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ (๓) ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ (๔) เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ (๕) เคมีภัณฑ์
การลงทุนจากญี่ปุ่นมาไทย	ญี่ปุ่นเป็นนักลงทุนอันดับ ๑ โดยโครงการลงทุนของญี่ปุ่นที่ยื่นคำขอต่อ BOI มี ๖๗๒ โครงการ มูลค่า ๒.๙๓ แสนล้านบาท จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ ๑๙.๖ และ ๓.๗ ตามลำดับ
การท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นมาไทย ๑,๒๖๕,๓๐๗ คน (เป็นอันดับ ๔ รองจากจีน มาเลเซีย และรัสเซีย) ลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ ๑๗.๖๕ และนักท่องเที่ยวไทยไปญี่ปุ่น ๖๕๗,๖๐๐ คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ ๔๕ เพิ่มขึ้นต่อเนื่องตั้งแต่ญี่ปุ่นยกเว้นวีซ่าให้ไทยเมื่อ ๑ ก.ค. ๒๕๕๖
คนไทยในญี่ปุ่น	๔๐,๑๓๐ คน (สถิติ ณ พ.ค. ๒๕๕๗) เป็นแรงงาน ๒,๙๑๐ คน นักเรียน ๒,๕๔๒ คน และนักโทษ ๓๕ คน
คนญี่ปุ่นในไทย	๕๙,๒๗๐ คน (เฉพาะที่ลงทะเบียนเป็นทางการ) เป็นนักโทษ ๑๐ คน (ส่วนใหญ่จากคดีอาชญากรรม)
สำนักงานของไทยในญี่ปุ่น	โตเกียว (สอท.) โอซากา (สกก.) นาโงยา นาฮา (กงสุลกิตติมศักดิ์) ฟุกุโอกะ อิโรชิม่า (สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ)
สำนักงานของญี่ปุ่นในไทย	กรุงเทพฯ (สอท.) เชียงใหม่ (สกก.)

สถานะ ณ วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘

ข้อมูลประกอบการหารือ

การหารือระหว่างนายสุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ในฐานะหัวหน้าคณะผู้แทนกับประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ กับ นายซุนนิชิ สุกุชิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรญี่ปุ่น ณ กรุงเทพมหานคร สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

๑. เกร็ดความรู้เกี่ยวกับนายซุนนิชิ สุกุชิ

- นายซุนนิชิ สุกุชิเป็นนักการเมืองญี่ปุ่นที่มีประสบการณ์สูงทั้งภายในประเทศและในเวทีระหว่างประเทศ ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ๘ สมัย และเคยดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการการค้าต่างประเทศ คณะกรรมการด้านสาธารณสุข แรงงานและสวัสดิการของรัฐสภา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการ

๒. กลุ่มมิตรภาพรัฐสภาไทย - ญี่ปุ่น

- นายกรัฐมนตรีได้พบกับกลุ่มมิตรภาพรัฐสภาไทย - ญี่ปุ่น เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ในโอกาสการเยือนญี่ปุ่น ซึ่งฝ่ายญี่ปุ่นได้รับทราบความก้าวหน้าของกระบวนการปฏิรูปทางการเมืองในไทยและยืนยันความร่วมมือระหว่างรัฐสภาของสองฝ่าย รวมถึงส่งเสริมการแลกเปลี่ยนระหว่างสมาชิกรัฐสภารุ่นใหม่
- กลุ่มมิตรภาพนี้จัดตั้งขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อปี ๒๕๔๔ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความร่วมมือ ศึกษาแลกเปลี่ยนข่าวสารในแวดวงรัฐสภา และแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างกันอย่างสม่ำเสมอ
- พรรค LDP และพรรคประชาธิปไตยญี่ปุ่น หรือ DPJ ซึ่งเป็นพรรคฝ่ายค้าน ต่างจัดตั้งกลุ่มมิตรภาพรัฐสภาไทย - ญี่ปุ่น โดยสมาชิกกลุ่มฯ ของพรรค LDP มี ๑๔ คน และมีนายชิโอะสะเคิ เป็นประธาน สมาชิกกลุ่มฯ ประกอบด้วยบุคคลสำคัญ เช่น นายยะสุโอะ ฟุคุดะ อดีต นรม. / นายมะสะฮิโอะ โคมุระ อดีต รมว.กต. / นายสะตะคะซุ ทะนิกะเคิ ประธานผู้บริหารพรรค LDP / นายทะโร โคโนะ รองประธานผู้บริหารพรรค LDP / นายโนะบุทะคะ มะชิมุระ อดีต รมว.กต. ซึ่งล้วนเป็นพันธมิตรที่สำคัญของไทย
- กลุ่มมิตรภาพรัฐสภาไทย - ญี่ปุ่น พรรคเสรีประชาธิปไตย เป็นมิตรสำคัญของไทย ที่ผ่านมามีการแลกเปลี่ยนกิจกรรมการเยือนระหว่างกันเป็นประจำทุกปีแทบจะไม่เคยว่างเว้น

๓. ภาพรวมสถานะความสัมพันธ์ไทย - ญี่ปุ่น

- เดิมญี่ปุ่นแสดงท่าทีไม่เห็นด้วยกับการควบคุมอำนาจของ คสช. แต่เมื่อมีการแต่งตั้ง นรม. ตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๕๗ เป็นต้นมา ญี่ปุ่นก็เปลี่ยนท่าทีหันกลับมาปฏิบัติสัมพันธ์กับไทยตามปกติเพราะต้องการรักษาผลประโยชน์ของภาคเอกชนญี่ปุ่นในไทย และห่วงเกรงว่าเงินจะขยายอิทธิพลทางการเมือง การทหาร และเศรษฐกิจแล้วตัดทอนโอกาสทางเศรษฐกิจของญี่ปุ่น ซึ่งมีการแข่งขันกับจีนในการส่งออกระบบโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ในภูมิภาคที่เข้มข้นมากขึ้น นอกจากนี้ ญี่ปุ่นมองว่าเงินเป็นภัยคุกคามด้านความมั่นคงและการทหารต่อญี่ปุ่นและภูมิภาค
- นายกรัฐมนตรีชินโซ อาเบะ เยือนไทยเมื่อ ๑๖ - ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ และภายใต้รัฐบาลปัจจุบัน ได้มีการหารือทวิภาคีระดับนายกรัฐมนตรีแล้ว ๔ ครั้ง คือ เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ ในห้วงการประชุมผู้นำ ASEM ครั้งที่ ๑๐ ที่นครมิลาน เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ในห้วงการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๒๕ ที่กรุงเนปิดอว์ เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ในโอกาสที่นายกรัฐมนตรีเดินทางเยือนญี่ปุ่นอย่างเป็นทางการ และเมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๘ ที่เมืองเซนต์ไดในโอกาสการประชุม Third World Conference on Disaster Risk Reduction (3WCDDR)
- ล่าสุดในการพบหารือทวิภาคีระหว่างนายกรัฐมนตรีกับนายกรัฐมนตรีญี่ปุ่นในห้วงการประชุม 3WCDDR ไทยได้ผลักดันต่อเนื่องให้มีการเปิดตลาดสินค้าเกษตรภายใต้ Japan-Thailand Economic Partnership Agreement (JTEPA) โดยเร็ว และขอให้ฝ่ายญี่ปุ่นจริงจังเรื่องการพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย

นอกจากนี้ ในเรื่องระบบราง ทั้งสองฝ่ายได้ย้าให้มีการประชุมคณะทำงานระดับรัฐมนตรีเพื่อขับเคลื่อน รายละเอียดความร่วมมือต่อไป และฝ่ายญี่ปุ่นได้ผลักดันให้ไทยยกเลิกมาตรการเงื่อนไขต่อสินค้าอาหารจากสาม จังหวัดที่ได้รับผลกระทบจากสารกัมมันตรังสี (มียะกิ ฟุกุชิมะ กุมมะ)

- ญี่ปุ่นมีแนวโน้มจะใช้รูปแบบการลงทุน “ไทย + ๑” คือการใช้ไทยเป็นฐานในการลงทุนและขยายการลงทุนไปยังประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อกระจายความเสี่ยงจากสถานการณ์การเมือง ค่าแรงของไทยที่เพิ่มสูงขึ้น และการเกิดภัยธรรมชาติ รวมถึงปัญหาเศรษฐกิจที่ส่งผลให้อุปสงค์ของผู้บริโภคลดลง โดยญี่ปุ่นส่งเสริมให้ SMEs และธุรกิจท้องถิ่นของญี่ปุ่นมาลงทุนมากขึ้น จึงได้แสดงความห่วงกังวลต่อการปรับระเบียบส่งเสริมการลงทุนของไทย เพื่อหวังให้อื้อประโยชน์ต่อ SMEs ญี่ปุ่นด้วย

- ตั้งแต่ญี่ปุ่นเริ่มดำเนินการยกเว้นวีซ่าให้นักท่องเที่ยวไทยเมื่อ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ปรากฏว่า เมื่อปี ๒๕๕๗ มีนักท่องเที่ยวไทยเดินทางไปญี่ปุ่นมากถึง ๖๕๗,๖๐๐ คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ ๔๕ แม้ว่าญี่ปุ่นจะพอใจกับพัฒนาการดังกล่าว แต่ก็มี ความห่วงกังวลกับปัญหากรณีคนไทยที่พำนักเกินกำหนดซึ่งมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และต้องการขอรับความร่วมมือจากฝ่ายไทยในการป้องกันและแก้ไขปัญหานี้

- ผู้นำญี่ปุ่นและไทยได้พบหารือกันถึง ๔ ครั้ง ตั้งแต่ นรม. เข้ารับหน้าที่ ถือเป็นข้อพิสูจน์ว่า ความสัมพันธ์ ไทย - ญี่ปุ่นใกล้ชิดและได้พัฒนามาเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์เพื่อเสริมสร้างบทบาทไทยและญี่ปุ่นในอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง และอาเซียน

กองเอเชียตะวันออก ๔
มีนาคม ๒๕๕๘

1. Overview and reassurance

- Thailand is making constant progress in implementing the roadmap towards sustainable democracy. We are now in the second stage of the roadmap. The drafting of the new Constitution is currently ongoing and expected to be complete by July 2015. Meanwhile, the government, the National Legislative Assembly (NLA) and the National Reform Council (NRC) are jointly working to proceed on comprehensive reform to put the country on a stronger democratic path. We hope that our friends and partners will support us through this transitional period.
- General Prayut Chan-o-cha, Prime Minister of Thailand, has reaffirmed on several occasions Thailand's commitment under international obligations particularly those related to human rights principles.
- The limitations that have been put in place are only those necessary to prevent further disruption in order to create an environment conducive to reform. They are temporary and under constant review.
- Thailand continues to push forward the country's human rights development agenda in many areas including the recently approved 3rd National Human Rights Plan by the Cabinet. The plan will serve as a framework for all government agencies to apply the promotion and protection of human rights more efficiently in their works.
- A number of human rights-related laws have also been passed or upgraded including the Gender Equality Act. At present, Thailand is also in the process of submitting to the United Nations Secretary General Office an instrument of withdrawal of the interpretative declaration with respect to the Article 18 of the Convention on the Rights of Persons with Disabilities (CRPD), which is in line with Thailand's voluntary pledge under the 1st cycle of the Universal Periodic Review (UPR) in 2011.

Progress on the 3-phase roadmap

- The Constitutional Drafting Committee (CDC) is now drafting the new Constitution based on inputs from the National Reform Council (NRC) and the National Legislative Assembly (NLA) as well as other academic institutions.
- The draft Constitution is expected to be approved by the NRC and given Royal assent by December 2015. The general elections are envisaged in the first quarter of 2016.
- In case where consensus requires a referendum on the new Constitution, this process will take place between March – April 2016, in which case elections will be held by mid-2016.
- Important topics that have been considered so far by the CDC include, among other things, the formulation of a fair electoral system, the selection of the Prime Minister, the composition of the Senate, and the human rights body.

2. Human rights-related issues

1) Arbitrary arrest and detention

- After the NLA voted to impeach Ms. Yingluck Shinawatra, former Prime Minister, in late January, the NCPO asked some individuals, mainly prominent political figures from previous government, to report themselves in order to seek their cooperation in refraining from conducting any activities, which may incite further public divisiveness. Most of them were allowed to return home within the same day.
- There has been no report of brutal torture of any kind. All those who reported themselves were treated with dignity.

2) Freedom of expression

- Recently, many countries in the world are facing the challenges in trying to strike a balance between freedom of expression and freedom of religion or belief. We all have witnessed several appalling tragedies that were caused by imbalances and mismanagement of those two values. It is important that freedom of expression be used in a way that does not insult any faith or belief system, be they religions or main institutions.
- Thailand fully respects freedom of expression and believes it is a basic foundation of a democratic society. Nevertheless, when the exercise of freedom of expression creates more hatred among people and lead to social divisions, as a responsible government, measures must be taken.
- The government, therefore, seeks the cooperation from all parties, including the media, in avoiding sending out distorted and provocative messages, in particular the so-called hate speech, during this very important reconciliation period of the country.
- Apart from the need for the government to closely monitor the expression of opinions that may cause further divisiveness or violence, the freedom of expression especially in a constructive manner remains to be upheld. In this regard, the government is trying to ensure the reform as well as the constitutional drafting processes are inclusive. Greater efforts have also been made to open for discussion and dialogues with various groups of people both within the Thai society as well as from our friendly countries.
- In addition, it is important to note that freedom of expression should be exercised in an appropriate context, which means time, place and manner. Inappropriate exercise that irritates public comfort and safety and results in a public nuisance is considered to be a petty case in Thai Criminal Code.
- The case of five students who showed the three-finger salute in front of the Prime Minister while he was delivering a speech on the stage in Khon Kaen illustrates the case in point. Their arrest was not because of the exercise of freedom of expression but rather, the act of public nuisance. (They were however released within the same day.)

Lèse-majesté law

- The Thai monarchy has been a pillar of stability in Thailand. The Thai sense of identity is closely linked to the monarchy, an institution that dates back more than 700 years. The institution, to this day, continues to play a unifying role and symbolizes the unity of the Thai communities.
- The Lèse-majesté law is part of Thailand's Criminal Code. It gives protection to the rights or reputations of the King, the Queen, the Heir-apparent, or the Regent in a similar way libel law does for commoners. The law is put in place to protect the rights or reputations of the institutions and to uphold national security and public order. It is not aimed at curbing people's rights to freedom of expression.
- As with other criminal offences, proceedings on lèse-majesté cases are conducted in accordance with due legal process. In some cases, there has been an involvement of other agencies such as the DSI in order to ensure a fair trial, considering sensitivity and complication of such cases.
- Some of the cases that have been currently prosecuted under Section 112 of the Criminal Code actually took place since previous governments including the case of Mr. Patiwat Saraiyaem.

3) Freedom of assembly

- Measures that are put in place with regard to right of assembly are based on necessity to restore stability and avoid further violence.

- The authorities have so far exercised restraint with regard to public activities as far as it does not seek to re-ignite social division or incite hatred.
- Parties who wish to organise public activities are requested to notify or consult government authorities in advance to avoid disruptions and ensure facilitation.
- OHCHR, for example, has been in close coordination with the MFA and a number of their meetings on human rights-related issues have been facilitated and organized in Thailand.
- The draft laws related to the right to freedom of assembly and of association have gained serious attention by the government as well as the NLA. That is in order to ensure a better exercise of those rights while maintaining a decent public order. This, among others, includes (1) the draft Public Assembly Act and (2) the draft Labour Relations Act and the State Enterprise Labour Relations Act.
- The draft Public Assembly Act is intended to regulate assemblies in public places in order to preserving public order and the safety of individuals, not only those affected but also the protestors. It does not aim to restrict freedom of assembly and freedom of expression of the people. The draft Act is currently under review and the government has been open for comments. Inputs from OHCHR in this regard have also been taken into consideration.
- The amendments of the Labour Relations Act and the State Enterprise Labour Relations Act, which aimed to help promote the labour rights to assemble and to form trade unions, is due to be submitted to the Cabinet for consideration. The amendments of both Acts will mark an important step towards becoming a signatory to the ILO Conventions No. 87 concerning Freedom of Association and Protection of the Right to Organize and No. 98 concerning the Right to Organize and Collective Bargaining, to which Thailand had voluntarily pledged during its first UPR Review in 2011.

4) The application of the Martial Law

- From the beginning, the Martial Law has been used sparingly only as necessary to maintain peace and order. Measures under the Martial Law have been progressively reviewed and relaxed.
- In reality, the effects of the Martial Law are not felt by the general public.
- The government has been suggested to lift the Martial Law gradually, starting with some tourist destinations. The government is considering the possibility of such proposals.
- Nevertheless, there still have been few isolated incidents of violence including the recent one in central Bangkok. That again calls for the need for the authorities to review and assess the situation. There have also been public debates on this and their reactions are still mixed.

5) Martial Court *(if raised)*

- The NCPO has been careful with the use of Martial Courts with civilians. Only a limited number of civilians who are accused of committing serious offences are submitted to the Martial Courts. These offences include those relating to weapons and firearms, murder, failure to comply with the NCPO's order (e.g. prohibition of assembly for political purposes), royal defamation and cybercrime which are deemed to be threat to national security.
- The defenders before martial court are entitled to have lawyers. The judges of the martial court comprise distinguished military commanders together with legal professionals with law degree, trainings, membership of the Thai Bar Association, as well as work experience as lawyers.

6) Progress on Torture *(if raised)*

- Thailand is in the process of amending domestic legislation to ensure better implementation in line with international obligations that Thailand is party to, particularly

the Convention against Torture (CAT) and the International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearance (CED).

- The Ministry of Justice and other relevant agencies are now drafting the Prevention and Suppression of Torture and Enforced Disappearance Act which will serve as a tool for implementing CAT and CED.
- Thailand is also studying the possibility of becoming a party to the Optional Protocol to the CAT (OPCAT).

7) Proposal to merge the National Human Rights Council and the Ombudsman
(if raised)

- The Constitution Drafting Committee (CDC) is carefully considering the proposal to merge the National Human Rights Council (NHRC) and the Ombudsman into one organ under the name of "The Office of the Ombudsman and Human Rights Protection". The aim is to boost and enhance the agencies' efficiency and allow them to help the public better.
- The proposal is still under consideration. We continue to look at the pros and cons of such proposal and are open for useful comments and inputs from various parties concerned and interested countries.

* * * * *

กองการสังคม
กรมองค์การระหว่างประเทศ
กุมภาพันธ์ 2558

STATEMENT BY
FOREIGN RELATIONS COMMITTEE
NATIONAL LEGISLATIVE ASSEMBLY OF THAILAND
29 JANUARY 2015

The Foreign Relations Committee of the National Legislative Assembly of Thailand has been closely following news reports on the recent visit to Thailand by His Excellency Mr. Daniel R. Russel, U.S. Assistant Secretary of State, with interest. We would like to express our concern and disappointment over many of the comments made by Mr. Russel during such visit.

Please note that the Foreign Relations Committee attaches high importance to the existing cordial relations and cooperation in various dimensions between Thailand and the United States. The U.S. is indeed a close friend of Thailand, with whom our friendship has continued to grow for more than 180 years. The U.S. is also an important trading partner with Thailand.

For this reason, the Foreign Relations Committee had high hopes that the U.S. Government would have had a good understanding about recent developments in Thailand. And, would also have a good understanding about why it is important that certain measures be taken during this extraordinary period in Thai politics, with the hope that they would lead to a genuine reform of the country and help put Thailand on the right path towards achieving full democracy in the very near future.

The Foreign Relations Committee is disappointed and concerned that His Excellency Mr. Russel has expressed his views about developments in Thailand, during his stay in the country, without the accurate understanding about the impeachment process by the National Legislative Assembly, particularly with regard to the impeachment of former prime minister Yingluck Shinnawat on 23 January 2015. At the same time, His Excellency Mr. Russel also commented on the legal process against the former prime minister for negligence and dereliction of duty with regard to the previous government's rice mortgage scheme, in a way that would suggest that the impeachment process and the legal proceedings were linked and politically driven.

The Foreign Relations Committee wishes to point out that the impeachment of holders of political office is within the authority of the National Legislative Assembly, conferred to it by Article 6 of the Interim Constitution (2014), assigning the traditional role performed by the House of Representatives and the Senate to the National Legislative Assembly. This includes the conduct of hearings and proceedings leading up to the impeachment of holders of political office, on cases brought to its attention by the National Anti-Corruption Commission, in accordance with anti-corruption laws.

Moreover, the National Legislative Assembly has very precise procedures on this matter, which would allow the accused to deliver opening and closing remarks, as well as providing answers and supporting evidence in his or her defense. Only at the end of such process would the members of the National Legislative Assembly cast their votes, in a secret ballot, on whether or not to impeach the person in question.

The National Legislative Assembly, the current Thai Government and all government agencies, attach the highest importance to the fight against corruption. This is in line with international principles upheld by governments around the world, including that of the United States. More importantly, in the case of the previous government's rice mortgage scheme, there is indisputable evidence showing that acts of corruption did exist, causing damages to the amount of hundreds of billions of baht to the state, which is unprecedented in Thai political history and has placed a burden of financial debt on to the Thai population for decades to come.

What is important is that, the process of impeachment of office holders is a lawful process which is accepted and practiced by the majority of countries in the world, including the U.S., for a long time. It is also normally assured that the process is transparent and fair for all parties concerned.

As for other comments made by His Excellency Mr. Russel, with regard to the various measures taken by the Thai authorities, including the use of the martial law and other legal measures, it was expected that Mr. Russel would have had adequate understanding that the necessity was clear. There is a clear need to impose special measures in order to maintain national peace and order and to safeguard the well-being of the majority of the Thai population. More importantly, recent political developments in Thailand are truly internal affairs of Thailand. And, the Charter of the United Nations has clearly prescribed that no member of the United Nations shall interfere in the internal affairs of other UN member states.

It is based on the explanation provided by this statement that the Foreign Relations Committee fervently hopes that all concerned will have a better understanding about the role and responsibilities of the National Legislative Assembly, as well as about recent developments in Thailand. All these developments play an important part in helping Thailand to firmly move forward towards full democracy in the very near future.

ภาคผนวก ๗.๒

เอกสารจากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม

ด่วนที่สุด

ที่ ทส ๐๒๐๔.๒/๓๕

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน
แขวงสามเสนใน เขตพญาไท
กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๗ มกราคม ๒๕๕๘

เรื่อง เสนอความเห็น (Written Input) เพื่อประกอบการจัดทำร่างข้อมติ ที่จะมีการรับรองในโอกาสการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ และการประชุมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

เรียน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ตัวมาก ที่ สผ ๐๐๑๐/๗๖๒๓ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗
สิ่งที่ส่งมาด้วย ความเห็นและข้อมูลเกี่ยวกับการจัดทำระบบควบคุมบริหารจัดการน้ำแบบใหม่: การส่งเสริมบทบาททางด้านรัฐสภาเกี่ยวกับน้ำ (Shaping a new system of water governance: Promoting Parliamentary action on water)

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ขอให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาเสนอความเห็น (Written Input) ในหัวข้อ “การจัดทำระบบควบคุมบริหารจัดการน้ำแบบใหม่: การส่งเสริมบทบาททางด้านรัฐสภาเกี่ยวกับน้ำ (Shaping a new system of water governance: Promoting parliamentary action on water)” เพื่อประกอบการจัดทำร่างข้อมติที่จะมีการรับรองในโอกาสการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ และการประชุมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่จะจัดขึ้นในเดือนมีนาคม ๒๕๕๘ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาแล้ว ขอเสนอข้อมูลแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศ ปี พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๔ ตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ และความเห็นเพิ่มเติมเพื่อประกอบการจัดทำร่างข้อมติ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางมิ่งขวัญ วิยารังสรรค์)

ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำนักความร่วมมือด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

โทร. ๐ ๒๒๖๕ ๖๒๓๕ โทรสาร ๐ ๒๒๖๕ ๖๑๙๒

ความเห็นและข้อมูลเกี่ยวกับการจัดทำระบบควบคุมบริหารจัดการน้ำแบบใหม่: การส่งเสริมบทบาททางด้านรัฐสภาเกี่ยวกับน้ำ (Shaping a new system of water governance: Promoting parliamentary action on water)

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาประเด็นการจัดทำระบบการควบคุมบริหารจัดการน้ำแบบใหม่แล้ว มีความเห็นว่า

๑. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเตรียมแหล่งน้ำในเขตท้องถิ่นตนเองให้เพียงพอต่อการใช้ประโยชน์ของประชากรในเขตตนเองทั้งในการอุปโภคบริโภคและประกอบอาชีพ โดยให้แหล่งน้ำมีปริมาณและคุณภาพที่เหมาะสม

๒. ให้มีการจัดเตรียมมาตรการรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทั้งในด้านน้ำแล้งและน้ำท่วม โดยมีการจัดทำระบบเครือข่ายข้อมูลแหล่งน้ำของทุกท้องถิ่น ที่สามารถเฝ้าระวังและใช้ประกอบการแก้ไขปัญหาได้อย่างทันที่

นอกจากนี้ ทส. ขอเรียนว่า ในปัจจุบันประเทศไทยได้มีการบูรณาการการบริหารจัดการน้ำในภาพรวมของประเทศไทย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑) คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) มีหนังสือด่วนที่สุด ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงทุกหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับโครงการบริหารจัดการน้ำชะลอการดำเนินการตามแผนงาน/โครงการ และขอให้รวบรวมข้อมูลแผนงาน โครงการ งบประมาณ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงาน ส่งให้สำนักงานฝ่ายเศรษฐกิจ คสช. โดยมอบหมายให้ พล.อ.ฉัตรชัย สาริกัลยะ รองหัวหน้าฝ่ายเศรษฐกิจ คสช. รับผิดชอบในเรื่องการบูรณาการการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในภาพรวมของประเทศ เพื่อให้การบูรณาการการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืน ตามนโยบายของ หัวหน้า คสช.

๒) คณะรักษาความสงบแห่งชาติ มีคำสั่งที่ ๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ โดยมี พล.อ.ฉัตรชัย สาริกัลยะ รองหัวหน้าฝ่ายเศรษฐกิจ คสช. เป็นประธาน อธิบดีกรมชลประทาน เป็นกรรมการและเลขานุการ และอธิบดีกรมทรัพยากรน้ำเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

(๑) คณะกรรมการฯ ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการฯ ๕ กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่ม ๑ คณะอนุกรรมการพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ในพื้นที่ภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออก (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นหน่วยงานหลัก) กลุ่ม ๒ คณะอนุกรรมการพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ (กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานหลัก) กลุ่ม ๓ คณะอนุกรรมการจัดการระบบข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจ กลุ่ม ๔ คณะอนุกรรมการพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เกี่ยวกับการจัดองค์กร และการออกกฎ และ กลุ่ม ๕ คณะอนุกรรมการด้านการประชาสัมพันธ์และการมีส่วนร่วม

(๒) คณะอนุกรรมการฯ กลุ่ม ๑ และกลุ่ม ๒ มีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญดังนี้ ๑) จัดทำแผนงานและโครงการในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ๒) เสนอแนะแนวทางการดำเนินการแก้ไขปัญหา และวิเคราะห์ผลกระทบรวมทั้งจัดลำดับความเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหา ๓) เสนอแนะโครงการที่จะดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา พร้อมทั้งจัดลำดับความเร่งด่วน และ ๔) เสนอบประมาณโดยสังเขป ตามความเร่งด่วน พร้อมส่วนราชการที่รับผิดชอบ

(๓) คสช. กำหนดกรอบเวลาการทำงานให้คณะกรรมการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแถลงนโยบายและแผนการบริหารจัดการน้ำ ในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ ซึ่งกระบวนการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำ ประกอบด้วย การรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์สาเหตุ กำหนดยุทธศาสตร์ จัดกลุ่มโครงการ และนำมาจัดทำเป็นแผนบริหารจัดการน้ำ โดยคณะอนุกรรมการฯ จะจัดประชุมรับฟังความคิดเห็น ระดับลุ่มน้ำ ครอบคลุมปัญหา น้ำแล้ง น้ำท่วม และคุณภาพน้ำ ที่ควรได้รับการแก้ไขปัญห ในระยะเร่งด่วน ระยะกลาง และระยะยาว ซึ่ง กรมทรัพยากรน้ำ และกรมชลประทาน กำหนดการรับฟังสภาพปัญหาของกลุ่มน้ำและแนวทางแก้ไข เพื่อนำมาจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการน้ำของประเทศ ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันตก ภาคตะวันออก ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ และกำหนดให้มีการประชุมร่วมคณะอนุกรรมการฯ กลุ่ม ๑ และ กลุ่ม ๒ เพื่อพิจารณาร่างแผนฯ ในช่วงสัปดาห์ที่ ๓ ของเดือนกันยายน ๒๕๕๗ และเสนอร่างแผนให้คณะกรรมการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและที่ปรึกษาพิจารณาภายในสัปดาห์สุดท้ายของเดือนกันยายน ๒๕๕๗ หากมีข้อแก้ไขจะต้องเร่งรัดดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสัปดาห์ที่สองของเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ เพื่อให้ทันต่อการกำหนดการแถลงนโยบายและแผนการบริหารจัดการน้ำ

(๔) ที่ประชุมคณะกรรมการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ มิได้มีการหยิบยกโครงการการจัดการน้ำ ๓.๕ แสนล้านบาท ขึ้นมาหารือแต่อย่างใด ซึ่งอาจจะต้องรอความชัดเจนของแผนการบริหารจัดการน้ำ

อย่างไรก็ตาม ที่ประชุมรับทราบว่า คสช. มีคำสั่งให้สำนัก สบช. อยู่ภายใต้กำกับดูแลของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ ที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวมสภาพภูมิอากาศ สภาพลุ่มน้ำ เขื่อน และที่เก็บกักน้ำ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์เสนอต่อ คสช. ซึ่ง สบช. จะเป็นกรรมการอยู่ในทุกคณะอนุกรรมการจึงสามารถรวบรวมข้อมูล และแผนงานเพื่อเสนอต่อ คสช. ต่อไป

แผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศ ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๔

๑. คำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้มอบหมายให้กรมทรัพยากรน้ำและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศ ปี พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๔

๑.๑ ความเป็นมา

น้ำ คือ ทรัพยากรที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ทั้งการอุปโภคบริโภค การทำการเกษตรกรรม การอุตสาหกรรม การคมนาคม การผลิตพลังงานและการท่องเที่ยว รวมถึงมีความสำคัญในเชิงนิเวศวิทยา ที่ผ่านมามีประเทศไทยมีการเพิ่มขึ้นและการเคลื่อนย้ายของประชากร การขยายตัวของภาคเศรษฐกิจ ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับต่อความต้องการน้ำที่เพิ่มมากขึ้น จึงมีความจำเป็นต้องวางแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านอื่นๆ รวมถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

- ๑) เพื่อแก้ไขปัญหาทรัพยากรน้ำที่มีปัญหารุนแรงที่ต้องเร่งดำเนินการ
- ๒) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการเพื่อสร้างความสุขให้กับประชาชนทุกภาคส่วน
- ๓) เพื่อสร้างความสมดุล การพัฒนา การใช้ประโยชน์ทรัพยากรน้ำ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม

๑.๓ สถานการณ์/สภาพปัญหาด้านทรัพยากรน้ำของประเทศ

๑) ปัญหาการขาดแคลนน้ำเป็นปัญหาที่เกิดจากปริมาณน้ำ (Supply) ที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้น้ำ (Demand) โดยปัญหาการขาดแคลนน้ำมีสาเหตุมาจากหลายประการ เช่น จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น ทำให้ความต้องการใช้น้ำมากขึ้น การทำการเกษตรเพื่อเพิ่มรายได้เชิงเศรษฐกิจ ในขณะที่การจัดการแหล่งน้ำต้นทุนโดยการพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งเก็บกักน้ำทำได้ไม่เพียงพอ เนื่องจากข้อจำกัดทั้งกายภาพและภูมิสังคม ทำให้ไม่สามารถนำน้ำ ซึ่งส่วนใหญ่มีปริมาณมากพอมาใช้ประโยชน์ได้

๒) อุทกภัย มีแนวโน้มมากขึ้นในอนาคต เนื่องจากภูมิประเทศตั้งอยู่ในเขตมรสุม จากการพัฒนาเศรษฐกิจ และจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน จึงมีผลให้เกิดอุทกภัยมากขึ้น และรุนแรงมากขึ้น

๓) คุณภาพน้ำ คุณภาพแหล่งน้ำจืด แม่น้ำ ลำคลอง และทะเลสาบ มีการระบายน้ำทิ้งจากกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ลงสู่แหล่งน้ำโดยไม่ผ่านการบำบัด ส่งผลให้คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำเสื่อมโทรมลง

๔) การบริหารจัดการ (๑) ปัญหาด้านโครงสร้างองค์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่ขาดเอกภาพ (๒) ปัญหาเกี่ยวกับยังขาดกฎหมายแม่บททรัพยากรน้ำ (๓) ปัญหาการให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องชัดเจน

๑.๔ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ กำหนดขึ้นโดยยึดหลักการบริหารจัดการน้ำในลุ่มน้ำอย่างยั่งยืน แนวนโยบายของรัฐบาล ทิศทางการพัฒนาของประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และผลการวิเคราะห์สถานการณ์น้ำ ปัญหาการขาดแคลนน้ำ อุทกภัยและคุณภาพน้ำ ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑) การฟื้นฟูพื้นที่ต้นน้ำและการป้องกันการพังทลายของดิน ได้แก่ (๑) การฟื้นฟูพื้นที่ป่าต้นน้ำให้อุดมสมบูรณ์ (๒) การป้องกันและลดการชะล้างพังทลายของดิน

๒) การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ ได้แก่ (๑) การจัดหาน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภคให้เพียงพอทั่วถึง (๒) การฟื้นฟูและปรับปรุงแหล่งน้ำนอกเขตชลประทาน (๓) การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบชลประทานในพื้นที่ที่มีศักยภาพและมีความเหมาะสมด้านอุทกภูมิศาสตร์และเป็นที่ยอมรับของประชาชน (๔) การพัฒนาระบบเชื่อมโยงแหล่งน้ำ

๓) การป้องกันและบรรเทาอุทกภัย ได้แก่ (๑) การฟื้นฟูแหล่งน้ำ ลำน้ำและทางน้ำที่ต้นเขินกีดขวางทางไหลของน้ำ (๒) การพัฒนาโครงข่ายผันน้ำและพื้นที่รับน้ำนอง (๓) การป้องกันพื้นที่ชุมชนเมืองจากอุทกภัย (๔) การกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินและวางมาตรการผังเมือง (๕) การประกันภัยความเสี่ยงน้ำท่วม การขุดเซยความเสียหายจากน้ำท่วม และการขุดเซยการใช้ที่ดินเป็นพื้นที่รองรับน้ำท่วม (๖) การพัฒนาระบบการตรวจวัด การพยากรณ์ และเตือนภัยน้ำท่วม

๔) การป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้ง ได้แก่ (๑) น้ำเสียจากชุมชน โดยฟื้นฟูและเพิ่มขีดความสามารถระบบบำบัดน้ำเสียรวมในชุมชน สนับสนุนการบำบัดน้ำเสียที่แหล่งกำเนิด (๒) น้ำเสียจากอุตสาหกรรม การบังคับใช้กฎหมาย และมาตรการการเฝ้าระวังโดยชุมชน (๓) น้ำเสียจากเกษตรกรรม ให้ความรู้ และแรงจูงใจเพื่อลดการใช้สารเคมี

๕) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ ได้แก่ (๑) การปรับปรุงกฎหมาย/องค์กรบริหารจัดการน้ำ (๒) การตรวจสอบความมั่นคงปลอดภัยเขื่อน (Dam safety) (๓) การศึกษา สำรวจ ออกแบบ เพื่อเตรียมความพร้อมในการพัฒนาโครงการแหล่งน้ำ (๔) การสนับสนุนองค์กรชุมชน องค์กรลุ่มน้ำ และเครือข่ายระหว่างลุ่มน้ำ ให้มีความเข้มแข็ง (๕) การติดตามและประเมินผล จัดทำฐานข้อมูลโครงการต่างๆ เพื่อใช้เป็นกลไกในการประเมินผล

๒. คณะกรรมการลุ่มน้ำ ๒๕ ลุ่มน้ำ แต่งตั้งโดย คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (กนช.) ซึ่งมีการจัดประชุม ๔ ครั้งต่อปี โดยมีบทบาทและแนวทางการดำเนินงานที่ผ่านมา รวมถึงการดำเนินงานที่สำคัญ ได้แก่

๒.๑ จัดทำข้อคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน/โครงการ แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำเพื่อเสนอต่อ กนช.

๒.๒ สรุปสถานการณ์น้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำ เพื่อจัดลำดับความสำคัญของการใช้น้ำ และกำหนดมาตรการจัดสรรน้ำ

๒.๓ พิจารณามาตรการเตรียมความพร้อมและการช่วยเหลือของหน่วยงานต่างๆ ในการแก้ไขปัญหาภัยแล้ง อุทกภัย และปัญหาคุณภาพน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำ

๒.๔ พิจารณาแผนบริหารจัดการและพัฒนาลุ่มน้ำแบบบูรณาการ และประสานติดตามแผนการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ให้เป็นไปตามแผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

๒.๕ แก้ไขปัญหาทรัพยากรน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำ ประนีประนอมไกล่เกลี่ยข้อขัดแย้ง และประสานกับ คณะกรรมการลุ่มน้ำอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

๓. กรมทรัพยากรน้ำได้ดำเนินการจัดทำร่างกฎหมายน้ำ หรือ ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ... เพื่อให้มีกฎหมายและระเบียบในการใช้ทรัพยากรน้ำ การสำรองน้ำ ปริมาณน้ำ ลดความขัดแย้ง มีระบบ ธรรมภิบาลน้ำ เพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าถึงทรัพยากรน้ำได้อย่างเท่าเทียมและยุติธรรม ทั้งในระดับชาติและ ระดับท้องถิ่น ซึ่งจะได้นำร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ... เสนอเข้าคณะรัฐมนตรี พิจารณา ให้ความเห็นชอบต่อไป

ข้อเสนอเค้าโครงร่างของ ร่าง พ.ร.บ. ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ... ประกอบด้วยหมวดต่างๆ ดังนี้

หมวด ๑ หมวดทั่วไป

ความเป็นกฎหมายของแม่บทของ พ.ร.บ.

- ทรัพยากรน้ำในทุกพื้นที่ทั่วประเทศ เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติ เว้นแต่จะมีกฎหมายเฉพาะ

หมวด ๒ สิทธิในน้ำ

สิทธิในน้ำของประชาชนและหน้าที่ของหน่วยงานรัฐ

- ทรัพยากรน้ำเป็นของส่วนรวม และทุกคนมีสิทธิใช้น้ำเท่าที่จำเป็น ที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น
- การกำหนดนโยบายหรือแผนของหน่วยงานของรัฐจะต้องมีการเปิดเผยข้อมูล และจัดการรับฟังความคิดเห็น เป็นต้น

หมวด ๓ องค์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

องค์กรระดับชาติ องค์กรลุ่มน้ำ และภาคประชาชน

- กนช. และคณะกรรมการลุ่มน้ำ มีหน้าที่จัดทำแผนกลั่นกรองโครงการและงบประมาณ และติดตาม ประเมินผล
- จัดตั้งสำนักงาน กนช. สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการของ กนช. และจัดตั้ง สำนักงานคณะกรรมการลุ่มน้ำ ในสังกัดสำนักงาน กนช. ในทุกพื้นที่ลุ่มน้ำ
- หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ส่งเสริมการรวมกลุ่มของภาคประชาชนในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

หมวด ๔ กองทุนทรัพยากรน้ำ

วัตถุประสงค์และการบริหารกองทุน

- วัตถุประสงค์ สนับสนุนการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรน้ำ การศึกษาวิจัย การสร้างจิตสำนึกและช่วยเหลือ ชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากโครงการพัฒนาทรัพยากรน้ำ เป็นต้น
- ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนทรัพยากรน้ำ เพื่อควบคุมการจ่ายเงินให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

หมวด ๕ นโยบายทรัพยากรน้ำ

การกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนบริหารจัดการน้ำของประเทศ

- ในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนฯ ของ กนช. จะต้องมีการรับฟังความคิดเห็นและเสนอ
กรม. ให้ความเห็นชอบก่อน
- กนช. ต้องติดตามและประเมินผล และทบทวนนโยบายให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงและ
รายงานกรม. ทราบทุกสิ้นปีงบประมาณ

หมวด ๖ การจัดสรรและการใช้น้ำ

การจำแนกประเภทการใช้น้ำและการขออนุญาต

- จำแนกประเภทการใช้น้ำเป็น ๓ ประเภท ได้แก่ การใช้เพื่อการดำรงชีพ การใช้เพื่อการเกษตรหรือ
เลี้ยงสัตว์ และการใช้เพื่อกิจการขนาดใหญ่ ซึ่งแต่ละประเภทจะมีหลักเกณฑ์และวิธีการต่างกัน

หมวด ๗ การบริหารจัดการน้ำในภาวะวิกฤต

อำนาจของกลไกการบริหารในภาวะวิกฤต

- ให้อำนาจ กนช. และคณะกรรมการลุ่มน้ำ ในการบริหารจัดการน้ำในสภาวะวิกฤต โดยจะต้องมีการ
จัดทำแผนบริหารจัดการน้ำในสภาวะวิกฤต ซึ่งผ่านการรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานของรัฐ องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และประชาชน

หมวด ๘ การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรน้ำ

อำนาจของ กนช. ในการอนุรักษ์และการกำหนดหลักเกณฑ์

- ให้อำนาจ กนช. ในการรักษาพื้นที่ที่สำคัญที่เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร
- กำหนดข้อห้ามในการป้องกันอันตรายหรือความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำ

หมวด ๙ การควบคุมและตรวจตรา

อำนาจของเจ้าหน้าที่ในการสำรวจและตรวจตรา

- กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในที่ดินของบุคคลใด เพื่อตรวจตรา สำรวจหรือเก็บข้อมูล
เกี่ยวกับปริมาณการใช้น้ำและคุณภาพทรัพยากรน้ำ จากแหล่งน้ำสาธารณะเท่าที่จำเป็น

หมวด ๑๐ ความรับผิดชอบทางแพ่ง

กำหนดความรับผิดทางละเมิด กรณีที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำ

หมวด ๑๑ บทกำหนดโทษ

กำหนดโทษทางอาญาต่อผู้ที่ปฏิบัติตามกฎหมาย

บทเฉพาะกาล

การเปลี่ยนผ่านจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีมาเป็นพระราชบัญญัติ

ข้อคิดเห็นของกรมชลประทาน
สำหรับการประชุม
คณะกรรมการธิการสามัญสภานิติบัญญัติว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน การคลัง การค้า
(คณะกรรมการธิการสามัญ คณะที่ ๒)

หัวข้อ : การจัดทำระบบธรรมาภิบาลน้ำแบบใหม่และการส่งเสริมการดำเนินการภาครัฐสภาในเรื่องน้ำ
(Shaping a new system of water governance : Promoting parliamentary action on water)

๑. ตระหนักถึงความมั่นคงด้านน้ำในระดับชุมชน และระดับจังหวัด มองเห็น “น้ำ” ในเชิงกระบวนการ ระบบที่สัมพันธ์กับวิถีชีวิตของสรรพสิ่ง วิถีวัฒนธรรมประเพณีต่าง ๆ ของทุกชาติศาสนา เชื่อมโยงกับระบบการผลิตและการค้าการลงทุนทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว เทคโนโลยี และการเพิ่มขึ้นของประชากร ระบบต่าง ๆ ทับซ้อนกับวัฏจักรน้ำ และแผนที่แม่น้ำลำคลองต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวไม่สามารถแบ่งแยกได้

๒. ด้วยความรับผิดชอบที่พยายามแก้ไขปัญหาด้านน้ำของแต่ละชุมชน จังหวัด ภูมิภาค ประเทศ และทวีปจนประสบความสำเร็จ แต่ไปลดทอนและส่งผลกระทบด้านลบด้วยความไม่ตั้งใจ ทำให้ ชุมชน จังหวัด ภูมิภาค ประเทศ และทวีปอื่น ๆ เกิดปัญหาด้านน้ำขึ้นมาแทนจนยากที่จะแก้ไขได้ การพูดคุยตั้งวงเสวนาอย่างสุนทรีย์สนทนา (Bohn Dialogue) จึงเป็นหนทางออกอย่างสันติของประชาคมโลก

ภาคผนวก ๗.๓

เอกสารจากกระทรวงพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์

สตรีกับสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและความสมดุลของธรรมชาติเป็นเรื่องสำคัญ จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษยชาติ โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การใช้องค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น การสร้างภูมิคุ้มกันแก่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อส่งผลให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นการสมประโยชน์ต่อการพัฒนาหลายมิติ ทั้งมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม การมุ่งเน้นในการสร้างสมดุลการพัฒนาในทุกมิติ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างมีคุณภาพ การสร้างความเป็นธรรมในสังคม และการสร้างภูมิคุ้มกันต่อความเสี่ยงในมิติต่าง ๆ อย่างยั่งยืน

ถึงแม้ว่าปัจจุบันประเทศไทยมีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. 2548 เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจโครงการของรัฐ ซึ่งมีผลกระทบอย่างกว้างขวางต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย วิถีชีวิต หรือส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับชุมชนท้องถิ่น พระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่มีขอบเขตการมีส่วนร่วมครอบคลุมตั้งแต่ช่วงริเริ่มนโยบายหรือโครงการ ช่วงก่อนการตัดสินใจ จนถึงการตัดสินใจ การปฏิบัติการและการติดตามตรวจสอบการดำเนินนโยบาย หรือโครงการภายหลังการตัดสินใจ

ปฏิญญาปักกิ่งและแผนปฏิบัติการ เน้นให้สตรีเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสิ่งแวดล้อม โดยเน้นให้สตรีเกิดทักษะ เพิ่มศักยภาพ และแนวทางในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพลังงาน โดย

1. สร้างความตระหนักและความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการบริหารจัดการ
2. เผยแพร่และให้โอกาสประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้นกับท้องถิ่นจากโครงการพัฒนาของรัฐ รวมทั้งสนับสนุนให้มีการประชาสัมพันธ์ตามควรแก่กรณี
3. สนับสนุนให้องค์กรชุมชน เช่น กลุ่มสตรี กลุ่มเยาวชน มีบทบาทในการควบคุมดูแลและแก้ไขด้านสิ่งแวดล้อมของชุมชนเพิ่มขึ้น
4. สนับสนุนบทบาทองค์กรพัฒนาเอกชนในการประสานงานการพัฒนาร่วมกับชุมชน องค์กรท้องถิ่น ภาครัฐ และภาคธุรกิจเอกชน โดยสนับสนุนข้อมูลข่าวสาร งบประมาณ และการอำนวยความสะดวก
5. ส่งเสริมบทบาทองค์กรพัฒนาเอกชนในการค้นคว้าวิจัยและการถ่ายทอดเทคโนโลยีความรู้ในด้านต่างๆ เพื่อสนับสนุนการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน
6. สนับสนุนทุนแก่องค์กรพัฒนาเอกชนในการพัฒนาอาชีพและรายได้ของชุมชนในชนบท

สตรีมีความรู้ความสามารถ ทักษะ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และเป็นผู้นำในการรณรงค์ให้เกิดความตระหนักและหลายมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สามารถนำวิถีปฏิบัติจากธรรมชาติมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน หลีกเลี่ยงสารพิษที่จะนำมาใช้ในการผลิต การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ การนำเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวัน

สถานการณ์บทบาทสตรีในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

สตรี ในชนบทมีบทบาทสำคัญ 3 ประการ คือ 1) บทบาทในเรื่องความอยู่รอดของตนเองและครอบครัว นอกเหนือจากการทำไร่ทำนาแล้ว ผู้หญิงยังเป็นผู้หาอาหาร จับสัตว์ ปลุกผัก รวมถึงการปรุงอาหาร เก็บรักษาอาหาร 2) บทบาทในการทำงานบ้าน เช่น การหาน้ำสะอาด สำหรับดื่มและใช้ทำความสะอาดเสื้อผ้า และที่อยู่อาศัย หาเชื้อเพลิง แหล่งพลังงานมาหุงต้ม การดูแลบุตรหลานในครอบครัว 3) บทบาท ในการเสริมรายได้ให้กับครอบครัว นอกจากการทำงานในไร่ นา สวน และในบ้านแล้ว สตรียังหารายได้จากการเก็บของป่า หรือหาปลา การมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบต่อทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่ขาดข้อมูลของผู้เข้าร่วมในกระบวนการ โดยเฉพาะการขาดข้อมูลจำแนกเพศ ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในด้านใดบ้าง

รูปธรรมความสำเร็จของสตรีด้านสิ่งแวดล้อม

สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงานการคัดเลือกการประกาศเกียรติคุณสตรี บุคคล และหน่วยงานองค์กรดีเด่น สาขาต่างๆ เพื่อประกาศเกียรติคุณเนื่องในวันสตรีสากล เป็นประจำทุกปี

สตรีดีเด่นด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นรางวัลที่มีหลักเกณฑ์ที่สตรีที่ได้รับรางวัลประกาศเกียรติคุณ

๑. ต้องเป็นผู้ที่ทำงานด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง
๒. เป็นสตรีที่มีบทบาทและผลงานด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรม
๓. เป็นสตรีที่มีคุณธรรม จริยธรรม และมีผลงานโดดเด่น เป็นที่ยอมรับของสังคม รวมทั้งผลงาน

เกิดประโยชน์ต่อชุมชนและสังคมในวงกว้าง

๔. เป็นสตรีที่ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการแก้ไขปัญหาการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชนส่วนรวม

๕. เป็นสตรีที่มีบทบาทในการเผยแพร่/ถ่ายทอดข้อมูล ความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนปัญหาที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมชุมชน

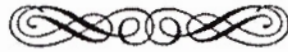
สตรีที่ได้รับรางวัล สตรีดีเด่นด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

- นางจินตนา แก้วขาว ประธานกลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านกรูด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สตรีดีเด่นด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมกับความสำเร็จในการคัดค้านการก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินบ้านกรูด
- นางศรีนวล สมมิตร สตรีดีเด่นด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ประจำปี 2555 ซึ่งเป็นผู้ผลักดันให้เกิดการยึดคืนพื้นที่ป่าและการเพิกถอนเอกสารสิทธิในเขตป่าสงวนแม่ท่าช้าง - แม่ขนิล อำเภอบางคนที จังหวัดเชียงใหม่

การดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม

1. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. 2548 เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจต่อโครงการของรัฐ ซึ่งมีผลกระทบอย่างกว้างขวางต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย วิถีชีวิต หรือส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับชุมชนท้องถิ่น
2. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2535 เป็นกฎหมายที่ระบุหลักเกณฑ์การมีส่วนร่วมของประชาชนไว้อย่างชัดเจน ซึ่ง

3. สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และมูลนิธิเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ร่วมกันจัดทำคู่มือ “การจัดการภัยพิบัติ : มุมมองมิติหญิงชาย” มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอแนวคิด กระบวนการ วิธีการในการให้ความช่วยเหลือ รวมถึงแนวทางในการฟื้นฟูผู้ประสบภัยหลังภัยพิบัติในมุมมองมิติหญิงชาย โดยได้สรุปบทเรียน ประสบการณ์ และองค์ความรู้ด้านการทำงานฟื้นฟูผู้ประสบภัยจากเหตุการณ์สึนามิ เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547

สำนักส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย
สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ปฏิญญาและแผนปฏิบัติการปักกิ่ง (Beijing Declaration and Platform for Action)

องค์การสหประชาชาติได้จัดการประชุมระดับโลกว่าด้วยเรื่องสตรี ครั้งที่ 4 ณ กรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2538 ซึ่งประเทศต่าง ๆ ที่เข้าร่วมประชุมรวมทั้งประเทศไทย ได้ร่วมลงนามรับรองปฏิญญาและแผนปฏิบัติการปักกิ่ง (Beijing Declaration and Platform for Action) ทั้งนี้ ก่อนการประชุมที่ปักกิ่งได้มีการประชุมระดับโลกรื่องสตรีมาแล้วสามครั้ง คือ ที่กรุงเม็กซิโก ซิตี้ (ปี 2518) กรุงโคเปนเฮเกน (2523) และกรุงไนโรบี (2528)

สาระสำคัญของปฏิญญาปักกิ่ง คือการประกาศเจตนารมณ์ของประชาคมโลกที่จะปฏิบัติตามพันธกรณีต่าง ๆ โดยเน้นการส่งเสริมความเสมอภาค การพัฒนา และสันติภาพ โดยได้ระบุประเด็นที่น่าห่วงใยเป็นพิเศษในการพัฒนาสตรี 12 ประเด็น ได้แก่ สตรีกับความยากจน การศึกษาและฝึกอบรมของสตรี สตรีและสุขภาพอนามัย ความรุนแรงต่อสตรี สตรีและความขัดแย้งที่มีการใช้อาวุธ สตรีและเศรษฐกิจ อำนาจและการตัดสินใจ กลไกทางสถาบันเพื่อความก้าวหน้าของสตรี สิทธิมนุษยชน สตรีกับสื่อมวลชน สตรีและสิ่งแวดล้อม และเด็กผู้หญิง

ประเทศไทยในฐานะสมาชิกสหประชาชาติ มีหน้าที่ในการดำเนินการตามพันธกรณีปฏิญญาและแผนปฏิบัติการปักกิ่ง โดยได้มีการบูรณาการเข้าไปในแผนพัฒนาสตรีในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ซึ่งมีความชัดเจน เชื่อมโยง และสอดคล้องกับกรอบนโยบายกฎหมาย และแผนพัฒนาประเทศ ที่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย ส่งเสริมบทบาทสตรี การเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ นอกจากนี้ ประเทศไทยมีหน้าที่นำเสนอรายงานความก้าวหน้าต่อที่ประชุมคณะกรรมการว่าด้วยสถานภาพสตรี (Commission on the Status of Women - CSW) ตามประเด็นที่ CSW กำหนด โดยการประชุมจะจัดขึ้น ประมาณเดือนกุมภาพันธ์- มีนาคม ของทุกปี ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก

สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว มีภารกิจในการจัดทำรายงานของประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วยสถานการณ์ความก้าวหน้าของประเด็นห่วงใยในปฏิญญาและแผนปฏิบัติการปักกิ่งประเด็นเกี่ยวกับข้อมูลและสถิติ รวมทั้งประเด็นที่เกิดขึ้นใหม่ ๆ เกี่ยวกับโอกาสและข้อท้าทายในการดำเนินการตามปฏิญญาโดยได้มีการจัดทำรายงานดังกล่าวในวาระครบรอบการรับรองปฏิญญาฯ ทุกๆ 5 ปี วัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมผลการดำเนินงานเพื่อความก้าวหน้าของสตรี ในช่วงตั้งแต่การรับรองปฏิญญาและแผนปฏิญญาปักกิ่งเป็นต้นมา โดยรายงานฉบับล่าสุดในวาระครบรอบการรับรองปฏิญญาฯ 20 ปี ได้จัดทำแล้วเสร็จไปเมื่อเดือนตุลาคม 2557

สำนักส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย
สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ประเด็นการประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ครั้งที่ 3
ว่าด้วยสิทธิเด็กและสิทธิมนุษยชนในการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ ครั้งที่ 132
เรื่อง “อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กในระยะเวลา 25 ปี ที่ผ่านมา : ชีวิตของเด็กดีขึ้นหรือไม่”

1. การดำเนินงานของประเทศไทย

1.1 การเข้าเป็นภาคี

- ประเทศไทยได้ลงนามในภาคยานุวัติสารเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child) ตั้งแต่ปี 2535 โดยตั้งข้อสงวนไว้ 3 ข้อ คือ เรื่องสถานะบุคคล (ข้อ 7) เรื่องสถานะผู้ลี้ภัย (ข้อ 22) และการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาเด็กให้เต็มตามศักยภาพ (ข้อ 29) ต่อมาประเทศไทยได้ถอนข้อสงวน ข้อ 29 (วันที่ 11 เมษายน 2540) และข้อ 7 (วันที่ 13 ธันวาคม 2553) ถึงแม้ประเทศไทยยังไม่ถอนข้อสงวนดังกล่าวแต่ได้ร่วมกับสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย และองค์กรภาคเอกชน ดำเนินการคุ้มครองสิทธิและสวัสดิภาพของเด็กผู้ลี้ภัยในค่ายพักพิงตามหลักมนุษยธรรมและสิทธิมนุษยชน

- นอกจากสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนฉบับหลักแล้ว ไทยยังได้เข้าเป็นภาคีของสนธิสัญญาและพันธกรณีระหว่างประเทศเพื่อการคุ้มครองเด็กเพิ่มเติมอีกไม่น้อยกว่า 10 ฉบับ รวมทั้งการเข้าเป็นภาคีของพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กครบทั้ง 3 ฉบับ โดยพิธีสารฉบับล่าสุด คือ พิธีสารเลือกรับเรื่อง กระบวนการติดต่อร้องเรียน ซึ่งไทยเป็นประเทศแรกที่เข้าเป็นภาคี แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นและความจริงจังในการเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กหรือผู้แทนเด็กมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการคุ้มครองสิทธิเด็กอย่างเป็นธรรมและคำนึงประโยชน์สูงสุดของเด็ก ด้วยการเชื่อมโยงกระบวนการร้องเรียนภายในประเทศกับกลไกของสหประชาชาติ

1.2 การอนุวัติอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

- ด้านการประกันสิทธิ : ประเทศไทยในฐานะรัฐภาคีอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กได้มีการนำหลักการและบทบัญญัติของอนุสัญญา บรรจุไว้ในรัฐธรรมนูญ รวมทั้งตั้งแต่ปี 2535 ได้มีการปรับปรุง/แก้ไขและออกกฎหมายให้สอดคล้องกับหลักการและแนวคิดของอนุสัญญามากกว่า 20 ฉบับ และยังมีกฎหมายที่คณะอนุกรรมการปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญและอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก พิจารณาแก้ไขปรับปรุงอีกหลายฉบับ อาทิ ประมวลกฎหมายอาญาแก้ไขบทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับเพศและความผิดต่อเสรีภาพที่มีอายุเด็กเป็นองค์ประกอบความผิด กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ กฎหมายว่าด้วยการปราบปรามสิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตราย เป็นต้น นอกจากนี้ได้บรรจุแนวคิด หลักการ และมาตรการของอนุสัญญาเข้าในแผนระยะ 5 ปี ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยแผนฉบับล่าสุดได้ผนวกวาระนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติด้านการพัฒนาเด็กตามแนวทาง “โลกที่เหมาะสมสำหรับเด็ก” (พ.ศ.2550-2559) ได้ผนวกเนื้อหาสาระของอนุสัญญา รวมทั้งเพิ่มเติมข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติต่อรายงานผลการดำเนินงานของประเทศไทย ฉบับที่ 3+4 ไว้เป็นส่วนขยายขอแผนดังกล่าว เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพในการขับเคลื่อนงานด้านเด็กของประเทศไทย

- ด้านสุขภาพ ประเทศไทยได้ดำเนินโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งเป็นหลักประกันการรักษาพยาบาลให้แก่คนไทยทุกคนรวมถึงเด็กโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และเพื่อให้ผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกลได้เข้าถึงบริการ รัฐได้ยกระดับสถานอนามัยในระดับตำบลทั่วประเทศเป็นโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพและหน่วยบริการสาธารณสุขเคลื่อนที่สำหรับให้บริการการดูแลก่อนและหลังคลอด การฉีดวัคซีนส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และการป้องกันโรค การติดตามภาวะโภชนาการและการพัฒนาการของเด็กจนถึง

ก่อนเข้าเรียน นอกจากนี้แล้ว สำหรับบุคคลที่มีปัญหาสถานะทางทะเบียนราษฎรและครอบครัว รัฐได้จัดสรรงบประมาณให้แก่สถานพยาบาล เพื่อเป็นหลักประกันในเรื่องสิทธิการรักษาพยาบาลแก่บุคคลกลุ่มดังกล่าว ตามหลักสิทธิมนุษยชนและการไม่เลือกปฏิบัติ มีการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ตามเป้าหมายของแนวทาง "โลกที่เหมาะสมสำหรับเด็ก" ด้วยความร่วมมือทางวิชาการจากองค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติและการรณรงค์สาธารณะต่าง ๆ อัตราการตายจากการคลอดและอัตราการตายของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ขวบ ลดลงอย่างเด่นชัด แต่ยังคงต้องมีความพยายามแก้ไขปัญหานี้มากขึ้นในพื้นที่ห่างไกล ภาวะทุโภชนาการในเด็กได้ลดลงอย่างต่อเนื่องในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ด้วยความพยายามในการส่งเสริมมาตรการลดการขาดสารไอโอดีนและการขาดธาตุเหล็ก

ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อประกันว่าเด็กทุกคนจะมีจุดเริ่มต้นชีวิตที่ดี ขณะนี้รัฐบาลอยู่ระหว่างการดำเนินงานตามนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาเด็กปฐมวัย พุทธศักราช 2550 - 2559 ด้วยวัตถุประสงค์ที่จะขยายการบริการก่อนเข้าเรียนสู่ระดับท้องถิ่น สนับสนุนให้ภาคเอกชนจัดตั้งศูนย์เด็กเล็กในสถานที่ทำงาน นอกจากนี้ รัฐบาลมุ่งมั่นในการยกระดับศูนย์เด็กเล็กทั่วประเทศ โดยการจัดทำ "มาตรฐานศูนย์เด็กเล็กแห่งชาติ" รวมทั้งฝึกอบรมครูผู้ดูแลเด็กและผู้บริหารในระดับท้องถิ่นเพื่อพัฒนาทักษะและความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาเด็ก

- ด้านการศึกษา ไทยได้บรรลุเป้าหมายข้อที่ 2 ตามเป้าหมาย MDG เกี่ยวกับความสำเร็จในการเข้าเรียนในระดับประถมศึกษาอย่างทั่วถึง และความสำเร็จตามเป้าหมายข้อที่ 3 ในการลดความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเด็กหญิงเด็กชายในการเข้าเรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ขณะนี้ประเทศไทยมีความมุ่งมั่นที่จะบรรลุเป้าหมาย MDG พลัส ด้วยนโยบายเรียนฟรี 15 ปี และเพื่อเป็นการสร้างหลักประกันให้แก่เด็กในพื้นที่ห่างไกลได้เข้าถึงสิทธิ มีการจัดตั้งโรงเรียนในชุมชน และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก นอกจากนี้ รัฐได้ตั้งโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนหลายภาษา โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีเด็กชาติพันธุ์และเด็กผู้อพยพจำนวนมาก เพื่อให้เด็กเหล่านี้สามารถเข้าถึงการศึกษาโดยปราศจากอุปสรรคด้านภาษา มีการจัดตั้งศูนย์การศึกษาพิเศษในทุกจังหวัดสำหรับเด็กทุพพลภาพ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและมีสิทธิที่จะได้เรียนร่วมกับเด็กอื่น ๆ

ประเทศไทยให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการมีส่วนร่วมของเด็ก ด้วยการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนทั้งในระดับอำเภอ จังหวัด และระดับชาติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 สภาดังกล่าวเป็นพื้นที่ให้เด็กและเยาวชนได้ใช้สิทธิแสดงความคิดเห็นและเป็นหลักประกันให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและกระบวนการในการกำหนดนโยบายด้านเด็กและเยาวชนของประเทศ รวมทั้งได้มีการเปิดโอกาสให้สภาเด็กและเยาวชน รวมถึงเด็กและเยาวชนทั่ว มีส่วนร่วมในการร่างรัฐธรรมนูญตลอดมา รวมทั้งร่างรัฐธรรมนูญฉบับล่าสุดด้วย

2. ประเด็นขอความร่วมมือจากฝ่ายนิติบัญญัติ

- เสริมสร้างความเข้มแข็งของกลไกการตรวจสอบอิสระ : จัดสรรทรัพยากรบุคคลวิชาการ และงบประมาณเพื่อให้หน่วยงานสามารถรับข้อร้องเรียน และรับมือกับการละเมิดสิทธิเด็ก โดยรักษาความลับได้อย่างเหมาะสม คณะกรรมการเสนอแนะให้ไทยตั้งสำนักงานส่วนภูมิภาคเพื่อสร

- ลงทุนเพื่อเด็ก : จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอเท่าที่เป็นไปได้มากที่สุดเพื่อดำเนินงานสิทธิเด็ก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มงบประมาณให้แก่ภาคสังคม

- ป้องกันและแก้ไขปัญหาทุจริต : เพิ่มความพยายามในการต่อสู้กับปัญหาการทุจริตในทุกระดับและทุกภาคส่วน รวมทั้งพัฒนานโยบายและดำเนินการป้องกันปราบปรามการทุจริตอย่างจริงจัง

ทำการรณรงค์ต่อต้านการทุจริตและการเพิ่มขีดความสามารถในระดับสถาบันในการสืบค้น ตรวจสอบ และการดำเนินคดีกับกรณีทุจริตต่อหน้าที่

- ลดความเหลื่อมล้ำ : ออกมาตรการพิเศษชั่วคราวและกิจกรรมตอบสนองเพื่อยกระดับมาตรฐานการครองชีพให้กลุ่มประชากรด้อยโอกาส รวมถึงการจัดกองทุนพิเศษเฉพาะและความช่วยเหลือที่เป็นรูปธรรมเพื่อสนับสนุนเด็กและครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากความยากจน และพิจารณาความเป็นไปได้ในการดำเนินโครงการเงินช่วยเหลือเด็กถ้วนหน้าเพื่อแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำและให้เด็กแต่ละคนได้รับโอกาสเท่าเทียมกันในการตั้งต้นชีวิตที่ดี

- สิทธิเด็กกับภาคธุรกิจ : ส่งเสริมให้ภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมมีส่วนร่วมต่อการคุ้มครองเด็กจากการถูกละเมิดสิทธิ และให้ความช่วยเหลือทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ด้านสวัสดิการสังคมรวมทั้งด้านสุขภาพและการศึกษาของเด็ก รวมทั้งจัดทำ

(1) กรอบงานนิติบัญญัติ รวมถึงประมวลจริยธรรมที่กำหนดให้บริษัทที่มีถิ่นฐาน/จดหนังสือบริคณห์สนธิในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีมาตรการป้องกันและบรรเทาผลกระทบด้านลบต่อสิทธิมนุษยชนในการดำเนินกิจการในประเทศและต่างประเทศ อาทิ กฎหมายควบคุมกิจกรรมการตลาดสำหรับอาหารทดแทนนมแม่ตามประมวลจริยธรรมระหว่างประเทศว่าด้วยการตลาดสำหรับอาหารทดแทนนมแม่ (the International Code of Marketing of Breast-milk Substitutes)

(2) ดำเนินมาตรการเพื่อสร้างหลักประกันว่าบริษัทของไทยจะเคารพสิทธิเด็กทั้งการดำเนินงานโครงการทั้งภายในและภายนอกประเทศ และมีการปฏิบัติตามมาตรการเยียวยาที่เหมาะสม รวมถึงการแก้ไขความเสียหายในกรณีที่มีการละเมิด และ

(3) สร้างหลักประกันว่าก่อนการเจรจาและลงนาม/สรุปข้อตกลงการค้าเสรี จะมีการประเมินและรับมาตรการเพื่อป้องกันการละเมิดสิทธิมนุษยชนรวมถึงสิทธิเด็ก

กุมภาพันธ์ 2558

กลุ่มการพัฒนามาตรการ กลไก สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เด็ก สท.

ภาคผนวก ๗.๕

เอกสารจากกระทรวงกลาโหม

สรุปข้อคิดเห็นของกระทรวงกลาโหม
สำหรับสนับสนุนการเสนอความเห็น (Written Input) เพื่อจัดทำร่างข้อมติ ในหัวข้อ “สงครามไซเบอร์ -
ความเสี่ยงอันร้ายกาจต่อสันติภาพและความมั่นคงระดับโลก
(Cyber warfare - A serious threat to peace and global security)
สำหรับการพิจารณารับรองในที่ประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภาครั้งที่ ๑๓๒ และการประชุมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
(The 132nd IPU Assembly and related meetings)

.....
ประเด็นที่ ๑ การพิจารณาเชิงกฎหมายทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในแง่ที่เกี่ยวข้องกับการนิยามคำว่า “โลกไซเบอร์ (Cyberspace)” และ “สงครามไซเบอร์ (Cyber warfare)” ด้วยพลวัตน์ทางเทคโนโลยีทำให้ความหมายของทั้งสองคำขยายขอบเขตมากยิ่งขึ้น การให้ความหมายในแง่ของเทคโนโลยีอาจไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้อ้างอิงในบริบทอื่นๆ เช่น ด้านกฎหมาย ด้านจริยธรรม ด้านที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความตระหนักถึงภัยอันตรายต่อผู้ใช้ ดังนั้น การนิยามดังกล่าว จึงควรพิจารณาตามบริบทของการนำไปใช้ เช่น ด้านการทหาร ด้านเทคโนโลยี ด้านกฎหมาย ในส่วนของมุมมองทางทหารนั้น โลกไซเบอร์คือ สนามรบในรูปแบบที่เรียกว่าการทำสงครามไซเบอร์โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศ (Information) หรือการสร้าง Malware หรือ Spyware ฯลฯ โจมตีฝ่ายตรงข้ามได้โดยไม่ต้องทำสงครามด้วยการใช้กำลังทางทหารอีกต่อไป เช่น การโจมตีด้วยการยึดโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภคของฝ่ายตรงข้ามมิให้ปฏิบัติการใดๆ ดังนั้นประเทศต่างๆ จึงควรวางโครงสร้างการบริหารจัดการความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ให้มีความชัดเจน ตลอดจนการปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับบทบาทอำนาจหน้าที่ของผู้รับผิดชอบ รวมทั้งหลักกฎหมายและแนวปฏิบัติที่มีความเป็นสากล สมควรกำหนดกลไกทางกฎหมายภายในประเทศและระหว่างประเทศเพื่อกำหนดความผิดและลงโทษสำหรับความผิดดังกล่าว

ประเด็นที่ ๒ ความจำเป็นของการร่วมมือในระดับนานาชาติ เพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องสงครามไซเบอร์ การปฏิบัติงานในมิติไซเบอร์นั้นควรต้องสร้างความร่วมมือทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน รวมถึงการสร้างความรู้ด้านไซเบอร์ (Cyber Awareness) การให้ความรู้ การแลกเปลี่ยนข้อมูลภัยคุกคามไซเบอร์และการรับมือ การฝึกไซเบอร์ร่วมกัน ตลอดจนการพัฒนาบุคลากรและเทคโนโลยีด้านไซเบอร์ ทั้งภาคทหารและพลเรือน การมีข้อตกลง มาตรการ หรือกฎหมายระหว่างประเทศ ตลอดจนกลไกควบคุมต่างๆ ควรได้รับการกำหนดขึ้นเพื่อให้ทุกชาติยึดถือปฏิบัติเพื่อเตรียมการรองรับสถานการณ์ด้านภัยคุกคามไซเบอร์ในรูปแบบใหม่ๆ ในอนาคต

ประเด็นที่ ๓ ความจำเป็นของการมีโครงการสร้างสมรรถนะเพื่อให้ประเทศต่างๆ โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนา มีขีดความสามารถทางเทคโนโลยีเพียงพอต่อการรับมือกับสงครามไซเบอร์ ทุกประเทศควรเสริมสร้างสมรรถนะของระบบรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่พร้อมรับกับภัยคุกคามในมิติไซเบอร์อยู่ตลอดเวลา สำหรับประเทศกำลังพัฒนาการมีโครงการสร้างสมรรถนะด้านไซเบอร์มีความจำเป็น แต่ต้องมีมาตรการควบคุมไม่ให้นำสมรรถนะที่สร้างขึ้นมานั้นไปใช้ในทางที่ไม่พึงประสงค์ โดยควรเริ่มจากพื้นฐานความรู้ การรณรงค์สร้างความตระหนักด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์อย่างต่อเนื่อง และริเริ่มดำเนินการจัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ในระดับประเทศและนานาชาติต่อไป นอกจากนี้ การบังคับใช้กฎหมายทั้งแบบภายในประเทศและระหว่างประเทศ หรือมาตรการป้องกันซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อผู้กระทำผิด และการมีกฎหมายที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติเจ้าหน้าที่เพื่อการป้องกัน หรือรับมือกับสงครามไซเบอร์ เป็นปัจจัยร่วมที่สำคัญควบคู่ไปกับการมีโครงการสร้างสมรรถนะเพื่อรับมือกับสงครามไซเบอร์ของทุกประเทศ

ประเด็นที่ ๔ ดุลยภาพอันเกิดขึ้นได้ยากระหว่างเรื่องความมั่นคงของรัฐกับเรื่องเสรีภาพส่วนบุคคล ในระบอบประชาธิปไตย เสรีภาพของบุคคลเป็นสิ่งที่ได้รับการคุ้มครองและให้ความสำคัญ แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้ กฎระเบียบร่วมกัน ไม่ละเมิดเสรีภาพของบุคคลอื่น ดังนั้นจึงต้องหาดุลยภาพระหว่างระดับของการรักษา ความมั่นคงปลอดภัยที่เข้มแข็ง แต่ยังคงไว้ซึ่งสิทธิเสรีภาพของพลเมืองโดยที่ไม่ให้รู้สึกว่าถูกละเมิดสิทธิเสรีภาพ ของตนมากเกินไป การจะดำเนินการให้ได้เช่นนั้นต้องมีระเบียบกฎหมายที่พลเมืองของรัฐมีความเข้าใจในสิทธิ และหน้าที่อันเป็นสิ่งที่ทุกคนพึงกระทำเพื่อธำรงไว้ซึ่งความมั่นคงปลอดภัยของรัฐในภาพรวม

ประเด็นที่ ๕ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารอันเป็นเท็จในโลกไซเบอร์เพื่อข่มขู่คุกคามฝ่ายตรงข้าม ซึ่งมักพบ ในประเทศที่มีความขัดแย้ง ควรมีมาตรการทางกฎหมายที่มีผลทั้งในเชิงป้องกัน และลงโทษผู้เผยแพร่ส่งต่อ ข้อมูลที่ผิดหรือมีผลเสียต่อบุคคลอื่นในโลกไซเบอร์ ทั้งนี้ อาจต้องมีการประสานกับผู้ให้บริการเครือข่าย อินเทอร์เน็ตในระดับประเทศ หรือบางครั้งอาจต้องสร้างความร่วมมือกับผู้ผลิตแอปพลิเคชันเครือข่ายทางสังคม ในต่างประเทศ พร้อมกับการให้ความรู้อย่างทั่วถึงแก่เยาวชนและผู้ใช้ทั่วไปไม่ให้เกิดความเสี่ยงต่อการตกเป็นผู้กระทำ ความผิด และเผยแพร่ผลของการใช้โลกไซเบอร์ในทางที่ไม่สร้างสรรค์ นอกจากนี้หน่วยงานด้านความมั่นคงของ แต่ละประเทศควรให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศในโลกไซเบอร์ โดยเฉพาะการนำ กฎหมายมาใช้เพื่อป้องกันการกระทำความผิดที่เข้มงวดรัดกุมและมีมาตรฐานเดียวกัน

.....

ภาคผนวก ๗.๕

เอกสารจากกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร

ข้อมูลตามประเด็นถามตอบจากกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๑. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องอิสระในการใช้คอมพิวเตอร์ของแต่ละครัวเรือน ประชาชนชาวไทยมีอิสระได้มากแค่ไหน และในขอบเขตการใช้งานมีข้อจำกัดในเรื่องใดบ้าง?

แนวคำตอบ ประชาชนชาวไทยมีสิทธิเสรีภาพที่จะใช้สื่ออินเทอร์เน็ตได้อย่างอิสระ แต่ทั้งนี้ต้องไม่ไปกระหน่ำสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น ดังนั้นการป้องกันการกระหน่ำสิทธิเสรีภาพของผู้อื่นจึงได้มีพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ในการป้องกันการละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น

๒. กฎหมายของประเทศไทยที่ก้าวหน้าทัดเทียมกับต่างประเทศในเรื่องของ พรบ. ด้านคอมพิวเตอร์

แนวคำตอบ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้มากกว่า ๗ ปี ทั้งนี้เทคโนโลยีที่เปลี่ยนไปอาจจะทำให้กฎหมายบางมาตราล้าสมัย ดังนั้นจึงได้มีการปรับปรุงกฎหมายฉบับดังกล่าวให้ทันสมัย ซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา

๓. กฎหมายของประเทศไทยที่กำลังดำเนินการเพื่อให้ก้าวตามทันความก้าวหน้าของ เทคโนโลยีในปัจจุบัน เพื่อไม่ให้เกิดอาชญากรรมด้านคอมพิวเตอร์

แนวคำตอบ ปัจจุบันมีเพียงพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ในการกำกับดูแล และกระทรวงไอซีทีได้นำเสนอร่าง พระราชบัญญัติว่าด้วยความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งอยู่ในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาเช่นเดียวกัน

๔. กฎหมายการเก็บข้อมูลของผู้ใช้งานคอมพิวเตอร์เพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวของผู้ใช้

แนวคำตอบ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ผู้บริการเก็บข้อมูลต้นทางและปลายทางเท่านั้น ไม่เก็บเนื้อหาที่ทำการส่ง จุดประสงค์เพียงเพื่อระบุผู้ส่งให้ได้ ส่วนบทลงโทษก็มีไว้เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตาม พระราชบัญญัตินี้กล่าวใช้อำนาจในการขอข้อมูลและนำไปแสวงหาผลประโยชน์ มีประเด็นตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ มาตรา ๓๕

๕. ข้อเสนอแนะของกระทรวงว่า อยากจะให้บทบาทของรัฐบาล ช่วยเหลือในด้านใดบ้าง?

แนวคำตอบ สนับสนุนให้ ปรับปรุงกฎหมายด้านอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ ให้เกิดความโปร่งใส เป็นที่ยอมรับของนานาชาติ โดยพิจารณาแนวทางการปรับปรุงเทียบกับนานาชาติ โดยไม่ขัดกับหลักสิทธิมนุษยชน

๖. ข้อเสนอแนะอื่นๆ ของกระทรวงฯ

แนวคำตอบ อาจนำผลจากการประชุมมาเทียบกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ที่กำลังทำการปรับปรุงหรือแก้ไขขณะนี้

ให้ข้อคิดเห็น (TJ1): ส่วนนี้ ขอให้นักกฎหมายช่วยให้ความเห็นถึงว่า ครับ ส่วนตัวผมคิดว่า Computer Crime ใช้เพื่อปราบและลงโทษ คนกระทำความผิด น่าจะไม่เกี่ยวข้องกับหลักสิทธิของมนุษยชนในทางตรง

Suggested Talking Points ที่แจ้งในที่ประชุม

- The laws which related to the information technologies should be revised properly and regularly in order to keep up with the advanced technologies that has been changed.
- Thailand enacted the Computer Crime Act (B.E. 2550) since 2007. The law stipulated that all Thais have the lawful right to access internet freely as far as it is not in violation of rights and liberties of other persons or good morals. Moreover, the consideration of two bills which are the bill on Cyber Security and the bill on personal data protection which protect the users' personal data as far as it does not violate the national security. The expansion of enacting new law will help people to enjoy their rights and dignity while the related authorities can also maintain national security.
- As parliamentarians we should develop the law on cybercrime, bringing about the transparency into the society and complying with the international human rights standard.

ให้ข้อคิดเห็น [TJ1]: ในส่วนนี้ผมคิดว่าเราน่าจะพูดในเชิงการ Promote และ Protect Digital Economy มากกว่าในมิติของ national security, Cybersecurity bill ช่วยเฝ้าระวังและรับมือภัยไซเบอร์ที่ส่งผลกระทบต่อ Economy และ Quality of Life Personal Data Protection ช่วยดูแลข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งแนวโน้มของข้อมูลเหล่านี้จะเป็นข้อมูลที่อยู่ใน Cyberspace

ให้ข้อคิดเห็น [TJ2]: Cybercrime กับ International Human rights มันดูแปลกๆครับ

ข้อคิดเห็นประกอบการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒

ในส่วนของการประชุมคณะกรรมการธิการสามัญสหภาพรัฐสภาว่าด้วยสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ
โดยกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ในส่วนที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้รับมอบหมายให้พิจารณา คือ “สงครามไซเบอร์-ความเสี่ยงอันตรายจากต่อสันติภาพและความมั่นคงระดับโลก” (Cyber warfare : A Serious threat to peace and global security)

ประเด็นข้อคิดเห็น

๑. การป้องกันรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องรีบดำเนินการในปัจจุบัน ทั้งนี้ด้วยการพัฒนารูปของการติดต่อสื่อสารต่างๆ ทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ข้อมูล และข่าวสารต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว ประกอบกับระบบต่างๆ ได้มีการเชื่อมโยงเชื่อมต่อเข้าด้วยกันในระบบอินเทอร์เน็ต ทำให้ระบบเองมีความเสี่ยงที่จะถูกคุกคามจากผู้ไม่ประสงค์ดีได้ง่าย ดังนั้นการป้องกันการคุกคามทางไซเบอร์ จึงไม่เป็นเพียงเฉพาะการป้องกันในส่วนโครงสร้างพื้นฐาน หรือยุทธโศปกรณ์ของกองทัพเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการปกป้องการใช้บริการต่างๆ ของประชาชน และการปกป้องการให้บริการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในด้านเศรษฐกิจด้วย

๒. ต้องมีการแยกประเด็นระหว่างความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ กับระบบรักษาความปลอดภัยบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ด้วยภัยคุกคามทางไซเบอร์มิได้มีความหมายเพียงระบบคอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ตเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังรวมถึงภัยคุกคามที่เป็นในรูปแบบเนื้อหา ที่กระจายตัวบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วย อันอาจมีเนื้อหา หรือข้อมูลที่ทำลายความมั่นคงของชาติ เป็นต้น

๓. ปัจจุบันประเทศไทยมีกฎหมายสำหรับการกำกับดูแลเกี่ยวกับอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ คือ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อใช้ในการปราบปรามการกระทำความผิดบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งในขณะนี้กฎหมายดังกล่าวอยู่ระหว่างการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้กฎหมายมีความทันสมัย สอดรับกับเทคโนโลยีและรูปแบบการกระทำความผิดที่เปลี่ยนแปลงไป สำหรับในส่วนของธุรกรรมทางอินเทอร์เน็ตนั้น ได้มีพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ในการกำกับดูแลการใช้งาน โดยกฎหมายฉบับนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาปรับปรุงกฎหมายเช่นเดียวกัน ในขณะเดียวกันได้มีการร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ทั้งนี้อาจต้องการพิจารณาร่างกฎหมายดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกับร่างของประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา และรับข้อคิดเห็นนำมาพิจารณา โดยเฉพาะเรื่องการออกกฎหมายโดยไม่ให้ละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานหรือละเมิดความเป็นส่วนตัวส่วนบุคคลของผู้ใช้งาน

๔. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้ยกร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เพื่อกำหนดให้มีกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยสองร่างกฎหมายดังกล่าวจะสนับสนุนให้เกิดการพัฒนา สนับสนุนกิจกรรมทาง อินเทอร์เน็ต สารสนเทศและการสื่อสาร โดยให้หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการทำกิจกรรมดังกล่าวอย่างชาญฉลาดและทันกับโลกที่เปลี่ยนแปลงไปกับยุคของดิจิทัล

๕. ในส่วนของการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภาในครั้งที่ผ่านมา กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้สนับสนุนข้อมูลประกอบการประชุม โดยในส่วนของ การออกมาตรการทางกฎหมายในการประชุมสมัชชา สหภาพรัฐสภานั้น ที่ประชุมได้มีข้อวิตกกังวลถึงการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล ดังนั้นจึงต้องมีความระมัดระวังในการออกข้อกฎหมายที่อาจมีการทำการละเมิดในส่วนดังกล่าว

ข้อมูลตามประเด็นถามตอบ

๑. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องอิสระในการใช้คอมพิวเตอร์ของแต่ละครัวเรือน ประชาชนชาวไทยมีอิสระ
อย่างมากแค่ไหน และในขอบเขตการใช้งานมีข้อจำกัดในเรื่องใดบ้าง?

แนวคำตอบ ประชาชนชาวไทยมีสิทธิเสรีภาพที่จะใช้สื่ออินเทอร์เน็ตได้อย่างอิสระ แต่ทั้งนี้ต้องไม่ไป
ละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น ดังนั้นการป้องกันการกระทำความผิดของผู้อื่นจึงได้มีพระราชบัญญัติว่าด้วย การ
กระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ในการป้องกันการละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น

๒. กฎหมายของประเทศไทยที่ก้าวหน้าทัดเทียมกับต่างประเทศในเรื่องของ พรบ. ด้านคอมพิวเตอร์

แนวคำตอบ พระราช บัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้มาแล้ว ๗ ปี
ทั้งนี้เทคโนโลยีที่เปลี่ยนไปอาจจะทำให้กฎหมายบางมาตราล้าสมัย ดังนั้นจึงได้มีการปรับปรุงกฎหมายฉบับ
ดังกล่าวให้ทันสมัย ซึ่งกำลังดำเนินงานอยู่ในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา

๓. กฎหมายของประเทศไทยที่กำลังดำเนินการเพื่อให้ก้าวตามทันความก้าวหน้าของ เทคโนโลยีในปัจจุบัน
เพื่อไม่ให้เกิดอาชญากรรมด้านคอมพิวเตอร์

แนวคำตอบ ปัจจุบันมีเพียงพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐
ในการกำกับดูแล และกระทรวงไอซีทีได้นำเสนอร่าง พระราชบัญญัติว่าด้วยความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งอยู่ในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา
เช่นเดียวกัน

๔. กฎหมายการเก็บข้อมูลของผู้ใช้งานคอมพิวเตอร์เพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวของผู้ใช้

แนวคำตอบ พระราช บัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ผู้บริการ
เก็บข้อมูลต้นทางและปลายทางเท่านั้น ไม่เก็บเนื้อหาที่ทำการส่ง จุดประสงค์เพียงเพื่อระบุผู้ส่งให้ได้ ส่วน
ของโฆษณาก็มีไว้เพื่อไม่ให้เจ้าหน้าที่ตาม พระราชบัญญัติดังกล่าวใช้อำนาจในการขอข้อมูลและนำไปแสวงหา
ผลประโยชน์ มีประเด็นตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ มาตรา ๓๕

๕. ข้อเสนอแนะของกระทรวงว่า อยากจะให้บทบาทของรัฐสภา ช่วยเหลือในด้านใดบ้าง?

แนวคำตอบ สนับสนุนให้ ปรับปรุงกฎหมายด้านอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ ให้เกิดความโปร่งใส เป็นที่
ยอมรับของนานาชาติ โดยพิจารณาแนวทางการปรับปรุงเทียบกับนานาชาติ โดยไม่ขัดกับหลักสิทธิมนุษยชน
ชน

๖. ข้อเสนอแนะอื่นๆ ของกระทรวงค่ะ

แนวคำตอบ อาจนำผลจากการประชุมมาเทียบกับกฎหมายคอมพิวเตอร์ที่กำลังทำการปรับปรุงหรือแก้ไข

ในขณะนี้

ภาคผนวก ๗.๖

เอกสารจากสำนักงานคณะกรรมการ-
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับประกอบการประชุมสมัชชาแห่งสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ 132

โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

1. ประเด็นที่ต้องการผลักดัน

1.1 ประเด็นท้าทายจากการพัฒนาตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (MDGs) ได้แก่

- 1) การเกิดและเติบโตอย่างมีคุณภาพ
 - อนามัยเจริญพันธุ์ตั้งแต่การวางแผนครอบครัว การเตรียมตัวเป็นพ่อแม่ การตั้งครรภ์ การเกิด และการโภชนาการ (รวมถึง การได้รับนมแม่)
 - พัฒนาการตามช่วงวัย
- 2) โอกาสและคุณภาพการศึกษาและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร
 - โอกาสในการได้รับการศึกษาขั้นสูงกว่าการศึกษาภาคบังคับ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ข้อมูลข่าวสาร และองค์ความรู้ต่างๆ
- 3) ผลผลิตภาพแรงงานและการได้รับการคุ้มครองทางสังคม โดยมีเป้าหมายที่สำคัญ คือ
 - การมีงานทำ การมีผลผลิตภาพแรงงาน และ decent work/job
 - การได้รับการคุ้มครองทางสังคม เช่น การเข้าถึงระบบประกันสังคม การได้รับสวัสดิการ เป็นต้น
- 4) คุณค่าและการเตรียมความพร้อมสำหรับผู้สูงอายุ
 - การมีหลักประกันทางรายได้ในการดำรงชีวิต หรือ การได้รับความมั่นคงในการดำรงชีวิต (livelihood security) รวมถึง การมีโอกาสในการร่วมสร้างคุณค่าให้สังคม
 - การได้รับการคุ้มครองทางสังคม และบริการทางสังคมที่จำเป็นกับช่วงวัย เช่น บริการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว (long term care)
- 5) การเติบโตแบบมีส่วนร่วม (Inclusive Growth)
 - ความเท่าเทียมทางเพศ พื้นที่ กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น ผู้พิการ ผู้สูงอายุ เด็กและสตรี
 - การกระจายรายได้และสินทรัพย์
 - การกระจายโอกาสและคุณภาพของบริการทางสังคม โดยเฉพาะ การสาธารณสุข การศึกษา การคุ้มครองผู้บริโภค
 - โครงสร้างพื้นฐานในการเข้าถึงบริการต่างๆ
 - การเข้าถึงทรัพยากรเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่น แหล่งน้ำเพื่อการบริโภค อุปโภค และการเกษตร ที่ดิน ป่าไม้และของป่าเพื่อการยังชีพ
- 6) สภาวะแวดล้อมของการพัฒนาและการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green growth)
 - การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- การคุ้มครองและใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศที่ยั่งยืน
- พลังงานสะอาด และการลดมลพิษ
- การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการบริหารจัดการและการป้องกันภัยพิบัติ
- ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

7) การบริหารจัดการที่ดี

- ความโปร่งใส และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาและการตรวจสอบการดำเนินการของภาครัฐ
- หลัก rule of law/ธรรมาภิบาล
- หลักประกันด้านสิทธิมนุษยชน

1.2 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) ซึ่งอยู่ระหว่างการหารือกับนานาชาติ โดยเบื้องต้น ประเทศสมาชิกขององค์การสหประชาชาติได้ยกร่างเป้าหมาย SDGs มาทั้งสิ้น 17 เป้าหมาย ประกอบด้วย

- 1) การจัดความยากจนทุกรูปแบบ
- 2) การจัดความหิวโหย เสริมสร้างโภชนาการ และส่งเสริมการเกษตรอย่างยั่งยืน
- 3) การสร้างเสริมสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- 4) การส่งเสริมการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม พร้อมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 5) การส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศ และเสริมสร้างศักยภาพของผู้หญิงและเด็กหญิง
- 6) การบริหารจัดการน้ำและการสุขาภิบาลอย่างยั่งยืน
- 7) การส่งเสริมการเข้าถึงพลังงาน
- 8) การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน ทั่วถึง พร้อมทั้งเสริมสร้างผลิตภาพแรงงานและการทำงานที่ดี
- 9) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถรองรับสถานการณ์ต่างๆ ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน และส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม
- 10) การลดความเหลื่อมล้ำทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ
- 11) การส่งเสริมการสร้างเมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่ทั่วถึง ปลอดภัย ยั่งยืน และรองรับสถานการณ์ต่างๆ ได้
- 12) การส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
- 13) การแก้ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- 14) การอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรทางทะเล ทะเล และมหาสมุทรอย่างยั่งยืน
- 15) การป้องกันและฟื้นฟูระบบนิเวศวิทยา การจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน และการหยุดยั้งความเสียหายของความหลากหลายทางชีวภาพ

- 16) การเสริมสร้างสังคมที่สงบสุข ทุกคนได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง ส่งเสริมการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม และเสริมสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ ตรวจสอบได้ในทุกระดับ
- 17) เสริมสร้างความเข้มแข็งของการเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในประชาคมโลก

รายละเอียดปรากฏตามเอกสาร SDGs ตามแนบ

2. ข้อควรระวัง

-ไม่มี-

3. ข้อเสนอแนะสำคัญที่ต้องการเน้นย้ำ

การบรรลุผลหรือเกือบบรรลุผลการพัฒนาตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษของประเทศไทยเป็นผลจากความพยายามของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งในส่วนที่เป็นฐานคิดของคน นโยบาย ตลอดจนโครงการต่างๆ ที่ช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทย ซึ่งมีปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษที่สำคัญ ดังนี้

3.1 ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นฐานแนวคิดสำหรับการดำรงชีวิตที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานแก่พสกนิกรชาวไทยตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ โดยให้ความสำคัญกับ “การพัฒนาคน” ในการดำเนินวิถีชีวิตอย่างมั่นคงบนพื้นฐานของการพึ่งตนเอง ความพอมีพอกิน การรู้จักความพอประมาณ การคำนึงถึงความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ไม่ให้ประมาท ตระหนักถึงความถูกต้องตามหลักวิชา ตลอดจนมีคุณธรรมเป็นกรอบในการดำรงชีวิต ให้ความสำคัญกับความหลากหลายของระบบภูมิโนเศ เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ประเพณี และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจ ซึ่งแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘ ได้อัญเชิญหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาและบริหารประเทศ มีเป้าหมายหลักเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยสู่ความอยู่ดีมีสุข พร้อมทั้งยึดหลักทางสายกลาง เพื่อให้ประเทศรอดพ้นจากวิกฤต สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคง มีคุณภาพและยั่งยืน ควบคู่ไปกับปรับเปลี่ยนกระบวนการวางแผนจากการดำเนินการ “โดยราชการเพื่อประชาชน” เป็นการมี “ประชาชนเข้าร่วม” กำหนดทิศทางการพัฒนาที่คำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุมีผล และสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อพร้อมรับความเสี่ยงบนฐานของความรอบรู้ ความรอบคอบ ความเพียร และคุณธรรม โดยในภาคประชาชนและชุมชนได้รับรู้ เข้าใจและน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตแบบเรียบง่าย ประหยัด ไม่ฟุ้งเฟ้อ มีการเก็บออม และสร้างการมีส่วนร่วมในชุมชน ซึ่งหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้ถูกสอดแทรกไปในการดำเนินโครงการเพื่อแก้ปัญหาความยากจนต่างๆ เช่น การจัดสรรที่ดินทำกินให้เกษตรกรรายย่อย โดยเน้นการจัดการที่ดินบนหลักการของเกษตรทฤษฎีใหม่ที่มีการจัดการพื้นที่ให้เหมาะสมทั้งการอยู่อาศัย การปลูกพืชยังชีพ และการปลูกเพื่อเศรษฐกิจ รวมถึงการสอดแทรกปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในโครงการสร้างรายได้จากผลิตภัณฑ์ชุมชน หรือที่รู้จักในนามโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) โดยเน้นให้ผู้ผลิต OTOP ต้องมีความรู้เป็นฐานในการผลิตสินค้า โดยตั้งอยู่บนความไม่ประมาท โดยเฉพาะการรู้จักพอประมาณตามศักยภาพของชุมชนในการผลิตสินค้า OTOP ซึ่งหน่วยงานต่างๆ ได้ส่งเสริมการผลิตสินค้า OTOP บนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทั้งในรูปแบบของงบประมาณ และการให้ความรู้ โดยเฉพาะความรู้ในการพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ การบริหารจัดการ และการตลาดต่างๆ ใน

ขณะเดียวกัน สถาบันการศึกษาต่างๆ ได้ช่วยหนุนเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เช่น การออกแบบบรรจุภัณฑ์ ซึ่งเป็น การนำความรู้มาเป็นฐานในการพัฒนาผลิตภัณฑ์

3.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต มีเป้าหมายในการพัฒนาคนไทยทุกคน โดยเน้นเฉพาะแนวทางการพัฒนาที่เป็นช่องว่างทางนโยบาย (policy gap) ที่นโยบายหรือโครงการปัจจุบันยังไม่ครอบคลุมประเด็นหรือกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งยุทธศาสตร์ฯ เป็นการแปลงแผนประชากรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) มาสู่ปฏิบัติ โดยมีเป้าประสงค์และแนวทางการพัฒนาตามกลุ่มช่วงอายุ ดังนี้

- ช่วงแรกเกิดและปฐมวัย (๐-๕ ปี) มีเป้าประสงค์ คือ เด็กทุกคนต้องได้โอกาสเกิดอย่างมีคุณภาพ มีพัฒนาการสมวัยทุกด้าน พร้อมทั้งจะพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพเมื่อโตขึ้น มีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย ระบบประกันสุขภาพแม่และเด็กแบบมีส่วนร่วม คุ้มครองหญิงตั้งครรภ์ที่ยากจน การสนับสนุนกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในท้องถิ่น และการขยายการส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมสนับสนุนการจัดสวัสดิการสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนในท้องถิ่นและในสถานประกอบการ
- ช่วงวัยนักเรียน (๖-๑๔ ปี) มีเป้าประสงค์ คือ เด็กทุกคนมีภาวะโภชนาการที่เหมาะสม มีทักษะชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อพฤติกรรมเสี่ยง ปลัดผัดวัฒนธรรมอันดี และได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ มีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เชื่อมโยงกับสถานที่ศึกษา ในการเสริมสร้างการพัฒนาการเรียนรู้ (IQ,EQ) ของเด็กในชุมชน การสนับสนุนให้เด็กที่อพยพตามผู้ปกครอง/ออกกลางคันกลับเข้าสู่การศึกษาและเรียนรู้ พัฒนาทักษะอาชีพ การส่งเสริมครูให้ได้รับการพัฒนาศักยภาพและต่อยอดการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การยกระดับคุณภาพมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่ทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ การพัฒนาแนวทางการสนับสนุนทางสังคมแบบมีเงื่อนไขเพื่อการศึกษาสำหรับเด็กยากจน และการสนับสนุนการสร้างบ้านให้กับเด็กไทยเรียนดี ประพฤติดี แต่ยากจน (“บ้านน้ำใจ”)
- ช่วงวัยรุ่น-นักศึกษา (๑๕-๒๑ ปี) มีเป้าประสงค์ คือ นักเรียน นักศึกษา ได้รับการพัฒนาคุณภาพที่เป็นมาตรฐานทั้งความรู้ ทักษะอาชีพ และความสามารถในการทำงานกับผู้อื่นทั้งต่างวัยและต่างวัฒนธรรม สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ และสามารถสร้างรายได้ระหว่างเรียน มีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย การพัฒนาระบบเฝ้าระวังและป้องกันภาวะคุณแม่วัยใส และพัฒนาคุณภาพชีวิตคุณแม่วัยใสหน่วยงานรับผิดชอบหลัก การส่งเสริมการมีรายได้ระหว่างเรียน โครงการ “คืนเด็กดีสู่สังคม” การพัฒนาความรู้และทักษะที่หลากหลาย มีคุณภาพสอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ นำระบบเสต็มศึกษา ซึ่งย่อมาจาก Science Technology Engineering and Mathematics Education เป็นแนวทางการจัดการศึกษาที่บูรณาการความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรม เทคโนโลยี และเพื่อนำไปสู่การคิดแก้ปัญหา และการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ในชีวิตประจำวันและการทำงาน
- ช่วงวัยแรงงาน (๑๕-๕๙ ปี) มีเป้าประสงค์ คือ แรงงานมีความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีระบบการออมที่มั่นคง ได้รับความคุ้มครองด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ตามหลักการทำงานที่มีคุณค่า มีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย การเร่งให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน ส่งเสริมแรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบประกันสังคม และการ

ออมมากขึ้น การเร่งรัดให้สถานประกอบการไทยทุกแห่งผ่านมาตรฐานอาชีวอนามัย และความปลอดภัยในการทำงาน การส่งเสริมให้ผู้หญิงมีบทบาทในระบบเศรษฐกิจสูงขึ้นตามศักยภาพอย่างหลากหลาย การสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ประเทศจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพให้เป็นมาตรฐานสากล

- ช่วงวัยสูงอายุ (อายุ ๖๐ ปีขึ้นไป) มีเป้าประสงค์ คือ ผู้สูงอายุได้รับการพัฒนาทักษะความรู้ มีหลักประกันทางสุขภาพที่ครอบคลุม ได้รับการดูแลอย่างมีคุณภาพมาตรฐาน อยู่อย่างมีศักดิ์ศรี โดยมีครอบครัวและชุมชนเป็นสถาบันหลักที่ให้การสนับสนุน มีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย การสร้างหลักประกันทางรายได้ของผู้สูงอายุ โดยส่งเสริมการออมก่อนวัยผู้สูงอายุ การเร่งรัดขยายระบบดูแลผู้สูงอายุระยะยาวในพื้นที่แบบบูรณาการให้ครอบคลุมมากขึ้น การณรงค์ให้คนไทยตระหนักถึงคุณค่าของผู้สูงอายุ การพัฒนาระบบสารสนเทศสำหรับผู้สูงอายุ การส่งเสริมการประกอบอาชีพตามศักยภาพและประสบการณ์ของผู้สูงอายุ และการให้มีการศึกษาระบบ Long term care insurance โดยสนับสนุนให้มีการดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน และที่ระดับชุมชนพร้อมกับระบบส่งตัวที่มีประสิทธิภาพ (Referral) เพื่อเตรียมความพร้อมด้านหลักประกันคุณภาพชีวิตก่อนเป็นผู้สูงอายุ

3.3 ระบบหลักประกันสุขภาพหลัก ๓ ระบบใหญ่ของประเทศไทย โดยระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (National Health Security System) ได้ให้การคุ้มครองดูแลสุขภาพตั้งแต่การสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านสุขภาพ ตามข้อบ่งชี้ทางการแพทย์โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายหรือจ่ายในจำนวนที่น้อยมาก ซึ่งคนไทยกว่า 47.24 ล้านคน หรือประมาณ 75.29% จากจำนวนประชากรทั้งประเทศกว่า 64 ล้านคน มีสิทธิในระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้ามากขึ้น นอกนั้นเป็นผู้มีสิทธิประกันสังคมและสิทธิข้าราชการ 15.42% และ 7.89% ตามลำดับ โดยระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญในการให้ประชาชนที่ไม่ได้รับสิทธิตามหลักประกันสังคมและสวัสดิการข้าราชการ ได้รับหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า โดยให้บริการทั้งผู้ป่วยนอก ผู้ป่วยใน รวมสิทธิการรักษาบำบัดทดแทนไต ยาต้านไวรัสเอดส์โรคเรื้อรัง ส่งผลให้กลุ่มคนจนเข้าถึงบริการสุขภาพ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เด็กได้รับวัคซีน มารดาเข้าถึงบริการทางการแพทย์ และผู้ติดเชื้อเอชไอวีเข้าถึงยารักษาได้มากขึ้น โดยรัฐได้สนับสนุนงบประมาณต่อประชากรผ่าน สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) จำนวน 2895.09 บาท รวมเป็นงบประมาณทั้งสิ้น 14130.924 นอกจากนั้น ยังมีงบประมาณในส่วนที่ 2 คืองบบริการผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ 2,946.997 ล้านบาท งบบริการผู้ป่วยไตวายเรื้อรัง 5,178.804 ล้านบาท งบบริการป้องกันควบคุมโรคเบาหวานและความดันโลหิตสูง 801.240 ล้านบาท งบค่าบริการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพหน่วยบริการ 900 ล้านบาทให้กับพื้นที่ทุรกันดาร พื้นที่เสี่ยงภัย และงบค่าตอบแทน 3,000 ล้านบาท

4. ข้อแก้ไขใน (ร่าง) ข้อมติ

-ไม่มี-

5. เรื่องอื่นๆ

ผลการพัฒนาตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษของไทย โดยมีรายละเอียดปรากฏในเอกสาร NVP

ภาคผนวก ๗.๗

เอกสารจากสำนักพัฒนาธุรกรรม
ทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.)

๑. คณะกรรมาธิการสามัญคณะที่ ๑ ว่าด้วยสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

คำถาม : ข้อเสนอแนะ ต่อประเด็น (Suggested talking points) เพื่อใช้ในการร่วมอภิปรายร่างข้อคิด หัวข้อ "Cyber warfare: A serious threat to peace and global security" มีประเด็นใดที่ควรหยิบยกและให้ความสำคัญในการอภิปราย

สถานการณ์ปัญหาภัยคุกคามไซเบอร์ทวีความรุนแรงและความซับซ้อนขึ้นทุกวัน ซึ่ง cyberspace อาจถูกใช้เป็นช่องทางในการโจมตีหรือก่อสงครามทางไซเบอร์ได้ ซึ่งมีประเด็นและแนวโน้มที่สำคัญดังต่อไปนี้

- ความขัดแย้ง ความรุนแรง ในโลกไซเบอร์เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ส่งผลกระทบที่รุนแรงเนื่องจากเป็นการสื่อสารที่ไร้พรมแดน และไม่สามารถควบคุมได้ สงครามในโลกไซเบอร์เป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นรอบตัวเราอยู่ตลอดเวลา แต่เราจะทราบหรือตรวจพบหรือไม่เท่านั้น
- ปัจจุบันความขัดแย้งในโลกได้ไปอยู่ในโลกไซเบอร์ โดยรูปแบบหนึ่งของการโจมตี คือ การแพร่ข่าวสารเท็จ หรือการเผยแพร่เนื้อหาที่สร้างความเกลียดชัง (Hate Speech) บนโลกไซเบอร์ที่สามารถแพร่กระจายได้รวดเร็วและไม่สามารถควบคุมได้ สิ่งดังกล่าวเกิดขึ้นเพื่่อมุ่งสร้างความขัดแย้งและแตกแยกของคนในสังคม เช่น ในปลายปี ค.ศ. 2012 ได้มีเหตุการณ์ความขัดแย้งทางความคิดด้านศาสนาที่มีคนโพสคลิปชื่อ Innocence of Muslims ลงในบริการเผยแพร่วิดีโอสาธารณะ (YouTube) ก่อให้เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงในหลายประเทศ เป็นต้น
- ในอดีตเมื่อเกิดสงครามขึ้น เป้าหมายการโจมตีมักจะเป็นเป้าหมายยุทธศาสตร์ทางการทหาร แต่ในปัจจุบันเป้าหมายโจมตีไม่ได้จำกัดเพียงเป้าหมายทางทหารอีกต่อไป ทุกระบบที่เชื่อมต่อกันในเครือข่ายคอมพิวเตอร์และเครือข่ายโทรคมนาคม ไม่ว่าจะเป็นระบบหรือบริการของหน่วยงานทั่วไป หรือระบบสำคัญของหน่วยงานที่เป็น Critical Infrastructure ของประเทศ เช่น ระบบพลังงาน ระบบสาธารณสุข ระบบการสื่อสารและโทรคมนาคม ระบบควบคุมการจ่ายไฟฟ้า ประปา สัญญาณไฟจราจร และการปล่อยน้ำในเขื่อน เป็นต้น ซึ่งจะส่งผลกระทบในทางตรงต่อเศรษฐกิจ (Economy) และคุณภาพชีวิตของประชาชน (Quality of Life)
- ผู้ก่อการร้ายในโลกไซเบอร์ไม่จำเป็นต้องมาจากประเทศมหาอำนาจ หรือมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเสมอไป ในโลกไซเบอร์ใครก็สามารถเป็นผู้ก่อการร้ายได้ ขอเพียงมีความรู้ทางเทคนิคในระดับหนึ่งก็สามารถใช้เครื่องมือที่มีเผยแพร่ทั่วไป หรือสามารถค้นหาความรู้ได้จากสื่อในอินเทอร์เน็ต หรือถ้าไม่ยากลงมือเองก็สามารถหาซื้อบริการโจมตีทางไซเบอร์ได้ เช่น การจ้างโจมตีแบบดีดอส (D-DOS) เพื่อถล่มช่องทางหรือระบบสื่อสารสำคัญของหน่วยงาน การจ้างโจรกรรมข้อมูลหรือความลับทางราชการ เป็นต้น
- การดำเนินงานร่วมกันระหว่างทุกภาคส่วนถือเป็นแนวทางที่สำคัญในการรักษาเสถียรภาพและความมั่นคงของโลกไซเบอร์ อีกทั้งในปัจจุบันระบบโครงสร้างพื้นฐานสำคัญของหลายประเทศ เช่น ระบบสาธารณสุข โภค เครือข่ายโทรคมนาคม และพลังงาน ส่วนใหญ่อยู่ในความครอบครองของภาคเอกชน ดังนั้น การเฝ้าระวังและร่วมมือกันระงับภัยคุกคามไซเบอร์ ล้วนต้องอาศัยความร่วมมือกันระหว่างรัฐและเอกชน โดยรัฐจำเป็นต้องมีการกำหนดหน่วยงานหลัก พร้อมบทบาท

ความรับผิดชอบให้ชัดเจน เพื่อประสิทธิภาพในการรับมือและประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกรณีที่เกิดภัยคุกคามไซเบอร์ขึ้น

- องค์ประกอบหนึ่งที่เป็นจุดอ่อนที่สุด (Weakest Link) ในโลกไซเบอร์ คือ ผู้ใช้งาน ซึ่งมักจะตกเป็นเหยื่อที่จะถูกขโมยตัวตนในไซเบอร์ (Identity Theft) หรือการถูกเจาะระบบหรืออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ของผู้ใช้งานเพื่อใช้เป็นฐานในการโจมตีทางไซเบอร์กับระบบของผู้อื่น การสร้างความตระหนักและสร้างความรู้ความเข้าใจในการเข้าถึงโลกไซเบอร์อย่างเหมาะสม จึงเป็นมีความสำคัญในการลดความเสี่ยงจากภัยไซเบอร์ให้กับผู้ใช้งาน และรักษาความมั่นคงปลอดภัยให้กับโลกไซเบอร์ในภาพรวม

๒. การเตรียมการอภิปรายในมิติด้านสตรีสำหรับร่างข้อมติของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนว่าด้วยสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

- *Cyber warfare: A serious threat to peace and global security*
(Standing Committee on Peace and International Security)

Suggested talking points

- Although women can benefit from cyberspace, it is noted that the victimization of women in the cyberspace is on the raise. Women continue to be subjected to harassment, stalking, and violence online since most offenders are male.

- Thailand has developed cyber laws in recent years. The draft of Cybersecurity Bill, the draft of Personal Data Protection Bill, and the amendment of Computer Crime Act have been lately approved by the current cabinet and are under review by Council of State before proposed to the National Legislative Assembly in order to counter online threats to economy, society and national security.

- As women parliamentarians, it is vital for us to take cybercrimes against women into account and make every effort to provide legal protection for women and girls. Cyber legislation should defend not only women's security and privacy, but also the freedom of expression. Laws review and development are needed to catch up with ICT development as well. Campaigning and raising awareness among female users would assist them to avoid being victimized by cyber offender. In addition, cooperating and sharing information at regional and international levels are essential to decrease a cybercrime against women.

ให้ข้อคิดเห็น [TJ1]: ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายเรา ด้วยหรือเปล่าครับ
ผมเห็นว่า อาจจะเป็น Gender Equality แทน

- ประเด็นข้อคิดเห็นที่มีต่อร่างข้อมติ “สงครามไซเบอร์ความเสี่ยงอันตรายทางต่อสันติภาพและความมั่นคงระดับโลก” (ตามเอกสารแนบ)
 - ความเห็นเกี่ยวกับ Resolution ตามเอกสารแนบครับ ในส่วนที่ไม่ได้มีการพูดถึง และผมคิดว่าอาจจะเป็น Talking point ได้คือ เรื่อง Cyber Bullying หรือ Online Bullying ซึ่งเกิดกับเด็กที่ถูก Abuse ในโลกไซเบอร์ มีหลายกรณีที่เกิดขึ้นในหลายประเทศ จนทำให้เด็กต้องฆ่าตัวตาย (เช่น วันที่ 6 มี.ค. 2015 เด็กอายุ 14 ปี ใน Las Vegas

<http://thegrio.com/2015/03/06/mother-bullying-online-teen-suicide/>) มีสถิติจากงานวิจัยหลายฉบับนำเสนอสถิติว่า 25% ของเด็กอายุระหว่าง 10-18 ปี ให้ข้อมูลว่าเคยถูก Cyber bullying

- ภัยคุกคามของสงครามไซเบอร์ที่มีต่อความมั่นคงโดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบที่มีต่อสตรีซึ่งเกิดขึ้นทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ เกิดขึ้นในรูปแบบใดบ้าง มีความคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันอย่างไร
 - ภัยคุกคามไซเบอร์ มักจะส่งผลกระทบต่อข้อมูลให้สูญเสียสภาพความมั่นคงปลอดภัย (Security) ซึ่งคุณสมบัติด้านความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลนี้ได้รับการยอมรับในระดับสากล ประกอบด้วย ความลับ (Confidentiality) ความสมบูรณ์ครบถ้วน (Integrity) และความพร้อมใช้ (Availability) ถ้าข้อมูลสูญเสียคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่งไป ถือว่าสูญเสียความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลไป เช่น การโจมตีเพื่อให้ระบบทำงานผิดพลาดโดยการเจาะระบบเข้าไปเปลี่ยนแปลงข้อมูลและทำให้การทำงานของระบบเพี้ยนและเสียหาย ในกรณีนี้จะเห็นได้ว่าข้อมูลสูญเสียคุณสมบัติเรื่องความสมบูรณ์ครบถ้วน (Integrity) ไป ในกรณีที่ผู้ร้ายจะระบบเข้าเพื่อโจรกรรมข้อมูล ในกรณีจะเป็นการสูญเสียความลับ (Confidentiality) หรือในกรณีที่ใช้การโจมตีจนทำให้ระบบไม่สามารถให้บริการต่อไปได้ ซึ่งจะเป็นการทำให้สูญเสีย (Availability) ของข้อมูลไป หลักกฎหมายด้านไซเบอร์ของประเทศ ยึดหลักการรักษาความมั่นคงปลอดภัย (Security) นี้เป็นหลัก
 - ภัยไซเบอร์ที่มักเกิดขึ้นกับสตรี
 - ภัยจากการหลอกลวงเพื่อผลประโยชน์ผ่านช่องทางไซเบอร์ เช่น Nigerian Scam คือ การส่ง email เพื่อหลอกลวงว่าจะยื่นผลประโยชน์ให้กับผู้เสียหาย โดยหลอกให้ผู้เสียหายหลงเชื่อว่าจะได้รับผลประโยชน์นั้น ซึ่งในหลายกรณีที่ผ่านมาจะพบว่าผู้ร้ายมักจะหลอกเหยื่อที่เป็นสตรี และผู้เกษียณวัย
 - ภัยทางไซเบอร์อื่นๆที่เกิดขึ้นกับสตรีในภูมิภาคเอเชีย มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน คือ ใช้ช่องทางไซเบอร์เป็นเครื่องมือเผยแพร่เนื้อหา(รูปภาพหรือวิดีโอ) เพื่อทำให้เกิดความอับอาย เช่น นักเรียนในประเทศจีนจับเพื่อนถอดเสื้อผ้าและถ่ายรูปประจาน การทำร้ายสตรีที่ต้องสงสัยว่าเป็นภรรยาในศาลประเทศเวียดนาม
- การดำเนินการของประเทศไทยเพื่อแก้ไขและป้องกันภัยคุกคามจากสงครามไซเบอร์ที่มีต่อสตรี
 - กระทรวงไอซีที โดย สทอ. ร่วมมือกับสภาสตรีแห่งชาติ ร่วมพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เสริมสร้างความปลอดภัยใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อเพิ่มพูนทักษะความรู้และแนะนำแนวทางป้องกันภัยคุกคามจากการใช้เทคโนโลยีเพื่อการใช้งานที่ปลอดภัยให้แก่สมาชิกสภาสตรีฯ พร้อมสร้างสังคมดิจิทัล (Digital Society) ที่น่าอยู่และสร้างสรรค์ (http://www.etda.or.th/etda_website/content/etda-digital-economy.html)

- แนวทางป้องกันด้านกฎหมายของประเทศไทยและข้อเสนอแนะที่ต้องการให้สถาบันนิติบัญญัติมีบทบาทในการแก้ไขปัญหาสงครามไซเบอร์
 - สร้างความเข้มแข็งในการรับมือปัญหาภัยคุกคามไซเบอร์ระหว่างประเทศที่มีความเชื่อมโยงกับแนวทางการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ในระดับสากล ดังนี้
 - การวางโครงสร้างด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ในระดับนานาชาติ (International Cybersecurity Roadmap) ในเวทีนานาชาติ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดกรอบทิศทางในการดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ในระดับสากล
 - การสร้างศักยภาพในการตอบสนองต่อภัยคุกคามภัยไซเบอร์ (Cybersecurity Emergency Readiness) เพื่อสร้างความพร้อมทั้งเชิงรับและเชิงรุกในการรับมือภัยคุกคามผ่านหน่วยงาน CERT (Computer Emergency Response Team) ที่เป็นผู้แทนของแต่ละประเทศ โดยประเทศไทยมี ThaiCERT เป็นหลัก
 - การปกป้องโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศของประเทศ (National Critical Information Infrastructure Protection) ผ่านการสร้างความร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานที่มีส่วนได้ส่วนเสียในโลกไซเบอร์ทั้งภาครัฐและเอกชน (Public-Private Partnership: PPP) และการแลกเปลี่ยนข้อมูลภัยคุกคาม (Information Sharing) เพื่อปกป้องและตอบสนองภัยคุกคามไซเบอร์ในทุกรูปแบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ (บุคลากร กระบวนการ และเครื่องมือ) และรักษาไว้ซึ่งเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ความมั่นคงแห่งชาติ และคุณภาพชีวิตของประชาชนต่อไป

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้เสนอเรื่อง ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่...) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยมีสาระสำคัญเพื่อการปรับปรุงโครงสร้าง บทบาทและภารกิจของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ให้พร้อมเป็นกลไกในการขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลของประเทศไทย รวมทั้งกำหนดให้มีคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลอย่างเป็นระบบ ด้วยการบูรณาการการทำงานร่วมกันของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งนี้ ตามนโยบายที่คณะรัฐมนตรีได้แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ข้อ ๖.๑๘ ความละเอียดทราบแล้วนั้น

นอกจากการดำเนินการดังกล่าวข้างต้นแล้ว อีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลของประเทศไทยประสบผลสำเร็จก็คือ การมีโครงสร้างพื้นฐานทางกฎหมายที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศไปสู่ยุคของสังคมดิจิทัลอย่างสมบูรณ์แบบ โดยเฉพาะเมื่อสังคมดิจิทัลคือสังคมในอีกรูปแบบหนึ่งที่มีบริบทการดำเนินการและการประกอบกิจกรรมต่างไปจากเดิม ดังนั้น จึงต้องมีการทบทวนและพิจารณาความพร้อมของกฎหมายภายในประเทศในภาพรวมว่า จะสามารถตอบโจทย์การนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้เพื่อการพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ ได้มากน้อยเพียงใด

สำหรับการวางโครงสร้างพื้นฐานทางกฎหมายให้มีความพร้อมนี้ จำเป็นต้องดำเนินการทั้งในมิติของการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศสามารถพัฒนาไปสู่ยุคของสังคมดิจิทัลได้ และในมิติของการปกป้อง ดูแล และคุ้มครองให้การดำเนินกิจกรรมในยุคของสังคมดิจิทัลมีความปลอดภัยในขณะเดียวกัน โดยกฎหมายที่ควรมีการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลในลำดับแรก คือ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายที่ยอมรับผลทางกฎหมายของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้มีผลเช่นเดียวกับกระดาษกฎหมายที่ป้องปรามการกระทำความผิดในโลกออนไลน์ที่มีรูปแบบและวิธีการต่างไปจากความผิดโดยทั่วไป กฎหมายที่พร้อมรับมือกับการจัดการกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่มีการใช้เทคโนโลยีในการโจมตีทั้งในระดับองค์กรและประเทศ ตลอดจนกฎหมายที่คุ้มครองให้การใช้ชีวิตในโลกดิจิทัลเป็นส่วนตัวปราศจากการละเมิดสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคลที่มักเป็นเป้าหมายในการนำไปใช้เพื่อประโยชน์ในทางที่ไม่พึงประสงค์ เป็นต้น ซึ่งแม้ปัจจุบันประเทศไทยได้มีกฎหมายรองรับการดำเนินการดังกล่าวในบางฉบับแล้ว เช่น พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๕๔ และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่ด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ประกอบกับความต้องการในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้งานในบริบทต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ทำให้ต้องมีการปรับปรุงกฎหมายฉบับปัจจุบันที่ใช้บังคับอยู่ รวมทั้งยกร่างกฎหมายขึ้นเพิ่มเติมบางฉบับเพื่อให้ครอบคลุมการดำเนินงานที่สำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลของประเทศ เช่น กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และกฎหมายว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เป็นต้น

นอกจากการมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลดังกล่าวข้างต้นแล้ว ในการทำงานเพื่อผลักดันนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลของประเทศไทยให้เกิดผลเป็นรูปธรรม จำเป็นต้องมีหน่วยงานของรัฐที่มีความพร้อมทำหน้าที่เป็นกลไกในการขับเคลื่อนงานให้กับคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งนอกเหนือจากการปรับปรุงโครงสร้าง บทบาทและภารกิจของส่วนราชการภายในกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมที่จะมีการจัดตั้งขึ้นตามร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่...) พ.ศ. แล้ว การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาทและภารกิจของหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล ทั้งองค์การมหาชน และองค์กรอิสระ ถือเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นเช่นกัน ทั้งนี้ เพื่อให้การ

ทำงานของหน่วยงานของรัฐทุกประเภทสามารถตอบโจทย์การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกันอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การบริหารงานในภาครัฐเกิดประโยชน์สูงสุด อันเป็นที่มาที่ค่าแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีที่ได้แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติกำหนดให้มีการปรับปรุงบทบาทและภารกิจของหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงให้ดูแลและผลักดันงานสำคัญในเรื่องนี้

การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลสามารถตอบโจทย์การพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ จำเป็นที่ภาครัฐจะต้องสนับสนุนแหล่งเงินทุนและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อใช้ในการพัฒนาคุณภาพ ศักยภาพ และประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ทั้งหน่วยงานของรัฐ เอกชน และประชาชน ดังนั้น นอกจากการที่ภาครัฐจะมีนโยบาย ทิศทางการทำงาน รวมทั้งหน่วยงานของรัฐที่พร้อมขับเคลื่อนงานด้านการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลของประเทศแล้ว การให้การสนับสนุนด้านแหล่งเงินทุนแก่ภาคส่วนต่าง ๆ ก็เป็นเรื่องที่มีความจำเป็น ดังนั้น จึงต้องมีการจัดตั้งกองทุนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเพื่อเป็นแหล่งเงินทุนในการสนับสนุนการดำเนินงานทั้ง ๕ ด้าน ทั้งในรูปแบบการให้เงินอุดหนุน การให้ทุน หรือการให้กู้ยืม แก่หน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ที่เกี่ยวข้องต่อไป

ด้วยเหตุข้างต้น จึงจำเป็นต้องให้มีการตรากฎหมายเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลรวมจำนวน ๘ ฉบับ ดังนี้

- (๑) ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
- (๒) ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
- (๓) ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ.
- (๔) ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
- (๕) ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล พ.ศ.
- (๖) ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
- (๗) ร่างพระราชบัญญัติกองทุนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ.
- (๘) ร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (ฉบับที่..) พ.ศ.

Talking points on Cyber warfare: A serious threat to peace and global security

Cyber warfare: A serious threat to peace and global security	Talking points
(15) <i>Considering</i> that there is a need to strike a balance between security control of computers and communication systems and respect for individual privacy and State secret,	The emphasis should be on the security of the nation. The aforementioned "balance" should, therefore, be between <i>privacy</i> and <i>national security</i> . (not state secret)
At national level (5) <i>Also encourages</i> parliaments to make use of all the oversight tools at their disposal to ensure that cyber-related activities are rigorously monitored;	"Ensuring that cyber-related activities are rigorously monitored" is a strong statement and too broad. We suggest that the sentence be removed or revised. For example, "cyber-related activities" be replaced with "cybercriminal activities".
At national level (8) <i>Recommends</i> that parliaments ensure that appropriate distinctions are made in legislation between civilian and military cyber levels in order to reasonably restrict citizens' ability to make use of ICT tools;	There's no clear distinction between ICT tools used by civilian and military any more. Nowadays, tools used by cyber criminals are readily available for download or purchase from the Internet. Restricting citizen's access will not be an effective solution.
At national level (6) <i>Recommends</i> that parliaments from States which have not yet done so request that their respective governments expressly state that international law, including the law of armed conflict, must apply to cyber warfare in order to ensure that limits are placed on the use of cyber operations as a means and method of warfare while noting that the exact manner of application is still a matter under international discussion;	Since the definition of cyber warfare is not yet clearly defined, we should exercise caution with stating the sameness with armed conflict. A massive attack targeting a nation may originate from one individual using service procured from the Internet or miss-configured telecommunication equipment. (For example: botnet for hire)

ภาคผนวก ๘

รายนามคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา

EXECUTIVE COMMITTEE

In accordance with the Union's Statutes, this 17-member body oversees the administration of the Inter-Parliamentary Union and provides advice to the Governing Council.

The 15 members of the Executive Committee are elected by the Council for a four-year term. The President of the IPU is an *ex officio* member and President of the Committee. The President of the Co-ordinating Committee of Women Parliamentarians is an *ex officio* member of the Executive Committee for a two-year term which can be renewed once. Not less than 12 members of the Executive Committee are elected from among members of the Governing Council and at least three members must be women.

The Executive Committee advises the Council on matters relating to affiliation and reaffiliation to the Union, fixes the date and place of Council sessions and establishes their provisional agenda. It also proposes to the Council the annual work programme and budget of the Union. The Executive Committee controls the administration of the Secretariat as well as its activities in the execution of the decisions taken by the Assembly and the Council. The Executive Committee works in accordance with its Rules.

CURRENT COMPOSITION OF THE EXECUTIVE COMMITTEE

Updated on 12 May 2015

	<i>Members</i>	<i>Expiry of term</i>
<i>Ex-officio President:</i>	Mr. S. Chowdhury (Bangladesh)	October 2017
<i>Vice-President of the Executive Committee:</i>	Mr. F.M. Drilon (Philippines)	October 2015
<i>IPU Vice-Presidents:</i>	Mr. R.M.Kh. Al Shariqi (United Arab Emirates)	April 2017
	Ms. N. Motsamai (Lesotho)	October 2015
	Mr. V. Senko (Belarus)	October 2017

Members:

Mr. D. Vivas (Venezuela)	October 2016
<i>To be appointed (12+)</i>	
Mr. R. del Picchia (France)	October 2018
Ms. Z. Drif Bitat (Algeria)	October 2018
Ms. A. Habibou (Niger)	March 2019
Ms. R. Kadaga (Uganda)	October 2015
Mr. N. Lammert (Germany)	October 2015
Ms. M. Mensah-Williams (Namibia)	March 2016
Ms. I. Passada (Uruguay)	October 2015
Mr. M.R. Rabbani (Pakistan)	October 2015
Mr. N. Schrijver (Netherlands)	October 2017
Mr. S. Suzuki (Japan)	October 2018
<i>Vacancy (United Kingdom)*</i>	October 2017

* The member of the Executive Committee from this country has ceased to be a parliamentarian. In accordance with Article 25-6 of the Statutes, an election shall be held at the next session of the Governing Council. If the newly elected member is from a different parliament than the outgoing member, he/she will serve a full term. Otherwise, the new member shall complete the term of office of his/her predecessor.

ภาคผนวก ๙

รายนามคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
ของสมาชิกรัฐสภา

COMMITTEE ON THE HUMAN RIGHTS OF PARLIAMENTARIANS

The members of the Committee, who serve five-year terms, are elected in a personal capacity in such a way as to ensure that all the world's different civilizations and political systems are represented. The functioning of the Committee is governed by its Rules and Practices as well as by the Procedure for the examination and treatment of complaints. The Committee's membership is currently as follows:

Updated on 14 April 2015

	<i>Expiry of term</i>
President: Ms. A. Clywd (United Kingdom)	April 2017
Vice-President: Mr. A.B.M. Fazle Karim Chowdhury (Bangladesh)	July 2018
Members: Mr. A.A. Alaradi (Bahrain)	April 2020
Mr. B. Fabritius (Germany)	October 2019
Ms. C. Giaccone (Argentina)	April 2017
Mr. A.A. Gueye (Senegal)	March 2019
Ms. M. Kiener Nellen (Switzerland)	April 2017
Mr. J.P. Letelier (Chile)	October 2016
Mr. B. Mbuku-Laka (Democratic Republic of the Congo)	October 2017
Ms. I. Støjberg (Denmark)	October 2017
